

Acronis True Image Home 2010

Podręcznik użytkownika

Copyright © Acronis, Inc., 2000–2010. Wszelkie prawa zastrzeżone.

„Acronis” i „Acronis Secure Zone” są zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy Acronis, Inc.

„Acronis Compute with Confidence”, „Acronis Startup Recovery Manager”, „Acronis Active Restore” i logo Acronis są znakami towarowymi firmy Acronis, Inc.

Linux jest zastrzeżonym znakiem towarowym Linusa Torvaldsa.

VMware i VMware Ready są znakami towarowymi lub zastrzeżonymi znakami towarowymi VMware, Inc. w Stanach Zjednoczonych i/lub innych jurysdykcjach.

Windows i MS-DOS są zastrzeżonymi znakami towarowymi firmy Microsoft Corporation.

Wszystkie inne wymienione znaki towarowe i prawa autorskie stanowią własność ich odpowiednich właścicieli.

Rozpowszechnianie niniejszego dokumentu w wersjach znacząco zmienionych jest zabronione bez wyraźnej zgody właściciela praw autorskich.

Rozpowszechnianie niniejszego lub podobnego opracowania w jakiegokolwiek postaci książkowej (papierowej) dla celów handlowych jest zabronione bez uprzedniej zgody właściciela praw autorskich.

DOKUMENTACJA ZOSTAJE DOSTARCZONA W TAKIM STANIE, W JAKIM JEST („TAK JAK JEST”) I WSZYSTKIE WARUNKI, OŚWIADCZENIA I DEKLARACJE WYRAŻNE LUB DOROZUMIANE, W TYM WSZELKIE GWARANCJE ZBYWALNOŚCI, PRZYDATNOŚCI DO OKREŚLONEGO CELU LUB NIENARUSZANIA PRAW ZOSTAJĄ WYŁĄCZONE, Z WYJĄTKIEM ZAKRESU, W JAKIM TE WYŁĄCZENIA ZOSTANĄ UZNANE ZA NIEZGODNE Z PRAWEM.

Oprogramowanie lub Usługa może zawierać kod strony trzeciej. Warunki licencji takich kodów zamieszczono w pliku license.txt, znajdującym się w głównym katalogu instalacyjnym. Najnowsze informacje dotyczące kodów innych producentów zawartych w oprogramowaniu i/lub usłudze oraz dotyczące ich warunki licencji można znaleźć pod adresem <http://kb.acronis.com/content/7696>.

Spis treści

1	Wstęp.....	9
1.1	Co to jest Acronis® True Image Home?	9
1.2	Podstawowe pojęcia dotyczące programu Acronis True Image Home	10
1.3	Nowości w programie Acronis True Image Home 2010	12
1.4	Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki	14
1.4.1	Minimalne wymagania systemowe	14
1.4.2	Obsługiwane systemy operacyjne	14
1.4.3	Obsługiwane systemy plików	14
1.4.4	Obsługiwane nośniki	15
1.5	Pomoc techniczna	15
2	Instalowanie i uruchamianie programu Acronis True Image Home	16
2.1	Instalowanie programu Acronis True Image Home	16
2.2	Wyodrębnianie programu Acronis True Image Home.....	17
2.3	Uruchamianie programu Acronis True Image Home	17
2.4	Aktualizowanie programu Acronis True Image Home	17
2.5	Usuwanie programu Acronis True Image Home.....	18
3	Informacje ogólne i zastrzeżone technologie firmy Acronis	19
3.1	Różnice pomiędzy obrazami plików a obrazami dysku lub partycji	19
3.2	Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe	19
3.3	Konwencje nazewnictwa plików kopii zapasowych	20
3.4	Acronis Secure Zone™	22
3.5	Acronis Startup Recovery Manager	23
3.5.1	Sposób działania:	23
3.5.2	Sposób użytkowania	23
3.6	Przeglądanie informacji o dysku i partycjach	24
3.7	Co to jest Try&Decide™?	24
3.8	Acronis DriveCleanser, File Shredder i Czyszczenie systemu	25
3.9	Obsługa formatu zip	25
3.10	Ciągła kopia zapasowa Acronis	26
3.11	Uruchamianie z plików tib obrazu systemu.....	26
3.12	Acronis Universal Restore	26
3.12.1	Przeznaczenie funkcji Acronis Universal Restore.....	26
3.12.2	Ogólne zasady dotyczące funkcji Acronis Universal Restore	27
4	Przygotowanie do odzyskiwania po awarii.....	29
4.1	Jak najlepiej przygotować się do awarii.....	29
4.1.1	Zalecenia dotyczące testowania kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania.....	29
4.1.2	Zalecenia dodatkowe.....	30
4.2	Testowanie ratunkowego nośnika startowego	30
4.3	Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD	33

5	Poznananie programu Acronis True Image Home	35
5.1	Obszar roboczy programu	35
5.2	Acronis One-click Backup.....	36
5.3	Główne ekrany.....	38
5.4	Ekran opcji	41
6	Tworzenie archiwów kopii zapasowej.....	43
6.1	Przygotowanie do wykonania pierwszej kopii zapasowej	43
6.2	Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej	43
6.3	Niektóre typowe scenariusze tworzenia kopii zapasowych	44
6.3.1	Tworzenie kopii zapasowej partycji systemowej.....	44
6.3.2	Tworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego	46
6.3.3	Tworzenie kopii zapasowej partycji danych lub dysku	48
6.3.4	Tworzenie kopii zapasowej plików/folderów	49
6.3.5	Tworzenie kopii zapasowej w udziale sieciowym	50
7	Ciągła kopia zapasowa Acronis	52
7.1	Co to jest ciągła kopia zapasowa Acronis?	52
7.2	Włączanie i konfigurowanie narzędzia Ciągła kopia zapasowa Acronis	53
7.3	Korzystanie z programu Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis.....	55
7.4	Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis.....	55
7.5	Odzyskiwanie plików chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis	56
7.6	Zarządzanie magazynem Ciągła kopia zapasowa Acronis	58
8	Kopia zapasowa online.....	59
8.1	Tworzenie konta usługi Kopia zapasowa online	59
8.2	Tworzenie kopii zapasowej w magazynie online Acronis	60
8.3	Odzyskiwanie danych z magazynu online.....	62
8.4	Zarządzanie magazynem online.....	64
8.5	Ustawianie opcji tworzenia kopii zapasowych online	65
8.5.1	Próby połączenia	66
8.5.2	Szybkość połączenia z magazynem.....	66
8.5.3	Czyszczenie magazynu	67
8.5.4	Ustawienia Proxy	68
8.6	Zalecenia dotyczące wybierania danych do przechowywania online	68
9	Dodatkowe funkcje tworzenia kopii zapasowych	69
9.1	Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych.....	69
9.2	Zapisywanie archiwum w różnych lokalizacjach.....	71
9.3	Kreator tworzenia kopii zapasowych — informacje szczegółowe.....	73
9.3.1	Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej	74
9.3.2	Wybór lokalizacji archiwum.....	76
9.3.3	Planowanie	78
9.3.4	Metoda tworzenia kopii zapasowej.....	78
9.3.5	Wybór elementów do wykluczenia	80
9.3.6	Wybór opcji tworzenia kopii zapasowej.....	81
9.3.7	Ustawianie konsolidacji automatycznej	81
9.3.8	Wprowadzanie komentarza	82

9.3.9	Proces tworzenia kopii zapasowej	83
9.4	Konfiguracja szczegółowa kopii zapasowych.....	83
9.4.1	Opcje tworzenia kopii zapasowych.....	83
9.4.2	Opcje lokalnej pamięci	88
9.4.3	Tworzenie niestandardowych kategorii danych na użytek tworzenia kopii zapasowych	90
10	Odzyskiwanie danych za pomocą programu Acronis True Image Home.....	92
10.1	Odzyskiwanie partycji systemowej.....	92
10.2	Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na dysk twardy o innej pojemności	93
10.2.1	Odzyskiwanie dysku bez partycji ukrytej.....	94
10.2.2	Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą	96
10.3	Odzyskiwanie partycji lub dysku z danymi	98
10.4	Odzyskiwanie plików i folderów	98
10.4.1	Odzyskiwanie plików i folderów z archiwów plików	99
10.4.2	Odzyskiwanie plików i folderów z archiwów obrazów.....	100
11	Dodatkowe informacje o odzyskiwaniu	102
11.1	Kreator odzyskiwania — informacje szczegółowe.....	102
11.1.1	Uruchamianie Kreatora odzyskiwania	102
11.1.2	Wybór archiwum.....	102
11.1.3	Wybór metody odzyskiwania.....	103
11.1.4	Wybór dysku/partycji do odzyskania.....	104
11.1.5	Wybór docelowego dysku/partycji	105
11.1.6	Zmiana typu odzyskiwanej partycji.....	106
11.1.7	Zmiana rozmiaru oraz lokalizacji odzyskiwanej partycji.....	106
11.1.8	Przypisywanie litery do odzyskanej partycji.....	107
11.1.9	Ustawianie opcji odzyskiwania.....	107
11.1.10	Wykonywanie odzyskiwania	107
11.2	Ustawianie domyślnych opcji odzyskiwania	108
11.2.1	Opcje odzyskiwania plików.....	108
11.2.2	Opcje zastępowania plików	109
11.2.3	Polecenia poprzedzające/następujące	109
11.2.4	Priorytet odzyskiwania.....	109
11.3	Szczegółowe informacje na temat operacji odzyskiwania związanych z dyskami dynamicznymi/GPT i woluminami.....	110
11.4	Używanie funkcji Acronis Universal Restore	111
12	Try&Decide.....	113
12.1	Korzystanie z funkcji Try&Decide	117
12.1.1	Opcje i powiadomienia funkcji Try&Decide	117
12.2	Przykłady użycia funkcji Try&Decide	117
13	Planowanie zadań.....	120
13.1	Tworzenie zaplanowanych zadań	120
13.1.1	Konfigurowanie jednorazowego wykonania zadania.....	122
13.1.2	Konfigurowanie wykonywania po wystąpieniu zdarzenia	122
13.1.3	Konfigurowanie wykonywania cyklicznego.....	123
13.1.4	Konfigurowanie codziennego wykonywania zadania	123
13.1.5	Konfigurowanie wykonywania zadania co tydzień.....	124
13.1.6	Konfigurowanie wykonywania zadania co miesiąc	125
13.2	Importowanie zaplanowanych zadań podczas aktualizacji	125
13.3	Zarządzanie zaplanowanymi zadaniami	126

13.4	Przykłady scenariuszy z użyciem harmonogramów tworzenia kopii zapasowych	127
13.4.1	Pełne kopie zapasowe z automatycznym usuwaniem po naruszeniu rozmiaru.....	127
13.4.2	Pełne kopie zapasowe z automatycznym usuwaniem po zapelnieniu magazynu kopii zapasowych ..	127
13.4.3	Pełne kopie zapasowe w strefie Acronis Secure Zone z automatycznym usuwaniem.....	128
13.4.4	Cykliczne automatyczne tworzenie pełnej i przyrostowej/różnicowej kopii zapasowej.	128
14	Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone	130
14.1	Tworzenie strefy Acronis Secure Zone	130
14.2	Zmiana rozmiaru strefy Acronis Secure Zone	133
14.3	Zmiana hasła do strefy Acronis Secure Zone	133
14.4	Usuwanie strefy Acronis Secure Zone	134
15	Tworzenie nośnika startowego.....	135
15.1	Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na systemie Linux	135
15.2	Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu Acronis True Image Home	138
15.3	Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE	140
15.3.1	Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do środowiska WinPE 1.x.....	141
15.3.2	Dodawanie wtyczki Acronis do środowiska WinPE 2.x lub 3.0.....	141
16	Praca z plikami vhd	144
16.1	Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrót.....	144
16.1.1	Konwertowanie na kopię zapasową Windows	144
16.1.2	Konwertowanie na kopię zapasową Acronis	145
16.2	Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows	146
16.3	Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7	147
16.4	Acronis Boot Sequence Manager	147
17	Eksplorowanie archiwów i montowanie obrazów	149
17.1	Montowanie obrazu	149
17.2	Odmontowywanie obrazu	152
18	Wyszukiwanie archiwów kopii zapasowych i ich zawartości	153
18.1	Wyszukiwanie	153
18.2	Integracja z usługą wyszukiwania systemu Windows i narzędziem Google Desktop	155
18.2.1	Korzystanie z narzędzia Google Desktop w programie Acronis True Image Home	155
18.2.2	Korzystanie z usługi wyszukiwania systemu Windows w programie Acronis True Image Home	158
19	Inne operacje.....	163
19.1	Sprawdzanie poprawności archiwów kopii zapasowych	163
19.2	Powiadamianie o wynikach operacji	164
19.2.1	Powiadomienie e-mail	165
19.2.2	Powiadomienia WinPopup	166
19.3	Wyświetlanie zadań i dzienników	167
19.4	Zarządzanie archiwami kopii zapasowych	170
19.5	Konsolidacji kopii zapasowych.....	171
19.6	Usuwanie archiwów kopii zapasowych	173

19.7	Przenoszenie archiwów kopii zapasowych	174
20	Przenoszenie systemu na nowy dysk	175
20.1	Informacje ogólne.....	175
20.2	Ochrona	176
20.3	Transfer danych	176
20.3.1	Wybór trybu klonowania	176
20.3.2	Wybór dysku źródłowego.....	177
20.3.3	Wybór dysku docelowego	177
20.3.4	Dysk docelowy podzielony na partycje.....	178
20.3.5	Wybór metody przenoszenia partycji.....	178
20.3.6	Klonowanie z ręcznym partycjonowaniem	179
20.3.7	Podsumowanie klonowania	181
21	Dodawanie nowego dysku twardego	182
21.1	Wybór dysku twardego.....	182
21.2	Tworzenie nowych partycji.....	182
21.3	Podsumowanie dodawania dysku	184
22	Ochrona i prywatność	185
22.1	Korzystanie z narzędzia File Shredder	185
22.2	Acronis DriveCleanser	186
22.3	Tworzenie indywidualnych algorytmów niszczenia danych	189
22.4	Czyszczenie systemu	190
22.5	Ustawienia Kreatora czyszczenia systemu.....	191
22.5.1	Ustawienie „Metoda niszczenia danych”	192
22.5.2	Ustawienie „Pliki”	192
22.5.3	Ustawienie „Komputery”	193
22.5.4	Ustawienie „Wolne miejsce na dysku”	193
22.5.5	Ustawienie „Polecenia”	194
22.5.6	Ustawienie „Filtr miejsc sieciowych”	195
22.6	Czyszczenie poszczególnych komponentów systemu	195
23	Rozwiązywanie problemów.....	196
23.1	Ogólne.....	196
23.2	Problemy dotyczące instalacji.....	197
23.3	Problemy z tworzeniem kopii zapasowych i sprawdzaniem ich poprawności	197
23.4	Problemy z odzyskiwaniem.....	199
23.5	Problemy z uruchamianiem po odzyskiwaniu	200
23.6	Inne problemy.....	201
24	Dyski twarde i sekwencja startowa.....	204
24.1	Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS	204
24.2	Instalowanie dysków twardych w komputerach	205
24.2.1	Instalowanie dysku twardego IDE, schemat ogólny	205
24.2.2	Gniazda na płycie głównej, przewód IDE, przewód zasilający	205
24.2.3	Konfigurowanie dysków twardych, zworki	206
24.2.4	Instalowanie dysku twardego SATA.....	207
24.2.5	Procedura instalacji nowego wewnętrznego dysku SATA	207

24.3	Metody wymazywania dysku twardego	208
24.3.1	Podstawy działania metod wymazywania danych	208
24.3.2	Metody wymazywania danych używane w programie Acronis	209
25	Parametry startowe	210
25.1	Opis	210

1 Wstęp

1.1 Co to jest Acronis® True Image Home?

Program Acronis True Image Home jest zintegrowanym zestawem oprogramowania gwarantującym bezpieczeństwo wszystkich danych na komputerze. Program umożliwia tworzenie kopii zapasowych systemu operacyjnego, aplikacji, ustawień oraz wszystkich pozostałych danych, a także bezpieczne niszczenie wszystkich niepotrzebnych danych poufnych. Za pomocą tego programu można tworzyć kopie zapasowe wybranych plików i folderów, ustawień aplikacji systemu Windows, ustawień i wiadomości klientów e-mail firmy Microsoft, a nawet całych dysków lub wybranych partycji. Program Kopia zapasowa online Acronis umożliwia przechowywanie najważniejszych plików w magazynie zdalnym, dzięki czemu są one chronione nawet w razie kradzieży komputera bądź pożaru domu. Program Ciągła kopia zapasowa Acronis w sposób ciągły zapisuje zmiany w systemie i plikach (nawet co pięć minut), umożliwiając w razie potrzeby przywrócenie ich stanu z dowolnego punktu w czasie.

W przypadku uszkodzenia dysku twardego lub zaatakowania systemu przez wirusa albo oprogramowanie typu malware możliwe jest szybkie i łatwe odzyskanie danych z kopii zapasowej, co pozwala zaoszczędzić wiele godzin, a nawet dni niezbędnych na pełne odtworzenie danych i aplikacji zawartych na dysku.

Program Acronis True Image Home oferuje narzędzia niezbędne do odzyskania systemu po wystąpieniu awarii, np. po utracie danych, przypadkowym usunięciu kluczowych plików lub folderów albo całkowitym uszkodzeniu dysku twardego. W przypadku wystąpienia błędów, które zablokują dostęp do danych lub negatywnie wpłyną na działanie systemu, można łatwo odzyskać system i utracone dane.

Wyjątkowa technologia opracowana przez firmę Acronis i zastosowana w programie Acronis True Image Home umożliwia tworzenie dokładnych kopii zapasowych sektor po sektorze, obejmujących wszystkie systemy operacyjne, aplikacje i pliki konfiguracyjne, aktualizacje oprogramowania, ustawienia osobiste i dane.

Program Acronis True Image Home pomaga chronić również tożsamość użytkownika. Standardowe usuwanie starych danych nie gwarantuje ich trwałego wymazania z komputera. Obecnie Acronis True Image Home zawiera narzędzie Acronis DriveCleanser, umożliwiające trwałe niszczenie plików i wymazywanie danych użytkownika z partycji i całych dysków, a także kreator do usuwania wszystkich śladów aktywności użytkownika w systemie Windows.

Kopie zapasowe mogą być przechowywane na niemal dowolnych urządzeniach pamięci: wewnętrznych lub zewnętrznych dyskach twardych, dyskach sieciowych lub urządzeniach przenośnych typu IDE, SCSI, FireWire (IEEE-1394), USB oraz PC Card (dawniej PCMCIA), a także płytach CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R/RW, BD-R i BD-RE oraz nośnikach magnetoptycznych, Iomega Zip i Rev.

Podczas zaplanowanych zadań tworzenia kopii zapasowych program Acronis True Image Home automatycznie wybiera tryb kopii zapasowej (pełny, przyrostowy, różnicowy) według zasad tworzenia kopii zapasowych określonych przez użytkownika.

Jeżeli zainstalowany zostanie nowy dysk twardy, program Acronis True Image Home umożliwi szybkie przeniesienie danych ze starego dysku na nowy, w tym systemów operacyjnych, aplikacji, dokumentów i ustawień osobistych. Po wykonaniu migracji na nowy dysk twardy można bezpiecznie

zniszczyć wszystkie dane poufne znajdujące się na starym dysku. Jest to zalecane, jeżeli użytkownik chce oddać, wyrzucić lub sprzedać stary dysk twardy.

Pracę ułatwiają kreatory i interfejs w stylu systemu Windows Vista. Wystarczy wykonać kilka prostych kroków, a resztą zajmie się program Acronis True Image Home. W razie problemów z systemem program umożliwi natychmiastowy powrót do normalnej pracy.

1.2 Podstawowe pojęcia dotyczące programu Acronis True Image Home

W tej sekcji znajdują się ogólne informacje na temat podstawowych pojęć, które mogą być przydatne przy poznawaniu zasad działania programu.

Kopia zapasowa

Zgodnie z encyklopedią Wikipedia — „**kopia zapasowa** to wykonywanie kopii danych, które mają służyć do **odzyskania** oryginalnych danych w przypadku ich utraty lub uszkodzenia. Kopie zapasowe są stosowane głównie w dwóch celach. Po pierwsze umożliwiają odzyskanie stanu systemu sprzed awarii (odzyskiwanie po awarii). Po drugie umożliwiają odzyskanie niewielkiej liczby plików, które zostały przypadkowo usunięte lub uległy uszkodzeniu”.

Narzędzie Acronis True Image Home jest przydatne w obu przypadkach. Umożliwia tworzenie obrazów dysków (partycji) oraz kopii zapasowych na poziomie plików. Domyślnie narzędzie Acronis True Image Home przechowuje w obrazie tylko części dysku twardego niezawierające danych (dla obsługiwanych systemów plików). Można jednak skorzystać z opcji umożliwiającej uwzględnienie w obrazie wszystkich sektorów dysku twardego (kopia zapasowa „sektor po sektorze”). Podczas tworzenia obrazu pliki i foldery w archiwum zapisywane są jedynie ich zawartość po uprzednim skompresowaniu.

Klonowanie dysku

Jest to operacja migracji/kopiowania całej zawartości jednego dysku na inny (np. podczas instalowania dysku o większej pojemności) w celu uzyskania dwóch identycznych dysków o tej samej strukturze plików. Narzędzie „Disk Clone” skutecznie kopiuje całą zawartość jednego dysku twardego na inny dysk twardy. Operacja umożliwia przeniesienie wszystkich informacji (w tym systemu operacyjnego i zainstalowanych programów) z jednego dysku twardego na inny bez konieczności ponownej instalacji i konfiguracji całego oprogramowania. Wybierając opcję klonowania, najlepiej jest wyjąć istniejący dysk z komputera, a na jego miejsce zainstalować nowy dysk. Należy podłączyć go w taki sam sposób, jak poprzedni dysk.

Narzędzie Acronis True Image Home nie umożliwia klonowania pojedynczej partycji. Klonować można wyłącznie cały dysk.

Innym sposobem przeniesienia wszystkich informacji z jednego dysku twardego na inny jest utworzenie kopii zapasowej starego dysku, a następnie odzyskanie jej na nowym dysku.

Komponenty archiwum kopii zapasowej

Archiwum — nazywane również łańcuchem archiwów lub grupą archiwów. Jest to cały zestaw plików kopii zapasowej zarządzany za pomocą jednego zadania kopii zapasowej. Archiwum może składać się z jednego lub kilku wycinków.

Wycinek — jest to zestaw plików tworzonych podczas każdego cyklu wykonywania zadania. Liczba utworzonych wycinków jest zawsze równa ilości razy wykonania zadania. Wycinek określa punkt w czasie, z którego można odzyskać stan systemu lub dane.

Wolumin — Jest to plik tib skojarzony z wycinkiem. Zwykle w jednym wycinku istnieje tylko jeden wolumin. Niemniej każdy wycinek może zawierać kilka woluminów. Jeśli w opcjach zadania wybrano podział archiwum, wycinek wynikowy zostanie podzielony na kilka plików. Ponadto, jeśli zostanie utworzona duża kopia zapasowa dysku sformatowanego w systemie FAT32, narzędzie Acronis True Image Home automatycznie podzieli kopię na kilka plików w rozmiarze 4 GB każdy (z wyjątkiem ostatniego pliku). Pliki takie to woluminy wycinku.

Migawki

Podczas tworzenia obrazów dysków narzędzie Acronis True Image Home korzysta z technologii „migawki”, która umożliwia tworzenie nawet kopii zapasowych partycji systemowej w działającym systemie Windows, z plikami otwartymi do odczytu i zapisu, bez konieczności ponownego uruchamiania komputera. Po rozpoczęciu przez program tworzenia kopii zapasowej partycji zostaną tymczasowo wstrzymane wszystkie operacje na tej partycji w celu utworzenia jej „migawki”. Tworzenie migawki trwa zwykle tylko kilka sekund. Potem system operacyjny działa normalnie, a tworzenie obrazu odbywa się w tle. Nie otrzymasz powiadomienia o żadnym nadzwyczajnym działaniu systemu operacyjnego.

W odpowiednim czasie sterownik Acronis wznowi działanie w celu zachowania widoku partycji z danego punktu odniesienia. Przy każdej próbie wykonania operacji zapisu bezpośrednio na partycji sterownik sprawdzi, czy dla określonych sektorów została utworzona kopia zapasowa i jeśli tak nie jest, dane z tych sektorów zostaną zapisane w specjalnym buforze, dzięki czemu będzie można już je zastąpić. Program tworzy kopię zapasową sektorów z buforu, dlatego kopia zapasowa dla wszystkich sektorów partycji z momentu, gdy została wykonana migawka, zostanie utworzona na podstawie niezmodyfikowanego i dokładnego „obrazu” partycji.

Format pliku kopii zapasowej

Program Acronis True Image Home zapisuje dane kopii zapasowej w odpowiednim formacie tib, stosując kompresję. Zmniejsza to wymagania dotyczące miejsca w magazynie, jak również zapewnia zgodność wstecz z poprzednią wersją programu Acronis True Image Home. Podczas tworzenia pliku tib program oblicza wartości sumy kontrolnej dla bloków danych i dodaje te wartości do danych umieszczanych w kopii zapasowej. Na podstawie tych wartości sumy kontrolnej można sprawdzić integralność danych kopii zapasowej. Korzystanie z odpowiedniego formatu oznacza jednak, że dane z takich kopii zapasowych można odzyskać tylko za pomocą samego programu Acronis True Image Home (zarówno w systemie Windows, jak i środowisku odzyskiwania).

Sprawdzenie poprawności archiwum kopii zapasowej

Skąd pewność, że system będzie można odzyskać, gdy wystąpi taka potrzeba? Wysoki poziom bezpieczeństwa zapewnia funkcja sprawdzania poprawności kopii zapasowej. Jak już powiedziano, program dodaje wartości sumy kontrolnej do bloków danych umieszczanych w kopii zapasowej. Podczas sprawdzania poprawności kopii zapasowej program Acronis True Image Home otwiera plik kopii zapasowej, ponownie oblicza wartości sumy kontrolnej i porównuje je z wartościami zapisanymi. Jeśli wszystkie porównywane wartości są zgodne, plik kopii zapasowej nie jest uszkodzony i istnieje duże prawdopodobieństwo, że kopię zapasową będzie można pomyślnie użyć w celu odzyskania danych. Sprawdzenie poprawności kopii zapasowych partycji systemowej jest zdecydowanie zalecane po uruchomieniu systemu z nośnika ratunkowego. Program Acronis True Image Home to dla użytkowników systemów Windows 7 Enterprise i Windows 7 Ultimate unikalne rozwiązanie zapewniające uruchomienie komputera z odzyskanej partycji systemowej. Program

umożliwia uruchamianie komputera z pliku tib zawierającego obraz partycji systemowej, ponieważ plik tib jest najpierw konwertowany do pliku VHD, który jest używany do rzeczywistego uruchamiania komputera. Jeśli można uruchomić komputer ze skonwertowanego pliku vhd, będzie można go uruchomić po odzyskaniu takiej kopii zapasowej na dysk.

Odzyskiwanie po awarii

Odzyskiwanie po awarii zwykle wymaga nośnika ratunkowego, ponieważ awaria często oznacza, że nie można uruchomić systemu operacyjnego z powodu uszkodzenia danych systemowych (np. przez wirusa lub oprogramowanie typu malware) albo awarii dysku twardego. Jeśli nie można uruchomić systemu operacyjnego, należy uruchomić komputer w inny sposób i odzyskać partycję systemową za pomocą programu Acronis True Image Home. Aby dobrze się przygotować na wypadek awarii, bezwzględnie trzeba utworzyć nośnik ratunkowy. Właściciele produktu w wersji „pudełkowej” mają już ratunkową startową płytę CD. Inni legalni właściciele programu mogą utworzyć nośnik ratunkowy za pomocą narzędzia Generator nośnika.

Aby umożliwić uruchomienie komputera w środowisku odzyskiwania, należy dodać nośnik ratunkowy do sekwencji startowej w systemie BIOS. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).

Planowanie

Aby kopie zapasowe były rzeczywiście przydatne, należy je tworzyć tak często, jak jest to możliwe. Oznacza to, że zadania tworzenia kopii zapasowej należy uruchamiać regularnie. Na przykład raz dziennie. Mimo że utworzenie zadania tworzenia kopii zapasowej w programie Acronis True Image Home jest całkiem łatwe, pamiętanie o konieczności wykonania codziennie tej samej czynności może być uciążliwe. Dzięki usłudze harmonogramu nie trzeba już obciążać sobie pamięci tą sprawą. Można zaplanować tworzenie kopii zapasowych i zapomnieć o nich (przynajmniej do czasu, gdy na dysku z kopiami zapasowymi jest wystarczająca ilość wolnego miejsca i nie ma potrzeby odzyskiwania danych).

Terminy związane z tymi pojęciami będą wielokrotnie używane w dokumentacji programu Acronis True Image Home, dlatego zapoznanie się z wymienionymi wyżej pojęciami może ułatwić korzystanie z funkcji programu.

1.3 Nowości w programie Acronis True Image Home 2010

- **Ciągła kopia zapasowa Acronis** — użytkownicy programu Acronis True Image Home mogą teraz korzystać z niemal nieprzerwanej ochrony danych. Dokumenty można przywracać do stanu z określonego momentu. Jest to szczególnie przydatne po przypadkowym usunięciu ważnego dokumentu lub wprowadzeniu poprawek, które okazały się niepotrzebne. Wówczas można przywrócić wcześniejszy stan dokumentu (na przykład sprzed dwóch tygodni). Jeśli trzeba odzyskać plik, przeglądarka przypominająca Eksplorator Windows ze zintegrowaną funkcją wyszukiwania znacznie ułatwia wyszukanie odpowiedniego pliku. Jednak funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis to dużo więcej niż narzędzie do kontroli wersji. Umożliwia także odzyskiwanie systemu, jeśli zajdzie taka potrzeba.
- **Kopia zapasowa online** — najważniejsze dane można zabezpieczyć jeszcze skuteczniej, przechowując je w innej lokalizacji. Jako że pliki znajdują się w magazynie zdalnym, są chronione nawet w razie kradzieży komputera lub pożaru domu. Zatem ryzyko utraty danych na skutek pożaru, kradzieży lub innej katastrofy albo klęski żywiołowej praktycznie nie istnieje. Wszystkie uszkodzone, utracone lub usunięte pliki można bezpiecznie odzyskać na komputerze. Dzięki

integracji funkcji kopii zapasowej online z programem Acronis True Image Home powstało jedno rozwiązanie do realizacji wszystkich potrzeb związanych z tworzeniem kopii zapasowych danych.

Kopia zapasowa online firmy Acronis nie jest dostępna we wszystkich regionach. Aby uzyskać więcej informacji, kliknij tutaj: <http://www.acronis.pl/my/online-backup/>.

- **Wydajny harmonogram** — harmonogram jest teraz bardziej wydajny i elastyczny. Rozszerzono zestaw dostępnych wcześniej opcji planowania. Nowy harmonogram umożliwia określenie daty pierwszego uruchomienia zaplanowanego zadania. Podczas planowania zadania comiesięcznego można użyć kalendarza na dany miesiąc, aby określić datę (np. 1. dzień miesiąca) lub daty uruchomienia zadania (np. 10., 20., ostatni dzień miesiąca). Jeśli zaplanowane zadanie nie będzie uruchamiane przez jakiś czas, ale będzie jeszcze używane w przyszłości, można je tymczasowo wyłączyć, a następnie włączyć ponownie, kiedy będzie potrzebne. Nie trzeba wówczas ponownie tworzyć zadania od początku. Zaplanowane zadanie można sklonować, a następnie w zduplikowanym zadaniu wprowadzić drobne zmiany. Jest to szczególnie przydatne w przypadku tworzenia kilku podobnych zadań. W połączeniu z wybraną metodą tworzenia kopii zapasowych i regułami konsolidacji automatycznej harmonogram umożliwia wdrażanie różnych strategii tworzenia kopii zapasowych.
- **Selektywne sprawdzanie poprawności** — wcześniejsze wersje programu Acronis True Image Home umożliwiały sprawdzanie poprawności tylko całego archiwum kopii zapasowej. Czasami bywało to niewygodne. Załóżmy, że masz pełne archiwum kopii zapasowej o rozmiarze 20 GB i wiele różnicowych kopii zapasowych o rozmiarach po kilka gigabajtów, które razem zajmują 100 GB. W takiej sytuacji program Acronis True Image Home musi sprawdzić poprawność całego archiwum o rozmiarze 120 GB, co może zająć dość dużo czasu. Obecnie program umożliwia sprawdzenie poprawności wybranej pojedynczej różnicowej kopii zapasowej oraz kopii pełnej.
- **Obsługa dysków dynamicznych/GPT** (po zakupie oddzielnego pakietu Acronis Power Pack) — operacje na dyskach dynamicznych/GPT poszerzają zakres konfiguracji dysków twardych obsługiwanych przez program Acronis True Image Home. Dyski dynamiczne dają większą elastyczność w zarządzaniu woluminami i mogą przynieść dodatkowe korzyści w przypadku komputerów z kilkoma dyskami twardymi. Tabela partycji GUID (GPT) to nowy schemat partycjonowania dysku twardego, który ma więcej zalet niż stary schemat, czyli MBR. Został wprowadzony w ramach inicjatywy EFI (Extensible Firmware Interface).
- **Obsługa formatu VHD** — VHD (Virtual Hard Disk) to format pliku obejmujący całą zawartość i strukturę reprezentujące dysk twardy. Co więcej, narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows zawarte w systemach operacyjnych Windows Vista (poza wersjami Home) i Windows 7 korzysta teraz z tego formatu do tworzenia kopii zapasowej z obrazem systemowego dysku twardego, gdy użytkownik wybierze opcję „Complete PC Backup”. Program Acronis True Image Home może konwertować pliki vhd na pliki tib (i na odwrót), odzyskiwać system operacyjny z plików vhd, a nawet uruchamiać komputer z obrazów vhd systemu Windows 7.
- **Uruchamianie komputera z obrazów tib zawierających system Windows 7** — użytkownicy systemu Windows 7 Enterprise i Windows 7 Ultimate mogą uruchamiać system z obrazu tib zawierającego kopię zapasową partycji systemowej. Dzięki temu można przetestować możliwość uruchomienia systemu zawartego w kopii zapasowej bez jego rzeczywistego odzyskiwania. Jeśli system operacyjny można uruchomić z pliku tib, to na pewno uda się go uruchomić po odzyskaniu z tego pliku. Po wybraniu pliku tib, który ma posłużyć do uruchomienia komputera, program Acronis True Image Home tworzy tymczasowy plik vhd, konwertując wskazany plik tib. Dlatego na dysku twardym należy zapewnić wystarczająco dużo wolnego miejsca do zapisania pliku vhd. Następnie program dodaje nową pozycję do listy programu ładującego system Windows. Po wybraniu pliku tib na liście programu ładującego komputer zostanie fizycznie uruchomiony z tymczasowego pliku vhd.

1.4 Wymagania systemowe i obsługiwane nośniki

1.4.1 Minimalne wymagania systemowe

Wymagania sprzętowe programu Acronis True Image Home odpowiadają minimalnym wymaganiom systemu operacyjnego zainstalowanego na komputerze, który ma służyć do uruchamiania programu Acronis True Image Home. Ponadto program Acronis True Image Home wymaga następującego sprzętu:

- Napęd CD-RW/DVD-RW do tworzenia nośnika startowego
- Mysz lub inne urządzenie wskazujące (zalecane).

Używanie funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis wymaga co najmniej 1 GB pamięci RAM.

Funkcja nośnika ratunkowego programu Acronis True Image Home ma następujące wymagania sprzętowe:

- 256 MB RAM
- Procesor Pentium 1 GHz lub szybszy

Zalecana minimalna rozdzielczość ekranu 1152 x 864

1.4.2 Obsługiwane systemy operacyjne

Działanie programu Acronis True Image Home zostało sprawdzone w następujących systemach operacyjnych:

- Windows XP SP3
- Windows XP Professional x64 Edition SP2
- Windows Vista SP2 (wszystkie wersje)
- Windows 7 (wszystkie wersje)

Program Acronis True Image Home umożliwia również tworzenie startowych płyt CD-R/DVD-R, za pomocą których można tworzyć i odzyskiwać kopie zapasowe dysków/partycji na komputerze z dowolnym systemem operacyjnym pracującym w oparciu o procesor Intel lub AMD, w tym systemem Linux®. Jedynym wyjątkiem są komputery Apple Macintosh oparte na procesorach Intel, które obecnie nie są obsługiwane w trybie macierzystym.

1.4.3 Obsługiwane systemy plików

- FAT16/32
- NTFS
- Ext2/Ext3 *
- ReiserFS *
- Linux SWAP *

Jeśli system plików jest nieobsługiwany lub uszkodzony, program Acronis True Image Home umożliwia kopiowanie danych sektor po sektorze.

** Systemy plików Ext2/Ext3, ReiserFS oraz Linux SWAP są obsługiwane jedynie w przypadku operacji tworzenia albo odzyskiwania kopii zapasowych dysku lub partycji. Programu Acronis True Image Home nie można stosować w tych systemach do wykonywania operacji na poziomie plików (tworzenie kopii zapasowych,*

odzyskiwanie i wyszukiwanie plików, a także montowanie obrazu i odzyskiwanie plików z obrazów) oraz do tworzenia kopii zapasowych na dyskach i partycjach.

1.4.4 Obsługiwane nośniki

- Dyski twarde*
- Sieciowe urządzenia pamięci
- Serwery FTP**
- Płyty CD-R/RW, DVD-R/RW, DVD+R (w tym dwuwarstwowe płyty DVD+R), DVD+RW, DVD-RAM, BD-R, BD-RE***
- Urządzenia pamięci USB 1.0/2.0/3.0, FireWire (IEEE-1394) i PC Card
- REV®, Jaz® i inne nośniki wymienne

* Program Acronis True Image Home nie obsługuje następujących typów woluminów dynamicznych: lustrzany i RAID-5. Istnieją pewne dodatkowe ograniczenia dotyczące operacji na dyskach dynamicznych oraz dyskach GPT:

- Aby wykonać operacje na dyskach dynamicznych i dyskach GPT, należy zakupić osobny pakiet Acronis Plus Pack.
- Tworzenie strefy Acronis Secure Zone nie jest obsługiwane.
- Odzyskanie woluminu dynamicznego jako woluminu dynamicznego z możliwością ręcznej zmiany rozmiaru jest nieobsługiwane.
- Dyski GPT można odzyskiwać tylko jako „wolumin do woluminu” bez możliwości zmiany rozmiaru.
- Nie można użyć narzędzia Try&Decide do ochrony dysków dynamicznych i dysków GPT.
- Operacja klonowania dysków nie jest obsługiwana w przypadku dysków dynamicznych i dysków GPT.

** Serwer FTP musi zezwalać na transfer plików w trybie pasywnym. Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, archiwum może zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy. Zalecana jest zmiana ustawień zapory na komputerze źródłowym oraz otwarcie portów 20 i 21 dla protokołów TCP i UDP, a także wyłączenie usługi systemu Windows **Routing i dostęp zdalny**.

*** Do odczytania płyt wielokrotnego zapisu w systemie Linux konieczna jest aktualizacja jądra.

1.5 Pomoc techniczna

Użytkownicy, którzy legalnie nabyli i zarejestrowali program Acronis True Image Home, mogą korzystać z bezpłatnej pomocy technicznej. Jeśli podczas instalacji lub użytkowania produktów Acronis pojawią się problemy, których nie można rozwiązać samodzielnie za pomocą podręcznika użytkownika, należy skontaktować się z działem pomocy technicznej firmy Acronis.

Więcej informacji na temat kontaktowania się z działem pomocy technicznej firmy Acronis znajduje się pod następującym adresem:

<http://www.acronis.pl/support/>

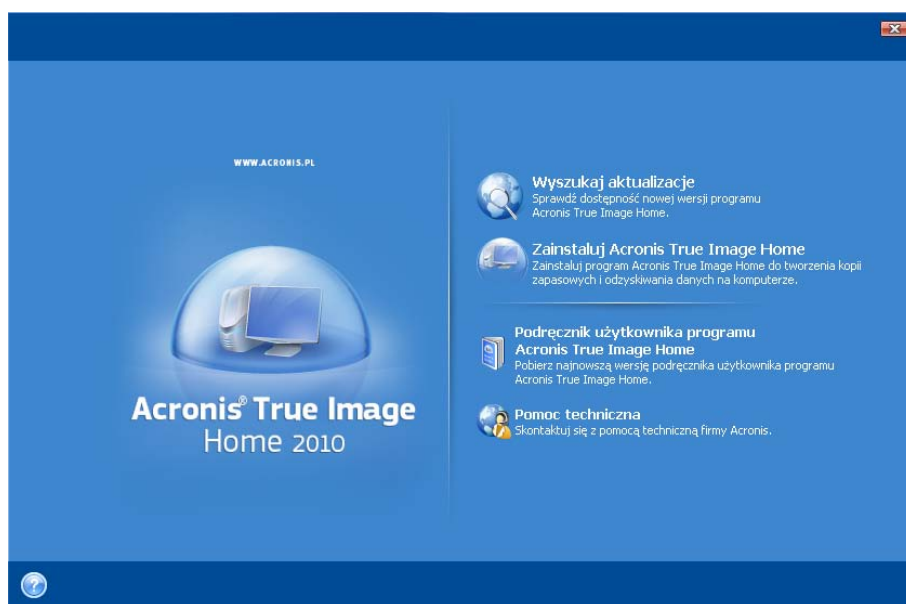
Aby wysłać zgłoszenie problemu, należy wypełnić formularz na stronie internetowej firmy Acronis. Dział pomocy technicznej odpowie na zgłoszenie tylko wtedy, gdy problem zostanie opisany w formularzu.

2 Instalowanie i uruchamianie programu Acronis True Image Home

2.1 Instalowanie programu Acronis True Image Home

Aby zainstalować program Acronis True Image Home:

- Uruchom plik instalacyjny programu Acronis True Image Home.
- Przed instalacją możesz sprawdzić, czy w witrynie internetowej firmy Acronis znajduje się nowsza kompilacja programu Acronis True Image Home. Jeżeli nowsza kompilacja będzie dostępna, program zaproponuje zainstalowanie nowszej wersji.
- W menu instalacyjnym wybierz program do zainstalowania: Acronis True Image Home.
- Postępuj według instrukcji kreatora instalacji wyświetlanych na ekranie.

Dostępne są następujące rodzaje instalacji: **Standardowa**, **Niestandardowa** oraz **Pełna**. Po wybraniu opcji **Niestandardowa** można zdecydować się na instalację narzędzia **Generator nośnika ratunkowego**.

Generator nośnika ratunkowego służy do tworzenia ratunkowych dysków startowych (zobacz Tworzenie nośnika startowego (s. 135)). Narzędzie to może nie być potrzebne w przypadku nabycia pudełkowej wersji produktu, która zawiera startową płytę CD. Zainstalowanie **Generatora ratunkowego nośnika startowego** pozwoli w dowolnym momencie utworzyć nośnik startowy lub jego obraz ISO w głównym oknie programu lub przez osobne uruchomienie **Generatora**.

Po instalacji program Acronis True Image Home tworzy nowe urządzenie na liście Menedżera urządzeń (Panel sterowania → System → Sprzęt → Menedżer urządzeń → Acronis Devices → Acronis True Image Backup Archive Explorer). Nie należy wyłączać ani odinstalowywać tego urządzenia, ponieważ jest ono niezbędne podczas podłączania archiwów obrazów jako dysków wirtualnych (zobacz Eksplorowanie archiwów i montowanie obrazów (s. 149)).

2.2 Wyodrębnianie programu Acronis True Image Home

Podczas instalowania programu Acronis True Image Home można zapisać plik instalacyjny (.msi) na dysku lokalnym lub sieciowym. Plik ten może okazać się pomocny podczas modyfikowania lub odzyskiwania bieżącej instalacji.

Aby zapisać plik instalacyjny:

- Uruchom plik instalacyjny programu Acronis True Image Home.
- W menu instalacji kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę programu i wybierz polecenie **Wyodrębnij**.
- Wybierz lokalizację pliku instalacyjnego i kliknij przycisk **Zapisz**.

Odzyskiwanie lub aktualizowanie zainstalowanej wersji Acronis True Image Home z wykorzystaniem pliku .msi należy wykonywać z wiersza poleceń w następujący sposób:

1. Wybierz **Start** → **Uruchom**.
2. Wpisz polecenie *cmd*.
3. W oknie interfejsu wiersza poleceń wpisz polecenie:
msiexec /i ścieżka_do_pliku_msi\nazwa_pliku_msi.msi REINSTALL=ALL REINSTALLMODE=vomus

Po otwarciu okna kreatora instalacji wybierz opcję instalacji **Standardowa**, **Niestandardowa** lub **Pełna**, aby naprawić lub zmienić komponenty programu.

2.3 Uruchamianie programu Acronis True Image Home

Aby uruchomić program Acronis True Image Home w systemie Windows, należy wybrać **Start** → **Programy** → **Acronis** → **Acronis True Image Home** → **Acronis True Image Home** lub kliknąć odpowiedni skrót na pulpicie.

Jeśli system operacyjny z jakiegoś powodu nie ładuje się, można uruchomić program Acronis Startup Recovery Manager. Przed uruchomieniem należy go jednak aktywować (zobacz Acronis Startup Recovery Manager (s. 23), gdzie opisano odpowiednią procedurę). W celu uruchomienia programu należy wciśnij klawisz F11, gdy podczas uruchamiania systemu na ekranie pojawi się informujący o tym komunikat. Program Acronis True Image Home zostanie uruchomiony w trybie autonomicznym, co umożliwi odzyskanie uszkodzonych partycji.

Jeśli dane znajdujące się na dysku są całkowicie uszkodzone i nie można uruchomić systemu operacyjnego (lub jeśli nie aktywowano programu Acronis Startup Recovery Manager), załaduj autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home z nośnika startowego dostarczonego wraz z programem w wersji pudełkowej lub utworzonego przy użyciu generatora nośnika ratunkowego. Dysk startowy umożliwi odzyskanie zawartości dysku z wcześniej utworzonego obrazu.

2.4 Aktualizowanie programu Acronis True Image Home

Jeżeli program Acronis True Image Home jest już zainstalowany, zostanie po prostu zaktualizowany do nowej wersji. Nie trzeba usuwać starej wersji ani ponownie instalować oprogramowania.

Pamiętaj, że kopie zapasowe utworzone w nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z poprzednimi wersjami. Jeżeli wrócisz do poprzedniej wersji programu Acronis True Image Home, prawdopodobnie będzie trzeba odtworzyć w niej archiwa. Stanowczo zalecamy utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji programu Acronis True Image Home.

2.5 Usuwanie programu Acronis True Image Home

Wybierz **Start** → **Ustawienia** → **Panel sterowania** → **Dodaj lub usuń programy** → **Acronis True Image Home** → **Usuń**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie. Po zakończeniu usuwania programu należy ponownie uruchomić komputer.

Jeśli korzystasz z systemu Windows Vista, wybierz **Start** → **Panel sterowania** → **Programy i funkcje** → **Acronis True Image Home** → **Usuń**. Następnie postępuj według instrukcji wyświetlanych na ekranie. Po zakończeniu usuwania programu należy ponownie uruchomić komputer.

Jeśli na komputerze znajduje się strefa Acronis Secure Zone, usuń ją przed usunięciem programu Acronis True Image Home, ponieważ usunięcie programu nie spowoduje usunięcia strefy.

3 Informacje ogólne i zastrzeżenia technologii firmy Acronis

3.1 Różnice pomiędzy obrazami plików a obrazami dysku lub partycji

Archiwum kopii zapasowej jest plikiem lub grupą plików (nazywanych w tym podręczniku także „kopiami zapasowymi”), która zawiera kopię danych z wybranych plików/folderów lub kopię wszystkich danych przechowywanych na wybranych dyskach/partycjach.

Podczas tworzenia kopii zapasowej plików i folderów kompresowane i zachowywane są tylko dane wraz z drzewem folderów.

Tworzenie kopii zapasowych dysków i partycji odbywa się w inny sposób: program Acronis True Image Home zachowuje sektor po sektorze migawkę dysku twardego, w skład której wchodzi system operacyjny, rejestr, sterowniki, aplikacje i pliki danych, a także obszary niewidoczne dla użytkownika. Procedura ta nosi nazwę „tworzenia obrazu dysku”, archiwum kopii zapasowej natomiast nazywane jest często obrazem dysku lub partycji.

*Domyślnie program Acronis True Image Home zachowuje jedynie te sektory dysku twardego, które zawierają dane (w przypadku obsługiwanych systemów plików). Informacje zawarte w pliku wymiany systemu (pagefile.sys w systemach Windows XP i nowszych) oraz pliku hiberfil.sys (pliku, który przechowuje zawartość pamięci RAM, gdy komputer przechodzi w stan hibernacji) nie są zapisywane w archiwach. Pozwala to zmniejszyć rozmiar obrazu i przyspiesza proces jego tworzenia i odzyskiwania. Można jednak użyć opcji **Utwórz obraz stosując metodę sektor po sektorze** umożliwiającą tworzenie obrazów zawierających wszystkie sektory dysku twardego.*

Obraz partycji zawiera wszystkie pliki i foldery. Obejmuje to wszystkie atrybuty (w tym pliki ukryte i systemowe), rekord rozruchowy, tablicę alokacji plików (FAT), a także pliki z katalogu głównego i ścieżkę zerową dysku twardego wraz z głównym rekordem rozruchowym (MBR).

Obraz dysku zawiera obrazy wszystkich jego partycji, jak również ścieżkę zerową wraz z głównym rekordem rozruchowym (MBR).

Wszystkie archiwa programu Acronis True Image Home mają domyślnie rozszerzenie „.tib”. Nie należy zmieniać tego rozszerzenia.

Warto pamiętać, że poza odzyskiwaniem plików i folderów z archiwów plików możliwe jest także ich odzyskiwanie z obrazów dysków/partycji. W tym celu zamontuj obraz jako dysk wirtualny (zobacz Eksplorowanie archiwów i montowanie obrazów (s. 149)) lub uruchom odzyskiwanie obrazu i wybierz **Odzyskaj wybrane pliki i foldery**.

3.2 Pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe

Program Acronis True Image Home może tworzyć pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe.

Pełna kopia zapasowa zawiera wszystkie dane istniejące podczas tworzenia kopii. Stanowi ona podstawę tworzenia dalszych przyrostowych lub różnicowych kopii zapasowych albo służy jako

samodzielne archiwum. Pełna kopia zapasowa ma najkrótszy czas odzyskiwania w porównaniu z kopiami zapasowymi przyrostowymi i różnicowymi.

Plik **przyrostowej kopii zapasowej** zawiera tylko te dane, które uległy zmianie od czasu ostatniego utworzenia dowolnej kopii zapasowej (pełnej, przyrostowej lub różnicowej). Dlatego zajmuje on mniej miejsca i tworzy się go szybciej, ale nie zawiera wszystkich danych. Do odzyskania wymagane są wszystkie poprzednie kopie zapasowe oraz początkowa pełna kopia zapasowa.

W odróżnieniu od przyrostowej kopii zapasowej, w przypadku której każda operacja tworzenia kopii powoduje dodanie kolejnego pliku do „łańcucha”, **różnicowa kopia zapasowa** stanowi niezależny plik zawierający wszystkie zmiany dokonane od momentu utworzenia ostatniej pełnej kopii zapasowej. Najczęściej odzyskiwanie różnicowej kopii zapasowej trwa krócej niż przyrostowej, ponieważ nie trzeba odzyskiwać wcześniejszych elementów długiego „łańcucha”.

Samodzielna pełna kopia zapasowa może być optymalnym rozwiązaniem w przypadku częstego wycofywania systemu do stanu początkowego lub w sytuacji, gdy zarządzanie wieloma plikami jest kłopotliwe. Jeżeli zachowany ma być tylko ostatni stan danych w celu ich odzyskania w razie awarii systemu, należy rozważyć utworzenie różnicowej kopii zapasowej. Jest ona szczególnie skuteczna, jeżeli zmiany danych są niewielkie w porównaniu z pełnym woluminem.

To samo dotyczy przyrostowych kopii zapasowych. Są one najbardziej przydatne, jeżeli wymagane jest częste tworzenie kopii zapasowych i możliwość wycofania zmian do określonego punktu w czasie. Po początkowym utworzeniu pełnej kopii zapasowej codzienne wykonywanie kopii przyrostowej da identyczny rezultat jak codzienne tworzenie pełnej kopii zapasowej. Obrazy przyrostowe zajmują mniej miejsca niż obrazy pełne lub różnicowe.

Kopia przyrostowa czy różnicowa?

Podstawowa różnica polega na tym, że w przypadku przyrostowej kopii zapasowej do archiwum dodawane są jedynie pliki zmienione lub dodane od chwili utworzenia ostatniej kopii zapasowej. W przypadku różnicowej kopii zapasowej do archiwum dodawane są wszystkie pliki zmienione lub dodane od chwili utworzenia początkowej pełnej kopii zapasowej. Z tego względu wykonywanie różnicowych kopii zapasowych zajmuje więcej czasu niż kopii przyrostowych. Podczas odzyskiwania danych z przyrostowej kopii zapasowej program musi skopiować całą początkową kopię zapasową, a następnie przeszukać wszystkie poprzednie kopie w celu pobrania wszystkich zaktualizowanych plików. Z kolei różnicowa kopia zapasowa jest odzyskiwana znacznie szybciej — program kopiuje jedynie początkową kopię oraz ostatnią zapisaną wersję.

Przyrostowa lub różnicowa kopia zapasowa utworzona po defragmentacji dysku może być znacznie większa niż zazwyczaj. Jest to spowodowane zmianą lokalizacji plików na dysku przez program defragmentujący, co znajduje odzwierciedlenie w kopiach zapasowych. Dlatego po wykonaniu defragmentacji dysku zaleca się ponowne utworzenie pełnej kopii zapasowej.

3.3 Konwencje nazewnictwa plików kopii zapasowych

Jeśli jest ustawiona opcja podziału archiwum lub jeśli na dysku z systemem FAT32 ma zostać zapisana duża kopia zapasowa o rozmiarze przekraczającym 4 GB, program Acronis True Image Home może podzielić pełne lub przyrostowe archiwum na woluminy. Zobacz „Komponenty archiwum kopii zapasowej” w sekcji Podstawowe pojęcia dotyczące programu Acronis True Image Home (s. 10).

Mimo że użytkownicy mogą nadawać kopiom zapasowym dowolne nazwy, wielu z nich nadal preferuje opcję automatycznego nadawania nazw. Poniżej znajdują się informacje, które mogą okazać się przydatne podczas przeglądania zawartości magazynu archiwów kopii zapasowych w Eksploratorze Windows w celu ustalenia, które z nich to kopie pełne, a które przyrostowe.

1) Jeśli przy pierwszym uruchomieniu nowo zainstalowanego programu zaakceptujesz użycie narzędzia One-Click Backup, wynikowy plik kopii zapasowej będzie miał nazwę „Kopia zapasowa systemu_mm_dd_rrrr.tib”, gdzie mm_dd_rrrr to data utworzenia kopii zapasowej w następującym formacie: miesiąc (jedna lub dwie cyfry), dzień (jedna lub dwie cyfry), rok (cztery cyfry).

Kopia zapasowa zapisana na dysk z systemem FAT32 może zostać podzielona na woluminy o nazwach „Kopia zapasowa systemu_mm_dd_rrrr1.tib”, „Kopia zapasowa systemu_mm_dd_rrrr2.tib”, „Kopia zapasowa systemu_mm_dd_rrrr3.tib” itp.

W takim przypadku kolejne automatycznie zaplanowane kopie zapasowe będą zastępować poprzednią kopię (domyślnie co siedem dni) dopiero po ukończeniu następnej kopii zapasowej (w celu zachowania starej kopii zapasowej na wypadek awarii bieżącej kopii). Dlatego kopie zapasowe będą na przemian otrzymywać nazwy „Kopia zapasowa systemu_mm_dd_rrrr.tib” i „Kopia zapasowa systemu_mm_dd_rrrr(1).tib”.

2) W niektórych przypadkach, jeśli zdefiniujesz nowe zadanie tworzenia pełnej kopii zapasowej w nowym miejscu docelowym, kopia zapasowa otrzyma nazwę „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr.tib”.

Jeśli kopia zapasowa zostanie podzielona (albo automatycznie, np. ze względu na przekroczenie limitu rozmiaru pliku wynoszącego 4 GB na dyskach z systemem FAT32, albo podczas konfigurowania zadania tworzenia kopii zapasowej), nazwy składowych plików (woluminów) kopii zapasowej będą następujące:

„Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr1.tib”...„Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrrN”.tib, gdzie N oznacza liczbę woluminów.

Kolejne przyrostowe lub różnicowe kopie zapasowe utworzone po tej pełnej kopii zapasowej otrzymają następujące nazwy: „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr2.tib”, „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr3.tib” itp. (jeżeli pełna kopia zapasowa nie zostanie podzielona) lub „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrrN+1.tib”, „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrrN+2.tib” itp. Na przykład w przypadku N=8 przyrostowe lub różnicowe kopie zapasowe otrzymają następujące nazwy: „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr9.tib”, „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr10.tib” itp.

3) W przypadku tworzenia kopii zapasowej np. partycji C i D kopia zapasowa otrzyma nazwę „System_C_D_mm_dd_rrrr.tib”.

4) Kopie zapasowe na poziomie plików otrzymują nazwy zależne od typu kopii:

- Kopia typu Moje dane otrzymuje następującą nazwę: „Moja kopia zapasowa_mm_dd_rrrr.tib”.
- Kopia zapasowa stanu systemu otrzymuje następującą nazwę: „Stan systemu_mm_dd_rrrr.tib”.
- Kopia zapasowa typu Moja poczta e-mail otrzymuje następującą nazwę: „Poczta e-mail_mm_dd_rrrr.tib”.
- Kopia zapasowa typu Moje ustawienia aplikacji otrzymuje następującą nazwę: „Ustawienia aplikacji_mm_dd_rrrr.tib”.

5) Jeśli klikniesz prawym przyciskiem myszy folder w Eksploratorze Windows i wybierzesz z menu skrótów Utwórz kopię zapasową, plik kopii zapasowej otrzyma nazwę folderu z dołączoną datą, np. „Moje dokumenty_mm_dd_rrrr.tib”.

Jeśli klikniesz prawym przyciskiem myszy plik w Eksploratorze Windows i wybierzesz z menu skrótów Utwórz kopię zapasową, plik kopii zapasowej otrzyma nazwę danego pliku z dołączoną datą, tj. nazwa_pliku_mm_dd_rrrr.tib.

Jeśli w Eksploratorze Windows wybierzesz kilka plików z tego samego folderu, a następnie z menu skrótów wybierzesz **Utwórz kopię zapasową**, plik kopii zapasowej otrzyma nazwę folderu z dołączoną datą, np. „Moje dokumenty_mm_dd_rrrr.tib”.

Jeśli w Eksploratorze Windows wybierzesz co najmniej dwa foldery, a następnie z menu skrótów wybierzesz **Utwórz kopię zapasową**, plik kopii zapasowej otrzyma nazwę folderu nadrzędnego lub literę dysku (gdy wybrane foldery znajdują się w katalogu głównym) z dołączoną datą, np. „Moje dokumenty_mm_dd_rrrr.tib” lub C_mm_dd_rrrr.tib.

6) Jeśli zmienisz nazwy kopii zapasowych na ekranie Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi, zmiana zostanie uwzględniona tylko w bazie metadanych programu, a nazwy plików kopii zapasowych na dysku pozostaną niezmienione.

3.4 Acronis Secure Zone™

Strefa Acronis Secure Zone to bezpieczna partycja umożliwiająca śledzenie archiwów kopii zapasowych na dysku zarządzanego komputera, co pozwala na odzyskanie dysku na ten sam dysk, na którym znajduje się kopia zapasowa. W oknach kreatorów dostępnych w programie Acronis True Image Home strefa jest wyświetlana ze wszystkimi lokalizacjami, w których można przechowywać archiwa.

Dostęp do tej strefy mogą uzyskać pewne aplikacje systemu Windows, na przykład narzędzia do zarządzania dyskami firmy Acronis.

Po utworzeniu strefy Acronis Secure Zone w obszarze **Mój komputer** w sekcji **Inne** zostanie wyświetlona ikona. Dwukrotne kliknięcie ikony Acronis Secure Zone spowoduje otwarcie strefy i będzie można wyświetlić wszystkie znajdujące się w niej archiwa kopii zapasowych. Aby otworzyć strefę, można też kliknąć prawym przyciskiem myszy jej ikonę i wybrać **Otwórz** w menu skrótów. Dwukrotne kliknięcie archiwum spowoduje otwarcie go i wyświetlenie wszystkich kopii zapasowych (pełnych, przyrostowych, różnicowych) należących do tego archiwum. Kliknięcie prawym przyciskiem myszy określonej kopii zapasowej spowoduje otwarcie menu skrótów, które umożliwia wybór żądanej operacji: zamontowanie (archiwów obrazu), odzyskanie, sprawdzenie poprawności, aktualizację lub usunięcie kopii zapasowej oraz wyświetlenie szczegółów dotyczących kopii zapasowej. Jeśli strefa Acronis Secure Zone jest chroniona hasłem, wszelkie operacje z wyjątkiem wyświetlania szczegółów dot. kopii zapasowej będą wymagać wprowadzenia hasła. Dwukrotne kliknięcie kopii zapasowej spowoduje rozpoczęcie operacji domyślnej (**montowanie** w przypadku kopii zapasowych obrazów oraz **odzyskiwanie** w przypadku kopii zapasowych danych).

W menu skrótów pojawiającym się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy ikony Acronis Secure Zone znajdują się dwa dodatkowe polecenia: **Utwórz skrót** (umożliwiające umieszczenie skrótu na pulpicie) i **Eksploruj** (umożliwiające przejrzanie zawartości strefy). Wybór **Eksploruj** spowoduje uruchomienie Eksploratora Windows ze strefą Acronis Secure Zone wybraną w drzewie katalogów i będzie można przejrzeć jej zawartość.

Strefa Acronis Secure Zone jest dostępna jako lokalizacja do przechowywania plików kopii zapasowych aż do wyczerpania się wolnego miejsca. Jeśli ilość wolnego miejsca nie będzie wystarczająca, starsze kopie zapasowe zostaną usunięte.

W programie Acronis True Image Home czyszczenie strefy Acronis Secure Zone odbywa się w następujący sposób:

- Jeśli trwa proces tworzenia kopii zapasowej, a w danej strefie nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca, program wyświetli okno dialogowe z ostrzeżeniem o zapełnieniu strefy Acronis Secure Zone. Możesz nacisnąć przycisk **Anuluj**, aby anulować operację tworzenia kopii

zapasowej. W takim przypadku można zwiększyć rozmiar strefy Acronis Secure Zone i ponowić operację tworzenia kopii zapasowej. Aby zwolnić pewną ilość miejsca w tym obszarze, kliknij **OK**. Zostanie usunięta najstarsza pełna kopia zapasowa oraz wszystkie przyrostowe/różnicowe kopie zapasowe; następnie można powrócić do procesu tworzenia kopii zapasowej.

- Jeśli usunięcie najstarszej kopii zapasowej nie spowoduje odzyskania odpowiedniej ilości wolnego miejsca, pojawi się ten sam komunikat. Możesz wówczas usunąć kolejną kopię zapasową (jeśli taką utworzono) i powtarzać tę czynność, aż do usunięcia wszystkich poprzednich kopii zapasowych.
- Jeśli po usunięciu wszystkich poprzednich kopii zapasowych nadal nie będzie wystarczającej ilości wolnego miejsca, wówczas wyświetli się komunikat o błędzie i tworzenie kopii zapasowej zostanie przerwane.

W obszarze tym program wyróżnia tylko dwa typy kopii zapasowych: kopie zapasowe obrazów dysku i kopie zapasowe plików. Kopie danych wykonanych przy użyciu opcji *Moje dane*, *Stan systemu*, *Moja poczta* oraz *Moje ustawienia aplikacji* są uważane za kopie zapasowe pliki. Jeśli na przykład w strefie znajduje się kopia zapasowa poczty e-mail (*Moja poczta*) i nie ma wystarczającej ilości wolnego miejsca na utworzenie kopii zapasowej folderu (*Moje dane*), program usunie kopię zapasową poczty e-mail w celu zwolnienia miejsca na kopię zapasową folderu.

Za pomocą harmonogramu można automatycznie wykonać kopię zapasową danych (zob. *Planowanie zadań* (s. 120)). Aby nie obawiać się o przepełnienie strefy podczas tworzenia zaplanowanej kopii zapasowej przez program Acronis True Image Home dla systemu Windows, warto zaznaczyć pole *Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarsze archiwum* w obszarze *Opcje tworzenia kopii zapasowej* (*Obsługa błędów*) oraz w opcjach zaplanowanego zadania tworzenia kopii zapasowej. W przypadku tworzenia dużej liczby kopii przyrostowych zaleca się jednak okresowe sprawdzanie ilości wolnego miejsca w strefie.

Aby uzyskać szczegółowe informacje dotyczące tworzenia lub usuwania strefy Acronis Secure Zone oraz zmiany jej rozmiaru przy użyciu tego kreatora, zobacz *Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone* (s. 130).

3.5 Acronis Startup Recovery Manager

3.5.1 Sposób działania:

Narzędzie Acronis Startup Recovery Manager umożliwia uruchomienie programu Acronis True Image Home bez konieczności ładowania systemu operacyjnego. Dzięki temu można uruchomić program Acronis True Image Home i odzyskać uszkodzone partycje, nawet jeżeli z jakiegoś powodu nie można załadować systemu operacyjnego. W przeciwieństwie do uruchamiania programu z nośnika wymiennego Acronis w celu uruchomienia programu Acronis True Image Home nie jest potrzebny oddzielny nośnik ani połączenie sieciowe.

3.5.2 Sposób użytkowania

Aby można było używać narzędzia Acronis Startup Recovery Manager podczas uruchamiania systemu:

1. Zainstaluj program Acronis True Image Home.
2. Aktywuj narzędzie Acronis Startup Recovery Manager. W tym celu kliknij **Aktywuj Acronis Startup Recovery Manager** i postępuj zgodnie z instrukcjami kreatora.

Po aktywacji narzędzie Acronis Startup Recovery Manager zastępuje główny rekord rozruchowy (MBR) własnym kodem startowym. Jeżeli na komputerze są zainstalowane inne menedżery rozruchu, należy je ponownie aktywować po aktywacji narzędzia Startup Recovery Manager. W przypadku programów ładujących systemu Linux (np. LiLo i GRUB) przed aktywacją narzędzia Acronis Startup Recovery Manager można rozważyć ich instalację w rekordzie rozruchowym partycji głównej, a nie w rekordzie MBR.

W przypadku awarii włóż komputer i naciśnij klawisz F11, gdy pojawi się komunikat „Naciśnij klawisz F11, aby uruchomić Acronis Startup Recovery Manager”. Zostanie uruchomiona autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home, która tylko minimalnie różni się od wersji pełnej.

Ostrzeżenie! Litery dysków w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home mogą się różnić od liter stosowanych w systemie Windows. Na przykład napęd D: identyfikowany w wersji autonomicznej programu Acronis True Image Home może odpowiadać napędowi E: w systemie Windows.

Po uruchomieniu trybu Try&Decide nie można korzystać z wcześniej aktywowanego narzędzia Acronis Startup Recovery Manager.

3.6 Przeglądanie informacji o dysku i partycjach

Program umożliwia zmianę sposobu przedstawiania danych w kreatorach.

Nagłówek może zawierać najwyżej trzy ikony: **Kolumny**, **Sortuj ikony według** i **Właściwości dysku**. Ostatnia ikona jest także dostępna jako polecenie menu kontekstowego wyświetlanego po kliknięciu danego obiektu prawym przyciskiem myszy.

W celu posortowania wyświetlanych informacji według wybranej kolumny kliknij żądany nagłówek (kolejne kliknięcie odwróci porządek sortowania) lub kliknij przycisk **Sortuj ikony według** i wybierz kolumnę.

W celu wybrania wyświetlanych kolumn kliknij prawym przyciskiem myszy pasek zawierający nagłówki lub kliknij lewym przyciskiem myszy przycisk **Kolumny**. Następnie zaznacz kolumny, które chcesz wyświetlić. Po kliknięciu przycisku **Kolumny** można również zmienić kolejność wyświetlania kolumn przy użyciu przycisków **W górę** i **W dół**.

Po kliknięciu przycisku **Właściwości dysku** na ekranie pojawi się okno właściwości wybranej partycji lub dysku.

Okno to podzielone jest na dwie sekcje. Lewa zawiera drzewo właściwości, natomiast w prawej znajduje się szczegółowy opis wybranego parametru. Informacje o dysku obejmują parametry fizyczne (typ połączenia, typ urządzenia, rozmiar itp.), natomiast informacje o partycji obejmują zarówno parametry fizyczne (sektory, lokalizacja itp.), jak i logiczne (system plików, wolne miejsce, przypisana litera itp.).

Można również zmieniać szerokość kolumn, przeciągając ich granice myszą.

3.7 Co to jest Try&Decide™?

Funkcja Try&Decide programu Acronis True Image Home umożliwia wykonywanie potencjalnie niebezpiecznych operacji, takich jak instalacja oprogramowania lub otwieranie załączników e-mail, jednak bez faktycznego narażania komputera. Wykonywane jest to przez utworzenie kontrolowanego, bezpiecznego, tymczasowego obszaru roboczego odizolowanego od reszty komputera. Jeżeli podczas wykonywania tych operacji wystąpi awaria systemu lub komputer przestanie reagować, należy przywrócić poprzedni stan systemu przez odrzucenie zmian

wprowadzonych w trybie Try&Decide. Jeśli operacje te powiodą się, można zastosować te zmiany w rzeczywistym systemie. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Try&Decide (s. 113).

3.8 Acronis DriveCleanser, File Shredder i Czyszczenie systemu

W skład programu Acronis True Image Home wchodzi narzędzia do bezpiecznego niszczenia danych z całego dysku twardego czy poszczególnych partycji oraz do usuwania pojedynczych plików i wymazywania śladów aktywności użytkowników w systemie. Podczas zamiany dysku na nowy, na starym dysku może pozostać duża liczba ważnych i poufnych danych, które mogą zostać w prosty sposób odzyskane, nawet jeżeli dysk został sformatowany.

Narzędzie Acronis DriveCleanser służy do niszczenia poufnych informacji na dyskach twardych i/lub partycjach przy użyciu technik niszczenia, które spełniają lub nawet przewyższają wymagania norm narodowych. Możliwe jest wybranie odpowiedniej metody niszczenia danych w zależności od ważności informacji poufnych.

Narzędzie File Shredder oferuje identyczną funkcjonalność w przypadku indywidualnych plików i foldery.

Kreator czyszczenia systemu gwarantuje eliminację wszelkich śladów aktywności systemowej użytkowników; podczas pracy na komputerze w systemie zapisywane są tysiące bajtów informacji na temat działań użytkownika (rekordy w poszczególnych plikach systemowych), o czym nie ma on pojęcia. Dotyczy to nazw użytkowników i haseł, jak również informacji osobistych, które mogą zostać użyte do kradzieży tożsamości w przypadku trafienia w niepowołane ręce. Narzędzie to całkowicie usuwa te informacje z dysku twardego.

3.9 Obsługa formatu zip

Jeśli jako format zapisu wybierzesz zip, a nie tib, pliki z kopii zapasowych będzie można odzyskiwać w dowolnym miejscu bez potrzeby korzystania z programu Acronis True Image Home. Możesz na przykład utworzyć kopię zapasową plików w pamięci USB, a następnie odzyskać pliki z takiego archiwum na domowym laptopie bez instalowania programu Acronis True Image Home, ponieważ najpopularniejsze systemy operacyjne, takie jak Microsoft Windows i Mac OS X, mają wbudowaną obsługę formatu zip.

Należy jednak zwrócić uwagę, że system Windows nie obsługuje operacji na wielowoluminowych archiwach zip, archiwach zip o rozmiarze przekraczającym 4 GB oraz archiwach zawierających pliki o rozmiarze przekraczającym 4 GB.

Wybór formatu zip jest możliwy zarówno podczas tworzenia kopii zapasowych plików lub folderów, jak i podczas wykonywania rezerwowych egzemplarzy takich kopii. W przypadku formatu zip program Acronis True Image Home zapewnia większość funkcji dostępnych w formacie tib, z wyjątkiem ochrony hasłem i szyfrowania — można planować tworzenie kopii zapasowych, sprawdzać poprawność archiwów zip, odzyskiwać pliki i foldery z archiwów, tworzyć przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe itd.

Acronis True Image Home może odzyskiwać tylko własne archiwa zip i sprawdzać ich poprawność. Jeśli archiwum zip zostało utworzone za pomocą archiwizatora plików, nie można go odzyskać ani sprawdzić jego poprawności przy użyciu programu Acronis True Image Home.

3.10 Ciągła kopia zapasowa Acronis

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis zapewnia łatwą ochronę dysków i plików oraz umożliwia odzyskiwanie w razie awarii zarówno całych dysków, jak i poszczególnych plików, a nawet ich wersji. Domyślnie funkcja ciągłej kopii zapasowej chroni partycję systemową, ale można też wybrać inne partycje i dyski do ochrony.

Po uruchomieniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis tworzona jest początkowa kopia zapasowa z obrazem partycji wybranych do ochrony. Po zakończeniu tego zadania usługa ciągłej kopii zapasowej Acronis będzie zapisywać zmiany dokonywane w systemie i plikach (w tym plikach otwartych) co pięć minut, dzięki czemu będzie można przywrócić system dokładnie do stanu z określonego dnia i określonej godziny.

Na ogół kopia zapasowa stanów danych chronionych z ostatnich 24 godzin jest tworzona w 5-minutowych odstępach.

Pamiętaj, że jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis chroni partycję, na której nie ma zainstalowanego systemu operacyjnego, i w czasie 5 minut od utworzenia ostatniej kopii zapasowej nie wystąpiły żadne zmiany, następna zaplanowana operacja tworzenia kopii zapasowej zostanie pominięta. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis poczeka na istotną zmianę w danych i utworzy nową przyrostową kopię zapasową dopiero po wykryciu takiej zmiany. W omawianym przypadku faktyczny odstęp będzie dłuższy niż 5 minut.

Starsze kopie zapasowe będą konsolidowane: program Acronis True Image Home zachowa codzienne kopie zapasowe z ostatnich 30 dni i cotygodniowe kopie zapasowe do czasu, aż zostanie zajęte całe miejsce w magazynie ciągłych kopii zapasowych.

3.11 Uruchamianie z plików tib obrazu systemu

Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate mogą obecnie sprawdzić, czy uda się uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej. Program Acronis True Image Home umożliwia uruchamianie komputera z pliku tib zawierającego obraz partycji systemowej. Jeśli można uruchomić komputer z takiej kopii zapasowej, prawie na pewno będzie można go uruchomić po rzeczywistym odzyskaniu systemu z tej kopii zapasowej. Po wybraniu opcji uruchomienia komputera z pliku tib program Acronis True Image Home utworzy tymczasowy plik vhd, konwertując ten plik tib, dlatego na dysku twardym należy zapewnić wystarczająco dużo wolnego miejsca, by można było zapisać plik vhd. Następnie program doda nowy element do listy programu startowego ładującego system Windows. Po wybraniu pliku tib na liście startowego programu ładującego komputer zostanie fizycznie uruchomiony z tego tymczasowego pliku vhd. Po sprawdzeniu możliwości uruchomienia komputera z pliku tib można usunąć plik z listy startowego programu ładującego oraz usunąć tymczasowy plik vhd (chyba że chce się go zatrzymać).

3.12 Acronis Universal Restore

3.12.1 Przeznaczenie funkcji Acronis Universal Restore

Funkcja Universal Restore wchodzi w skład pakietu Acronis Plus Pack, który jest dostępny w sprzedaży jako osobny produkt, ma swoją własną licencję i jest instalowany przy użyciu własnego pliku instalacyjnego. Aby nowo zainstalowany dodatek Universal Restore działał w środowisku startowym, należy ponownie utworzyć nośnik startowy.

Obraz dysku systemowego można łatwo odzyskać na sprzęt, na którym został utworzony, lub na identyczny sprzęt. Jednak w przypadku zmiany płyty głównej lub użycia innej wersji procesora, co zdarza się często w przypadku awarii sprzętu, uruchomienie odzyskanego systemu może się okazać niewykonalne. Próba przeniesienia systemu na nowy, znacznie mocniejszy komputer zazwyczaj zakończy się podobnie, ponieważ nowy sprzęt będzie niekompatybilny z większością ważnych sterowników zawartych w obrazie.

Problemu tego nie rozwiąże użycie narzędzia przygotowywania systemu firmy Microsoft (Sysprep), ponieważ narzędzie to umożliwia zastąpienie tylko sterowników urządzeń Plug-and-Play (kart dźwiękowych, kart sieciowych, kart graficznych itp.). Systemowe sterowniki warstwy abstrakcji sprzętu (HAL) i urządzeń pamięci masowej muszą być identyczne na komputerze źródłowym i docelowym (zobacz artykuły 302577 i 216915 w bazie wiedzy Microsoft Knowledge Base).

Technologia Acronis Universal Restore zapewnia skuteczne rozwiązanie w zakresie niezależnego od sprzętu przywracania systemu dzięki zastąpieniu najważniejszych sterowników warstwy abstrakcji sprzętu (HAL) i urządzeń pamięci masowej.

Zastosowania funkcji Acronis Universal Restore:

1. Błyskawiczne odzyskiwanie uszkodzonego systemu na inny sprzęt
2. Niezależne od sprzętu klonowanie systemów operacyjnych

Ograniczenia dotyczące używania funkcji Acronis Universal Restore

1. System odzyskany przy użyciu funkcji Acronis Universal Restore może się nie uruchomić, jeśli struktura partycji w obrazie lub na dysku docelowym nie odpowiada strukturze dysku źródłowego. W związku z tym program ładujący przywrócony z obrazu będzie wskazywać na niewłaściwą partycję, przez co system nie uruchomi się lub będzie działał nieprawidłowo.

Sytuacja ta może wystąpić, gdy:

- utworzono kopię zapasową tylko wybranych partycji, a nie całego dysku źródłowego;
- przywrócono tylko wybrane partycje, a nie cały dysk źródłowy. W niektórych przypadkach, zwłaszcza gdy system znajduje się na partycji innej niż pierwsza, może to zmylić program ładujący i uniemożliwić uruchomienie przywróconego systemu.

Aby uniknąć tego problemu, zalecamy utworzenie kopii zapasowej i przywrócenie całego dysku systemowego.

2. Funkcja Acronis Universal Restore nie działa, jeśli komputer został uruchomiony przy użyciu narzędzia Acronis Startup Recovery Manager (za pomocą klawisza F11) lub obraz kopii zapasowej znajduje się w strefie Acronis Secure Zone. Dzieje się tak dlatego, że narzędzie Acronis Startup Recovery Manager i strefa Acronis Secure Zone służą głównie do odzyskiwania danych na ten sam komputer.

3.12.2 Ogólne zasady dotyczące funkcji Acronis Universal Restore

1. Automatyczny wybór sterowników HAL i sterowników pamięci masowej

Funkcja Acronis Universal Restore domyślnie przeszukuje foldery systemu Windows, w których są przechowywane sterowniki (w przywracanym obrazie) pod kątem sterowników HAL i sterowników pamięci masowej, a także instaluje sterowniki, które najlepiej odpowiadają sprzętowi docelowemu. Można też określić niestandardowe repozytorium sterowników (folder lub foldery na dysku sieciowym bądź płycie CD), które zostaną uwzględnione w wyszukiwaniu sterowników. Ponadto funkcja Acronis Universal Restore może wyszukiwać sterowniki na nośnikach wymiennych.

Domyślny folder przechowywania sterowników w systemie Windows jest określony przez wartość rejestru „DevicePath”, którą można znaleźć w kluczu rejestru

HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Microsoft\Windows\CurrentVersion\DevicePath. Zazwyczaj jest to folder WINDOWS\inf.

2. Instalowanie sterowników urządzeń Plug-and-Play Funkcja Acronis Universal Restore wykorzystuje wbudowany proces wykrywania i konfigurowania urządzeń Plug-and-Play w celu zniwelowania różnic między urządzeniami, które nie mają krytycznego znaczenia dla uruchomienia systemu, takimi jak karty graficzne, dźwiękowe i USB. System Windows przejmuje kontrolę nad tym procesem w fazie logowania, a jeśli jakiś nowy sprzęt nie zostanie wykryty, można później ręcznie zainstalować odpowiednie sterowniki.

4 Przygotowanie do odzyskiwania po awarii

4.1 Jak najlepiej przygotować się do awarii

Prawo Murphy'ego mówi: „Jeśli coś może się nie udać, nie uda się na pewno” (i to w najmniej odpowiednim momencie i okolicznościach). A niektórzy twierdzą, że Murphy był niepoprawnym optymistą. Należy zatem uważać — komputer może się zepsuć i w końcu się zepsuje (zapewne w najgorszym możliwym momencie). Możemy jednak interpretować prawo Murphy'ego odwrotnie: trzeba mieć świadomość wszystkich istniejących zagrożeń i im zapobiegać. Najlepszą metodą ochrony przed awarią jest podjęcie niezbędnych kroków zapobiegawczych:

1) Aby się lepiej przygotować na możliwość wystąpienia awarii, trzeba utworzyć pełną kopię zapasową dysku systemowego (albo przynajmniej partycji zawierającej system Windows i aplikacje). Aby ułatwić to zadanie, firma Acronis udostępniła funkcję One-Click Backup umożliwiającą utworzenie kopii zapasowej partycji systemowej i głównego rekordu rozruchowego MBR podczas pierwszego uruchomienia nowo zainstalowanego programu. Jeśli nie chcesz korzystać z funkcji One-Click Backup (np. dlatego, że zewnętrzny dysk twardy, którego chcesz użyć do przechowywania kopii zapasowych, nie został jeszcze podłączony lub planujesz utworzyć więcej kopii zapasowych, a nie tylko kopię zapasową partycji systemowej), utwórz taką kopię zapasową jak najszybciej.

2) Jeśli jest to możliwe, należy przechowywać obraz dysku twardego na dysku twardym innym niż dysk podstawowy (C:). Najlepiej posłużyć do tego celu zewnętrzny dysk twardy. Gwarantuje to lepszą ochronę i możliwość odzyskania systemu w przypadku awarii podstawowego dysku twardego. Co więcej, zwykle lepiej jest przechowywać dane osobiste na dysku innym niż system operacyjny i aplikacje (na przykład na dysku D:). Pozwala to na szybsze tworzenie obrazów dysków (lub partycji) systemowych i dysków (lub partycji) danych oraz zredukowanie ilości informacji niezbędnych do przeprowadzenia odzyskiwania. Dzięki temu plik kopii zapasowej dysku systemowego jest dużo mniejszy, a odzyskiwanie jest łatwiejsze. Ponadto im mniejszy jest rozmiar pliku kopii zapasowej, tym mniejsze jest ryzyko jego uszkodzenia i mniej czasu potrzeba na odzyskanie systemu.

3) Jeśli dane (dokumenty, pliki wideo, fotografie itp.) są przechowywane na dysku niesystemowym (np. w konfiguracji opisanej w punkcie 2), również należy utworzyć ich kopię zapasową. Można utworzyć kopię zapasową folderów zawierających dane lub utworzyć obraz dysku z danymi. Ponadto proces tworzenia obrazu trwa krócej niż kopiowanie plików i może znacznie przyspieszyć tworzenie kopii zapasowej dużej ilości danych. Jeśli plik obrazu zostanie przypadkowo uszkodzony, czasami można zamontować obraz i zapisać większość plików i folderów, kopiując je z zamontowanego obrazu za pomocą Eksploratora Windows.

4) Jako że odzyskiwanie systemu po awarii w większości przypadków odbywa się po uruchomieniu za pomocą nośnika ratunkowego, **należy** przetestować nośnik ratunkowy tak, jak opisano to w kolejnej sekcji — Testowanie ratunkowego nośnika startowego (s. 30).

4.1.1 Zalecenia dotyczące testowania kopii zapasowych pod kątem możliwości użycia ich do odzyskiwania

1) Nawet jeśli odzyskiwanie aktywnej partycji rozpocznie się w systemie Windows, po rozpoczęciu procesu odzyskiwania program spowoduje ponowne uruchomienie w środowisku Linux, ponieważ system Windows nie może być uruchomiony podczas odzyskiwania jego własnej partycji. Odzyskiwanie aktywnej partycji zawsze odbywa się w środowisku odzyskiwania. Jeśli użytkownik dysponuje zapasowym dyskiem twardym, zaleca się, aby przetestować odzyskiwanie na ten dysk

przez ponowne uruchomienie z nośnika ratunkowego w systemie Linux. Jeśli nie ma zapasowego dysku twardego, należy przynajmniej sprawdzić poprawność obrazu w środowisku odzyskiwania. Kopia zapasowa, którą można odczytać podczas sprawdzania poprawności w systemie Windows, **może czasem być niezdatna do odczytu w środowisku Linux.**

Gdy korzystasz z nośnika ratunkowego Acronis True Image Home, litery dysków mogą różnić się od liter stosowanych w systemie Windows. Na przykład dysk D: w samodzielnej wersji programu Acronis True Image Home może odpowiadać dyskowi E: w systemie Windows. Najbezpieczniej jest przypisać unikatowe nazwy wszystkim partycjom na dyskach twardych. Dzięki temu łatwiej będzie znaleźć dysk zawierający kopie zapasowe.

2) Można także wykonać wszystkie kroki przedstawione w Kreatorze odzyskiwania aż do ekranu Podsumowanie, ale nie należy wówczas klikać przycisku Kontynuuj. Dzięki temu można przeprowadzić symulację procesu odzyskiwania i upewnić się, że program Acronis True Image Home rozpoznaje zarówno dysk zawierający kopie zapasowe, jak i dysk docelowy. Po ukończeniu pracy w Kreatorze odzyskiwania kliknij **Anuluj** na ekranie Podsumowanie. Procedurę tę można powtarzać do momentu sprawdzenia poprawności wszystkich ustawień i wybranych opcji.

3) Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate mogą teraz testować, czy uda się im uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej. Program Acronis True Image Home umożliwia uruchamianie komputera za pomocą pliku tib zawierającego obraz partycji systemowej (przekonwertowany na plik VHD, który jest używany do uruchomienia komputera). Zatem jeśli uda się uruchomić komputer za pomocą takiej kopii zapasowej, prawie na pewno uda się to zrobić po przeprowadzeniu odzyskiwania z tej kopii zapasowej.

4.1.2 Zalecenia dodatkowe

1) Wielu informatyków zaleca utworzenie co najmniej dwóch kopii zapasowych systemu (a najlepiej trzech). Poszczególne kopie należy przechowywać w innych lokalizacjach (najlepiej w innym budynku — na przykład w pracy lub u znajomych, jeśli komputer, którego kopia zapasowa jest tworzona, znajduje się w domu). Kolejny argument przemawiający za utworzeniem kilku kopii zapasowych: kiedy program Acronis True Image Home rozpoczyna odzyskiwanie, usuwa partycję docelową (lub dysk), więc jeśli jest tylko jedna kopia zapasowa, w momencie usunięcia partycji systemowej na odzyskiwanym komputerze powstaje zagrożenie — pozostał jedynie odzyskiwany obraz i jeśli okaże się, że jest uszkodzony, pojawi się duży problem.

2) Dysk twardy przeznaczony do przechowywania kopii zapasowych lepiej sformatować w systemie plików NTFS niż FAT32. Dyski sformatowane w systemie FAT32 mają ograniczenie rozmiaru pliku równe 4 GB. Jeśli kopia zapasowa ma rozmiar około 100 GB, program Acronis True Image Home podzieli ją na 25 plików. Jeśli na dysku twardym jest kilka takich pełnych kopii zapasowych, liczba plików zostanie odpowiednio powielona. Może to być niewygodne, jeśli na przykład chcemy przenieść kopię zapasową do innej lokalizacji, korzystając z Eksploratora Windows.

3) Jeśli w domu jest tylko jeden komputer, warto wydrukować określone informacje, które mogą pomóc w odzyskiwaniu systemu po awarii, jako że korzystanie z Internetu może wówczas nie być możliwe. Wydrukowane informacje należy przechowywać w bezpiecznym miejscu razem z ratunkowymi płytami CD/DVD lub innymi nośnikami ratunkowymi.

4.2 Testowanie ratunkowego nośnika startowego

Aby zwiększyć prawdopodobieństwo odzyskania komputera, jeśli zaistnieje taka konieczność, należy przetestować możliwość jego uruchomienia za pomocą nośnika ratunkowego. Ponadto należy się

upewnić, że nośnik używany do odzyskiwania zawiera wszystkie sterowniki niezbędne do działania urządzeń pamięci masowej i karty sieciowej.

1) W przypadku zakupu pudełkowej wersji programu ze startową płytą CD sprawdź, czy komputer można uruchomić za pomocą tej płyty. Firma Acronis dokłada starań, aby płyta CD zawierała sterowniki do najnowszych urządzeń, jednak w obliczu niemal nieskończonej liczby możliwych konfiguracji sprzętu nie możemy w pełni zagwarantować możliwości uruchomienia komputera za pomocą ratunkowej płyty CD.

2) Jeśli program został kupiony po pobraniu, konieczne utwórz startową ratunkową płytę CD (lub inny nośnik ratunkowy, na przykład pamięć USB), korzystając z zaleceń zawartych w podręczniku użytkownika lub pomocy programu, a następnie sprawdź, czy utworzony nośnik umożliwia uruchomienie komputera.

Komputer skonfiguruj tak, aby umożliwiał uruchamianie systemu za pomocą nośnika ratunkowego i aby urządzenie zawierające nośnik ratunkowy (napęd CD-ROM/DVD-ROM lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).

Jeśli masz ratunkową płytę CD, naciśnij dowolny klawisz, aby rozpocząć uruchamianie systemu za pomocą tej płyty natychmiast po wyświetleniu monitu „Press any key to boot from CD” („Naciśnij dowolny klawisz, aby uruchomić system z płyty CD”). Jeśli nie zdążysz nacisnąć klawisza w ciągu pięciu sekund, trzeba będzie ponownie uruchomić komputer. W przypadku korzystania z innego nośnika ratunkowego procedura jest podobna.

3) Po uruchomieniu komputera w środowisku odzyskiwania sprawdź, czy komputer wykrywa wszystkie dyski twarde obecne w systemie (także dyski zewnętrzne, jeśli są na nich przechowywane kopie zapasowe). Warto dodać, że dyski zewnętrzne trzeba podłączyć przed uruchomieniem systemu za pomocą nośnika ratunkowego. W przeciwnym razie środowisko odzyskiwania może mieć problem z wykryciem dysków.

4) Jeśli kopie zapasowe są przechowywane w sieci, trzeba także sprawdzić, czy środowisko odzyskiwania umożliwia dostęp do tej sieci. Po uruchomieniu komputera z nośnika ratunkowego może się zdarzyć, że program Acronis True Image Home nie wykryje sieci. Jeśli w sieci nie widać żadnych komputerów, ale w obszarze **Mój komputer** jest widoczna ikona **Komputery w pobliżu**, sprawdź, czy w sieci działa serwer DHCP. Jeśli serwer DHCP nie jest używany, określ ręcznie ustawienia sieci w oknie dostępnym po kliknięciu Narzędzia → Opcje → Karty sieciowe.

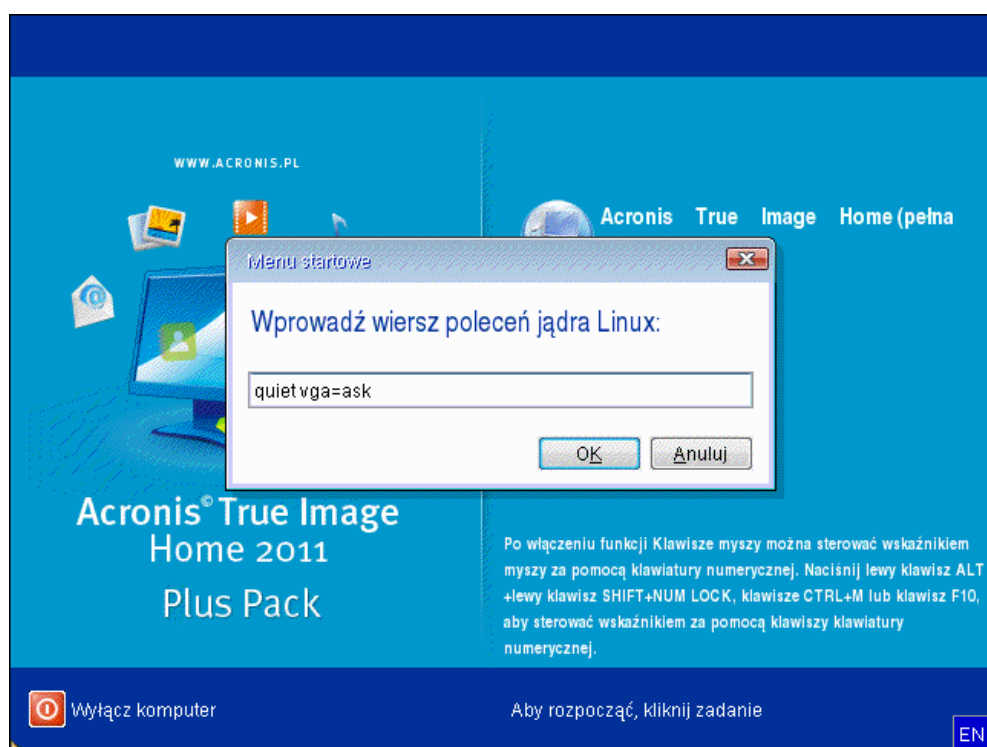
Jeśli w obszarze **Mój komputer** nie ma ikony **Komputery w pobliżu**, może to świadczyć o problemach z kartą sieciową lub sterownikiem karty dostarczonym z programem Acronis True Image.

Wybór trybu wideo podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego

Podczas uruchamiania systemu z nośnika ratunkowego optymalny tryb wideo jest wybierany automatycznie w zależności od parametrów karty wideo i monitora. Jednak może się zdarzyć, że program wybierze tryb wideo nieodpowiedni dla używanego sprzętu. Wówczas odpowiedni tryb wideo można wybrać w następujący sposób:

1. Rozpocznij uruchamianie systemu z nośnika ratunkowego. Kiedy pojawi się menu startowe, wskaż myszą element Acronis True Image Home (pełna wersja) i naciśnij klawisz F11.

2. Po wyświetleniu wiersza polecenia wpisz „vga=ask” (bez cudzysłowu) i kliknij **OK**.

3. W menu startowym wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja), aby kontynuować uruchamianie systemu z nośnika ratunkowego. Aby wyświetlić dostępne tryby wideo, naciśnij klawisz Enter po wyświetleniu odpowiedniego komunikatu.

- Wybierz tryb wideo najodpowiedniejszy dla używanego monitora i wpisz jego numer w wierszu polecenia. Na przykład wpisanie wartości 338 powoduje wybranie trybu wideo 1600x1200x16 (zobacz poniższą ilustrację).

```
Starting Acronis True Image...
Press <ENTER> to see video modes available, <SPACE> to continue, or wait 30 sec
Mode: Resolution: Type: Mode: Resolution: Type: Mode: Resolution: Type:
0 F00 80x25 UGA 1 F01 80x50 UGA 2 F02 80x43 UGA
3 F03 80x28 UGA 4 F05 80x30 UGA 5 F06 80x34 UGA
6 F07 80x60 UGA 7 300 640x400x8 VESA 8 301 640x480x8 VESA
9 303 800x600x8 VESA a 305 1024x768x8 VESA b 307 1280x1024x8 VESA
c 30E 320x200x16 VESA d 311 640x480x16 VESA e 314 800x600x16 VESA
f 317 1024x768x16 VESA q 31A 1280x1024x16 VESA h 320 320x200x8 VESA
i 321 320x400x8 VESA j 322 640x400x8 VESA k 323 640x480x8 VESA
l 324 800x600x8 VESA m 325 1024x768x8 VESA n 326 1152x864x8 VESA
o 327 1280x900x8 VESA m 325 1024x768x8 VESA n 326 1152x864x8 VESA
o 327 1280x960x8 VESA p 328 1280x1024x8 VESA q 329 1400x1050x8 VESA
r 32A 1600x1200x8 VESA s 32B 1792x1344x8 VESA t 32C 1856x1392x8 VESA
u 32D 1920x1440x8 VESA v 32E 320x200x16 VESA w 32F 320x400x16 VESA
x 330 640x400x16 VESA y 331 640x480x16 VESA z 332 800x600x16 VESA
333 1024x768x16 VESA 334 1152x864x16 VESA 335 1280x960x16 VESA
336 1280x1024x16 VESA 337 1400x1050x16 VESA 338 1600x1200x16 VESA
339 1792x1344x16 VESA 33A 1856x1392x16 VESA 33B 1920x1440x16 VESA
33C 320x200x32 VESA 33D 320x400x32 VESA 33E 640x400x32 VESA
33F 640x480x32 VESA 340 800x600x32 VESA 341 1024x768x32 VESA
342 1152x864x32 VESA 343 1280x960x32 VESA 344 1280x1024x32 VESA
345 1400x1050x32 VESA 346 1600x1200x32 VESA 347 1792x1344x32 VESA
348 1856x1392x32 VESA 349 1920x1440x32 VESA 34A 1366x768x8 VESA
34B 1366x768x16 VESA 34C 1366x768x32 VESA 34D 1600x1050x8 VESA
34E 1680x1050x16 VESA 34F 1680x1050x32 VESA 350 1920x1200x8 VESA
351 1920x1200x16 VESA 352 1920x1200x32 VESA 353 2048x1536x8 VESA
354 2048x1536x16 VESA 355 2048x1536x32 VESA 356 320x240x8 VESA
357 320x240x16 VESA 358 320x240x32 VESA 359 400x300x8 VESA
35A 400x300x16 VESA 35B 400x300x32 VESA 35C 512x384x8 VESA
35D 512x384x16 VESA 35E 512x384x32 VESA 35F 854x480x8 VESA
360 854x480x16 VESA 361 854x480x32 VESA 362 1200x720x8 VESA
363 1280x720x16 VESA 364 1280x720x32 VESA 365 1920x1080x8 VESA
366 1920x1080x16 VESA 367 1920x1080x32 VESA 368 1280x800x8 VESA
369 1280x800x16 VESA 36A 1280x800x32 VESA 36B 1440x900x8 VESA
36C 1440x900x16 VESA 36D 1440x900x32 VESA 36E 720x480x8 VESA
36F 720x480x16 VESA 370 720x480x32 VESA 371 720x576x8 VESA
372 720x576x16 VESA 373 720x576x32 VESA 374 800x480x8 VESA
375 800x480x16 VESA 376 800x480x32 VESA 377 1280x768x8 VESA
378 1280x768x16 VESA 379 1280x768x32 VESA
Enter a video mode or "scan" to scan for additional modes: _
```

Jeśli przed trzycyfrową liczbą znajduje się cyfra lub litera, odpowiedni tryb wideo można także wybrać, wpisując daną cyfrę lub literę (w naszym przypadku jest to „v”).

- Poczekaj na uruchomienie programu Acronis True Image Home (pełna wersja) i upewnij się, że jakość ekranu powitalnego wyświetlonego na monitorze jest odpowiednia.

Aby przetestować inny tryb wideo, zamknij program Acronis True Image Home i powtórz powyższą procedurę.

Po znalezieniu optymalnego trybu wideo dla używanego sprzętu możesz utworzyć nowy ratunkowy nośnik startowy, który automatycznie wybierze ten tryb wideo.

W tym celu uruchom program Acronis Media Builder, wybierz wymagane komponenty na nośnik, w kroku „Parametry uruchomieniowe nośnika startowego” w wierszu polecenia wpisz numer trybu z prefiksem „0x” (w naszym przypadku 0x338), a następnie utwórz nośnik w zwykły sposób.

4.3 Tworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD

Jeśli w środowisku odzyskiwania nie można wykryć niektórych dysków twardych lub karty sieciowej, zwykle oznacza to problem ze sterownikami. Ratunkowa płyta CD Acronis nie może zawierać sterowników do wszystkich urządzeń dostępnych na rynku. Dlatego jeśli na standardowej ratunkowej płycie CD nie ma pewnych sterowników sprzętu, należy utworzyć płytę niestandardową.

W środowisku odzyskiwania opartym na systemie Linux, które jest używane w programie Acronis, nie można dodać nowych sterowników. Dlatego należy zgłosić się do działu obsługi klienta firmy Acronis

i poprosić o utworzenie niestandardowej ratunkowej płyty CD zawierającej wszystkie niezbędne sterowniki.

Przed dokonaniem zgłoszenia należy zebrać informacje na temat używanego systemu. Wybierz **Utwórz raport systemowy** z menu Pomoc. Program Acronis True Image Home automatycznie zbierze wymagane informacje i wyświetli listę danych, które zostaną umieszczone w raporcie. Podczas tworzenia raportu program może instalować pewne komponenty, które są wymagane do zbierania niezbędnych informacji. Po utworzeniu raportu kliknij **Zapisz jako** i wybierz żądany folder albo pozostaw folder domyślny **Moje dokumenty**. Program zarchiwizuje raport w pliku zip. Wyślij plik do działu obsługi klienta firmy Acronis. Pracownicy działu utworzą obraz iso niestandardowego nośnika ratunkowego, zgodny ze sprzętem komputera, i prześlą go do Ciebie. Nagraj ten plik na płycie CD/DVD przy użyciu programu obsługującego pliki iso, takiego jak Nero. Ten raport może być również przydatny przy kontakcie z działem obsługi klienta firmy Acronis w celu uzyskania pomocy w rozwiązaniu określonego problemu.

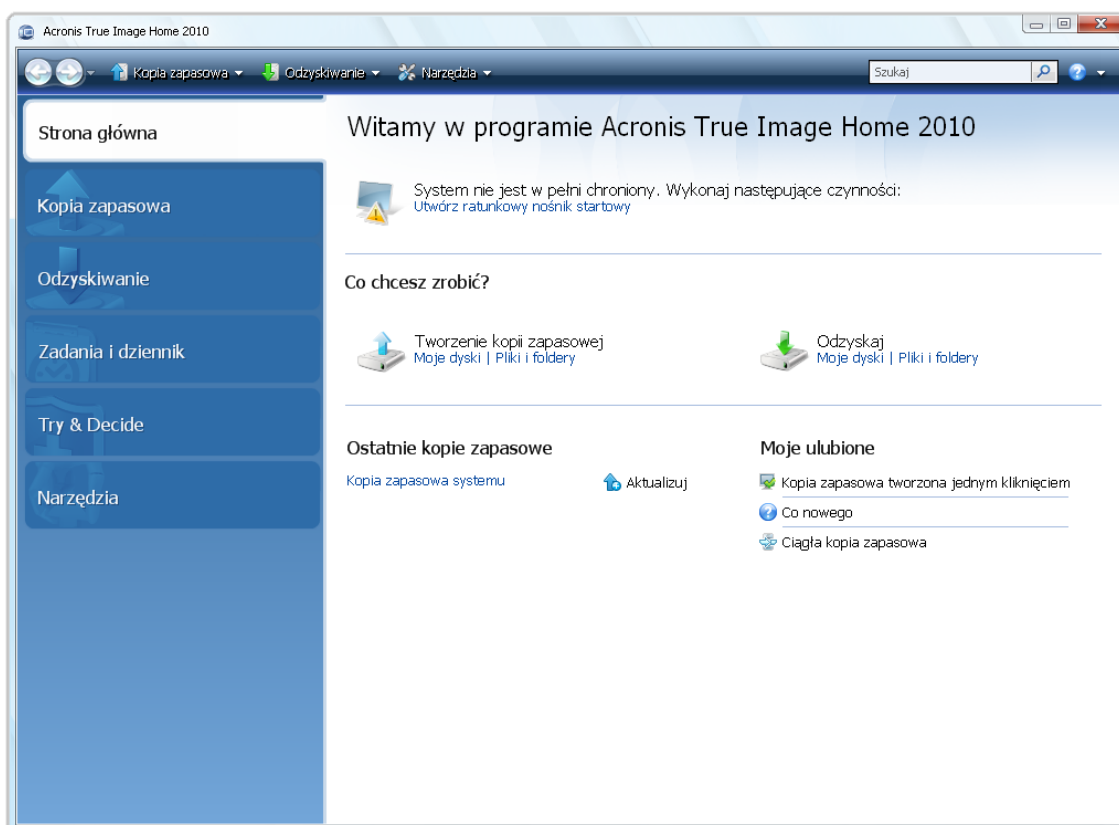
Po nagraniu niestandardowej ratunkowej płyty CD należy ją sprawdzić, aby się upewnić, że dyski twarde i karta sieciowa zostaną wykryte w środowisku odzyskiwania.

5 Poznawanie programu Acronis True Image Home

5.1 Obszar roboczy programu

Po uruchomieniu programu Acronis True Image Home wyświetli się ekran powitalny. Na tym ekranie można szybko uzyskać dostęp do funkcji tworzenia kopii zapasowych i odzyskiwania oraz informacje dotyczące problemów dotyczących bezpieczeństwa systemu.

System jest w pełni zabezpieczony, jeśli utworzono jego kopię zapasową i ratunkowy nośnik startowy. Jeśli nie utworzono jednego z tych elementów, w programie Acronis True Image Home są wyświetlane następujące łącza umożliwiające rozwiązanie tych problemów: Utwórz kopię zapasową mojego systemu, Utwórz ratunkowy nośnik startowy. Po rozwiązaniu danego problemu łącze dotyczące problemu znika.

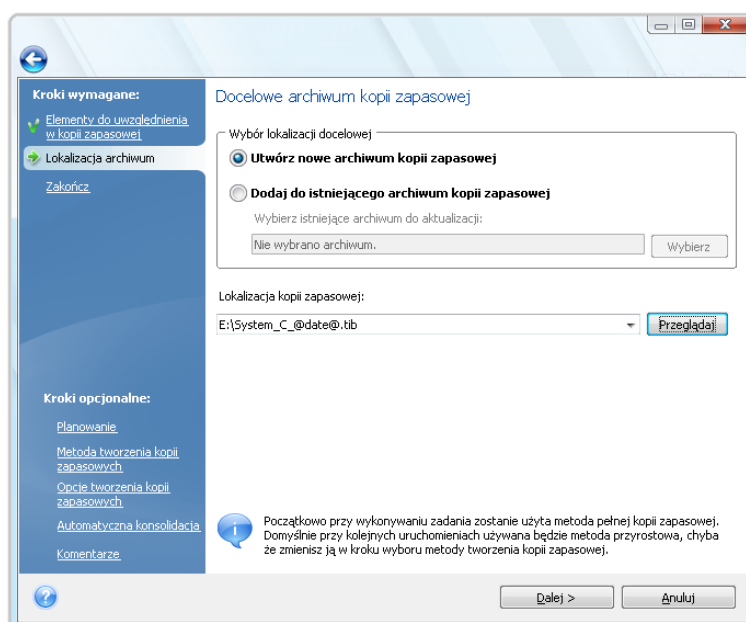

Klikanie pozycji na prawym panelu powoduje otworenie odpowiedniego ekranu, na którym można od razu uruchomić zadanie tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania albo wybrać kolejne opcje.

W obszarze **Ulubione** w prawym panelu znajdują się najczęściej używane funkcje i skróty do nich ułatwiające ponowne użycie tych funkcji. W obszarze **Ostatnie kopie zapasowe** są wymienione kopie zapasowe, które zostały ostatnio utworzone. Archiwa kopii zapasowych można zaktualizować jednym kliknięciem.

Funkcje programu Acronis True Image Home są łatwo dostępne z poziomu tak zwanego *paska bocznego* znajdującego się po lewej stronie ekranu. Wybranie pozycji na pasku bocznym powoduje przeniesienie do ekranu, na którym można korzystać z danych funkcji.

W programie Acronis True Image Home dostępnych jest wiele kreatorów prowadzących użytkownika przez poszczególne operacje. Podobnie jak w przypadku głównego okna programu również kreatory zawierają pasek boczny obejmujący wszystkie kroki (wymagane i opcjonalne) potrzebne do wykonania operacji. Jako przykład na poniższej ilustracji przedstawiono zrzut ekranowy Kreatora tworzenia kopii zapasowych.

Wykonane kroki oznaczane są zielonymi znacznikami wyboru. Zielona strzałka oznacza bieżący krok. Po ukończeniu wymaganych kroków i przejściu do kroku **Zakończ** w programie jest wyświetlany ekran Podsumowanie. Jeżeli chcesz pominąć kroki opcjonalne, zapoznaj się z informacjami podsumowującymi na temat operacji (aby sprawdzić, czy ustawienia domyślne są odpowiednie), a następnie kliknij przycisk **Kontynuuj**, aby rozpocząć zadanie. W przeciwnym razie kliknij **Opcje**, aby przejść do kroków opcjonalnych, w których można zmienić ustawienia domyślne bieżącego zadania.

Ikony obszaru powiadomień paska zadań

Podczas wykonywania większości operacji w obszarze powiadomień paska zadań Windows (prawa część paska stanu oznaczona zegarem) pojawiają się specjalne ikony. Po ustawieniu wskaźnika myszy na ikonie pojawi się wskaźnik określający postęp lub stan operacji. Po kliknięciu ikony prawym przyciskiem myszy otworzy się menu skrótów pozwalające na zmianę statusu operacji lub jej anulowanie. Obecność ikony nie zależy od tego, czy otwarte jest główne okno programu. Jest ona także dostępna w przypadku zaplanowanych zadań wykonywanych w tle.

5.2 Acronis One-click Backup

Narzędzie Acronis One-Click Backup umożliwia uzyskanie ochrony komputera tuż po zainstalowaniu programu Acronis True Image Home. Podczas instalacji programu na pulpicie zostanie utworzony skrót do narzędzia Acronis One-Click Backup.

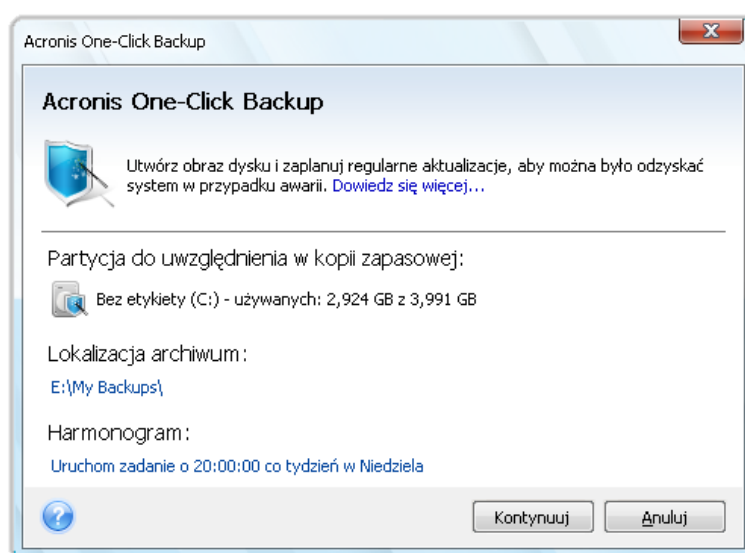
Dwukrotne kliknięcie tego skrótu spowoduje uruchomienie narzędzia One-Click Backup, które automatycznie utworzy kopię zapasową partycji systemowej i głównego rekordu rozruchowego

(MBR) w lokalizacji optymalnej do przechowywania kopii zapasowych. Jeśli nie będzie żadnej odpowiedniej lokalizacji do zapisania kopii zapasowej, program wyświetli komunikat o błędzie.

Ponowne dwukrotne kliknięcie skrótu pozwala odświeżyć kopię zapasową partycji systemowej.

Jeśli nie skorzystasz ze skrótu One-Click Backup, program Acronis True Image Home wyświetli monit o utworzenie kopii zapasowej jednym kliknięciem przy pierwszym uruchomieniu po instalacji. Ponadto będzie można zaplanować tworzenie kolejnych pełnych kopii zapasowych (zobacz zrzut ekranu poniżej).

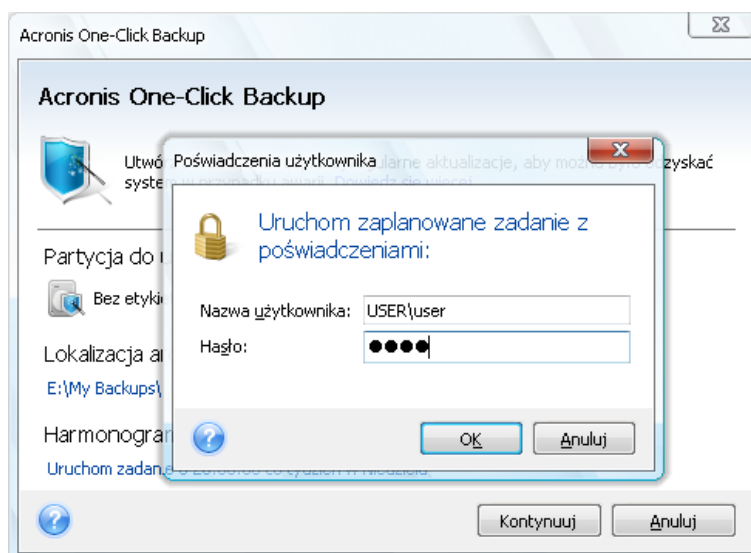
Narzędzie Acronis One-Click Backup tworzy tylko pełne kopie zapasowe partycji systemowej. Nie można w nim zaplanować utworzenia przyrostowej ani różnicowej kopii zapasowej. Nie pozwala ono także na wykonanie kopii zapasowej dysków chronionych przez narzędzie BitLocker Drive Encryption systemu operacyjnego Windows Vista.

Jak wspomniano, program Acronis True Image Home sugeruje optymalne miejsce przechowywania kopii zapasowych.

Aby wybrać inną lokalizację magazynu, kliknij łącze ze ścieżką do lokalizacji domyślnej w wierszu **Lokalizacja archiwum** i wybierz odpowiednią lokalizację magazynu.

Kliknięcie **Kontynuuj** powoduje rozpoczęcie zadania tworzenia kopii zapasowej. Przed przystąpieniem do tworzenia kopii zapasowej, program poprosi o podanie danych uwierzytelniających użytkownika.

Kliknięcie **Anuluj** powoduje anulowanie tworzenia kopii zapasowej One-Click Backup. Aby użyć tej funkcji później, wybierz **Narzędzia** na pasku bocznym i wybierz **One-Click Backup** w prawym panelu ekranu.

Jeśli lokalizacja magazynu archiwum znajduje się na dysku flash USB, tworzenie kopii zapasowej rozpocznie się automatycznie po podłączeniu urządzenia, ale tylko w przypadku ominięcia zaplanowanego zadania tworzenia kopii zapasowej. Dysk flash USB powinien być ten sam co w przypadku wcześniejszych kopii zapasowych. Jeśli zostanie podłączony inny nośnik, proces tworzenia kopii zapasowej się nie rozpocznie.

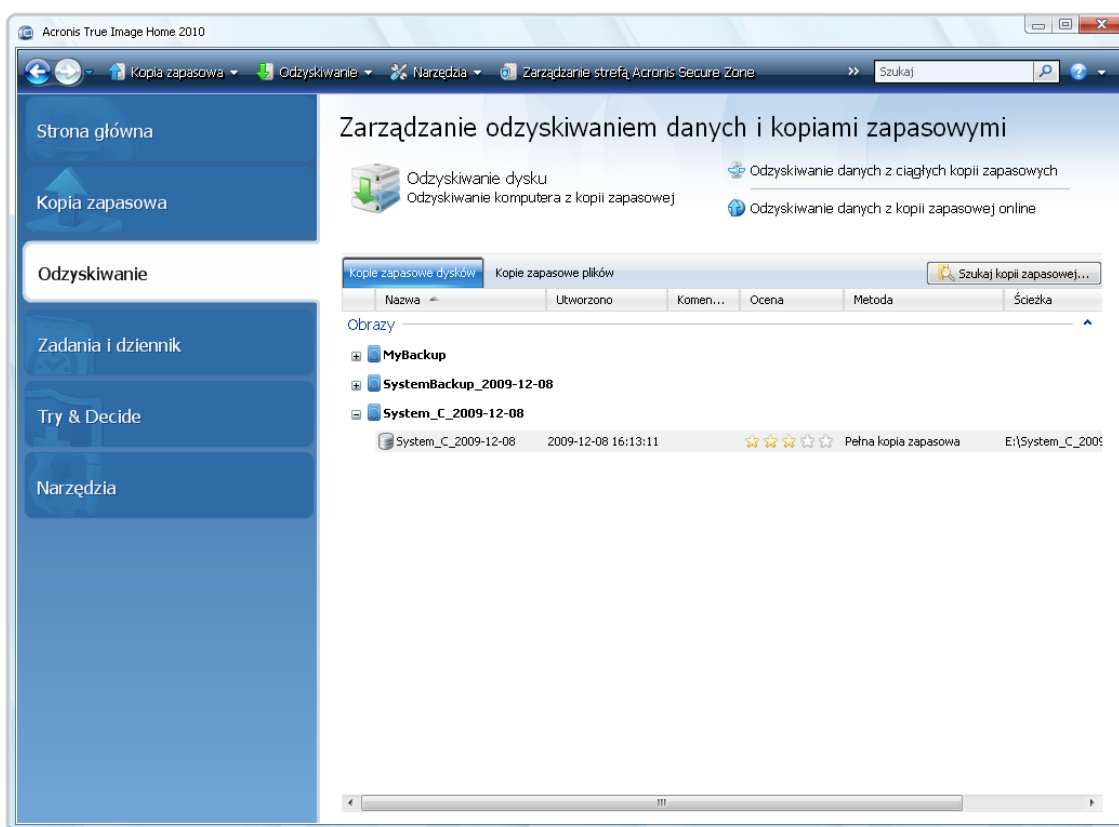
Program będzie zawsze zachowywał najnowsze archiwum kopii zapasowej. Po zakończeniu zadania dotyczącego bieżącej kopii zapasowej zostanie usunięta stara kopia zapasowa, dzięki czemu zwolni się miejsce na kolejną kopię zapasową One-Click Backup.

Jeśli na komputerze będzie za mało wolnego miejsca, program powiadomi o braku możliwości utworzenia kopii zapasowej systemu i zaproponuje wybór innej lokalizacji.

5.3 Główne ekrany

W tej części przedstawiono również kilka innych ekranów, z których korzysta się podczas pracy z programem Acronis True Image Home.

Aby przejść do kolejnego ekranu, na pasku bocznym kliknij **Odzyskiwanie**.

Na ekranie **Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi** znajdują się szczegółowe informacje dotyczące archiwów kopii zapasowych umożliwiające szybkie wykonywanie operacji dotyczących tych archiwów, takich jak odzyskiwanie, sprawdzanie poprawności, przenoszenie, usuwanie, konsolidowanie, aktualizowanie, eksplorowanie archiwów kopii zapasowych, jak również montowanie i konwertowanie kopii zapasowych obrazów. Wystarczy kliknąć prawym przyciskiem myszy archiwum i wybrać odpowiednią operację. Zostanie uruchomiony odpowiedni kreator lub zostanie wykonane odpowiednie działanie.

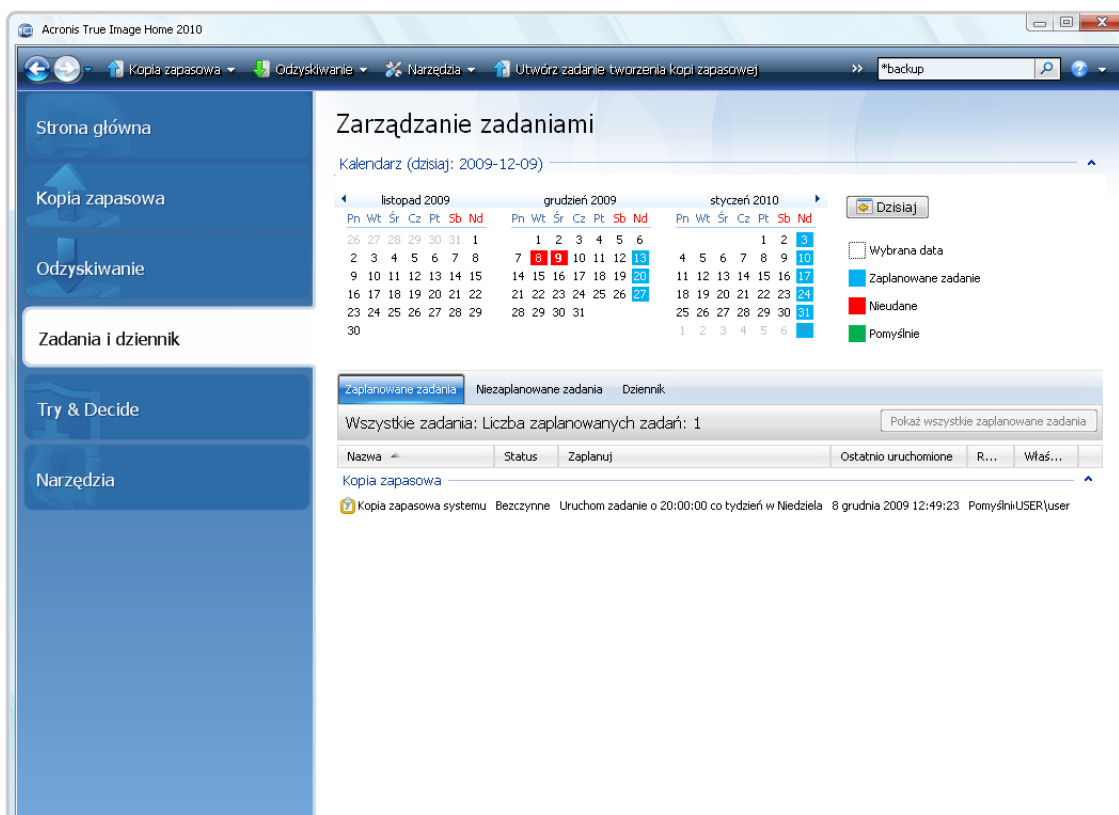
Po kliknięciu odpowiedniego łącza ten ekran umożliwia także odzyskiwanie danych z magazynów Ciągła kopia zapasowa i Kopia zapasowa online.

Można tu także edytować komentarze dotyczące kopii zapasowych, wyświetlać szczegółowe informacje dotyczące kopii zapasowych i przypisywać im oceny. Ważna kopia zapasowa może na przykład uzyskać wysoką ocenę. Ocena kopii zapasowej odzwierciedlana jest przez liczbę „gwiazdek” w kolumnie **Ocena** (im więcej gwiazdek, tym wyższa ocena). Domyślna ocena to trzy gwiazdki, ale można ją podwyższyć lub obniżyć, klikając gwiazdki w kolumnie. Przypisana ocena może być pomocna np. podczas późniejszego konsolidowania kopii zapasowych przechowywanych w archiwum — wybór kopii, które mają zostać zachowane po zakończeniu konsolidacji, jest znacznie łatwiejszy. Aby uzyskać więcej informacji na temat ręcznej konsolidacji kopii zapasowych, zobacz Konsolidacja kopii zapasowych (s. 171). Dodatkowo ocena ta pozwoli oszczędzić czas, który byłby stracony na przeszukiwaniu archiwum w celu odnalezienia tych przedawnionych kopii zapasowych, które można usunąć bez ryzyka utraty ważnych danych.

Na ekranie tym są także przedstawione wyniki wyszukiwania archiwów kopii zapasowych i ich zawartości. Aby wykonać wyszukiwanie, wprowadź łańcuch wyszukiwania w polu Wyszukaj

znajdującym się w górnym prawym rogu okna programu Acronis True Image Home, a następnie kliknij ikonę lupy. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz rozdział Wyszukiwanie (s. 153).

Na kolejnym ekranie znajduje się dziennik operacji wykonywanych programów oraz harmonogram zaplanowanych zadań. Kalendarz umożliwia szybki dostęp do dzienników (daty przeszłe) i zadań (daty przyszłe). Wystarczy kliknąć żadaną datę. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz rozdział Przeglądanie zadań i dzienników (s. 167).

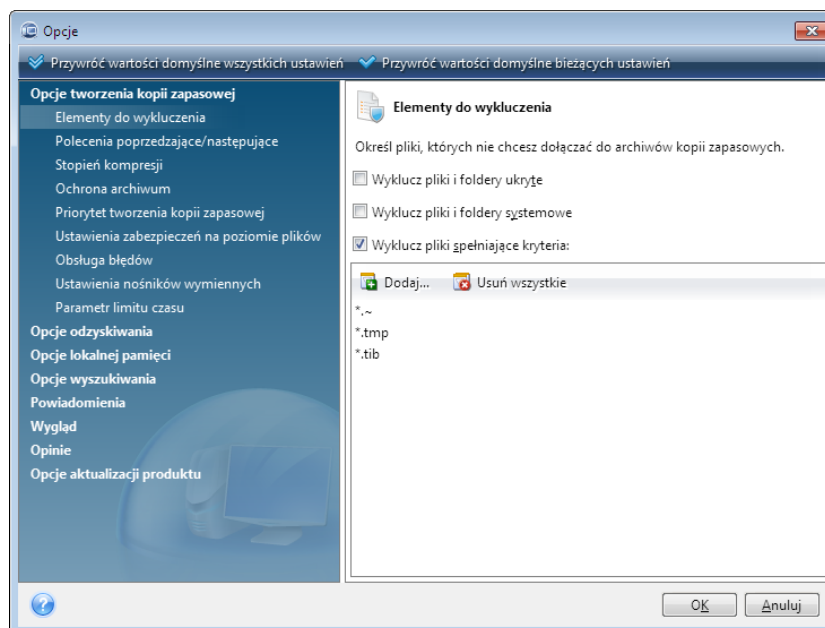

Nie zamierzamy w tym miejscu przedstawiać nudnych opisów kolejnych ekranów, ponieważ wiele z tych ekranów obsługuje się intuicyjnie, a pozostałe omówiono w dalszych rozdziałach podręcznika. Poza tym w dowolnym momencie można otworzyć pomoc kontekstową, klikając odpowiedni przycisk.

Wszystkie funkcje programu można także wybrać z poziomu menu głównego, które jest zawsze dostępne na pasku narzędzi.

5.4 Ekran opcji

Program Acronis True Image Home udostępnia opcje dotyczące wyglądu interfejsu oraz różnych funkcji programu. Aby wyświetlić lub edytować opcje domyślne, z menu głównego programu wybierz **Narzędzia** → **Opcje**.

Pozycja **Opcje tworzenia kopii zapasowej** umożliwia określenie ustawień domyślnych dotyczących każdego zadania tworzenia kopii zapasowej. Ustawienia te można zmodyfikować w zależności od potrzeb związanych z tworzeniem kopii zapasowej. Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat opcji tworzenia kopii zapasowej oraz możliwych ustawień, zobacz Konfiguracja szczegółowa kopii zapasowych (s. 83). Ponadto opcje tworzenia kopii zapasowej można zmienić podczas konfiguracji określonego zadania tworzenia kopii zapasowej. Wówczas zmienione opcje zostaną użyte wyłącznie w przypadku danego zadania.

Podobnie pozycja **Opcje odzyskiwania** umożliwia określenie ustawień domyślnych dotyczących każdego zadania odzyskiwania. Aby uzyskać szczegółowe informacje na temat opcji odzyskiwania i możliwych ustawień, zobacz Ustawianie domyślnych opcji odzyskiwania (s. 108). Opcje odzyskiwania, podobnie jak opcje tworzenia kopii zapasowej, można zmienić wyłącznie na potrzeby określonego zadania odzyskiwania.

Pozycja **Opcje lokalnej pamięci** udostępnia inne ustawienia związane z procesem tworzenia kopii zapasowej, które na przykład mogą mieć większy lub mniejszy wpływ na szybkość procesu tworzenia kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Konfiguracja szczegółowa kopii zapasowych (s. 83).

Opcje wyszukiwania umożliwiają usprawnienie funkcji wyszukiwania przez zintegrowanie jej z usługą wyszukiwania systemu Windows lub narzędziem Google Desktop. Jeśli jest zainstalowana jedna z tych wyszukiwarek, można uwzględnić pliki tib w jej plikach indeksu, zaznaczając odpowiednie pole w oknie **Opcje wyszukiwania z pulpitu**. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Integracja z usługą wyszukiwania systemu Windows i narzędziem Google Desktop (s. 155).

Opcje **Powiadomienia** umożliwiają włączenie wysyłania — za pośrednictwem poczty e-mail lub usługi Messenger (WinPopup) — powiadomień dotyczących ukończenia operacji tworzenia kopii

zapasowej/odzyskiwania. Domyślnie wszystkie powiadomienia są **wyłączone**. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Powiadomianie o wynikach operacji (s. 164).

Opcje **Wygląd** umożliwiają modyfikację wyglądu interfejsu użytkownika programu przez wybieranie czcionki używanej na ekranach, w oknach dialogowych itp. Można też zmodyfikować czcionkę elementów menu. Aby wyświetlić podgląd danej czcionki, kliknij „...”, wybierz czcionkę i spójrz na wyświetlony tekst przykładowy. Jeżeli podoba Ci się ta czcionka, kliknij **OK**. W przeciwnym wypadku wybierz inną czcionkę lub kliknij **Anuluj**. Oprócz tego opcje **Wygląd** umożliwiają filtrowanie wszystkich zadań tworzonych na komputerze. Domyślnie widzisz tylko swoje własne zadania, jednak możesz również wyświetlić zadania utworzone przez innych użytkowników lub zarządzać nimi. W tym celu wybierz **Filtr** i wyczyść pole **Wyświetl tylko zadania utworzone przez bieżącego użytkownika**.

Opcja **Opinie** umożliwia rezygnację z uczestnictwa w Programie badania opinii użytkowników Acronis w przypadku wcześniejszej rejestracji podczas instalacji programu Acronis True Image Home lub wybrania przycisku radiowego **Tak, chcę wziąć udział w programie**. Jeżeli chcesz uzyskać więcej informacji na temat programu badania opinii użytkowników, kliknij łącze **Dowiedz się więcej**.

Jeżeli zmodyfikowanie domyślnych opcji nie przyniesie żądanych rezultatów lub jeżeli chcesz przywrócić domyślne wartości opcji ustawione podczas instalacji programu Acronis True Image Home, kliknij **Przywróć domyślne we wszystkich** na pasku narzędzi. Jeżeli chcesz przywrócić wartości domyślne wyłącznie wybranej opcji, kliknij **Przywróć domyślne w bieżących** na pasku narzędzi.

6 Tworzenie archiwów kopii zapasowej

6.1 Przygotowanie do wykonania pierwszej kopii zapasowej

Najpierw należy zdecydować, gdzie mają być przechowywane kopie zapasowe. Program Acronis True Image Home obsługuje wiele urządzeń pamięci. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz rozdział Obsługiwane nośniki. Ponieważ dyski twarde są stosunkowo tanie, w większości przypadków zakup dysku twardego do przechowywania kopii zapasowych jest najlepszym rozwiązaniem. Oprócz zapewnienia ochrony danych (można je przechowywać w innej lokalizacji, np. w domu, jeśli kopiowane są dane z komputera w pracy) wiele modeli dysków twardych posiada tę zaletę, że można je podłączyć podczas pracy komputera. Zależnie od konfiguracji portów komputera oraz wymaganej prędkości transferu danych można wybierać różne interfejsy — USB, FireWire, eSATA. W wielu przypadkach najlepszym wyborem będzie skorzystanie z zewnętrznego dysku twardego USB. W przypadku korzystania z domowej sieci Gigabit Ethernet oraz odrębnego serwera plików lub NAS (na przykład Buffalo TeraStation 1.0 TB NAS Gigabit Ethernet Home Server) na urządzeniach tych można przechowywać kopie zapasowe praktycznie tak samo jak na dysku wewnętrznym. Dyski optyczne, takie jak DVD-R, DVD+R, są najtańszym rozwiązaniem do tworzenia kopii zapasowych, chociaż najwolniejszym (szczególnie jeśli kopia zapasowa jest tworzona bezpośrednio na płytach DVD). Jeśli kopia zapasowa składa się z kilku płyt DVD, odzyskiwanie danych z takiej kopii zapasowej będzie wymagało częstej wymiany płyt.

Ze względu na konieczność wymiany płyt zdecydowanie zaleca się, aby nie tworzyć kopii zapasowych na płytach DVD, jeśli jest ich więcej niż trzy.

Jeśli chcesz użyć zewnętrznego dysku twardego (np. NAS), musisz sprawdzić, czy program Acronis True Image Home wykrywa wybrany magazyn kopii zapasowych.

Niektóre zewnętrzne dyski twarde są sprzedawane po sformatowaniu ich w systemie plików FAT32. Jeśli masz taki dysk, warto przekonwertować go z formatu FAT32 na NTFS, ponieważ system FAT32 ma ograniczenie rozmiaru pliku (4 GB). Z tego powodu duże pliki kopii zapasowych zostaną automatycznie podzielone na części o rozmiarze 4 GB, co zwiększa ryzyko wystąpienia błędu podczas odzyskiwania danych.

Jeśli chcesz użyć zewnętrznego dysku twardego USB podłączonego do komputera stacjonarnego, najlepiej podłączyć dysk do tylnego złącza za pomocą krótkiego kabla, dzięki czemu zmniejszy się ryzyko wystąpienia błędów przesyłania danych podczas tworzenia kopii zapasowej/odzyskiwania.

6.2 Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej

Ponieważ systemy operacyjne i aplikacje zajmują coraz więcej miejsca na dysku twardym (np. system Windows Vista x64 wymaga 15 GB wolnego miejsca), zazwyczaj ponowna instalacja systemu operacyjnego oraz aplikacji z oryginalnych płyt CD lub DVD na nowym dysku trwa kilka godzin. Ponadto coraz bardziej popularne staje się kupowanie i pobieranie aplikacji z Internetu. W przypadku utracenia danych potrzebnych do rejestracji aplikacji, np. klucza aktywacyjnego i/lub numeru rejestracyjnego, które są zwykle wysyłane pocztą elektroniczną, mogą wystąpić problemy z przywróceniem prawa do użytkowania aplikacji. Z tego powodu utworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego (tzn. wykonanie jego obrazu) pozwala zaoszczędzić cenny czas w przypadku awarii oraz ustrzec się przed innymi możliwymi problemami.

Tworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego pochłania więcej miejsca na dysku, ale pozwala na odzyskanie całego systemu w ciągu kilku minut w razie awarii systemu lub sprzętu. Proces tworzenia obrazu trwa krócej niż kopiowanie plików i może znacznie przyspieszyć tworzenie kopii zapasowej dużej ilości danych (zobacz Różnica między archiwami plików a obrazami dysków lub partycji (s. 19)).

Chociaż tworzenie kopii całego dysku twardego wydaje się być procesem długotrwałym, nowoczesne technologie zastosowane w programie Acronis True Image Home pozwalają znacznie go przyspieszyć. Program może także wykonywać kopie przyrostowe lub różnicowe, tak więc wykonanie kolejnej kopii danych zapisanych na dysku twardym sprowadza się jedynie do skopiowania plików nowych lub zmienionych i zajmuje o wiele mniej czasu. Ponieważ wykonanie obrazu pozwala zaoszczędzić czas, podczas odzyskiwania systemu operacyjnego lub danych zaleca się korzystanie z tego sposobu tworzenia kopii zapasowych.

Użytkownik powinien tworzyć obrazy dysku podstawowego oraz innych używanych partycji. Jeżeli dysk twardy został podzielony na kilka partycji, zaleca się uwzględnienie ich w obrazie dysku, ponieważ często awaria dysku twardego oznacza również awarię wszystkich partycji.

Chociaż zdecydowanie zalecamy regularne tworzenie obrazów dysku twardego, stanowi ono jedynie część niezawodnej strategii tworzenia kopii zapasowych.

Czy na dysku komputera znajdują się informacje płatnicze, zdjęcia rodzinne lub pliki wideo, które od wielu lat nie były archiwizowane? Sprzęt i oprogramowanie można zastąpić, ale danych osobistych nie, ponieważ są unikatowe. Poza nielicznymi wyjątkami optymalna strategia tworzenia kopii zapasowych w przypadku większości użytkowników polega na wykonywaniu zarówno obrazów, jak i kopii zapasowych plików.

Po wykonaniu pełnej kopii zapasowej, wykonanie kopii plików zwykle nie trwa długo, co pozwala na kopiowanie danych raz lub kilka razy dziennie. Dzięki temu najnowsza kopia zapasowa nigdy nie będzie starsza niż jeden dzień. Ponieważ kopie zapasowe plików dodatkowo zabezpieczają pliki przed przypadkowym usunięciem lub zmianą oraz przed uszkodzeniem, są ważnym elementem strategii tworzenia kopii zapasowych. Jednak same kopie zapasowe plików nie są wystarczające z następujących powodów:

1) jeśli dysk twardy ulegnie poważnej awarii, użytkownik nie będzie mógł wykonywać na nim żadnej operacji, a 2) ponowna instalacja systemu operacyjnego oraz aplikacji z oryginalnych płyt CD lub DVD jest pracochłonna i długotrwała. Można tego uniknąć dzięki utworzeniu obrazu dysku twardego.

6.3 Niektóre typowe scenariusze tworzenia kopii zapasowych

Poniżej przedstawiono kilka „klasycznych” scenariuszy tworzenia kopii zapasowych, w których opisano często wykonywane zadania tworzenia kopii. W zależności od wybranej strategii tworzenia kopii zapasowych niektóre z tych scenariuszy mogą się okazać przydatne.

6.3.1 Tworzenie kopii zapasowej partycji systemowej

Tworzenie kopii zapasowej partycji systemowej jest zalecane, gdy dysk C: składa się z jednej partycji, mimo że w takim przypadku kopia zapasowa partycji jest równoważna kopii zapasowej dysku systemowego. Kopię zapasową partycji systemowej warto tworzyć również wtedy, gdy znajdują się na niej wszystkie aplikacje oraz ważne dane lub gdy jest za mało wolnego miejsca na utworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego. Kopia zapasowa partycji systemowej jest najbardziej

przydatna wtedy, gdy trzeba odzyskać system operacyjny uszkodzony przez wirusa, oprogramowanie typu malware albo na przykład po zainstalowaniu aktualizacji systemu Windows. Dane można odzyskać również na nowy dysk twardy, ale może to być nieco skomplikowane w przypadku, gdy chce się utworzyć więcej niż jedną partycję. W przeciwnym wypadku lepiej jest utworzyć kopię zapasową całego dysku systemowego, zwłaszcza gdy znajdują się na nim ukryte partycje odzyskiwania lub diagnostyczne, które zostały utworzone przez producenta komputera. Ponadto z kopii zapasowej dysku systemowego wygodniej jest odzyskać dane na nowy dysk. Tworzenie kopii zapasowej partycji systemowej może być również zalecane użytkownikom testującym dużą liczbę aplikacji lub gier. Większości aplikacji nie można odinstalować bez śladu. Do tej grupy należy również program Acronis True Image Home. Można utworzyć podstawową kopię zapasową partycji systemowej, zawierającą system operacyjny i główne aplikacje, takie jak pakiet MS Office i program Outlook. Następnie zawsze będzie można odzyskać ten podstawowy stan systemu po przetestowaniu nowych programów (jeśli okażą się nieprzydatne lub zostanie popełniony jakiś błąd).

Najłatwiejszym sposobem utworzenia kopii zapasowej partycji systemowej jest użycie usługi One-Click Backup przy pierwszym uruchomieniu nowo zainstalowanego programu Acronis True Image Home lub później. Jest to narzędzie przeznaczone do tworzenia kopii zapasowej tylko partycji systemowej i głównego rekordu rozruchowego. Oczywiście można również użyć Kreatora tworzenia kopii zapasowych. Niemniej jednak poniżej podano procedurę użycia narzędzia One-Click Backup (nie przy pierwszym uruchomieniu programu).

1. Aby utworzyć kopię zapasową partycji systemowej na dysku zewnętrznym, należy go podłączyć i włączyć przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home.

Wybierz **Narzędzia** → **One-Click Backup** w menu głównym programu. Program Acronis True Image Home zasugeruje miejsce docelowe przechowywania kopii zapasowej (jeśli nie ma strefy Acronis Secure Zone, miejscem docelowym będzie podłączony zewnętrzny dysk twardy). Aby wybrać inne miejsce docelowe kopii zapasowej, kliknij łącze w wierszu Lokalizacja archiwum i wybierz odpowiednią lokalizację magazynu.

1. Domyślnie narzędzie One-Click Backup planuje tworzenie kolejnych pełnych kopii zapasowych partycji systemowej co siedem dni, ale można zmienić ten odstęp między kopiami zapasowymi lub anulować harmonogram.
2. Po zakończeniu konfiguracji kliknij **Chroń**, aby uruchomić zadanie tworzenia kopii zapasowej.

Zalecane jest sprawdzenie poprawności utworzonej kopii zapasowej przez ręczne lub planowe uruchomienie zadania sprawdzania poprawności.

Narzędzie Acronis One-Click Backup tworzy tylko pełne kopie zapasowe partycji systemowej. Nie można w nim zaplanować utworzenia przyrostowej ani różnicowej kopii zapasowej.

Dla zainteresowanych podajemy algorytm, z którego korzysta narzędzie One-Click Backup przy wyborze miejsca docelowego kopii zapasowej:

- 1) W pierwszej kolejności program oszacuje, ile miejsca potrzeba do wykonania operacji przez narzędzie One-Click Backup.
- 2) Jeśli program Acronis True Image Home został uaktualniony z poprzedniej wersji i istnieje już strefa Acronis Secure Zone, program sprawdzi rozmiar tej strefy. Jeśli będzie wystarczający, kopia zapasowa zostanie zapisana w strefie Acronis Secure Zone. Jeżeli obszar będzie zbyt mały do wykonania kopii partycja systemowa, program wyszuka następną w kolejności optymalną opcję.
- 3) Jeśli jest dostępny zewnętrzny dysk twardy z wystarczającą ilością wolnego miejsca, kopie zapasowe partycji systemowej będą przechowywane na tym dysku, ponieważ takie miejsce ich przechowywania zapewnia lepszą ochronę komputera.

Jeśli dwie pierwsze opcje nie będą dostępne, a komputer będzie wyposażony w przynajmniej dwa wewnętrzne dyski twarde, program wybierze dysk, na którym nie zainstalowano systemu operacyjnego używając partycji na której znajduje się największa ilość wolnego miejsca.

5) Jeśli w komputerze znajduje się tylko jeden dysk twardy z kilkoma partycjami (nie licząc partycji ukrytych), program użyje partycji, na której nie ma zainstalowanego systemu operacyjnego i na której jest najwięcej wolnego miejsca.

6) Na koniec, jeśli w komputerze znajduje się tylko jeden dysk twardy z jedną partycją (nie licząc partycji ukrytych) z wystarczającą ilością wolnego miejsca, program zasugeruje utworzenie strefy Acronis Secure Zone i użycie jej do przechowywania kopii zapasowej. Jeśli wyrazisz zgodę, program utworzy strefę i użyje jej do przechowywania kopii zapasowej.

Jeśli narzędzie Acronis One-Click Backup zostanie uruchomione po raz pierwszy dwukrotnym kliknięciem odpowiedniego skrótu, program nie zasugeruje utworzenia strefy Acronis Secure Zone.

6.3.2 Tworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego

Jeśli na urządzeniu pamięci masowej do przechowywania kopii zapasowych istnieje wystarczająca ilość wolnego miejsca, zalecane jest utworzenie kopii zapasowej całego dysku systemowego. Taka kopia zapasowa jest najodpowiedniejsza zarówno przy odzyskiwaniu systemu i aplikacji na oryginalny dysk twardy, jak i nowy dysk (np. po awarii dotychczasowego dysku twardego). Jeśli dysk systemowy jest podzielony na kilka partycji, z kopii zapasowej całego dysku można również odzyskać dane znajdujące się na dowolnej jego partycji.

Kopie zapasowe dysków systemowych są bardzo ważne przy odzyskiwaniu danych po awarii, dlatego zalecane jest sprawdzenie zarówno dysku systemowego, jak i dysku twardego, pod kątem możliwości użycia ich jako magazynu kopii zapasowych i wykrycia ew. błędów, za pomocą narzędzia Chkdsk firmy Microsoft, dostępnego w ramach systemu Windows. Narzędzie umożliwia usunięcie błędów i wyszukanie uszkodzonych sektorów.

Kopię zapasową dysku systemowego można utworzyć zarówno w systemie Windows, jak i środowisku odzyskiwania. Przed rozpoczęciem tworzenia kopii zapasowej dysku systemowego w systemie Windows zalecane jest zamknięcie aplikacji, takich jak MS Outlook i programy DBMS.

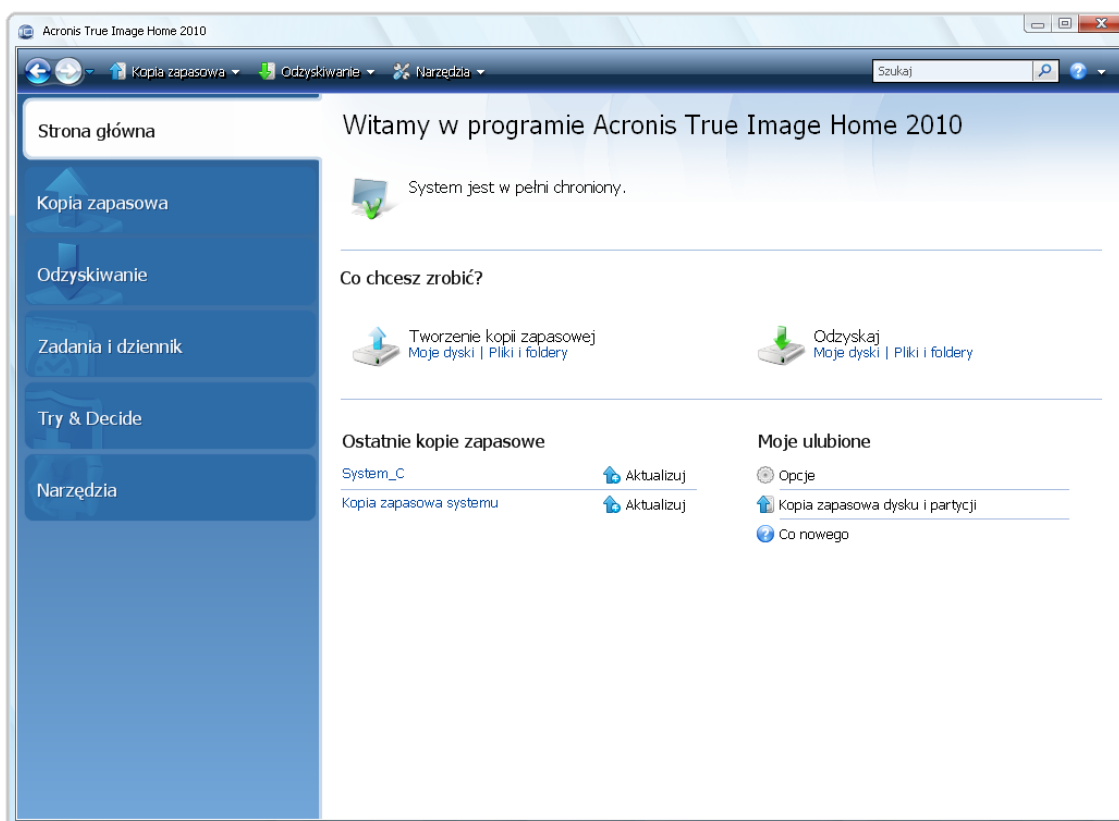
Mimo że program blokuje partycję systemową podczas wykonywania tzw. „migawki” (zobacz Podstawowe pojęcia dotyczące programu Acronis True Image Home (s. 10)), niektórzy użytkownicy nadal wybierają opcję tworzenia kopii zapasowej dysku systemowego, gdy system Windows nie jest uruchomiony.

Kolejny opis oparto na założeniu, że użytkownik uruchamia komputer z ratunkowego nośnika startowego i program „widzi” wszystkie dyski twarde oraz inne urządzenia pamięci masowej w środowisku odzyskiwania. Zobacz Testowanie ratunkowego nośnika startowego (s. 30).

Podłącz dysk zewnętrzny, jeśli będzie on służyć jako magazyn kopii zapasowych, i upewnij się, że jest włączony. Czynność tę należy wykonać przed uruchomieniem komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS, tak aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zob. sekcję Ustawianie sekwencji rozruchu w systemie BIOS (s. 204).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja).

3. Kliknij łącze **Moje dyski** w obszarze **Utwórz kopię zapasową** na ekranie powitalnym.

4. Wybierz dysk systemowy jako źródło dla kopii zapasowej, zaznaczając odpowiednie pole wyboru dysku (spowoduje to zaznaczenie wszystkich partycji na tym dysku, w tym partycji ukrytych).
5. Wybierz archiwum docelowe dla konfigurowanej kopii zapasowej. Można dodać nową kopię zapasową do istniejącego archiwum lub utworzyć nowe archiwum. Wybierz lokalizację i nadaj nazwę tworzonej kopii zapasowej. Lepiej stosować nazwy opisowe. Na przykład Dysk1_pelna.tib.
6. Uważnie przeczytaj sekcję Zestawienie czynności do wykonania podczas tworzenia kopii zapasowej i kliknij **Kontynuuj**, jeśli ustawienia zadania tworzenia kopii zapasowej są odpowiednie. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** na ekranie Podsumowanie, aby zmienić ustawienia.
7. Wybierz metodę tworzenia kopii zapasowej. Aby uzyskać szczegółowe objaśnienie metod, zobacz Kopie zapasowe pełne, przyrostowe i różnicowe (s. 19). Tworząc kopie zapasowe w środowisku odzyskiwania, wielu użytkowników wybiera opcję tworzenia kopii pełnych, mimo że — w zależności od potrzeb — można wybrać inną metodę.
8. Ustaw opcje tworzenia kopii zapasowych. Tworząc kopię zapasową w środowisku odzyskiwania, należy ustawić opcje ręcznie dla każdego zadania tworzenia kopii zapasowej. Kopię zapasową można zaszyfrować w celu ochrony danych oraz wybrać poziom kompresji (program wyświetli szacowany rozmiar kopii zapasowej przy każdym poziomie). Można również zdecydować o sprawdzeniu poprawności kopii zapasowej tuż po jej utworzeniu. Sprawdzenie poprawności można również wykonać później. W każdym przypadku sprawdzanie poprawności kopii zapasowej dysku systemowego najlepiej jest wykonać w środowisku odzyskiwania, ponieważ to właśnie ono będzie używane w przypadku odzyskiwania partycji lub dysku systemowego.
9. Można również wprowadzić komentarze dotyczące kopii zapasowej. Komentarze będzie można również dodać później.
10. Kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć tworzenie kopii zapasowej.

Niezwykle ważne jest sprawdzenie poprawności kopii zapasowej dysku systemowego przed próbą jego odzyskania, ponieważ przed rozpoczęciem odzyskiwania program Acronis True Image Home usunie oryginalne partycje na dysku i jeśli podczas operacji odzyskiwania wystąpi problem z plikiem kopii zapasowej, dane zostaną utracone. Jeszcze lepiej jest podjąć próbę odzyskania dysku systemowego na zapasowy dysk twardy, jeśli taki dysk jest dostępny.

6.3.3 Tworzenie kopii zapasowej partycji danych lub dysku

Dane osobiste użytkownika (dokumenty pakietu MS Office, dokumenty finansowe, zdjęcia, utwory muzyczne, filmy wideo itd.) wymagają ochrony w stopniu nie mniejszym niż system operacyjny. Takie dane lepiej jest przechowywać gdzie indziej niż system operacyjny i aplikacje — na partycji lub dysku, które zostały przeznaczone specjalnie do tego celu. Przyspieszy to zarówno tworzenie kopii zapasowej partycji danych lub obrazu dysku, jak i ich odzyskiwanie. Zalecane jest tworzenie kopii zapasowej danych w systemie Windows, ponieważ w większości przypadków sterowniki systemu Windows do urządzeń pamięci masowej działają lepiej i szybciej niż odpowiadające im sterowniki systemu Linux używane w środowisku odzyskiwania. Ponadto odzyskiwanie dysków i partycji z danymi zwykle jest wykonywane w systemie Windows. Utwórz zadanie tworzenia kopii zapasowej dysku z danymi w systemie Windows.

Podłącz dysk zewnętrzny, jeśli będzie on służyć jako miejsce docelowe kopii zapasowych, i upewnij się, że jest włączony. Czynności te należy wykonać przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home.

1. Kliknij łącze **Moje dyski** w obszarze **Utwórz kopię zapasową** na ekranie powitalnym.
2. Zaznacz pole wyboru dotyczące partycji danych lub dysku na ekranie **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej**.
3. Wybierz archiwum docelowe dla konfigurowanego zadania tworzenia kopii zapasowej. Można dodać nową kopię zapasową do istniejącego archiwum lub utworzyć nowe archiwum. Wybierz lokalizację i nadaj nazwę tworzonej kopii zapasowej. Lepiej stosować nazwy opisowe. Na przykład Dysk1_dane.tib. Jeśli w tej samej lokalizacji są przechowywane różne archiwa kopii zapasowych, to tworząc nowe archiwum kopii zapasowej, można utworzyć nowy folder. W tym celu kliknij **Utwórz nowy folder** na pasku narzędzi, a następnie nadaj folderowi nazwę opisową.
4. Uważnie przeczytaj sekcję Zestawienie czynności do wykonania podczas tworzenia kopii zapasowej i kliknij **Kontynuuj**, jeśli ustawienia zadania tworzenia kopii zapasowej są odpowiednie. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** na ekranie Podsumowanie, aby zmienić ustawienia.
5. Pierwszy krok opcjonalny polega na zaplanowaniu zadania tworzenia kopii zapasowej. Dzięki opcji planowania w powiązaniu z metodą tworzenia kopii zapasowych oraz regułami konsolidacji automatycznej można wdrożyć żądaną strategię tworzenia kopii zapasowych. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Przykłady scenariuszy planowania tworzenia kopii zapasowych (s. 127).
6. Wybierz metodę tworzenia kopii zapasowych. Aby uzyskać szczegółowe objaśnienie metod, zobacz Kopie zapasowe pełne, przyrostowe i różnicowe (s. 19). Warto podkreślić, że wybór metody tworzenia kopii zapasowych może zależeć od żądanej strategii ich tworzenia.
7. W kolejnym kroku można wykluczyć pewne pliki i foldery z kopii zapasowej. Na przykład mogą to być niektóre filmy przeniesione z płyt DVD na dysk z danymi. Zajmują one dużo miejsca, a nie ma sensu tworzyć ich kopii zapasowej, ponieważ te filmy znajdują się na płytach DVD.
8. Ustaw opcje tworzonego zadania tworzenia kopii zapasowej. Jeśli na przykład dysk z danymi zawiera poufne informacje, można je chronić za pomocą szyfrowania. Można również zdecydować o sprawdzeniu poprawności kopii zapasowej tuż po jej utworzeniu. Sprawdzenie poprawności można również wykonać później.

9. Ustaw reguły konsolidacji automatycznej, jeśli są wymagane w wybranej strategii automatycznego zarządzania archiwami kopii zapasowych. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Ustawianie konsolidacji automatycznej (s. 81).
10. Można również wprowadzić komentarze dotyczące kopii zapasowej. Komentarze będzie można również dodać później.
11. Jeśli ustawienia zadania tworzenia kopii zapasowej są odpowiednie, kliknij **Kontynuuj**.

Jeśli w ustawieniach zadania tworzenia kopii zapasowej nie zostało uwzględnione sprawdzanie poprawności, zdecydowanie zalecane jest późniejsze sprawdzenie poprawności kopii zapasowej (ręczne lub planowe uruchomienie zadania sprawdzania poprawności). Zalecane jest regularne sprawdzanie poprawności kopii zapasowych.

6.3.4 Tworzenie kopii zapasowej plików/folderów

Mimo że kopie zapasowe obrazów dysku/partycji z danymi zawierają wszystkie pliki i foldery, w niektórych sytuacjach tworzenie kopii zapasowej całej partycji jest nieefektywne. Przypuśćmy, że pracujesz nad pilnym projektem i wprowadzasz zmiany tylko w plikach tego projektu. Utworzenie kopii zapasowej całej partycji danych z plikami projektu wymaga o dużo czasu i miejsca na dysku, dlatego efektywniejszym rozwiązaniem jest utworzenie kopii zapasowej tylko plików projektu. W takich sytuacjach program Acronis True Image Home udostępnia typ kopii zapasowej **Moje dane**.

Podłącz dysk zewnętrzny, jeśli będzie on służyć jako miejsce docelowe kopii zapasowych, i upewnij się, że jest włączony. Czynności te należy wykonać przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home.

1. Uruchom program Acronis True Image Home i kliknij łącze **Pliki i foldery** w obszarze **Utwórz kopię zapasową** na ekranie powitalnym.
2. Zaznacz pole wyboru obok folderu plików projektu (np. Mójprojekt) na ekranie **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej**. W prawej części panelu **Pliki do uwzględnienia w kopii zapasowej** będzie wyświetlana zawartość folderu ze wszystkimi wybranymi plikami i podfolderami. Można w nim usunąć zaznaczenia w przypadku plików, które mają zostać pominięte podczas tworzenia kopii zapasowej (jeśli są takie pliki).
3. Wybierz archiwum docelowe dla konfigurowanego zadania tworzenia kopii zapasowej. W tym przypadku należy utworzyć nowe archiwum. Wybierz lokalizację archiwum i nadaj nazwę tworzonej kopii zapasowej. Lepiej stosować nazwy opisowe. Na przykład Projekt.tib. Jeśli w tej samej lokalizacji są przechowywane różne archiwa kopii zapasowych, to tworząc nowe archiwum kopii zapasowej, można utworzyć nowy folder. W tym celu kliknij **Utwórz nowy folder** na pasku narzędzi, a następnie nadaj folderowi nazwę opisową.
4. Projekt potrwa kilka dni, więc jest zalecane tworzenie kopii zapasowej plików projektu przynajmniej raz dziennie przy użyciu odpowiednich ustawień harmonogramu. Aby utworzyć harmonogram, kliknij **Opcje** w kroku Podsumowanie.
5. Jako opcję planowania wybierz **Codziennie**. Jeśli uważasz, że wyniki pracy będą bezpieczniejsze, jeśli ich kopia zapasowa będzie tworzona częściej, zaznacz pole wyboru **Uruchamiaj zadanie co x godzin do końca dnia** i określ częstotliwość w godzinach. Podczas tworzenia kopii zapasowych pliki mogą być otwarte, ale w przypadku pracy z bazą danych warto je zamknąć.
6. Wybierz metodę tworzenia kopii zapasowych. Aby zapisać kilka wersji plików projektu, wybierz metodę **Przyrostowa**. Program Acronis True Image Home najpierw utworzy pełną kopię zapasową, a następnie będzie tworzył przyrostowe kopie zapasowe aż do zakończenia projektu. Po zakończeniu projektu będzie można usunąć zadanie lub wyłączyć je (do czasu, gdy będzie trzeba ponownie je uruchomić).

7. W kolejnym kroku, wprowadzając odpowiednie kryteria, można wykluczyć z kopii zapasowej utworzone pliki tymczasowe, np. pliki programu Microsoft Word.
8. Jeśli pliki projektu zawierają poufne informacje, kopię zapasową można chronić za pomocą hasła oraz zaszyfrować. Ponadto można ustawić opcję sprawdzania poprawności kopii zapasowych tuż po ich utworzeniu. Jest to opcja przydatna w przypadku częstego tworzenia kopii zapasowych — dzięki niej nie trzeba pamiętać o późniejszym sprawdzeniu poprawności kopii.
9. W kolejnym kroku można ustawić konsolidację automatyczną archiwum kopii zapasowej, np. gdy „wiek” kopii zapasowych przekroczy żądany limit czasu (domyślnie jest to 30 dni).
10. Można również wprowadzić komentarze dotyczące kopii zapasowej. Komentarze będzie można również dodać później.
11. Jeśli ustawienia zadania tworzenia kopii zapasowej są odpowiednie, kliknij **Kontynuuj**.

6.3.5 Tworzenie kopii zapasowej w udziale sieciowym

W programie Acronis True Image Home można utworzyć kopię zapasową danych w udziale sieciowym. Może to być przydatne na przykład w sytuacji, gdy istnieje serwer plików, na którym można przechowywać kopię zapasową danych z komputerów w sieci domowej. W zależności od strategii tworzenia kopii zapasowych można tworzyć kopie zapasowe tylko plików i folderów albo całych dysków. Należy wziąć pod uwagę szybkość przesyłania danych w konkretnej sieci. Na przykład przepustowość sieci Gigabit Ethernet jest wystarczająca dla każdej ilości danych, których kopia zapasowa ma zostać utworzona. Z kolei tworzenie kopii zapasowej w sieci bezprzewodowej może być czasochłonne, gdy chodzi o utworzenie kopii zapasowej stu gigabajtów danych.

Kopię zapasową plików i folderów oraz partycji danych można tworzyć i odzyskiwać w systemie Windows. Jeśli planujesz utworzyć kopię zapasową dysku systemowego lub partycji systemowej, upewnij się, że autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home „widzi” udział sieciowy, który ma być użyty do przechowywania kopii zapasowych, ponieważ odzyskiwanie systemu będzie przeprowadzane w środowisku odzyskiwania. Po uruchomieniu komputera z nośnika ratunkowego upewnij się, że można przeglądać udział sieciowy w Kreatorze tworzenia kopii zapasowych lub w Kreatorze odzyskiwania.

Być może warto najpierw utworzyć kopię zapasową niektórych plików i odzyskać je, aby się upewnić, że można wykonać takie operacje za pośrednictwem sieci. Ponadto nie jest zalecane mapowanie dysku zawierającego udział sieciowy. W większości przypadków określenie ścieżki UNC ułatwia ustanowienie połączenia sieciowego.

Przypuśćmy, że chcesz utworzyć kopię zapasową partycji systemowej.

1. Uruchom program Acronis True Image Home i kliknij łącze **Moje dyski** w obszarze **Utwórz kopię zapasową** na ekranie powitalnym.
2. Zaznacz pole wyboru obok partycji systemowej na ekranie **Wybór źródła**.
3. Łącząc się z komputerem w sieci, w większości przypadków należy podać poświadczenia sieciowe (nazwę użytkownika i hasło), aby uzyskać dostęp do udziału sieciowego. W tym celu należy zaznaczyć pole wyboru **Użyj uwierzytelniania NT** i w odpowiednich polach wprowadzić nazwę użytkownika oraz hasło. Naciskając przycisk **Testuj uwierzytelnianie i połączenie**, można sprawdzić możliwość połączenia komputera z wybranym udziałem sieciowym. Jeśli w wyniku testu pojawi się komunikat o błędzie, należy sprawdzić, czy wprowadzone poświadczenia są poprawne, oraz wprowadzić prawidłowe poświadczenia udziału sieciowego. Jeśli pole wyboru **Użyj uwierzytelniania NT** nie zostanie zaznaczone, komputer będzie podejmować próbę zalogowania się do udziału z poświadczeniami logowania do systemu Windows. Po uzupełnieniu żądanych informacji naciśnij przycisk **OK**, aby kontynuować. Wybierz archiwum docelowe dla skonfigurowanego zadania tworzenia kopii zapasowej. Można dodać nową kopię zapasową do

istniejącego archiwum lub utworzyć nowe archiwum. Lepiej stosować nazwy opisowe. Na przykład Dysk_C.tib.

4. Uważnie przeczytaj sekcję Zestawienie czynności do wykonania podczas tworzenia kopii zapasowej i kliknij **Kontynuuj**, jeśli ustawienia zadania tworzenia kopii zapasowej są odpowiednie. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** na ekranie Podsumowanie, aby zmienić ustawienia.
5. Pierwszy krok opcjonalny polega na zaplanowaniu zadania tworzenia kopii zapasowej. Dzięki opcji planowania w powiązaniu z metodą tworzenia kopii zapasowych oraz regułami konsolidacji automatycznej można wdrożyć żądaną strategię tworzenia kopii zapasowych. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Przykłady scenariuszy planowania tworzenia kopii zapasowych (s. 127).
6. Wybierz metodę tworzenia kopii zapasowych. Aby uzyskać szczegółowe objaśnienie metod, zobacz Kopie zapasowe pełne, przyrostowe i różnicowe (s. 19). Warto podkreślić, że wybór metody tworzenia kopii zapasowych może zależeć od żądanej strategii ich tworzenia.
7. W kolejnym kroku można wykluczyć pewne pliki i foldery z kopii zapasowej, np. pliki tymczasowe.
8. Ustaw opcje tworzonego zadania tworzenia kopii zapasowej. Można również wybrać opcję sprawdzenia poprawności kopii zapasowej tuż po jej utworzeniu. Sprawdzenie poprawności można również wykonać później.
9. Ustaw reguły konsolidacji automatycznej, jeśli są wymagane w wybranej strategii automatycznego zarządzania archiwami kopii zapasowych. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Ustawianie konsolidacji automatycznej (s. 81).
10. Można również wprowadzić komentarze dotyczące kopii zapasowej. Komentarze będzie można również dodać później.
11. Jeśli ustawienia zadania tworzenia kopii zapasowej są odpowiednie, kliknij **Kontynuuj**.

7 Ciągła kopia zapasowa Acronis

7.1 Co to jest ciągła kopia zapasowa Acronis?

Ciągła kopia zapasowa Acronis to nowa funkcja programu Acronis True Image Home, która umożliwia wygodną ochronę dysków i plików oraz odzyskiwanie po awarii całych dysków, poszczególnych plików, a nawet ich wersji. Domyślnie funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis chroni partycję systemową, ale można wybrać też inne partycje i dyski do ochrony. Program Acronis True Image Home poinformuje, na którym dysku (lub partycji) najlepiej przechowywać dane kopii zapasowych. Algorytm wyboru magazynu przypomina algorytm używany przez funkcję One-Click Backup, chociaż jako magazynu ciągłych kopii zapasowych Acronis nie można użyć strefy Acronis Secure Zone.

Po uruchomieniu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis tworzona jest początkowa kopia zapasowa z obrazem partycji wybranych do ochrony. Po zakończeniu tego zadania funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis co pięć minut zapisuje zmiany dokonywane w systemie i plikach (także tych otwartych), dzięki czemu można przywrócić system dokładnie do stanu z określonego dnia i określonej godziny.

Kopia zapasowa stanów partycji chronionych z ostatnich 24 godzin jest tworzona w 5-minutowych odstępach. Starsze kopie zapasowe są konsolidowane: program Acronis True Image Home przechowuje codzienne kopie zapasowe z ostatnich 30 dni oraz tygodniowe kopie zapasowe aż do wykorzystania całego miejsca w magazynie ciągłych kopii zapasowych.

Konsolidacja jest wykonywana codziennie między północą a godziną 01:00. Pierwsza konsolidacja ma miejsce po co najmniej 24-godzinym działaniu funkcji ciągłej kopii zapasowej. Załóżmy, że funkcja ciągłej kopii zapasowej została włączona 12 września o godzinie 10:00. W tej sytuacji pierwsza konsolidacja odbędzie się 14 września między 00:00 a 01:00. Następne konsolidacje danych program będzie wykonywał codziennie o tej samej porze. Jeśli między 00:00 a 01:00 komputer będzie wyłączony, konsolidacja rozpocznie się po jego włączeniu. Jeśli funkcja ciągłej kopii zapasowej zostanie na jakiś czas wyłączona, konsolidacja rozpocznie się po jej ponownym włączeniu.

Przy takiej częstotliwości tworzenia kopii zapasowych może się wydawać, że magazyn bardzo szybko się zapełni. Nie należy się o to martwić, ponieważ program Acronis True Image Home tworzy kopie zapasowe tylko tzw. „delt”. Oznacza to, że tworzona kopia zapasowa obejmuje nie całe zmienione pliki, ale tylko różnice między nowymi a starymi wersjami. Jeśli na przykład korzystasz z programu Microsoft Outlook lub Windows Mail, plik pst może być bardzo duży. Co więcej, ulega on zmianie z każdą otrzymaną lub wysłaną wiadomością e-mail. Kopie zapasowe całego pliku pst tworzone po każdej zmianie zajęłyby w magazynie bardzo dużo miejsca, więc program Acronis tworzy kopie zapasowe tylko zmienionych części pliku (oprócz pliku, którego kopię zapasową utworzył na początku).

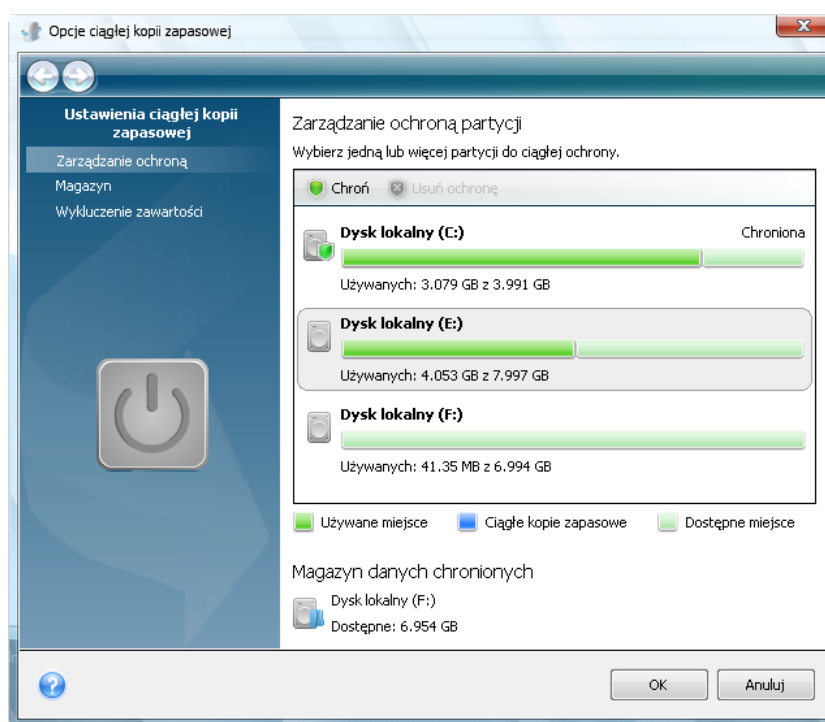
Program co pięć minut sprawdza partycje i pliki w poszukiwaniu zmian i tworzy nowy segment czasu tylko wtedy, gdy znajdzie zmiany. Dlatego między kolejnymi segmentami może być odstęp większy niż pięć minut. Ponadto, jeśli pracujesz na przykład w programie Word i przez godzinę nie korzystasz z funkcji „Zapisz”, zmiany wprowadzane w dokumencie nie będą uwzględniane w kopii zapasowej co pięć minut, ponieważ program szuka zmian plików na dysku, a nie w pamięci.

7.2 Włączanie i konfigurowanie narzędzia Ciągła kopia zapasowa Acronis

Funkcję ciągłej kopii zapasowej można włączyć i skonfigurować, wybierając **Kopia zapasowa** → **Ciągła kopia zapasowa** na pasku bocznym i klikając ikonę Ciągła kopia zapasowa na ekranie Ciągła kopia zapasowa Acronis. Po przeanalizowaniu konfiguracji komputera program Acronis True Image Home otwiera okno Opcje ciągłej kopii zapasowej. Domyślnie program Acronis True Image Home wybiera dla funkcji ciągłej kopii zapasowej partycję systemową i przydziela tej funkcji optymalną ilość miejsca do przechowywania danych. Kliknij **OK** w oknie Opcje ciągłej kopii zapasowej, aby zaakceptować ustawienia domyślne, lub zmień je zgodnie ze swoimi preferencjami. Ustawienia można również zmienić później. W tym celu kliknij ikonę **Ustawienia** (kółko zębate) na pasku narzędzi w oknie Eksploratora czasu po wybraniu karty Ciągła kopia zapasowa.

Zmiana ustawień narzędzia Ciągła kopia zapasowa Acronis

W oknie Opcje ciągłej kopii zapasowej można zmienić ustawienia funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis.

- **Zarządzanie ochroną** — wybierz partycje na komputerze, które mają być chronione za pomocą narzędzia Ciągła kopia zapasowa. Aby dodać partycję, zaznacz ją w prawym panelu, a następnie kliknij **Chronić** na pasku narzędzi. Aby usunąć partycję z listy partycji chronionych, zaznacz ją i kliknij **Usuń ochronę** na pasku narzędzi.

Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis nie może chronić wymiennych urządzeń pamięci.

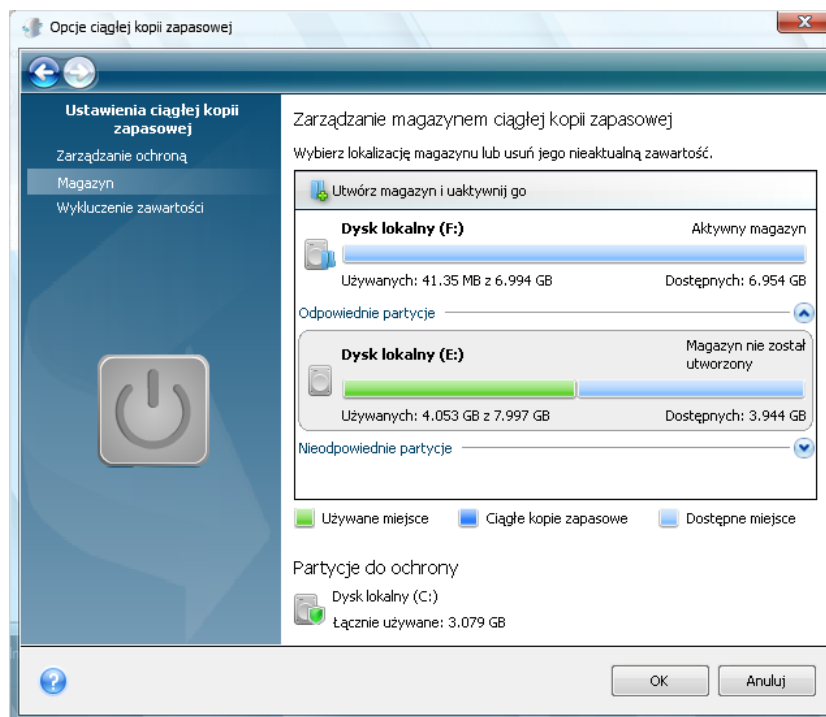
- **Magazyn** — wybierz magazyn do przechowywania danych ciągłej kopii zapasowej. Program Acronis True Image Home wyświetla w tym miejscu wszystkie dyski twarde i partycje dostępne w systemie, dzieląc je na dwie kategorie: odpowiednie i nieodpowiednie do utworzenia magazynu ciągłych kopii zapasowych. Kategoria nieodpowiednich obejmuje partycje, na których jest za mało wolnego miejsca na zapisanie danych kopii zapasowej, oraz partycje, które mają być chronione za pomocą funkcji ciągłej kopii zapasowej.

Można spróbować rozwiązać problemy uniemożliwiające zakwalifikowanie danej partycji jako odpowiedniej. Jeśli na przykład partycja ma pojemność wystarczającą do przechowywania danych ciągłej kopii zapasowej, można zwolnić miejsce, tak aby partycja stała się odpowiednia. W tym celu wybierz partycję, kliknij **Rozpoznaj** na pasku narzędzi, a następnie kliknij **Rozwiązywanie problemu niewystarczającej ilości miejsca**. Spowoduje to uruchomienie programu narzędziowego Oczyszczanie dysku firmy Microsoft, udostępniającego różne opcje umożliwiające zwolnienie miejsca na dysku.

Magazynem danych ciągłej kopii zapasowej nie może być dysk zamapowany lub sieciowy ani strefa Acronis Secure Zone.

- **Wykluczenie zawartości** — wybierz pliki i foldery do wykluczenia z ochrony za pomocą narzędzia Ciągła kopia zapasowa Acronis. Domyślnie program wyklucza pliki pagefile.sys i hiberfil.sys na partycji systemowej oraz foldery domyślnie używane przez system Windows do przechowywania plików tymczasowych. Inne pliki i foldery można wykluczyć, wybierając je (kliknij **Dodaj folder** lub **Dodaj plik** na pasku narzędzi i wybierz elementy do wykluczenia) lub tworząc maski wykluczania za pomocą typowych symboli wieloznacznych systemu Windows (kliknij **Dodaj maskę** i określ maskę). Na przykład w celu wykluczenia wszystkich plików z rozszerzeniem .bmp wpisz *.bmp). Pliki i foldery można także wykluczać, zaznaczając je w Eksploratorze Windows i wybierając **Magazyny** → **Wyklucz z ciągłej kopii zapasowej** w menu skrótów otwieranym po kliknięciu wybranego pliku lub folderu prawym przyciskiem myszy.

Aby zmienić domyślny magazyn ciągłych kopii zapasowych, kliknij element **Magazyn** w ustawieniach ciągłej kopii zapasowej, wybierz nowy odpowiedni magazyn, a następnie kliknij **Utwórz magazyn i uaktywnij go** na pasku narzędzi w oknie Zarządzanie magazynem ciągłej kopii zapasowej.

Po skonfigurowaniu ustawień kliknij **OK**. Funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis włączy ochronę komputera z nowymi ustawieniami.

Narzędzie Ciągła kopia zapasowa Acronis pozostaje włączone po ponownym uruchomieniu systemu Windows, a nawet po wyłączeniu komputera.

7.3 Korzystanie z programu Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis

Program Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis jest łatwy w obsłudze. Po uruchomieniu programu Ciągła kopia zapasowa automatycznie tworzy on wstępny obraz partycji wybranych do ochrony, a następnie ciągle tworzy kopie zapasowe zmian na tych partycjach aż zabraknie wolnego miejsca w magazynie ciągłych kopii zapasowych.

Należy pamiętać, że po wykorzystaniu całego wolnego miejsca program Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis nie usunie automatycznie najstarszych danych — po prostu przestanie działać. W obszarze powiadamiania na pasku zadań systemu Windows zostanie wyświetlony dymek ze stosowną informacją. W takim wypadku należy wyczyścić niepotrzebne dane ręcznie, aby zwolnić trochę miejsca, lub wybrać inną lokalizację na magazyn ciągłych kopii zapasowych.

W przypadku wybrania nowej lokalizacji magazynu program Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis utworzy nowy wstępny obraz partycji wybranych do ochrony, a następnie będzie działać w taki sam sposób, co przy poprzednim magazynie.

W przypadku wybrania nowego magazynu, gdy stary jeszcze nie został zapełniony, w przyszłości będzie można wciąż używać starego magazynu. Może to być przydatne, gdy stary magazyn znajduje się na zewnętrznym dysku twardym. Można go tymczasowo odłączyć na przykład w celu bezpiecznego przechowania w domu znajomego. Gdy zdecydujesz się ponownie użyć tego magazynu, podłącz dysk, wybierz go w oknie Zarządzanie magazynem ciągłej kopii zapasowej i ustaw jako aktywny.

Po włączeniu starego magazynu funkcja ciągłej kopii zapasowej Acronis przeprowadzi konsolidację starych kopii zapasowych zgodnie z algorytmem używanym do konsolidacji kopii zapasowych, a następnie ponownie utworzy kopię zapasową zmian na wybranych partycjach.

Gdy zajdzie potrzeba odzyskania niektórych danych działania użytkownika będą różnić się w zależności od odzyskiwanej zawartości — partycji lub plików/folderów.

Partycję odzyskuje się przy użyciu Kreatora odzyskiwania. Jeżeli chcesz odzyskać partycję danych, czynność tę jest łatwiej wykonać w systemie Windows. W przypadku odzyskiwania partycji systemowej zaleca się uruchomienie systemu z nośnika ratunkowego. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu programu Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis (s. 55). Kreator odzyskiwania umożliwia odzyskiwanie także plików i folderów, jednak wygodniejszym rozwiązaniem może być odzyskanie plików przy użyciu komponentu Eksplorator czasu Acronis. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie plików chronionych przy użyciu programu Ciągła kopia zapasowa firmy Acronis (s. 56).

7.4 Odzyskiwanie partycji chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis

Kreator odzyskiwania umożliwia odzyskanie partycji z magazynu ciągłych kopii zapasowych Acronis. Odzyskajmy najpierw partycję danych w systemie Windows.

1. Uruchom program Acronis True Image Home.
2. Na pasku bocznym wybierz **Odzyskiwanie**, a następnie w prawym panelu kliknij kartę **Kopie zapasowe dysków**. W obszarze Magazyny ciągłej kopii zapasowej wybierz archiwum kopii zapasowej, z którego chcesz odzyskać pliki. Kliknij prawym przyciskiem myszy kopię zapasową i z menu skrótów wybierz **Odzyskaj**, aby uruchomić Kreator odzyskiwania.

3. Na ekranie Metoda odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
4. Następnie wybierz punkt w czasie, w którym odzyskiwane partycje miały żądany stan. Możesz wybrać punkt w czasie w przypadku plików zmienionych w ciągu ostatnich 24 godzin i datę w przypadku starszych kopii zapasowych. W przypadku kopii zapasowych sprzed 30 dni przechowywane są kopie tygodniowe z wyróżnieniem dat, z których pochodzą dane zawarte w kopii zapasowej. Po wybraniu punktu odzyskiwania kliknij **Dalej**.
5. Następne kroki Kreatora odzyskiwania są podobne do kroków wykonywanych podczas odzyskiwania partycji danych lub dysków z „klasycznej” kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie partycji lub dysku z danymi (s. 98).

Zależnie od okoliczności odzyskiwanie partycji systemowej można wykonać zarówno w systemie Windows, jak i po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego (gdy uruchomienie systemu Windows jest niemożliwe). Odzyskiwanie w systemie Windows jest podobne do odzyskiwania partycji danych, tyle że wymaga ponownego uruchomienia systemu. Jednak odzyskiwanie partycji systemowej przy użyciu nośnika ratunkowego jest z reguły bezpieczniejsze.

W przypadku używania nośnika ratunkowego procedura odzyskiwania jest bardzo podobna do procedury odzyskiwania partycji systemowej z „klasycznej” kopii zapasowej. Wyjątkiem jest krok punktu odzyskiwania, który umożliwia wybranie punktu w czasie, z którego chce się odzyskać partycję systemową. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie partycji systemowej (s. 92).

*Jeśli magazyn ciągłych kopii zapasowych znajduje się na zewnętrznym dysku twardym USB, a po uruchomieniu systemu z nośnika ratunkowego w obszarze Magazyny ciągłej kopii zapasowej na karcie Kopie zapasowe dysków nie są wyświetlane kopie zapasowe znajdujące się na tym zewnętrznym dysku twardym, kliknij **Odśwież kopie zapasowe**, aby je znaleźć.*

Bezpieczna wersja programu Acronis True Image Home nie obsługuje odzyskiwania z magazynów ciągłych kopii zapasowych.

7.5 Odzyskiwanie plików chronionych przy użyciu funkcji ciągłej kopii zapasowej Acronis

Pliki z magazynu ciągłych kopii zapasowych Acronis można odzyskać przy użyciu Kreatora odzyskiwania lub Eksploratora czasu Acronis.

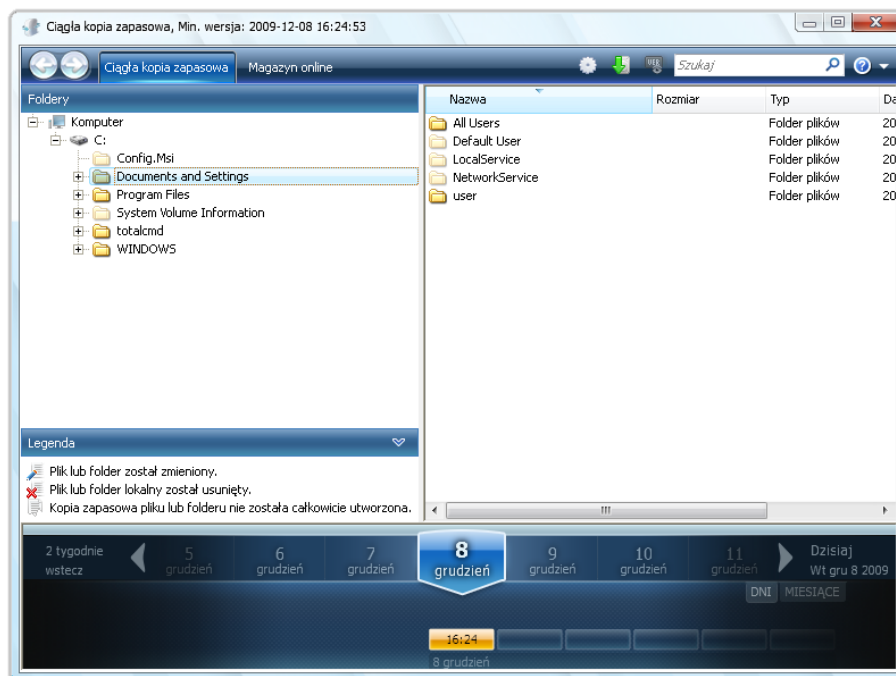
Odzyskiwanie plików przy użyciu Kreatora odzyskiwania

1. Na pasku bocznym wybierz **Odzyskiwanie**, a następnie w prawym panelu kliknij kartę **Kopie zapasowe dysków**.
2. W obszarze Magazyny ciągłej kopii zapasowej wybierz archiwum kopii zapasowej, z którego chcesz odzyskać pliki. Kliknij prawym przyciskiem myszy kopię zapasową i z menu skrótów wybierz **Odzyskaj**, aby uruchomić Kreator odzyskiwania.
3. Na ekranie Metoda odzyskiwania wybierz **Odzyskaj wybrane pliki i foldery**.
4. W następnym kroku wybierz punkt w czasie, w którym odzyskiwane pliki i foldery miały żądany stan. Możesz wybrać punkt w czasie w przypadku plików zmienionych w ciągu ostatnich 24 godzin i datę w przypadku starszych kopii zapasowych. W przypadku kopii zapasowych sprzed 30 dni przechowywane są kopie tygodniowe z wyróżnieniem dat, z których pochodzą dane zawarte w kopii zapasowej. Po wybraniu punktu odzyskiwania kliknij **Dalej**.
5. Następne kroki Kreatora odzyskiwania są podobne do kroków wykonywanych podczas odzyskiwania plików i folderów z „klasycznej” kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Odzyskiwanie plików i folderów z archiwów obrazów (s. 100).

Odzyskiwanie plików przy użyciu Eksploratora czasu Acronis

Eksplorator czasu zapewnia większą elastyczność w sytuacji, gdy trzeba odzyskać zaledwie kilka plików. Umożliwia wyświetlenie liczby wersji pliku przechowywanych w magazynie, wybranie konkretnej wersji, otwarcie tej wersji w powiązanej aplikacji w celu upewnienia się, że wersja zawiera potrzebne dane, i odzyskanie tylko tej wersji.

1. Na pasku bocznym wybierz **Odzyskiwanie**, a następnie w prawym panelu kliknij **Odzyskaj dane z ciągłej kopii zapasowej**, aby otworzyć Eksplorator czasu Acronis.

2. Z drzewa katalogów w lewym panelu wybierz partycję, a następnie folder zawierający pliki do odzyskania. W prawym panelu pojawi się lista plików z tego folderu. Wybierz pliki do odzyskania. W celu wybrania wielu plików możesz użyć klawiszy **Ctrl** i **Shift** jak w Eksploratorze Windows. Po wybraniu plików kliknij je prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybierz **Odzyskaj**.
3. W programie Acronis True Image Home zostanie otwarte okno dialogowe **Przeszukaj w poszukiwaniu folderu**. Domyślnie wybrana będzie oryginalna lokalizacja, z której została utworzona kopia zapasowa plików. W razie potrzeby można wybrać inny folder lub utworzyć nowy folder na odzyskiwane pliki, klikając **Utwórz nowy folder**. Po wybraniu folderu kliknij **OK**, aby kontynuować odzyskiwanie.

Jeśli odzyskujesz pliki do oryginalnego folderu, w którym znajduje się plik o tej samej nazwie, w programie Acronis True Image Home pojawia się okno dialogowe, w którym można wybrać działanie dotyczące pliku: **Odzyskaj i zastąp** plik na dysku, **Nie odzyskuj** (w celu zachowania pliku na dysku) oraz **Odzyskaj, ale zachowaj oba pliki** (nazwa odzyskanego pliku zostanie zmieniona). Jeśli chcesz zastosować wybraną opcję do wszystkich plików o identycznych nazwach, zaznacz pole wyboru **Zastosuj do wszystkich plików**.

*Opcji **Odzyskaj i zastąp** nie można zastosować do plików na dysku, które w momencie odzyskiwania są używane lub zablokowane przez system operacyjny.*

Jeśli chcesz odzyskać określoną wersję pliku, wybierz plik w Eksploratorze czasu lub w Eksploratorze Windows, kliknij prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybierz **Wyświetl wersje**. Otworzy się okno **Wersje plików**. Wybierz wymaganą wersję według czasu utworzenia kopii zapasowej i kliknij

Odzyskaj na pasku narzędzi. Aby wybrać odpowiednią wersję, możesz otworzyć wersję w powiązanej aplikacji i wyświetlić zawartość pliku. Wybierz plik w prawym panelu. U dołu okna Eksploratora czasu zostaną wyświetlone daty i godziny utworzenia kopii zapasowej wszystkich wersji tego pliku przechowywanych w magazynie ciągłych kopii zapasowych. Wybierz wersję według czasu utworzenia kopii zapasowej, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy plik w prawym panelu i z menu skrótów wybierz **Otwórz**. Program Acronis True Image Home odzyska wersję pliku do folderu tymczasowego, a następnie otworzy plik przy użyciu powiązanej aplikacji.

7.6 Zarządzanie magazynem Ciągła kopia zapasowa Acronis

Po jakimś czasie magazyn Ciągła kopia zapasowa Acronis zapełnia się, co zależy od wybranego magazynu Ciągła kopia zapasowa i liczby oraz układu partycji chronionych przez narzędzie Ciągła kopia zapasowa Acronis.

Kiedy wybrany magazyn Ciągła kopia zapasowa Acronis zapełni się, można wybrać inny magazyn (dane, których kopie zapasowe zostały wcześniej utworzone, nie zostają utracone).

Kolejną metodą zarządzania magazynem Ciągła kopia zapasowa Acronis jest czyszczenie danych, które nie są już potrzebne. Aby wyczyścić magazyn, wybierz **Kopia zapasowa** → **Ciągła kopia zapasowa** na pasku bocznym, a następnie kliknij łącze aktywnego magazynu ciągłych kopii zapasowych na prawo od pozycji **Lokalizacja ciągłych kopii zapasowych** w prawym panelu. Zostanie otwarte okno Opcje ciągłej kopii zapasowej. Aby wyczyścić aktywny magazyn ciągłych kopii zapasowych, kliknij element **Magazyn**, wybierz aktywny magazyn, a następnie kliknij **Oczyść** na pasku narzędzi.

W programie Acronis True Image Home pojawi się okno umożliwiające wybranie okresu, po którym zostaną usunięte utworzone w tym czasie kopie zapasowe. Wybierz odpowiedni okres i kliknij **OK**.

8 Kopia zapasowa online

Kopia zapasowa online firmy Acronis nie jest dostępna we wszystkich regionach. Aby uzyskać więcej informacji, kliknij tutaj: <http://www.acronis.pl/my/online-backup/>

Głównym powodem używania funkcji kopii zapasowej online Acronis jest możliwość bezpiecznego przechowywania danych w innej lokalizacji. Ponieważ pliki znajdują się w innym miejscu, są chronione nawet w przypadku kradzieży komputera lub pożaru domu. Zatem ryzyko utraty danych na skutek kradzieży, pożaru lub innej katastrofy albo klęski żywiołowej praktycznie nie istnieje. W istocie kopia zapasowa online to metoda przechowywania danych w innym miejscu z możliwością regularnego tworzenia kopii zapasowych plików i folderów w magazynie zdalnym. Dzięki temu wszystkie uszkodzone, utracone lub usunięte pliki można bezpiecznie odzyskać na komputerze.

Oczywiście kopia zapasowa online ma swoje wady. Ewentualne problemy z połączeniem internetowym mogą na pewien czas uniemożliwić dostęp do danych. Poza tym przy użyciu kopii zapasowej online nie można uruchomić komputera. Dlatego oprócz niej zaleca się tworzenie dodatkowych kopii zapasowych w postaci obrazów na lokalnych dyskach twardych.

Największą wadą kopii zapasowej online jest długi czas tworzenia. Nawet w przypadku szybkiego połączenia szerokopasmowego utworzenie kopii zapasowej online trwa o wiele dłużej niż utworzenie kopii zapasowej na lokalnym dysku twardym. W zależności od ilości danych, które mają być przechowywane w innej lokalizacji, utworzenie pierwszej pełnej kopii zapasowej może zająć kilka godzin. Kolejne kopie zapasowe będą wykonywane znacznie szybciej, ponieważ będą obejmować tylko nowe lub zmienione pliki.

Jeśli zdecydujesz się na użycie szyfrowania, pliki zostaną zaszyfrowane przed przesłaniem przez Internet, a dane będą przechowywane w magazynie online Acronis w postaci zaszyfrowanej, co gwarantuje bezpieczeństwo poufnych informacji.

8.1 Tworzenie konta usługi Kopia zapasowa online

Tworzenie kopii zapasowych w magazynie online Acronis wymaga subskrypcji w usłudze Kopia zapasowa online. Wybierz **Utwórz kopię zapasową** → **Kopia zapasowa online** w menu głównym programu, a następnie kliknij łącze **Subskrypcja na usługę Kopia zapasowa online** w oknie Logowanie do usługi Kopia zapasowa online. Zostanie uruchomiona przeglądarka internetowa, a w niej pojawi się główna witryna internetowa firmy Acronis, w której będzie można kontynuować rejestrację.

Jeśli już masz konto Acronis, wpisz adres e-mail i hasło tego konta w obszarze Login to Your Account (Zaloguj się na swoim koncie) z prawej strony. Zostanie wyświetlona strona Twojego konta, na której możesz dokonać subskrypcji na usługę Kopia zapasowa online.

Jeśli nie masz konta Acronis, wypełnij odpowiednie pola. Konto zostanie utworzone. Wprowadź imię i nazwisko oraz adres e-mail. Kraj zostanie zasugerowany na podstawie adresu IP Twojego komputera. Oczywiście w razie potrzeby możesz wybrać inny kraj.

Następnie wprowadź hasło nowego konta i potwierdź je, ponownie wpisując to hasło w odpowiednim polu. Po wykonaniu wszystkich czynności niezbędnych do rejestracji konta zaczekaj na wiadomość e-mail z potwierdzeniem otwarcia konta.

Aby zabezpieczyć dane osobiste, wybierz silne hasło dla kopii zapasowych online i chroń je przed niepowołanymi osobami. Hasło należy zmieniać co jakiś czas.

Po otwarciu konta w usłudze Kopia zapasowa online Acronis zaloguj się na stronie konta, zasubskrybuj usługę Kopia zapasowa online i zczekaj na wiadomość e-mail zawierającą szczegółowy opis planu subskrypcji i datę jego wygaśnięcia. Teraz możesz utworzyć pierwszą kopię zapasową online.

8.2 Tworzenie kopii zapasowej w magazynie online Acronis

Aby utworzyć kopię zapasową online, zaloguj się na koncie w usłudze Kopia zapasowa online, klikając **Kopia zapasowa** → **Kopia zapasowa online** na pasku bocznym i wprowadzając adres e-mail, który został użyty przy otwieraniu konta, oraz hasło. Aby nie trzeba było wprowadzać hasła przy kolejnych logowaniach, zaznacz pole wyboru **Pamiętaj hasło**. Wprowadź te ustawienia i kliknij przycisk **Zaloguj**.

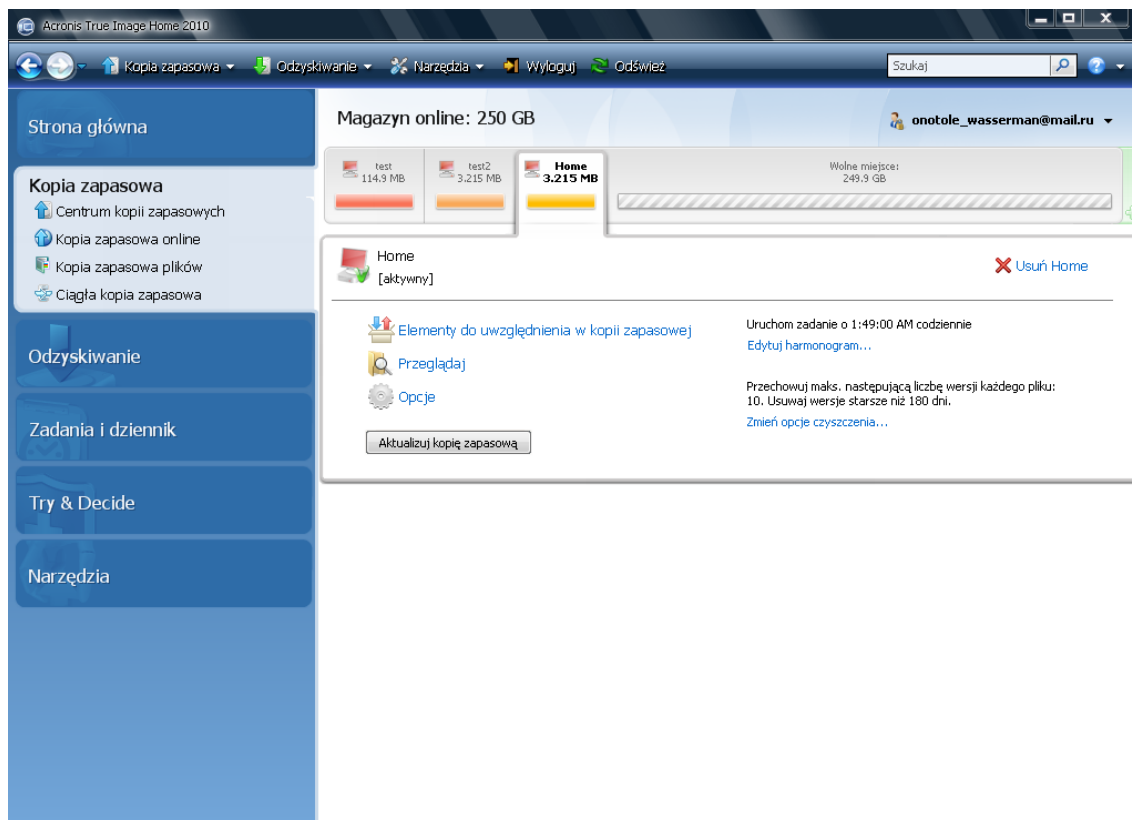
Po połączeniu się programu z serwerem kopii zapasowych online Acronis Online Backup Server wybierz komputer do połączenia z magazynem online. Przy pierwszym logowaniu się do usługi kopii zapasowej online zarejestruj komputer do pracy w tej usłudze. W tym celu kliknij **Nowy komputer**, a następnie wpisz nazwę komputera.

Aby korzystać z opcji szyfrowania danych przechowywanych w magazynie online, wprowadź klucz szyfrowania danych. Wprowadzenie klucza szyfrowania spowoduje automatyczne włączenie opcji szyfrowania wszystkich danych przechowywanych w magazynie online. Klucz szyfrowania przypomina hasło, ale służy do odblokowywania dostępu do zaszyfrowanych danych. Usługa Kopia zapasowa online Acronis korzysta z będącego standardem w branży algorytmu szyfrowania AES-256. Dane zostaną zaszyfrowane przed przesłaniem za pośrednictwem Internetu do magazynu online i zapisane w nim w postaci zaszyfrowanej. Klucz szyfrowania należy wprowadzić tylko raz, podczas jego rejestracji. Będzie on wymagany przy próbie odzyskania plików z kopii zapasowej w przypadku połączenia się z magazynem online z innego komputera. Po skonfigurowaniu wszystkich niezbędnych ustawień kliknij **Kontynuuj**.

Aż do wylogowania się z usługi, kolejne połączenia z tego komputera z magazynem online będą nawiązywane automatycznie — wystarczy wybrać **Kopia zapasowa online**.

Jeśli komputer został już zarejestrowany, wybierz go na liście komputerów zarejestrowanych, a następnie kliknij **Kontynuuj**. Domyślnie do rejestracji jest wybierany bieżący komputer.

Po połączeniu się komputera z magazynem online pojawi się ekran **Magazyn online** z informacją o limicie miejsca w magazynie dla użytkownika.

Jeśli na tym komputerze została wcześniej utworzona kopia zapasowa, będzie można się dowiedzieć, ile miejsca w magazynie online zajmuje kopia zapasowa plików i folderów. Na ekranie znajdują się również informacje o miejscu, które zajmują kopie zapasowe danych utworzone na innych komputerach (jeśli są takie kopie) oraz informacje o wolnym miejscu w magazynie online w ramach limitu dla użytkownika.

Aby utworzyć kopię zapasową danych z bieżącego komputera po raz pierwszy (lub zmienić pliki i foldery wybrane do kopii zapasowej online), kliknij **Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej**. Zostanie otwarte okno Elementy do uwzględnienia w kopii zapasowej z dwiema kartami: **Uwzględnij** i **Wyklucz**.

Na karcie **Uwzględnij** jest wyświetlane drzewo plików i folderów komputera. W obszarze z prawej strony drzewa jest wyświetlana zawartość wybranego folderu. Na tej karcie można wybrać poszczególne pliki i foldery, jak również kategorie danych, które mają zostać uwzględnione w kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej informacji na temat kategorii, zobacz Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej (s. 74). Ponadto można utworzyć kategorię niestandardową, klikając **Dodaj nową kategorię**. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Tworzenie niestandardowych kategorii danych na użytek tworzenia kopii zapasowych (s. 90). Wybierz pliki i foldery, których kopia zapasowa ma zostać utworzona.

Na karcie **Wyklucz** można wykluczyć z kopii zapasowej online pliki i foldery ukryte oraz systemowe, a także pliki spełniające określone kryteria. Opcja wykluczania zbędnych plików może być użyteczna przy tworzeniu kopii zapasowych w magazynie online, ponieważ szybkość przesyłania danych oraz dostępne miejsce są ograniczone.

Można również wykluczyć/uwzględnić pliki i foldery, zaznaczając je w Eksploratorze Windows i wybierając kolejno **Magazyny** → **Wyklucz z kopii zapasowej online** (lub **Uwzględnij w kopii zapasowej online**) w menu skrótów pojawiającym się po kliknięciu prawym przyciskiem myszy wybranego pliku lub folderu. Skrót ten jest dostępny tylko po zalogowaniu się do usługi Kopia zapasowa online.

Po wybraniu plików i folderów do kopii zapasowej w magazynie online oraz wybraniu wykluczeń z kopii zapasowej kliknij **OK**. Jeśli nie zostanie usunięte domyślne zaznaczenie pola wyboru **Uruchom zaktualizowane zadanie tworzenia kopii zapasowej online**, zadanie tworzenia kopii zapasowej online rozpocznie się od razu. W przeciwnym wypadku zostanie uruchomione zgodnie z ustalonym harmonogramem.

Aby zaplanować tworzenie kopii zapasowych online, kliknij łącze **Edytuj harmonogram**. Na przykład można zaplanować tworzenie kopii zapasowych w nocy, aby nie przeszkadzało użytkownikom w korzystaniu z Internetu. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Planowanie zadań (s. 120). Gdy zakończysz planowanie i klikniesz **OK**, informacje o harmonogramie zostaną wyświetlone nad łączem **Edytuj harmonogram**.

Domyślnie program Acronis True Image Home planuje tworzenie kopii zapasowych w magazynie online w ciągu dnia i o losowo wybranej godzinie rozpoczęcia.

Można szybko rozpocząć aktualizację plików i folderów, których kopia zapasowa znajduje się w magazynie online, bez tworzenia harmonogramu tworzenia kopii zapasowych. W tym celu kliknij **Aktualizuj kopię zapasową**. Ta opcja może być przydatna, gdy trzeba szybko utworzyć kopię zapasową ważnych zmian wprowadzonych w plikach, których kopia zapasowa znajduje się w magazynie online. Jeśli utworzenie ostatniej planowej kopii zapasowej się nie powiodło, łącze to zmieni się na **Aktualizuj kopię zapasową (utworzenie ostatniej kopii zapasowej nie powiodło się)** i będzie można od razu ponowić próbę wykonania zadania tworzenia kopii zapasowej, które zakończyło się niepowodzeniem. Jeśli z jakiejś przyczyny tworzenie poprzedniej kopii zapasowej online zostało zawieszone, tekst łącza będzie następujący: **Aktualizuj kopię zapasową (Tworzenie ostatniej kopii zapasowej zostało zawieszone)**.

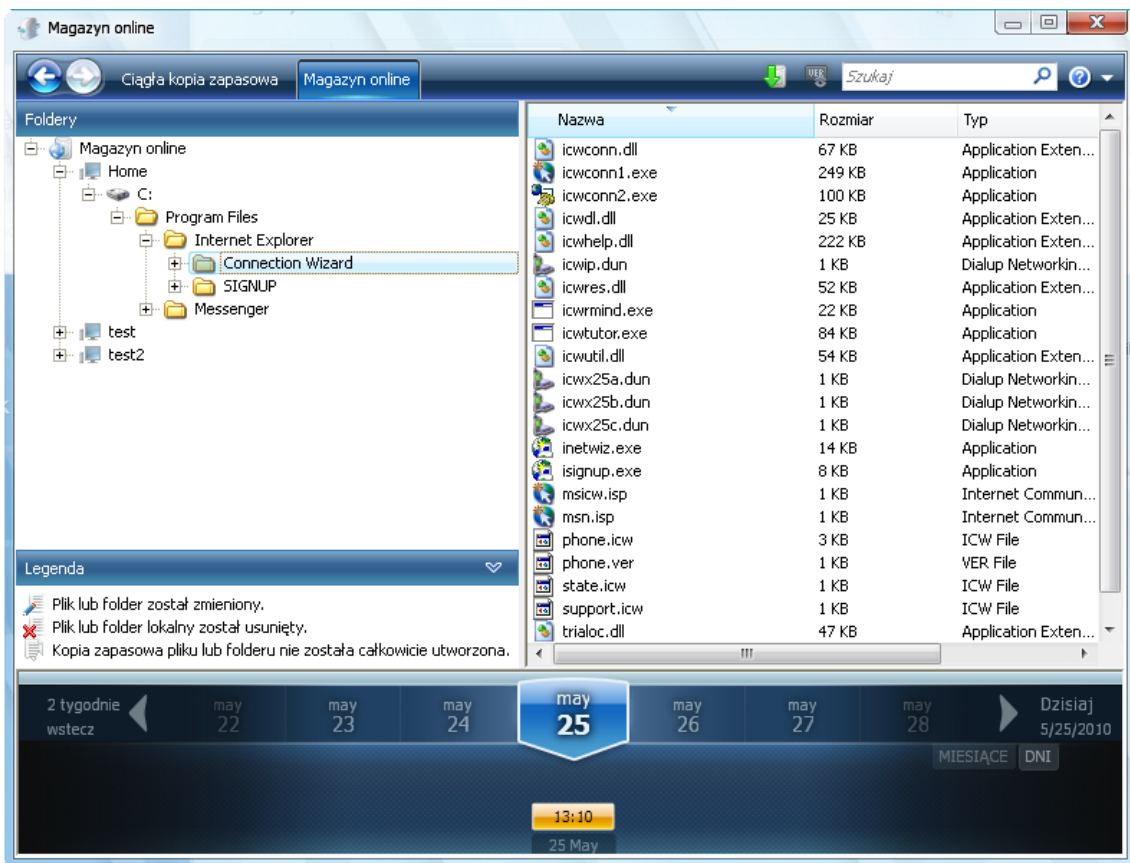
8.3 Odzyskiwanie danych z magazynu online

Zaloguj się na swoim koncie w funkcji Kopia zapasowa online. Kliknij **Kopia zapasowa** → **Kopia zapasowa online** na pasku bocznym oraz wprowadź hasło i adres e-mail podany podczas otwierania konta. Gdy zostanie ustanowione połączenie między programem a serwerem kopii zapasowych online Acronis Online Backup Server wybierz komputer do zarejestrowania w magazynie online. Domyślnie do rejestracji jest wybierany bieżący komputer. Kliknij **Kontynuuj**. Po wybraniu komputera zostanie otwarty ekran magazynu online. W przypadku kopii zapasowych danych z kilku komputerów na tym ekranie można wybrać komputer, z którego mają zostać odzyskane potrzebne pliki. Oczywiście kopie zapasowe danych z innych komputerów można tylko przeglądać i odzyskiwać.

Jeżeli dane na innym komputerze zostały zaszyfrowane, trzeba wprowadzić klucz szyfrowania określony w odniesieniu do tego komputera, aby uzyskać dostęp do jego danych w magazynie online.

1. Kliknij **Przeglądaj** na ekranie **Magazyn online**.

Zostanie otwarty komponent Eksplorator czasu Acronis z wybraną kartą **Magazyn online**.

2. W tym oknie można wybrać komputer, z którego plików i folderów utworzono kopię zapasową do odzyskania. Wybierz nazwę komputera w drzewie katalogów w obszarze **Magazyn online** w lewym panelu.
3. Domyślnie zostanie wyświetlony stan magazynu online po utworzeniu ostatniej kopii zapasowej, co umożliwi odzyskanie najnowszych wersji plików i folderów. Jeżeli musisz odzyskać poprzednie wersje, wybierz odpowiednią datę i godzinę w celu odzyskania stanu plików i folderów.
4. W lewym panelu wybierz folder zawierający pliki do odzyskania. W prawym panelu jest wyświetlana lista plików znajdujących się w tym folderze. Wybierz pliki do odzyskania. Aby zaznaczyć wiele plików, użyj klawiszy **Ctrl** i **Shift**, podobnie jak w Eksploratorze Windows. Po wybraniu kliknij **Odzyskaj** na pasku narzędzi.
5. W programie Acronis True Image Home zostanie otwarte okno dialogowe **Przeglądaj w poszukiwaniu folderu**. Domyślnie zostanie wybrana oryginalna lokalizacja, w której została utworzona kopia zapasowa plików. W razie potrzeby można wybrać inny folder lub utworzyć nowy folder na odzyskiwane pliki. W tym celu kliknij **Utwórz nowy folder**. Po wybraniu folderu kliknij **OK**.

Jeżeli odzyskujesz pliki do oryginalnego folderu, w którym znajduje się plik o tej samej nazwie, w programie Acronis True Image Home zostanie wyświetlone okno dialogowe, w którym można wybrać działania dotyczące pliku: **Odzyskaj i zastąp** plik na dysku, **Nie odzyskaj** (w celu zachowania pliku na dysku) oraz **Odzyskaj, ale zachowaj oba pliki** (nazwa odzyskanego pliku zostanie zmieniona). Jeżeli chcesz zastosować wybraną opcję do wszystkich plików o identycznych nazwach, zaznacz pole wyboru **Zastosuj do wszystkich plików**.

*Nie można **odzyskać i zastąpić** plików na dysku, które podczas operacji odzyskiwania są używane lub zablokowane przez system operacyjny.*

Jeżeli musisz odzyskać określoną wersję pliku, wybierz plik, kliknij prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybierz **Wyświetl wersje**. Otworzy się okno **Wersje plików**. Wybierz wymaganą wersję według czasu utworzenia kopii zapasowej i kliknij **Odzyskaj** na pasku narzędzi. Wersję można również odzyskać przez przeciągnięcie jej do wybranego folderu.

Aby wybrać odpowiednią wersję, możesz otworzyć wersję w powiązanej aplikacji i wyświetlić zawartość plików. Wybierz plik w prawym panelu. U dołu okna komponentu Eksplorator czasu zostaną wyświetlone daty i godziny utworzenia kopii zapasowych wszystkich wersji przechowywanych w magazynie online. Wybierz wersję według czasu utworzenia kopii zapasowej, a następnie kliknij prawym przyciskiem myszy plik w prawym panelu i z menu skrótów wybierz **Otwórz**. Program Acronis True Image Home odzyska wersję pliku do folderu tymczasowego, a następnie otworzy plik przy użyciu powiązanej aplikacji.

8.4 Zarządzanie magazynem online

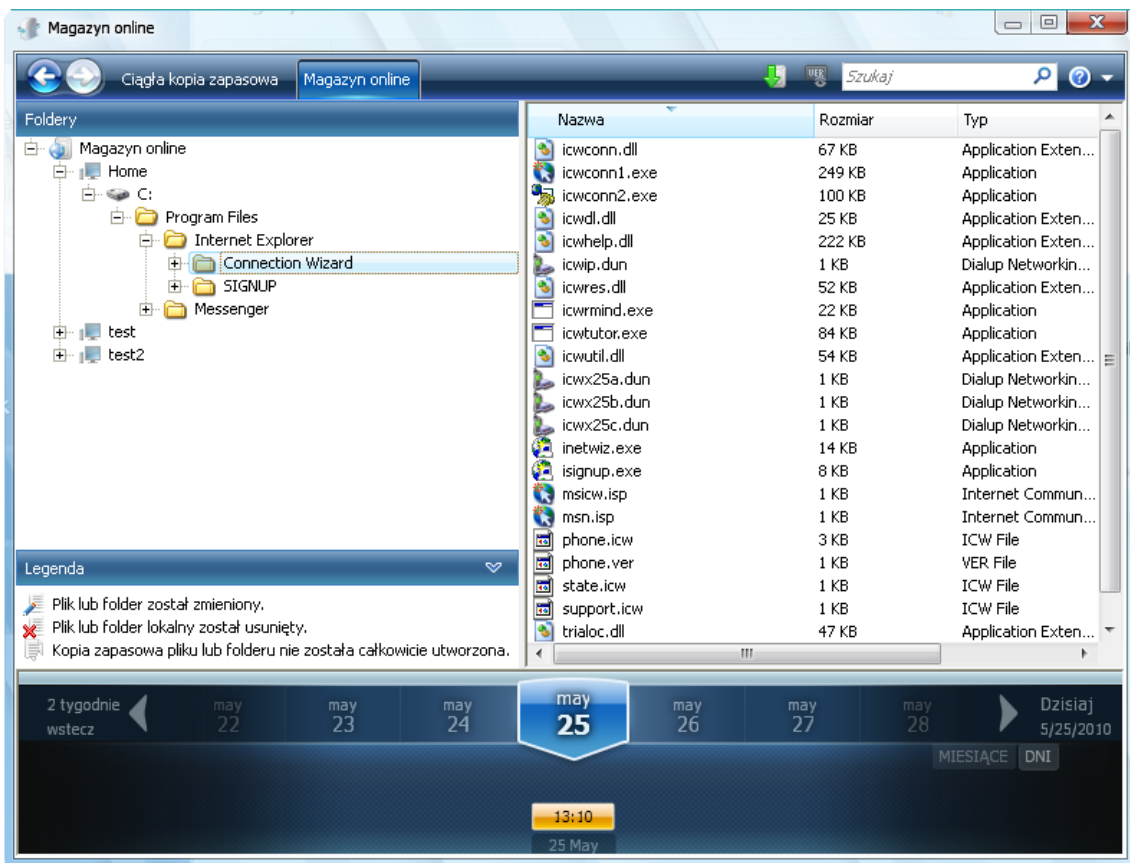
Ponieważ miejsce w magazynie online Acronis jest ograniczone (w zależności od wybranego planu tworzenia kopii zapasowych), należy odpowiednio zarządzać miejscem w magazynie online, czyszcząc stare dane. Czyszczenie można wykonać na kilka sposobów. Najbardziej „drastyczna” metoda polega na usunięciu komputera zarejestrowanego w magazynie online, jeśli jest kilka zarejestrowanych komputerów. Usunięcie komputera powoduje usunięcie wszystkich danych z tego komputera, których kopię zapasową utworzono, zatem taką operację należy wykonać szczególnie ostrożnie. Aby usunąć komputer, zaznacz jego nazwę na ekranie **Magazyn online** i kliknij **Usuń <Nazwa_komputera>**, a następnie kliknij **Tak** w oknie potwierdzenia. Po zakończeniu usuwania kliknij **Odśwież** na pasku narzędzi, aby odświeżyć widok stanu magazynu.

Opcje narzędzia Kopia zapasowa online umożliwiają skonfigurowanie automatycznego czyszczenia magazynu online. Można skonfigurować usuwanie plików, które znajdowały się w magazynie przez dłuższy okres niż określona liczba miesięcy lub dni. Ponadto można ustawić maksymalną liczbę wersji plików, które mają być przechowywane w magazynie online. Można zaakceptować ustawienia domyślne tych opcji przedstawione nad łączem **Zmień opcje czyszczenia** albo ustawić wartości niestandardowe. Aby zmienić powyższe opcje, kliknij łącze i ustaw odpowiednie wartości.

Magazynem online Acronis można także zarządzać, usuwając poszczególne pliki, a nawet niektóre ich wersje.

1. Kliknij **Przeglądaj** na ekranie **Magazyn online**.

Pojawi się Eksplorator czasu marki Acronis z wybraną kartą **Magazyn online**.

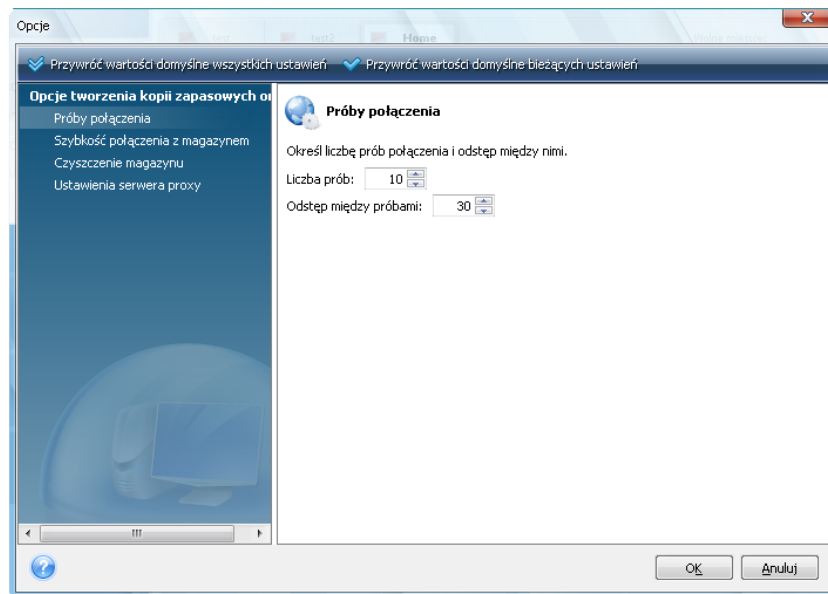
2. W oknie **Magazyn online** w lewym panelu w drzewie katalogów zaznacz nazwę komputera, którego skopiowanymi plikami chcesz zarządzać.
3. W lewym panelu zaznacz folder zawierający pliki, którymi chcesz zarządzać. W prawym panelu znajduje się lista plików znajdujących się w tym folderze.
4. Jeśli chcesz usunąć niektóre wersje określonego pliku, zaznacz pliki i kliknij **Wyświetl wersje** na pasku narzędzi. Zostanie wyświetlone okno **Wersje pliku**. Wybierz wersję do usunięcia i kliknij **Usuń** na pasku narzędzi. Aby usunąć kilka wersji, podczas zaznaczania kolejnych wersji do usunięcia trzymaj wciśnięte klawisze **Ctrl** i **Shift** (jak w Eksploratorze Windows), a następnie kliknij **Usuń** na pasku narzędzi. Po zakończeniu usuwania wersji kliknij **OK**. Aby usunąć wszystkie wersje pliku, kliknij **Usuń wszystko** na pasku narzędzi.
5. Aby usunąć plik, zaznacz go w prawym panelu. W celu zaznaczenia wielu plików do usunięcia możesz użyć klawiszy **Ctrl** i **Shift** (jak w Eksploratorze Windows). Po zakończeniu zaznaczania kliknij prawym przyciskiem myszy wybrane pozycje i wybierz **Usuń** w menu skrótów.
6. Po zakończeniu zarządzania magazynem online zamknij okno Eksploratora czasu Acronis.
7. Aby sprawdzić, ile miejsca udało się zwolnić, kliknij **Odśwież** na pasku narzędzi na ekranie **Stan magazynu** i zobacz, ile jest wolnego miejsca.

8.5 Ustawianie opcji tworzenia kopii zapasowych online

Te opcje można ustawić po zalogowaniu się do funkcji kopii zapasowej online Acronis i wybraniu komputera używanego z tą funkcją. W tym celu kliknij **Ustawienia** na ekranie **Stan magazynu**.

8.5.1 Próby połączenia

Na tej stronie można zoptymalizować ustawienia, z których program Acronis True Image Home korzysta podczas ustanawiania połączenia z magazynem online.

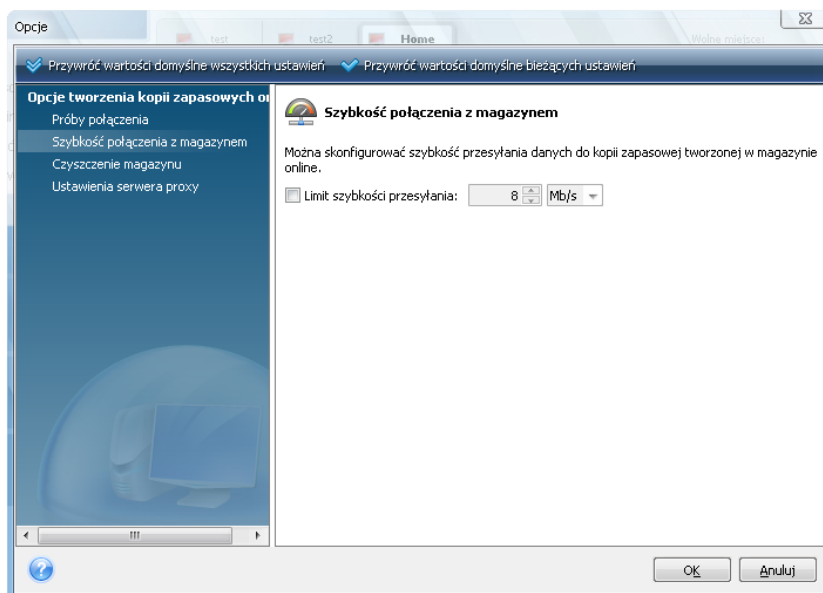
Można tutaj określić, ile prób połączenia ma być podejmowanych w przypadku, gdy pierwsza próba zakończy się niepowodzeniem (ustawienie domyślne to 10).

Ponadto można określić odstęp między próbami połączenia (domyślnie jest to 30 sekund).

8.5.2 Szybkość połączenia z magazynem

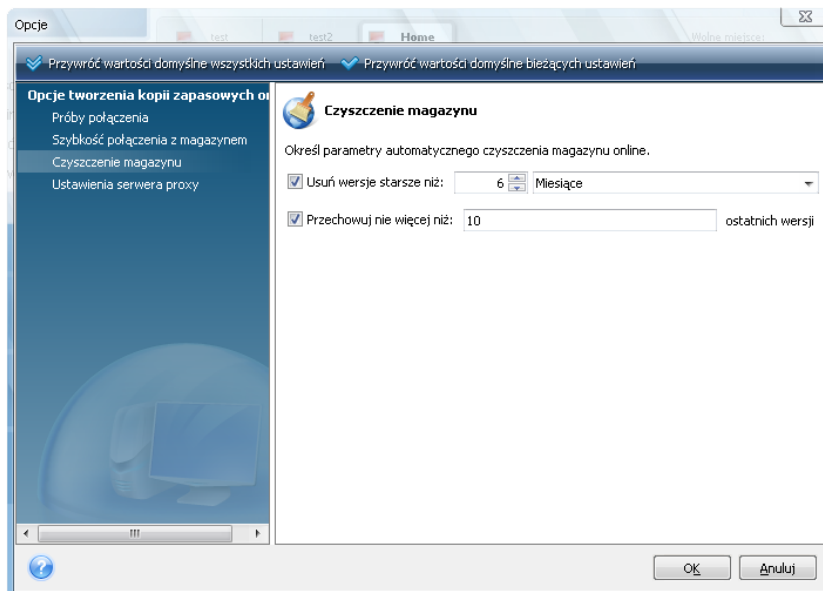
Jest to opcja umożliwiająca dostosowanie przepustowości przydzielonej na potrzeby przesyłania danych do magazynu online. Ustaw szybkość połączenia, która umożliwi wysyłanie wiadomości e-mail lub przeglądanie stron internetowych bez irytującego spowolnienia podczas tworzenia kopii zapasowej online. W tym celu zaznacz pole wyboru **Limit szybkości przesyłania** i ustaw szybkość połączenia (wartość domyślna to 8 Mb/s).

Aby utworzyć kopię zapasową danych w magazynie online z maksymalną szybkością dostępną w ramach używanego połączenia internetowego, wyczyść pole wyboru **Limit szybkości przesyłania**.

8.5.3 Czyszczenie magazynu

Strona **Czyszczenie magazynu** służy do ustawiania opcji umożliwiających automatyczne czyszczenie niepotrzebnych wersji plików z magazynu online, co zapobiega przepełnieniu magazynu.

Można:

- Usuwać wersje starsze niż podany okres — domyślnie 6 miesięcy.
- Określić liczbę wersji plików przechowywanych w magazynie online. Umożliwi to przywrócenie poprzedniej wersji pliku, jeżeli zmiany w pliku okażą się nieprawidłowe. Domyślnie program Acronis True Image Home przechowuje 10 wersji plików. Można jednak określić dowolną liczbę.

8.5.4 Ustawienia Proxy

Jeśli komputer jest podłączony do Internetu przy użyciu serwera proxy, włącz użycie serwera proxy i wprowadź jego ustawienia.

Funkcja kopii zapasowej online Acronis obsługuje tylko serwery proxy http i https.

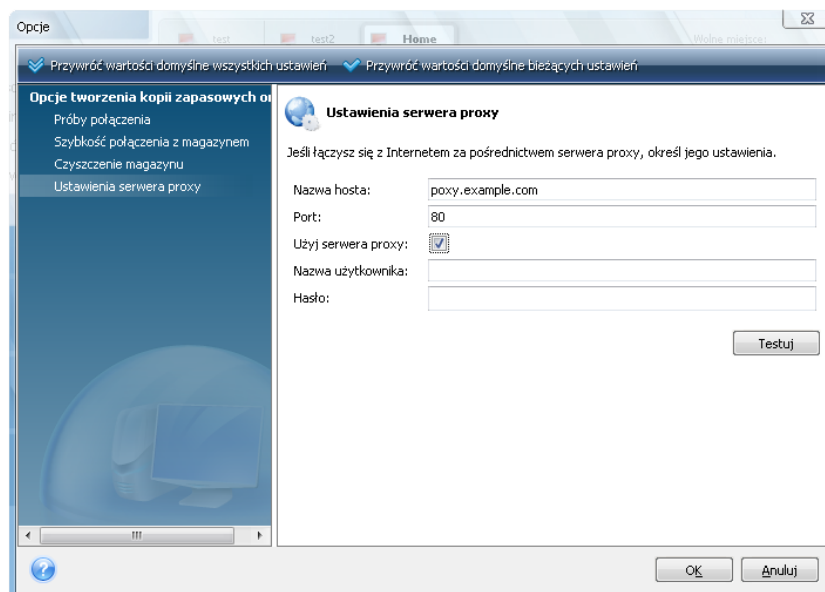
W polu **Nazwa hosta** wpisz nazwę lub adres IP serwera proxy, np. proxy.example.com lub 192.168.0.1.

W polu **Port** wpisz port serwera proxy, np. 8080.

W polach **Nazwa użytkownika** i **Hasło** w razie potrzeby wpisz poświadczenia używane do nawiązywania połączenia z serwerem proxy.

Aby sprawdzić połączenie z serwerem proxy, kliknij **Testuj**.

Jeśli nie znasz ustawień serwera proxy, skontaktuj się z administratorem sieci lub usługodawcą internetowym w celu uzyskania pomocy. Możesz także posłużyć się ustawieniami z konfiguracji przeglądarki.

8.6 Zalecenia dotyczące wybierania danych do przechowywania online

Ponieważ tworzenie kopii zapasowej online trwa stosunkowo długo, należy się zastanowić, które dane mają się znaleźć w tej kopii. Przede wszystkim rozważ utworzenie kopii zapasowej osobistych danych, których nie będzie można odzyskać w przypadku pożaru, kradzieży komputera itp. Przed przejściem do faktycznego tworzenia kopii zapasowej oszacuj czas wymagany do wykonania tej operacji. Jeśli na przykład chcesz utworzyć kopię zapasową folderów zajmujących 10 GB i dysponujesz połączeniem o szybkości wysyłania danych równej 1000 Kb/s (nieco mniej niż pół gigabajta na godzinę), tworzenie pierwszej pełnej kopii zapasowej potrwa ponad 20 godzin. W zależności od szybkości połączenia internetowego być może warto utworzyć kopię zapasową tylko najważniejszych plików.

9 Dodatkowe funkcje tworzenia kopii zapasowych

9.1 Tworzenie rezerwowych kopii zapasowych

Jeżeli do tworzenia kopii zapasowej plików i folderów wybierzesz kategorię **Moje dane**, możesz utworzyć kopie rezerwowe kopii zapasowych i zapisać je w systemie plików, na dysku sieciowym lub w pamięci flash USB.

Funkcja ta nie tylko zwiększa bezpieczeństwo archiwum dzięki jego replikacji, ale pozwala również kopiować całe zestawy dokumentów np. na nośnik pamięci USB z myślą o pracy nad nimi w domu. Dlatego teraz można utworzyć zwykłą kopię zapasową i skopiować te same pliki na nośnik pamięci USB lub dowolny lokalny dysk twardy. Istnieje możliwość wyboru, czy kopia rezerwowa ma być tworzona jako zwykłe pliki, pliki skompresowane czy archiwa tib (opcjonalnie zabezpieczone hasłem i zaszyfrowane). Kopia rezerwowa zabezpieczona hasłem może być zaszyfrowana tylko wówczas, jeśli zdecydujesz się na szyfrowanie głównej kopii zapasowej i do zaszyfrowania kopii rezerwowej użyjesz klucza szyfrującego o takiej samej długości.

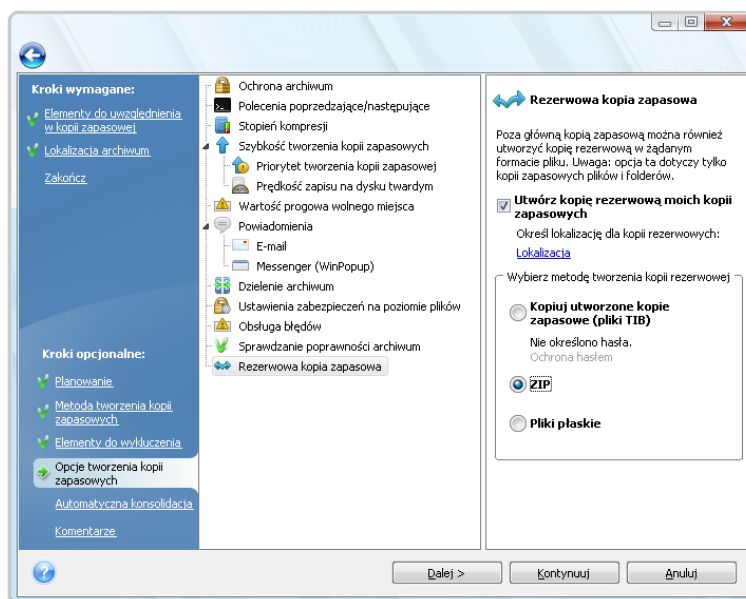
Kopia rezerwowa zawsze zawiera wszystkie pliki wybrane do utworzenia kopii zapasowej, tzn. podczas tworzenia kopii rezerwowej program zawsze tworzy pełną kopię zapasową danych źródłowych. Kopii rezerwowej nie można utworzyć w postaci przyrostowej ani różnicowej kopii zapasowej, nawet w formacie tib.

Należy również pamiętać, że zwiększenie komfortu pracy oraz bezpieczeństwa danych odbywa się kosztem czasu potrzebnego na wykonanie zadania, ponieważ kopie zapasowa oraz rezerwowa tworzone są po kolei, a nie jednocześnie.

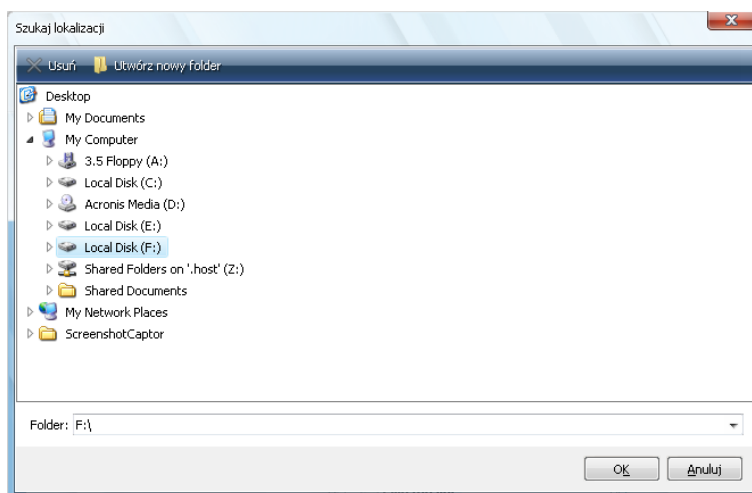
Poniżej przedstawiono przykładową sytuację, w której może wystąpić potrzeba wykonania kopii rezerwowej.

Przypuśćmy, że przez cały dzień ciężko pracujesz nad pilnym projektem, którego termin oddania przypada jutro rano. Postanawiasz utworzyć kopię zapasową z rezultatami dzisiejszej pracy w strefie Acronis Secure Zone, a także kopię rezerwową w pamięci USB, którą zabierzesz do domu w celu dokończenia projektu. Aby utworzyć kopię rezerwową:

1. Gdy dojdiesz do kroku **Opcje tworzenia kopii zapasowej** podczas konfiguracji zadania kopii zapasowej typu **Moje dane** w Kreatorze tworzenia kopii zapasowych (lub wybierzesz ten krok po zakończeniu wszystkich kroków wymaganych), wybierz opcję **Rezerwowa kopia zapasowa** i zaznacz pole **Utwórz kopię rezerwową moich kopii zapasowych** (jeżeli nie będzie ono zaznaczone w domyślnych opcjach tworzenia kopii zapasowej).

2. Wybierz sposób duplikowania plików projektu w pamięci USB. Chcąc zaoszczędzić miejsce, wybierz duplikowanie jako plik zip. Kliknij link **Lokalizacja**, wybierz literę dysku odpowiadającą pamięci USB i utwórz folder na kopię rezerwową, klikając ikonę **Utwórz nowy folder**.

3. Zakończ konfigurację zadania tworzenia kopii zapasowej w standardowy sposób.
4. Kliknij **Kontynuuj** i nie zapomnij zabrać pamięci USB do domu.

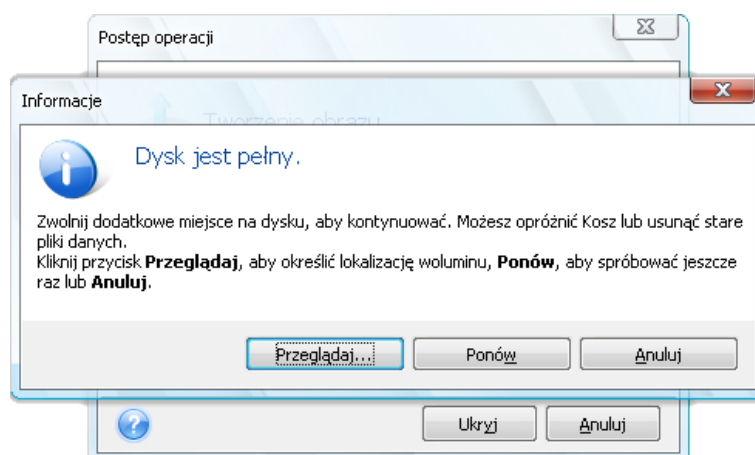
Należy jednak zwrócić uwagę, że system Windows nie obsługuje operacji na wielowoluminowych archiwach zip, archiwach zip o rozmiarze przekraczającym 4 GB oraz archiwach zawierających pliki o rozmiarze przekraczającym 4 GB. Ponadto płyty CD/DVD nie są obsługiwane jako lokalizacje kopii rezerwowych tworzonych w postaci archiwów zip oraz plików płaskich.

9.2 Zapisywanie archiwum w różnych lokalizacjach

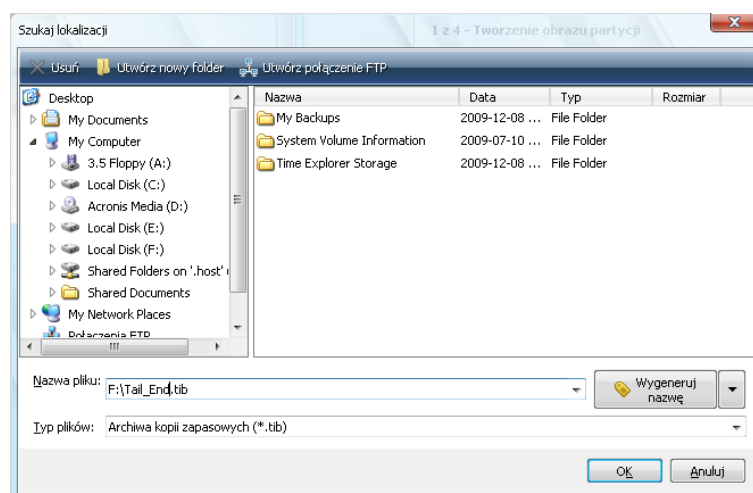
Obecnie program Acronis True Image Home cechuje dużo większa elastyczność w tym zakresie. Możesz zapisywać pełne, przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe w różnych miejscach, włącznie z otoczeniem sieciowym, płytami CD/DVD, pamięcią USB oraz lokalnymi wewnętrznymi i zewnętrznymi dyskami twardymi.

Nie można korzystać ze strefy Acronis Secure Zone jako jednej z lokalizacji, w której będą przechowywane kopie zapasowe należące do tego samego „łańcucha”. Takie kopie mogą być automatycznie usuwane podczas automatycznej konsolidacji archiwów kopii zapasowych w strefie Acronis Secure Zone. W takim przypadku „łańcuch” kopii zapasowych zostanie naruszony. Dodatkowo funkcja zapisywania archiwum w różnych lokalizacjach nie umożliwia zapisywania na serwerach FTP.

Kolejną zaletą tej funkcji jest możliwość dzielenia kopii zapasowych „w locie”. Załóżmy, że tworzysz kopię zapasową, zapisując ją na dysku twardym. Podczas tworzenia kopii zapasowej program Acronis True Image Home wykrywa, że na dysku jest za mało wolnego miejsca do ukończenia procesu. Wyświetlony zostanie komunikat ostrzegający o zapełnieniu dysku.

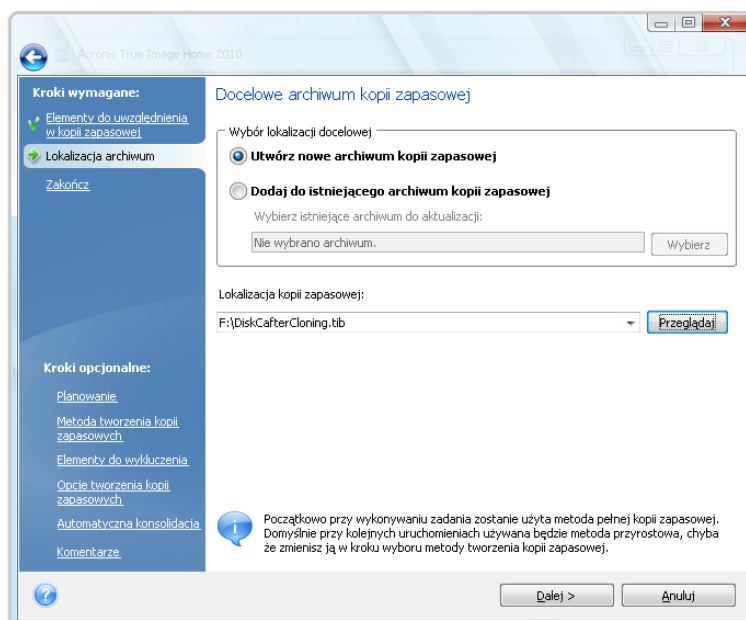

Aby zakończyć proces, możesz spróbować wykasować część danych z dysku i kliknąć **Ponów** lub wybrać inne urządzenie pamięci. Aby wybrać drugą możliwość, kliknij przycisk **Przeglądaj** w oknie informacyjnym. Pojawi się okno Szukaj lokalizacji.

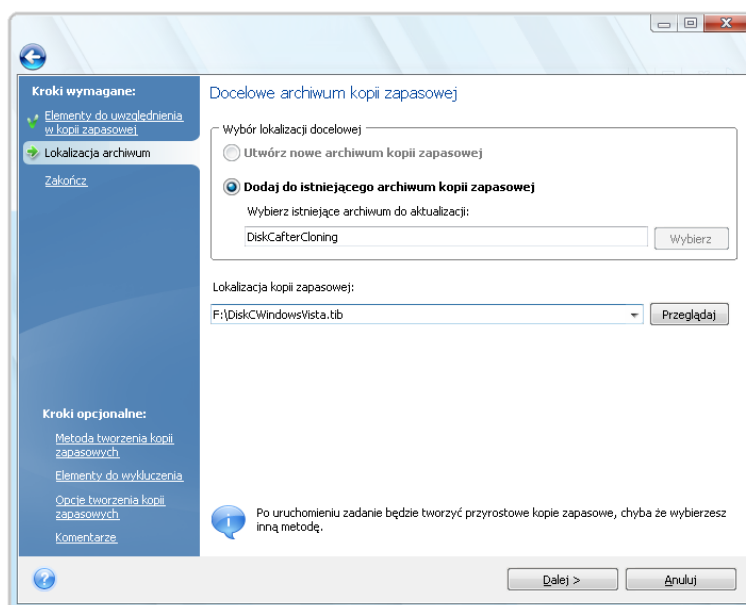

Na lewym panelu pojawią się lokalizacje dostępne na komputerze. Po zaznaczeniu dysku w lewym panelu, w prawej części ekranu wyświetlą się informacje na temat dostępnej ilości wolnego miejsca na danym dysku. Jeżeli ilość ta będzie wystarczająca do zakończenia zadania, przypisz nazwę plikowi, który zawierać będzie pozostałą część kopii. Możesz wprowadzić nazwę ręcznie (np. „Tail_end.tib”) lub skorzystać z generatora nazw (przycisk po prawej stronie wiersza). Następnie kliknij **OK**. Program Acronis True Image Home dokończy tworzenie kopii zapasowej.

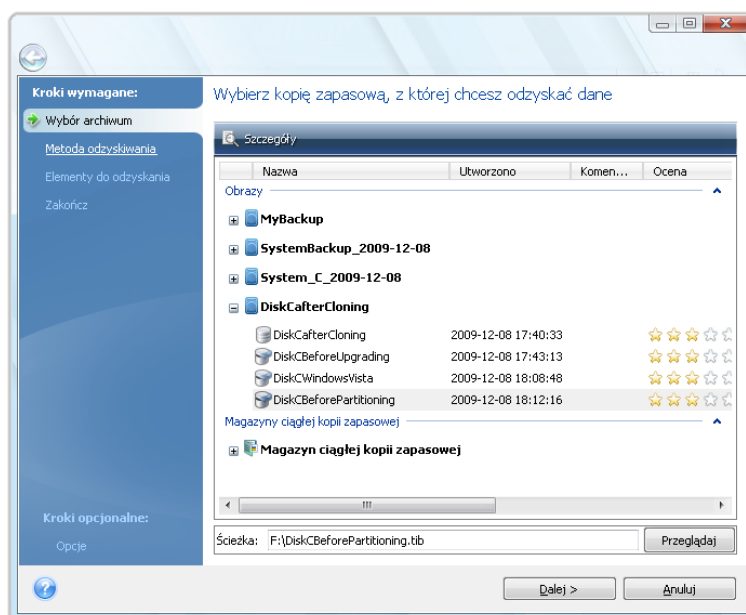
Program Acronis True Image Home zezwala na nadawanie archiwum kopii zapasowej dowolnej nazwy. Załóżmy, że nabyłeś nowy dysk twardy i przegrałeś na niego zawartość starego dysku metodą klonowania. Wykonałeś pełną kopię zapasową nowego systemu i nazwałeś ją „DiskCafterCloning”.

Po chwili zdecydowałeś się na zainstalowanie systemu Windows Vista. Aby zachować pełną ochronę, przed aktualizacją wykonałeś kopię przyrostową i nazwałeś ją „DiskCBeforeUpgrading”. Po instalacji i sprawdzeniu prawidłowości działania nowego systemu i aplikacji wykonałeś kolejną kopię zapasową o nazwie „DiskCWindowsVista”.

Po pewnym czasie pracy w systemie Windows Vista zdecydowałeś, że chcesz spróbować systemu Linux. Przed utworzeniem partycji dla systemu Linux wykonałeś kopię przyrostową dysku systemowego o nazwie „DiskCBeforePartitioning” itd. W rezultacie, jeżeli będziesz musiał odzyskać daną wersję, będziesz mógł błyskawicznie odszukać archiwum odpowiadające stanowi systemu, który chcesz odzyskać.

Jak już wcześniej wspomniano, możesz zapisywać pełne oraz przyrostowe lub różnicowe kopie zapasowe w dowolnych lokalizacjach. Przykładowo możesz zapisać początkową kopię zapasową na zewnętrznym dysku twardym USB, a następnie nagrywać kolejne kopie przyrostowe (lub różnicowe, które w takiej sytuacji są nawet lepszym rozwiązaniem) na płytach CD lub DVD. Istnieje także możliwość zapisania takich kopii w otoczeniu sieciowym. Jeżeli kopie zapasowe należące do tego samego „łańcucha” zostały zapisane w różnych lokalizacjach, a wybrane archiwum nie zawiera plików do odzyskania (lub zawiera tylko ich część), podczas odzyskiwania danych program Acronis True Image Home może wyświetlić monit o wskazanie lokalizacji wcześniejszych kopii zapasowych.

9.3 Kreator tworzenia kopii zapasowych — informacje szczegółowe

W tej sekcji podajemy szczegółowe informacje na temat wszystkich czynności wykonywanych w Kreatorze tworzenia kopii zapasowych. Oto wszystkie kroki:

1. Uruchom program Acronis True Image Home.

Kliknij **Utwórz kopię zapasową** na pasku bocznym, a następnie w prawym panelu wybierz **Kopia zapasowa dysku i partycji** lub **Kopia zapasowa plików** w zależności od elementów, które chcesz uwzględnić w kopii zapasowej.

Kreator tworzenia kopii zapasowych umożliwia tworzenie następujących kopii zapasowych:

Kopia zapasowa dysku i partycji (kopia zapasowa zawierająca obraz dowolnego zestawu dysków/partycji)

Moje dane (kopia zapasowa dowolnego zestawu plików, folderów lub wszystkich plików danej kategorii)

Stan systemu (kopia zapasowa plików startowych, rejestru, plików chronionych systemu Windows oraz bazy danych rejestracji COM+ CLASS). Utworzywszy kopię zapasową stanu systemu, można odzyskać pliki systemowe, sterowniki itd., ale nie pliki danych i foldery robocze. Aby uzyskać więcej informacji na temat kopii zapasowej stanu systemu, zobacz artykuł Microsoft TechNet dotyczący tworzenia kopii zapasowych i odzyskiwania danych.

Moja poczta e-mail (kopia zapasowa poziomu plików obejmująca ustawienia i wiadomości programów Microsoft Outlook, Microsoft Outlook Express i Windows Mail)

Moje ustawienia aplikacji (kopia zapasowa poziomu plików obejmująca ustawienia aplikacji systemu Windows)

Operacje związane z kopiami zapasowymi na poziomie plików są obsługiwane tylko w systemach plików FAT i NTFS.

Po wybraniu typu kopii zapasowej uruchamia się Kreator tworzenia kopii zapasowych, dzięki któremu można łatwo skonfigurować zadanie tworzenia kopii zapasowej. Liczba kroków w Kreatorze tworzenia kopii zapasowych jest zależna od wybranego typu kopii. Na przykład w przypadku kopii zapasowej stanu systemu program tworzy kopię wstępnie zdefiniowanych danych, dzięki czemu procedura konfiguracji zadania jest maksymalnie skrócona.

Skonfigurowane zadanie tworzenia kopii zapasowej może się rozpocząć od razu, jeśli przed kliknięciem **Kontynuuj** nie wyczyścisz pola **Uruchom zadanie teraz**.

9.3.1 Wybór danych do utworzenia kopii zapasowej

Po wyświetleniu Kreatora kopii zapasowych wybierz dane do umieszczenia w kopii zapasowej (krok ten jest pomijany w przypadku kopii typu Stan systemu).

Kopia zapasowa dysku i partycji — wybierz dyski lub partycje do umieszczenia w kopii zapasowej. Możesz wybrać dowolny zestaw dysków i partycji. W prawym panelu kreatora znajdują się dyski twarde komputera. Wybranie dysku twardego oznacza wybór wszystkich jego partycji. Jeżeli na dysku twardym znajduje się kilka partycji, być może do utworzenia kopii zapasowej warto wybrać tylko niektóre z nich. W tym celu kliknij strzałkę w dół po prawej stronie wiersza dysku. Na wyświetlonej liście partycji wybierz żądaną partycję (partycje). Domyślnie program kopiuje tylko sektory dysku twardego zawierające dane. Jednak czasem przydatne może się okazać utworzenie pełnej kopii zapasowej sektor po sektorze. Na przykład: przez przypadek usuwasz kilka plików, a następnie przed próbą cofnięcia tej operacji chcesz utworzyć obraz dysku (ponieważ cofnięcie usunięcia może czasem spowodować chaos w systemie plików). Aby utworzyć kopię zapasową sektor po sektorze, zaznacz pole wyboru **Utwórz kopię zapasową sektor po sektorze (wymaga więcej miejsca do przechowywania)**. Należy zauważyć, że z uwagi na kopiowanie zarówno zajętych, jak i pustych sektorów dysku twardego ten tryb wydłuża czas przetwarzania i tworzony jest zazwyczaj większy plik obrazu. Ponadto podczas konfigurowania kopii zapasowej „sektor po sektorze” całego dysku twardego można uwzględnić w kopii nieprzydzielone miejsce, wybierając opcję **Tworzenie kopii zapasowej nieprzydzielonego miejsca**. W ten sposób kopia zapasowa obejmie wszystkie fizyczne sektory dysku twardego.

Moje dane — wybierz kategorie plików, których kopie zapasowe chcesz tworzyć: **dokumenty, finanse, obrazy, muzyka** oraz **wideo**. Każda kategoria reprezentuje wszystkie pliki skojarzonych typów znalezione na dyskach twardych komputera. Ponadto można dodawać własne kategorie zawierające dowolne pliki i foldery. Nowe kategorie zostaną zapisane i będą wyświetlane wraz z kategoriami znajdującymi się powyżej. Można zmieniać zawartość dowolnych domyślnych

i niestandardowych kategorii plików (edytować kategorie), a także je usuwać. Usuwanie nie jest możliwe w przypadku domyślnych kategorii plików.

Aby uzyskać więcej informacji na temat kategorii niestandardowych, zobacz Tworzenie niestandardowych kategorii danych w celu tworzenia kopii zapasowych (s. 90). Jeżeli nie chcesz zachować niestandardowej zawartości bieżącej kopii zapasowej jako odrębnej kategorii danych, po prostu wybierz odpowiednie pliki i foldery z wyświetlonego drzewa. Wybrany w ten sposób zestaw będzie obowiązywać jedynie w bieżącym zadaniu tworzenia kopii zapasowej. W ręcznie dodanych folderach można zastosować filtrowanie plików, wykonując opcjonalny krok **Elementy do wykluczenia**.

Moje ustawienia aplikacji — kopia zapasowa niestandardowych ustawień aplikacji systemu Windows. Jest to podzestaw kopii zapasowych na poziomie plików, który umożliwia wykonanie kopii wstępnie zdefiniowanych folderów przy minimalnym udziale użytkownika. Program wyświetla listę obsługiwanych aplikacji znalezionych na komputerze, posortowaną według kategorii. Można wybrać dowolny zestaw kategorii i aplikacji.

Należy pamiętać, że program tworzy tylko kopię zapasową ustawień, a nie plików wykonywalnych aplikacji. Jeśli aplikacja nie działa w sposób prawidłowy lub nie można jej uruchomić, należy ponownie zainstalować jej najnowszą wersję, a następnie odzyskać ustawienia z kopii zapasowej.

W celu utworzenia kopii zapasowej wszystkich obsługiwanych aplikacji znalezionych na komputerze zaznacz pole Zainstalowane aplikacje. W przypadku komunikatorów internetowych program wykonuje kopię zapasową zarówno ustawień, jak i historii.

Lista obsługiwanych aplikacji będzie się stopniowo wydłużać. Aktualizacje będą udostępniane przez Internet lub dostarczane wraz z nowymi wersjami programu.

Moja poczta e-mail — program **Acronis True Image Home** oferuje bezpośredni sposób tworzenia kopii zapasowych wiadomości, kont i ustawień programów Microsoft Outlook 2000, 2002, 2003, 2007, Microsoft Outlook Express oraz Windows Mail. Kopia zapasowa poczty e-mail jest podzestawem kopii zapasowych na poziomie plików, który umożliwia wykonanie kopii wstępnie zdefiniowanych folderów przy minimalnym udziale użytkownika. Jednak w razie potrzeby można samodzielnie wybrać komponenty i foldery programu Microsoft Outlook. Lista obsługiwanych klientów poczty elektronicznej będzie się stopniowo wydłużać. Aktualizacje będą udostępniane przez Internet lub dostarczane wraz z nowymi wersjami programu.

Można wybrać następujące pozycje:

- Wiadomości zapisane w plikach bazy danych .PST/.DBX
- Konta e-mail

W przypadku programów Microsoft Office Outlook 2000, 2002, 2003, 2007

- Foldery pocztowe
- Kalendarz
- Kontakty
- Zadania
- Notatki
- Podpisy
- Foldery informacyjne
- Ustawienia użytkownika
- Książka adresowa

W przypadku programu Microsoft Outlook Express

- Foldery pocztowe
- Książka adresowa (Książka adresowa Windows)

Program Acronis True Image Home umożliwia tworzenie kopii zapasowych folderów pocztowych IMAP (Internet Messages Access Protocol) programu Microsoft Outlook. Oznacza to możliwość wykonywania kopii zapasowych folderów przechowywanych na serwerze poczty. W przypadku programów Microsoft Outlook Express i Windows Mail możliwe jest tworzenie kopii zapasowych tylko lokalnych folderów poczty.

Należy pamiętać, że program Acronis True Image Home nie obsługuje znaków Unicode w elementach umieszczanych w kopii zapasowej typu **Moja poczta e-mail**.

9.3.2 Wybór lokalizacji archiwum

Wybierz lokalizację archiwum kopii zapasowej i określ nazwę archiwum.

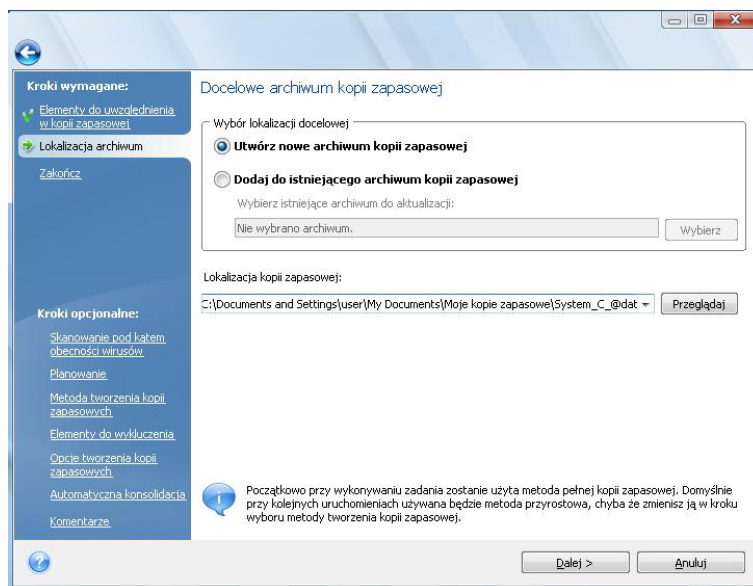
W celu utworzenia nowego archiwum (np. utworzenia pełnej kopii zapasowej) wybierz **Utwórz nowe archiwum kopii zapasowej** i wprowadź ścieżkę lokalizacji archiwum oraz nazwę pliku w polu **Lokalizacja kopii zapasowej**: lub kliknij **Przeglądaj**, wybierz lokalizację archiwum z drzewa katalogów i wprowadź nazwę archiwum w wierszu **Nazwa pliku**. W celu nadania nazwy możesz także skorzystać z generatora nazw pliki (przycisk po prawej stronie pola wiersza nazwy).

W przypadku kopii zapasowej plików i/lub folderów typu **Moje dane** można wybrać archiwum w formacie zip. Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Obsługa formatu zip (s. 25).

Archiwów w formacie zip nie można zapisywać na płytach CD/DVD ani w strefie Acronis Secure Zone.

W celu dodania pliku przyrostowego lub różnicowego do istniejącego archiwum, wybierz opcję **Dodaj do istniejącego archiwum kopii zapasowej** i kliknij przycisk **Zaznacz**, aby wskazać archiwum, które ma zostać zaktualizowane. Jeżeli archiwum posiada już kopie zapasowe przyrostowe lub różnicowe, możesz wybrać dowolne pliki archiwum docelowego. Nie ma znaczenia, który plik nich zostanie wybrany, ponieważ program rozpozna je jako pojedyncze archiwum.

Jeśli chcesz zmienić lokalizację dodawanych pliki kopii zapasowych, wybierz nową lokalizację, klikając przycisk **Przeglądaj**. W przeciwnym wypadku pozostaw tę samą lokalizację (odpowiadającą istniejącemu archiwum).

Im „dalej” od oryginalnej lokalizacji przechowywane jest archiwum, tym bardziej jest ono bezpieczne w przypadku uszkodzenia danych. Na przykład, zapisanie archiwum na innym dysku twardym ochroni dane w przypadku uszkodzenia dysku podstawowego. Dane zapisane na dysku sieciowym, serwerze FTP lub nośniku wymiennym zostaną zachowane nawet wówczas, gdy uszkodzeniu ulegną wszystkie dyski twarde użytkownika. W przypadku używania wersji produktu przeznaczonej dla systemu Windows kopie zapasowe można też przechowywać w strefie Acronis Secure Zone (aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Acronis Secure Zone™ (s. 22)).

Aby zapoznać się z uwagami oraz zaleceniami dotyczącymi obsługi serwerów FTP, zobacz Obsługiwane nośniki.

Wybranie lokalizacji archiwum i nadanie nazwy archiwum kopii zapasowych, które chcesz utworzyć, zakończy wszystkie wymagane kroki zadania tworzenia kopii zapasowej. Zostanie to potwierdzone przejściem do kroku **Zakończ**, w ramach którego na prawym panelu pojawi się podsumowanie zadania tworzenia kopii zapasowej. Pozostałe kroki są opcjonalne i w wielu przypadkach można je pominąć, klikając **Kontynuuj**. Przykładowo, jeżeli kopia zapasowa ma zostać wykonana natychmiast, możesz ominąć etap **Planowanie**. Jeżeli nie chcesz wykluczyć żadnych plików z kopii zapasowej, możesz pominąć etap **Elementy do wykluczenia**. Jeżeli chcesz skorzystać z domyślnych opcji kopii zapasowej, możesz pominąć etap **Opcje tworzenia kopii zapasowej** itd.

W tej części podręcznika opisane zostaną opcjonalne etapy związane z zadaniem tworzenia kopii zapasowej. Kliknij **Opcje**.

9.3.3 Planowanie

Domyślnie wybrana jest opcja **Nie planuj**. Oznacza to, że zadanie zostanie uruchomione po zamknięciu kreatora i kliknięciu przycisku **Kontynuuj**. Możesz jednak wybrać wykonanie zadania w innym terminie, wybierając jedną z opcji planowania.

Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zobacz Planowanie zadań (s. 120).

9.3.4 Metoda tworzenia kopii zapasowej

Określ, czy chcesz utworzyć kopię zapasową pełną, przyrostową lub różnicową. Jeśli wybrane dane nie były jeszcze archiwizowane lub jeśli pełne archiwum jest nieaktualne, a chcesz utworzyć nowy główny plik kopii zapasowej, wybierz opcję pełnej kopii zapasowej. W innym przypadku zalecane jest utworzenie przyrostowej lub różnicowej kopii zapasowej (zobacz Kopie zapasowe pełne, przyrostowe i różnicowe (s. 19)).

*Jeżeli dodasz kopię zapasową do istniejącego archiwum, metoda **Pełna** będzie zablokowana.*

Możesz określić zasady tworzenia zadania kopii zapasowej. W programie Acronis True Image Home są dostępne trzy typy zasad tworzenia kopii zapasowych:

- utwórz tylko pełne kopie zapasowe;
- utwórz pełne kopie zapasowe po osiągnięciu określonej liczby przyrostowych kopii zapasowych;
- utwórz pełne kopie zapasowe po osiągnięciu określonej liczby różnicowych kopii zapasowych.

Podczas tworzenia pierwszej zaplanowanej kopii zapasowej w programie Acronis True Image Home zawsze jest tworzona kopia pełna.

Jeśli zostanie wybrana opcja (1), czyli metoda **pełnej kopii zapasowej**, można również określić, co ma się stać z poprzednią pełną kopią zapasową po utworzeniu nowej. Domyślnie program Acronis True Image Home zastępuje poprzednią pełną kopię zapasową, ale można wybrać opcję jej zachowania, czyszcząc pole wyboru **Nowa pełna kopia zapasowa zastąpi poprzednią**.

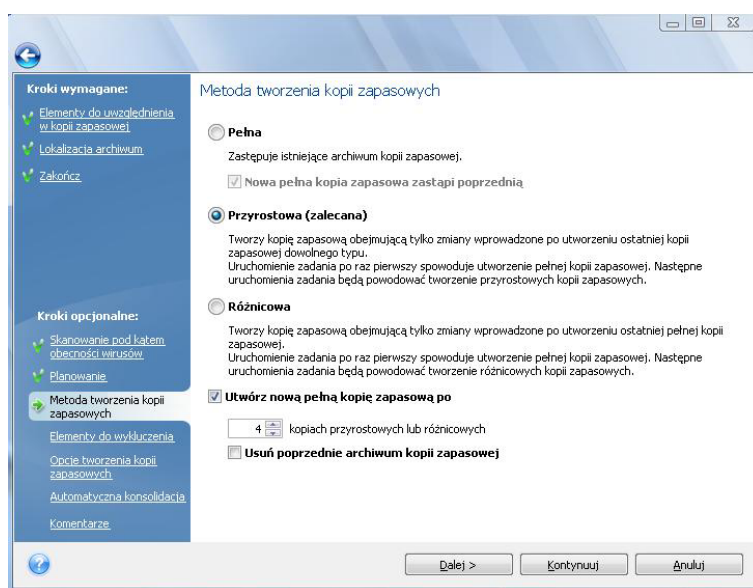
Jeśli wybierzesz opcję (2) lub (3) przez zaznaczenie pola **Utwórz nową pełną kopię zapasową po**, kolejne kopie zapasowe będą kopiami przyrostowymi (lub różnicowymi) aż do momentu utworzenia

określonej liczby tych kopii. Po utworzeniu wybranej liczby kopii zapasowych przyrostowych lub różnicowych kolejną utworzoną kopią będzie nowa pełna kopia zapasowa, a następnie ponownie tworzone będą przyrostowe (różnicowe) kopie zapasowe. Ten proces będzie kontynuowany aż do zmiany ustawień.

Jeśli jest zaznaczone pole **Usuń poprzednie archiwum kopii zapasowej**, utworzenie nowej pełnej kopii zapasowej zgodnie z wybraną strategią spowoduje usunięcie całego poprzedniego łańcucha kopii zapasowych — zarówno kopii pełnej, jak i kopii przyrostowych lub różnicowych. Operacja ta zostanie wykonana niezależnie od ograniczeń ustawionych w odniesieniu do archiwum w kroku Konsolidacja automatyczna.

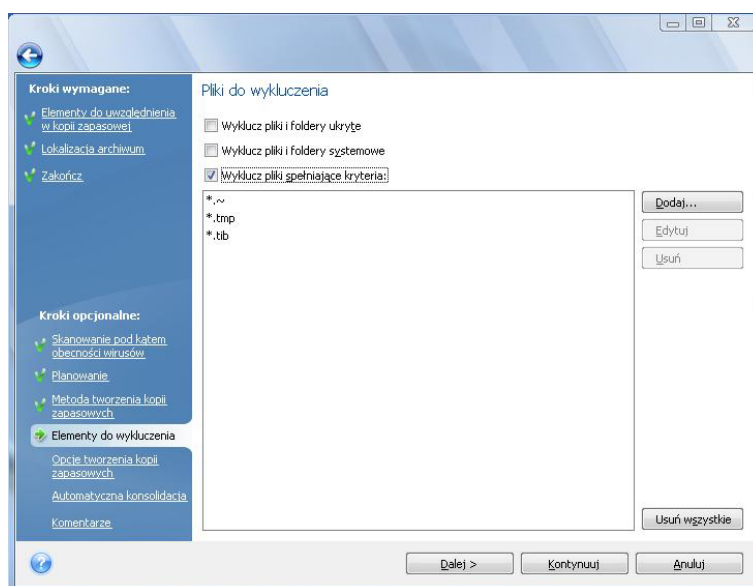
Jeśli stare kopie nie będą usuwane (w tym celu nie należy zaznaczać pola wyboru **Usuń poprzednie archiwum kopii zapasowej**), a utworzenie nowej pełnej kopii zapasowej spowoduje naruszenie ograniczeń konsolidacji automatycznej, program zastosuje następujący algorytm:

1. jeśli rzeczywista liczba kopii zapasowych przekroczy maksymalną dopuszczalną liczbę kopii, program automatycznie skonsoliduje najstarszą pełną kopię zapasową oraz najstarszą przyrostową (różnicową) kopię w celu wyeliminowania naruszenia limitu;
2. jeśli po zmianie liczby dopuszczalnych naruszeń limitu kopii zapasowych zostaną wykryte kolejne naruszenia limitu, program skonsoliduje najstarszą kopię zapasową, aby wyeliminować naruszenie limitu dotyczącego okresu przechowywania starych kopii zapasowych (jeśli to możliwe — w przeciwnym razie stara pełna kopia zapasowa zostanie usunięta);
3. jeśli po wyeliminowaniu naruszenia limitu dotyczącego okresu przechowywania starych kopii zapasowych zostanie wykryte naruszenie limitu rozmiaru archiwum, program skonsoliduje najstarszą pełną kopię zapasową oraz najstarszą przyrostową (różnicową) kopię, a następnie (w razie konieczności i jeśli będzie to możliwe) powtórzy proces konsolidacji;
4. jeśli po skonsolidowaniu wszystkich poprzednich kopii zapasowych zostanie wykryte naruszenie limitu rozmiaru archiwum, program usunie stare archiwum kopii zapasowej w celu wyeliminowania tego naruszenia;
5. jeśli rozmiar pliku nowej pełnej kopii zapasowej przekroczy limit rozmiaru archiwum, program zapisze ostrzeżenie w dzienniku.

9.3.5 Wybór elementów do wykluczenia

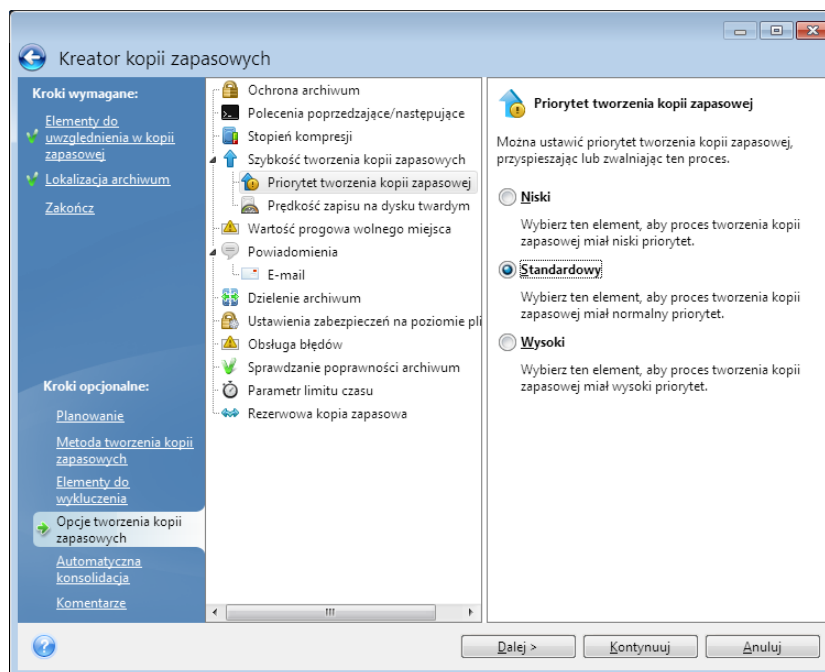
Ten krok występuje tylko w przypadku kopii zapasowych typu Kopia zapasowa dysku i partycji oraz Moje dane. Umożliwia on wykluczenie z kopii zapasowej niepotrzebnych plików bez potrzeby tworzenia dodatkowej kategorii niestandardowej. Można wykluczyć pliki i foldery ukryte lub systemowe, a także pliki odpowiadające podanym kryteriom. Aby dodać własne kryteria, kliknij przycisk **Dodaj**. Podczas dodawania kryteriów można używać typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych przez system Windows oraz wprowadzać kilka kryteriów w jednym wierszu, rozdzielając je średnikami. Aby na przykład wykluczyć wszystkie pliki o rozszerzeniach .gif i .bmp, wpisz ***.gif;*.bmp**. Jeszcze jedna rada — chcąc na przykład wykluczyć wszystkie pliki o nazwie **test** niezależnie od rozszerzenia, jako kryterium wykluczenia określ **test.***. W przeciwnym razie pliki te nie zostaną wykluczone. Można także określić ścieżkę dostępu do wykluczanego folderu, na przykład **C:\Program Files\Common Files**. Ścieżka dostępu powinna być zakończona symbolem „\”, ponieważ w przeciwnym razie dany folder nie zostanie wykluczony.

Wybrane ustawienia filtru odnoszą się tylko do bieżącego zadania. Aby uzyskać informacje na temat filtrów domyślnych, które są stosowane przy każdym wyborze folderów do uwzględnienia w kopii zapasowej, zobacz Elementy do wykluczenia (s. 83).

9.3.6 Wybór opcji tworzenia kopii zapasowej

Wybierz opcje tworzenia kopii zapasowej (tj. dzielenie pliku kopii zapasowej, stopień kompresji, ochrona hasłem itp.). Wybrane ustawienia odnoszą się tylko do bieżącego zadania tworzenia kopii zapasowej.

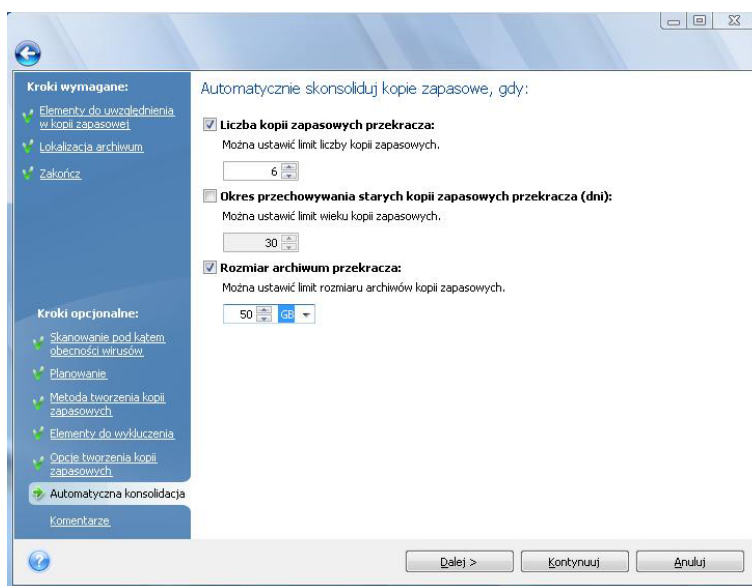
Aby zachować bieżące ustawienia dla przyszłych zadań, można wyedytować domyślne opcje tworzenia kopii zapasowych i ustawienia magazynu lokalnego. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Konfiguracja szczegółowa kopii zapasowych (s. 83).

9.3.7 Ustawianie konsolidacji automatycznej

Konsolidacja automatyczna archiwum kopii zapasowej jest włączana przez ustawienie ogólnych ograniczeń archiwum. Ograniczenia te obejmują:

- maksymalną liczbę kopii zapasowych
- maksymalny okres przechowywania pliki archiwalnych

- maksymalny rozmiar archiwum

Domyślnie nie są narzucane żadne ograniczenia, a konsolidacja automatyczna nie jest wykonywana. Aby włączyć konsolidację automatyczną, musisz wybrać przynajmniej jedno z ograniczeń i zastosować jego ustawienia domyślne lub zmienić je zgodnie z potrzebą.

Jeśli ograniczenia zostaną ustawione, po utworzeniu obrazu w lokalizacji obrazów program sprawdza lokalizację pod kątem ograniczeń i jeżeli jakiegokolwiek z nich zostanie przekroczone, konsolidowane będą najstarsze kopie zapasowe. Jeśli na przykład archiwum kopii zapasowej ma rozmiar ograniczony do 50 GB, a jego rozmiar rzeczywisty wynosi 55 GB, ograniczenie rozmiaru zostanie przekroczone. Wówczas system zachowa się zgodnie z ustawionymi regułami. Podczas tej operacji tworzony jest pliki tymczasowe, dlatego też wymagana jest odpowiednia ilość miejsca na dysku. Należy również wziąć pod uwagę fakt, że aby program mógł wykryć ograniczenie, należy określić limit. Dlatego też, aby możliwe było konsolidowanie plików, program wymaga odpowiedniej ilości wolnego miejsca na dysku ponad ustawione ograniczenie. Dodatkową ilość miejsca można oszacować jako rozmiar największej kopii zapasowej w archiwum, chociaż czasami konsolidacja wymaga większej ilości miejsca.

W przypadku ustawienia ograniczenia liczby kopii zapasowych ich liczba rzeczywista może przekroczyć liczbę maksymalną o jeden. Wówczas program wykryje naruszenie ograniczenia i rozpocznie konsolidację. Analogicznie, jeśli zdefiniujesz okres przechowywania kopii zapasowych — na przykład 30 dni — program rozpocznie konsolidację, gdy najstarsza kopia zapasowa będzie przechowywana przez 31 dni.

9.3.8 Wprowadzanie komentarza

Wprowadzenie komentarza dotyczącego archiwum ułatwia identyfikację kopii zapasowej i zapobiega odzyskaniu niewłaściwych danych. Wprowadzanie komentarza nie jest wymagane. Ponieważ informacje o rozmiarze pliku kopii zapasowej oraz dacie jej utworzenia są dodawane automatycznie, nie trzeba ich wprowadzać.

Ponadto komentarz można wprowadzić lub zmienić po wykonaniu kopii zapasowej. Może to być przydatne w przypadku dodawania komentarzy do zaplanowanych kopii zapasowych, które są tworzone bez nadzoru. Aby edytować lub dodać komentarz, przejdź do ekranu **Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi**, klikając **Odzyskiwanie** na pasku bocznym, wybierz

odpowiednią kopię zapasową, kliknij ją prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybierz **Edytuj komentarze**.

9.3.9 Proces tworzenia kopii zapasowej

Kliknięcie **Kontynuuj** po wykonaniu wszystkich opcjonalnych kroków potrzebnych do skonfigurowania bieżącego zadania tworzenia kopii zapasowej spowoduje uruchomienie tego zadania. Stanie się tak, jeśli skonfigurowano ręczne uruchamianie zadania przez wybranie opcji **Nie planuj** w kroku Planowanie lub zaznaczenie pola wyboru **Uruchom zadanie teraz** w przypadku zaplanowanego zadania (aby zaznaczyć to pole, trzeba wrócić do kroku **Zakończ**). W przeciwnym razie zadanie zostanie uruchomione w zaplanowanym terminie.

Postęp zadania jest przedstawiany w specjalnym oknie. Kliknięcie przycisku **Anuluj** spowoduje zatrzymanie procesu.

Można również zamknąć okno postępu przez kliknięcie przycisku **Ukryj**. Tworzenie kopii zapasowej nie zostanie przerwane, ale będzie można uruchomić inną operację lub zamknąć główne okno programu. W tym drugim przypadku program będzie kontynuować pracę w tle i zostanie automatycznie zamknięty po wykonaniu archiwum kopii zapasowej. Jeżeli zaplanowano więcej operacji tworzenia kopii zapasowych, zostaną one ustawione w kolejce za bieżącą operacją.

9.4 Konfiguracja szczegółowa kopii zapasowych

Program umożliwia szczegółową konfigurację zadań tworzenia kopii zapasowych. Konfiguracja szczegółowych opcji tworzenia kopii zapasowych odbywa się przed rozpoczęciem zadania tworzenia kopii.

Podczas tworzenia zadania możesz ustawić tymczasowe opcje tworzenia kopii zapasowej przez zmianę ustawień domyślnych. Jeśli chcesz zastosować zmienione opcje do przyszłych zadań, wprowadź odpowiednie zmiany w domyślnych opcjach kopii zapasowych, wybierając **Narzędzia** → **Opcje** → **Opcje tworzenia kopii zapasowej**. Domyślne opcje tworzenia kopii zapasowych zawsze można przywrócić do wartości wstępnie ustawionych podczas instalacji programu Acronis True Image Home. W tym celu kliknij **Przywróć wartości domyślne wszystkich ustawień** na pasku narzędzi w oknie **Opcje**. Aby zresetować pojedynczą opcję tworzenia kopii zapasowych, zaznacz ją w lewym panelu i kliknij **Przywróć wartości domyślne bieżących ustawień**.

*Kliknięcie **Przywróć wartości domyślne wszystkich ustawień** spowoduje zresetowanie wszystkich opcji domyślnych (dotyczących kopii zapasowych/odzyskiwania, powiadomień itp.) do wstępnie ustawionych wartości, w związku z czym tego przycisku należy używać ostrożnie.*

Dodatkowo przy tworzeniu kopii zapasowych plików danych można utworzyć niestandardowe kategorie danych do uwzględnienia w kopii zapasowej.

9.4.1 Opcje tworzenia kopii zapasowych

Elementy do wykluczenia

Domyślnie program nie umieszcza w kopiach zapasowych plików o następujących rozszerzeniach: **.~**, **.tmp** oraz **.tib**. Można także ustawić inne domyślne filtry do wykluczania plików, na przykład eliminując z archiwów kopii zapasowych pliki i foldery ukryte/systemowe.

Ponadto można zastosować własne filtry dzięki użyciu typowych symboli wieloznacznych dostępnych w systemie Windows. Aby na przykład wykluczyć pliki o rozszerzeniu .exe, zastosuj maskę ***.exe**. Zastosowanie maski **Moje???.exe** spowoduje wykluczenie wszystkich plików z rozszerzeniem .exe, których nazwy zawierają siedem symboli i rozpoczynają się literami „moje”.

Opcja ta odnosi się do faktycznych folderów zdefiniowanych po wybraniu opcji **Moje dane**. Jeżeli do określonej maski pasuje nazwa całego folderu, zostanie on wykluczony wraz z całą zawartością. Przy tworzeniu kopii zapasowej kategorii plików program korzysta z filtrów zdefiniowanych podczas tworzenia kategorii. Kopie zapasowe typu **Moje ustawienia aplikacji, Stan systemu** lub **Moja poczta e-mail** wiążą się ze specjalnymi listami plików, które nie podlegają filtrowaniu.

Polecenia poprzedzające/następujące

Program umożliwia określenie poleceń, które będą wykonywane automatycznie przed rozpoczęciem lub po zakończeniu *procesu tworzenia kopii zapasowej*. Zdarza się na przykład, że przed rozpoczęciem tworzenia kopii zapasowej użytkownik chce usunąć z dysku pliki tymczasowe (.tmp) lub skonfigurować program antywirusowy innej firmy w taki sposób, aby zawsze skanował pliki przeznaczone do umieszczenia w kopii. Kliknij przycisk **Edytuj**, aby otworzyć okno **Edytuj polecenie**, w którym można w łatwy sposób wprowadzić polecenie, jego argumenty i katalog roboczy lub przejrzeć foldery w celu znalezienia pliku wsadowego.

Nie należy uruchamiać interaktywnych poleceń, np. poleceń wymagających reakcji użytkownika (np. „pause”). Nie są one obsługiwane.

Wyłączenie opcji **Nie wykonuj operacji przed zakończeniem wykonywania polecenia**, która jest domyślnie zaznaczona, umożliwia jednoczesne uruchomienie procesu tworzenia kopii zapasowej oraz wykonywanie podanego polecenia.

Jeżeli proces tworzenia kopii zapasowej ma być przeprowadzony nawet w przypadku niewykonania polecenia, usuń zaznaczenie pola **Przerwij operację, jeżeli polecenie zakończy się niepowodzeniem** (domyślnie zaznaczone).

Utworzone polecenie można sprawdzić, klikając przycisk **Testuj polecenie**.

Stopień kompresji

Ustawieniem domyślnym jest **Standardowy**.

Załóżmy na przykład, że w pamięci USB należy utworzyć kopię zapasową kilku plików, których łączny rozmiar przekracza pojemność nośnika lub jest z nim porównywalny, a chcesz mieć pewność, że żaden plik nie zostanie pominięty i znajdzie się na urządzeniu. W takim przypadku możesz utworzyć kopię zapasową pliki przy wykorzystaniu kompresji **maksymalnej**. Pamiętaj jednak, że stopień kompresji danych zależy od rodzaju pliki zapisywanych w archiwum. Przykładowo nawet **maksymalny** stopień kompresji nie zmniejszy w znacząco sposób rozmiaru kopii zapasowej, która obejmować będzie pliki już skompresowane, takie jak .jpg, .pdf lub .mp3. W przypadku takich pliki wybór kompresji **maksymalnej** nie ma sensu, ponieważ operacja tworzenia kopii zapasowej znacznie się wydłuży, a kompresja nie spowoduje znaczącej redukcji rozmiaru kopii zapasowej. Jeżeli nie znasz stopnia kompresji danego typu pliki, wykonaj kopie zapasowe kilku pliki wybranego formatu i porównaj rozmiary pliki oryginalnych i pliku archiwum. Przydatne wskazówki: generalnie zaleca się użycie **standardowego** stopnia kompresji, który w większości przypadków zapewnia optymalną zależność między rozmiarem kopii zapasowej a trwaniem procesu. Jeżeli wybierzesz opcję **Brak**, dane będą kopiowane bez kompresji, co może znacznie zwiększyć rozmiar kopii zapasowej, ale proces będzie przebiegał najszybciej.

Ochrona archiwum

Ustawieniem domyślnym jest **brak hasła**.

Możesz chcieć wykonać kopię zapasową pliki zawierających informacje poufne, np dane dotyczące zwrotu podatku. Program Acronis True Image Home ułatwia chronienie poufnych informacji przed trafeniem w niepowołane ręce. Najprostszą (i najmniej bezpieczną) drogą ochrona kopii zapasowej jest ochrona hasłem. Aby hasło nie było zbyt łatwe do odgadnięcia, powinno składać się z co najmniej ośmiu symboli (w tym małych i dużych liter) oraz cyfr. Jeżeli uznasz, że ochrona hasłem nie jest wystarczająca, możesz zaszyfrować kopię zapasową. Program Acronis True Image Home umożliwia szyfrowanie plików kopii zapasowych przy użyciu algorytmu kryptograficznego AES. W przypadku większości aplikacji 128-bitowy klucz szyfrujący jest wystarczający. Im dłuższy klucz, tym lepsze ochrona danych. Klucze o długości 192 i 256 bitów znacznie wydłużają proces tworzenia kopii zapasowej, choć w tym przypadku nie będzie to przeszkodą, ponieważ pliki nie będą zbyt duże. Szyfrowanie jest dostępne jedynie dla archiwów chronionych hasłem.

Podczas odzyskiwania danych z archiwum chronionego hasłem lub dołączania kopii różnicowej/przyrostowej do takiego archiwum program Acronis True Image Home wyświetli monit o wprowadzenie hasła i udostępni archiwum tylko użytkownikom znającym hasło.

Priorytet procesu tworzenia kopii zapasowej

Ustawieniem domyślnym jest **Niski**.

Priorytet każdego uruchomionego w systemie procesu określa całkowite użycie procesora i ilość zasobów przydzielonych do tych procesów. Zmniejszanie priorytetu procesu tworzenia kopii zapasowej spowoduje zwolnienie większej ilości zasobów dla innych zadań wykonywanych przez procesor. Zwiększając priorytet procesu tworzenia kopii zapasowej, można go przyspieszyć dzięki przejęciu zasobów przydzielonych do innych uruchomionych procesów. Efektywność zależy od całkowitego użycia procesora oraz od innych czynników.

Ustawienia zabezpieczeń na poziomie pliku

Zachowaj ustawienia zabezpieczeń plików w archiwach

Ustawieniem domyślnym jest **włączone**.

Domyślnie pliki i foldery są zapisywane w archiwum wraz z oryginalnymi ustawieniami zabezpieczeń określonymi w systemie Windows (np. uprawnieniami do odczytu, zapisu, wykonywania itd. dla poszczególnych użytkowników i grup określonymi w oknie **Właściwości** → **Zabezpieczenia**). Jeżeli odzyskuje się zabezpieczony plik lub folder na komputerze, którego użytkownik nie został określony w uprawnieniach, może wystąpić problem z odczytem lub modyfikacją tego pliku.

W celu wyeliminowania tego rodzaju problemów można wyłączyć opcję zachowywania zabezpieczeń plików w archiwach. Wówczas odzyskiwane pliki/foldery będą zawsze dziedziczyć uprawnienia po folderze, do którego zostały odzyskane (czyli po folderze nadrzędnym lub po dysku w przypadku odzyskania do katalogu głównego).

Można też wyłączyć ustawienia zabezpieczeń plików podczas odzyskiwania, nawet jeśli są dostępne w archiwum (zobacz rozdział Opcje odzyskiwania plików (s. 108)). Wynik będzie identyczny.

Pliki zaszyfrowane zapisz w archiwach w postaci odszyfrowanej

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Jeżeli nie używasz funkcji szyfrowania dostępnej w systemach operacyjnych Windows XP i nowszych, możesz zignorować tę opcję. (Pliki/foldery szyfruje się w oknie **Właściwości** → **Ogólne** → **Atrybuty zaawansowane** → **Szyfruj zawartość, aby zabezpieczyć dane**).

Zaznacz tę opcję, jeżeli chcesz, aby zaszyfrowane pliki w kopii zapasowej po odzyskaniu były dostępne dla wszystkich użytkowników. W przeciwnym razie pliki/foldery będzie mógł odczytać tylko użytkownik, który je zaszyfrował. Odszyfrowanie może się również przydać w przypadku odzyskiwania zaszyfrowanych plików na innym komputerze.

Opcje te dotyczą tylko kopii zapasowych plików/folderów. Ponadto są one niedostępne w przypadku archiwów kopii zapasowych w formacie zip.

Obsługa błędów

Ignoruj sektory uszkodzone

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Opcja ta umożliwia uruchamianie tworzenia kopii zapasowej nawet wówczas, gdy na dysku twardym znajdują się uszkodzone sektory. Mimo że większość dysków twardych nie ma sektorów uszkodzonych, ryzyko ich pojawienia się wzrasta w miarę użytkowania tych urządzeń. Jeżeli podczas rozruchu dysku twardego wydaje on dziwne dźwięki (przykładowo przy uruchamianiu słychać głośne „klikanie” lub podczas pracy urządzenia słychać odgłosy tarcia), może to oznaczać, że dysk twardy uległ uszkodzeniu. Poważne uszkodzenie dysku twardego grozi utratą ważnych danych, dlatego niepokojące dźwięki powinny być ponagleniem do wykonania kopii zapasowej. Utworzenie kopii w takiej sytuacji może być jednak problemem – uszkodzony dysk może już bowiem posiadać wadliwe sektory. Jeżeli pozostawisz odznaczone pole **Ignoruj uszkodzone sektory**, wówczas w przypadku wykrycia uszkodzonych sektorów zadanie tworzenia kopii zapasowej zostanie anulowane. Zaznaczenie tego pola spowoduje, że kopia zapasowa zostanie utworzona nawet w przypadku wykrycia wadliwych sektorów, a program zapisze maksymalną ilość danych z dysku twardego.

Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb dyskretny)

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Opcję tę można włączyć w celu ignorowania błędów podczas operacji tworzenia kopii zapasowej. Funkcja powinna być także wykorzystywana podczas tworzenia kopii zapasowych, kiedy użytkownik nie może kontrolować procesu. W trybie tym program nie wyświetla powiadomień o ewentualnych błędach. Zamiast tego po zakończeniu zadania można wyświetlić szczegółowy dziennik wszystkich operacji. W tym celu na pasku bocznym wybierz **Zadania i dziennik**, a następnie kliknij kartę **Dziennik**. Opcja ta jest przydatna na przykład przy konfigurowaniu zadania, które ma być wykonywane nocą.

Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarsze archiwum

Tę opcję można ustawić tylko w wersji programu Acronis True Image Home dla systemu Windows. Domyślnie jest ona **włączona**.

Jeżeli ustawienie to zostanie wyłączone, a w strefie Acronis Secure Zone nie będzie wystarczającego miejsca do utworzenia pliku kopii zapasowej, program wyświetli okno dialogowe z ostrzeżeniem, że strefa jest pełna i konieczna jest interwencja. Tworzenie kopii zapasowej zostanie wstrzymane do chwili wykonania żądanych czynności, przez co wykonywanie zadań nienadzorowanych będzie niemożliwe. Okno otwiera się nawet wtedy, gdy funkcja **Nie wyświetlaj komunikatów i okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb cichy)** jest włączona. Zaleca się więc zaznaczenie pola **Jeśli**

w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarsze archiwum, jeżeli planuje się pozostawienie bez nadzoru zadań tworzenia kopii zapasowych i zapisywania ich w strefie Acronis Secure Zone.

Ustawienia nośników wymiennych

- **Pytaj o pierwszy nośnik w przypadku tworzenia archiwum kopii zapasowej na nośnikach wymiennych**

Ustawieniem domyślnym jest **włączone**.

Możesz określić, czy podczas tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym wyświetlane ma być powiadomienie Włóż pierwszy nośnik. Jeśli użytkownik nie znajduje się przy komputerze, tworzenie kopii zapasowej na nośniku wymiennym przy domyślnych opcjach może być niemożliwe, ponieważ program będzie oczekiwał na naciśnięcie przycisku OK. Z tego powodu, planując zadanie tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym, należy wyłączyć ten monit. Wówczas, jeśli w napędzie będzie znajdować się nośnik (np. płyta CD-R/RW), zadanie zostanie uruchomione bez nadzoru.

- **Umieść Acronis One-Click Restore na nośniku**

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Podczas tworzenia kopii zapasowej na nośniku wymiennym możesz utworzyć nośnik startowy, przez co nie będziesz potrzebować osobnego dysku ratunkowego.

Acronis One-Click Restore jest dodatkowym elementem nośnika ratunkowego, pozwalającym na odzyskiwanie danych z obrazu zapisanego na tym nośniku za pomocą jednego kliknięcia. Oznacza to, że gdy uruchomisz komputer z tego nośnika i klikniesz Odzyskaj, wszystkie dane zostaną automatycznie odzyskane w ich oryginalne miejsce. Nie będą wyświetlane żadne opcje bądź funkcje, takie jak modyfikowanie rozmiaru partycji.

*Komponent Acronis One-Click Restore można dodać do nośnika tylko w przypadku tworzenia pełnej kopii zapasowej całego dysku twardego. Nie można jej dodać podczas tworzenia przyrostowej lub różnicowej kopii zapasowej ani podczas tworzenia kopii zapasowej partycji. W takim przypadku pole wyboru **Umieść komponent Acronis One-Click Restore na nośniku** nie będzie dostępne na karcie **Ogólne** z opcjami zadania tworzenia kopii zapasowej, jeżeli pole wyboru jest zaznaczone w domyślnych opcjach tworzenia kopii zapasowej.*

Jeżeli potrzeba więcej funkcji podczas odzyskiwania, zapisz pełną autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home na nośniku ratunkowym. W wyniku tego będzie można skonfigurować zadania odzyskiwania przy użyciu Kreatora odzyskiwania.

Kliknięcie karty **Zaawansowane** umożliwia wybranie opcji Acronis True Image Home (pełna wersja) oraz Raport systemowy Acronis. Oprócz tego użytkownicy, którzy kupili wersję pudełkową programu Acronis True Image Home i zainstalowali odpowiedni dodatek, mogą wybrać opcję Acronis True Image Home (bezpieczna wersja). Jeżeli na komputerze są zainstalowane inne produkty Acronis, takie jak Acronis Disk Director Suite, na tej karcie będą dostępne również startowe wersje komponentów tych programów.

Ustawienia limitu czasu

Zdarza się, że gdy program wykonuje operację, wyświetlany jest komunikat o błędzie lub ostrzeżenie, zakłócając postęp operacji. Do wznowienia operacji wymagane są dodatkowe informacje lub decyzja użytkownika.

Taka sytuacja może wystąpić na przykład podczas tworzenia kopii zapasowej, kiedy w miejscu docelowym zabraknie miejsca, co uniemożliwi ukończenie tworzenia kopii. Program poczeka na decyzję użytkownika o anulowaniu tworzenia kopii zapasowej, zwolnieniu części miejsca do przechowywania lub wybraniu innego miejsca docelowego na kopię zapasową.

Ustawienia limitu czasu pozwalają określić czas oczekiwania programu na reakcję użytkownika. Przesuń suwak w prawo, aby ustawić limit czasu (w minutach). Pamiętaj, że ustawienie **Nieskończony** nie jest zalecane. Jeśli reakcja nie nastąpi w określonym czasie, operacja zostanie anulowana.

9.4.2 Opcje lokalnej pamięci

Te ustawienia także mają wpływ na proces tworzenia kopii zapasowej (np. mogą w pewnym stopniu wpływać na szybkość procesu tworzenia kopii zapasowej). Ich wartości zależą również od fizycznej postaci lokalnych urządzeń pamięci.

Prędkość zapisu na dysku twardym

Ustawienie wstępne to **Maksymalna**.

Tworzenie kopii zapasowej w tle na wewnętrznym dysku twardym (np. w strefie Acronis Secure Zone) może spowolnić działanie innych programów z powodu zapisywania na dysku dużej ilości danych. Użycie dysku twardego przez program Acronis True Image Home można ograniczyć do określonego poziomu. Aby określić prędkość, z jaką zapisywane są na dysku dane umieszczane w kopii zapasowej, przeciągnij suwak w odpowiednie położenie lub wprowadź żądaną prędkość zapisu w kilobajtach na sekundę.

Szybkość połączenia sieciowego

Ustawienie wstępne to **Maksymalna**.

W przypadku częstego tworzenia kopii zapasowych danych na dyskach sieciowych należy zastanowić się nad ograniczeniem użycia sieci przez program Acronis True Image Home. Aby określić żądaną prędkość przesyłania danych, przeciągnij suwak w odpowiednie położenie lub wprowadź żądaną prędkość przesyłania w kilobajtach na sekundę.

Próg wolnego miejsca

Ustawienie domyślne to opcja **wyłączona**.

Istnieje możliwość powiadamiania o przekroczeniu minimalnej wartości wolnego miejsca w magazynie kopii zapasowych. Aby włączyć takie powiadomienia, zaznacz pole **W razie zbyt małej ilości wolnego miejsca na dysku**, a następnie określ wartość progową w poniższych polach.

Kiedy ta opcja jest włączona, program Acronis True Image Home monitoruje ilość wolnego miejsca w magazynie kopii zapasowych. Jeśli po uruchomieniu zadania tworzenia kopii zapasowej program Acronis True Image Home wykryje, że ilość wolnego miejsca w wybranej lokalizacji archiwum kopii zapasowej jest mniejsza niż określona wartość, program nie rozpocznie tworzenia kopii zapasowej, ale natychmiast poinformuje o zaistniałej sytuacji, wyświetlając odpowiedni komunikat. W komunikacie będą przedstawione trzy opcje: zignorowanie problemu i kontynuowanie tworzenia kopii zapasowej, znalezienie innej lokalizacji lub anulowanie zadania. W przypadku anulowania tworzenia kopii zapasowej można zwolnić trochę miejsca w magazynie i uruchomić ponownie zadanie lub utworzyć nowe zadanie, wyznaczając inną lokalizację archiwum kopii zapasowej. Po wybraniu **Przeglądaj** wybierz inny magazyn, kliknij **OK**, a plik kopii zapasowej zostanie utworzony w tym magazynie.

Jeśli ilość wolnego miejsca stanie się mniejsza niż określona wartość podczas wykonywania zadania tworzenia kopii zapasowej, program wyświetli ten sam komunikat umożliwiający podjęcie opisanych wcześniej decyzji. Jeśli jednak zdecydujesz się wybrać inną lokalizację, musisz określić nazwę pliku, który będzie zawierał pozostałe dane, które trzeba jeszcze uwzględnić w kopii zapasowej (można też zaakceptować nazwę domyślną przypisaną przez program).

Program Acronis True Image Home może monitorować ilość wolnego miejsca na następujących urządzeniach pamięci:

- Lokalne dyski twarde
- Karty i dyski USB
- Udziały sieciowe (SMB/NFS)

Tej opcji nie można włączyć w przypadku serwerów FTP i napędów CD/DVD.

Jeśli w ustawieniach „Obsługa błędów” jest zaznaczone pole „Nie pokazuj komunikatów ani okien dialogowych podczas przetwarzania (tryb dyskretny)”, komunikaty nie będą wyświetlane.

Dzielenie archiwum

Duże archiwa mogą być dzielone na kilka części, które razem utworzą oryginalną kopię zapasową. Plik kopii zapasowej może zostać podzielony w celu zapisania go na nośniku wymiennym lub serwerze FTP (w przypadku bezpośredniego przywracania danych z serwera FTP archiwum nie może być większe niż 2 GB). Kopii zapasowej umieszczonej w strefie Acronis Secure Zone nie można podzielić.

Załóżmy, że posiadasz pełną kopię zapasową zawartości komputera zapisaną na zewnętrznym dysku twardym. Aby zwiększyć ochrona, chcesz jednak wykonać dodatkową kopię i zapisać ją w innej lokalizacji. Nie posiadasz jednak kolejnego zewnętrznego dysku twardego, a pojemność pamięci USB jest zbyt mała do zapisania tak dużego pliku. Za pomocą programu Acronis True Image Home można zapisać rezerwową kopię zapasową na płytach DVD-R/DVD+R, których koszt jest obecnie bardzo niski. Program pozwala na dzielenie kopii zapasowych na kilka części, które razem tworzą oryginalną kopię zapasową. Jeżeli posiadasz wystarczającą ilość miejsca na dysku twardym komputera, możesz najpierw zapisać na nim archiwum kopii zapasowej składające się z kilku plików o określonym rozmiarze, a następnie zapisać archiwum na płycie DVD+R. Aby określić rozmiar pliku dzielonego, wybierz tryb **Stały rozmiar** dla **Dzielenia archiwum** i wprowadź żadaną wielkość lub wybierz ją z listy rozwijanej.

Jeżeli nie posiadasz odpowiedniej ilości miejsca na dysku twardym, wybierz tryb **Automatycznie** i Tworzenie kopii zapasowej bezpośrednio na płycie DVD-R. Program Acronis True Image Home automatycznie podzieli archiwum kopii zapasowej, a gdy płyta zostanie zapełniona, wyświetli monit o włożenie nowego nośnika.

Tworzenie obrazów bezpośrednio na nośnikach CD-R/RW, DVD-RW, DVD+R/RW może zająć więcej czasu niż ich utworzenie na dysku twardym.

Rezerwowa kopia zapasowa

Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Można określić, że program Acronis True Image Home ma tworzyć rezerwowe kopie zapasowe w określonej lokalizacji zawsze w przypadku tworzenia kopii zapasowej typu **Moje dane** dla wybranych plików i folderów. Aby włączyć tworzenie rezerwowych kopii zapasowych, zaznacz pole wyboru **Utwórz kopię rezerwową moich kopii zapasowych** i wybierz metodę tworzenia rezerwowych kopii zapasowych. Do wyboru są trzy możliwości: zapisz zduplikowane kopie zapasowe jako pliki .tib, utwórz rezerwowe kopie zapasowe jako archiwa zip oraz skopiuj pliki i/lub foldery do określonej lokalizacji „bez zmian”.

Aby określić lokalizację przechowywania rezerwowych kopii rezerwowych, kliknij łącze **Lokalizacja**. Wybierz lokalizację – lokalny dysk twardy, pamięć USB lub otoczenie sieciowe. Program umożliwia utworzenie folderu przeznaczonego na rezerwowe kopie zapasowe. W tym celu kliknij ikonę **Utwórz nowy folder**. Dodatkowe kopie zapasowe zapisane jako pliki tib lub zip będą nazywane automatycznie wg następującego schematu:

```
backupfilename_reserved_copy_mm-dd-yyyy hh-mm-ss AM.tib; lub
```

```
backupfilename_reserved_copy_mm-dd-yyyy hh-mm-ss PM.zip,
```

gdzie mm-dd-yyyy gg-mm-ss jest datą i godziną utworzenia kopii rezerwowej w następującym formacie: miesiąc (jedna lub dwie cyfry), dzień (jedna lub dwie cyfry), rok (cztery cyfry), godzina (jedna lub dwie cyfry), minuty (dwie cyfry) oraz sekundy (dwie cyfry). Skróty AM oraz PM oznaczają porę dnia w konwencji 12-godzinnej zapisu czasu.

Na przykład *MyBackup_reserved_copy_15-08-2008 9-37-42 PM.zip*

Jeżeli wybierzesz zapisywanie kopii rezerwowych w postaci plików płaskich, będą one umieszczane w automatycznie tworzonych folderach nazywanych według schematu:

NazwaPlikuKopiiZapasowej_reserved_copy_mm-dd-yyyy gg-mm-ss AM (lub PM).

Po skonfigurowaniu ustawień rezerwowej kopii zapasowej program Acronis True Image Home zawsze będzie tworzyć kopie rezerwowe dla kopii zapasowej typu *Moje dane*. Jeżeli nie można utworzyć rezerwowej kopii zapasowej z powodu braku wolnego miejsca w wybranej lokalizacji lub na skutek braku łączności ze wskazanym urządzeniem pamięci masowej (np. z pamięcią USB), program zarejestruje komunikat o błędzie w dzienniku zdarzeń.

Sprawdzanie poprawności archiwum

Sprawdź poprawność archiwum po utworzeniu kopii zapasowej

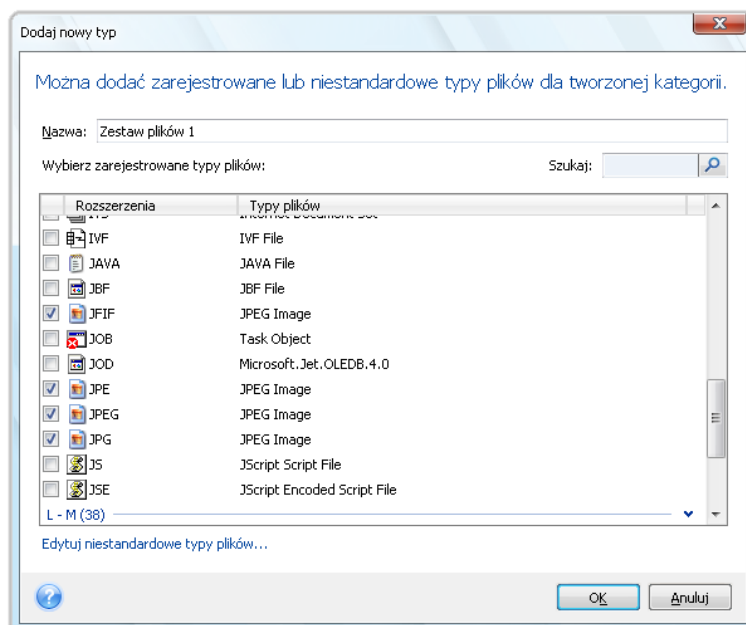
Ustawieniem domyślnym jest **wyłączone**.

Po włączeniu tej opcji program, natychmiast po utworzeniu kopii zapasowej, przetestuje spójność danych zapisanych w utworzonym lub dodanym archiwum. W przypadku kopii zapasowych ważnych danych lub kopii dysków/partycji zaleca się zaznaczenie tej opcji w celu upewnienia się, że ta kopia zapasowa może zostać użyta do odzyskania utraconych danych.

9.4.3 Tworzenie niestandardowych kategorii danych na użytek tworzenia kopii zapasowych

Aby dodać niestandardową kategorię danych, kliknij **Dodaj nową kategorię** na ekranie **Pliki do uwzględnienia w kopii zapasowej** w Kreatorze kopii zapasowej, wybierz folder (źródło danych) i nadaj nazwę kategorii. Możliwe jest również dołączenie wszystkich plików w wybranym folderze do kategorii za pomocą filtrów przeznaczonych do wyboru określonych typów plików, które mają zostać umieszczone w kopii.

Aby zdefiniować filtr, wybierz jego typ: **Tworzenie kopii zapasowej jedynie z pliki następujących typów:** lub **Tworzenie kopii zapasowej z wszystkich pliki źródłowych za wyjątkiem.** Następnie kliknij **Dodaj** i w wyświetlonym oknie wybierz odpowiednie typy plików.

Możesz wybierać pliki na podstawie następujących kryteriów:

1. Wg nazwy. Wprowadź nazwę pliku w górnym polu **Nazwa**. Możesz korzystać z ogólnie przyjętych symboli wieloznacznych systemu Windows. Na przykład zastosowanie maski **My????.exe** spowoduje zaznaczenie wszystkich plików o rozszerzeniu **exe**, których nazwy zawierają pięć znaków i rozpoczynają się od liter „my”.
2. Wg typu. Wybierz z listy żądane typy pliki. Możesz także wyszukać żądane zarejestrowane typy plików; w tym celu w polu **Szukaj** wprowadź ich rozszerzenie lub opis.
3. Wg rozszerzenia. Kliknij łącze **Edytuj niestandardowe typy pliki...** i wprowadź rozszerzenia (oddzielając je przecinkami) w polu **Rozszerzenia pliki**.

Jeżeli nie chcesz zachować niestandardowej zawartości bieżącej kopii zapasowej, po prostu wybierz odpowiednie pliki i foldery w drzewie. Wybrany w ten sposób zestaw pliki będzie obowiązywał jedynie dla bieżącego zadania tworzenia kopii zapasowej.

10 Odzyskiwanie danych za pomocą programu Acronis True Image Home

Podstawowym celem tworzenia kopii zapasowych danych jest umożliwienie odzyskania danych z kopii zapasowych, jeśli dane oryginalne zostaną utracone na skutek awarii sprzętu, pożaru, kradzieży lub przypadkowego usunięcia ważnych plików.

Konieczność odzyskania systemu może mieć różne przyczyny: od niestabilnego działania na skutek zainstalowania nowej aplikacji, sterownika lub aktualizacji systemu Windows po awarię dysku twardego z systemem lub wymianę starego dysku na nowy i większy. W danej sytuacji może być konieczne odzyskanie tylko partycji systemowej lub całego dysku z systemem zawierającego kilka partycji (także partycje ukryte). Program Acronis True Image Home pozwala na obsługę każdej z tych sytuacji, ale szczegóły odzyskiwania w poszczególnych sytuacjach mogą być inne. Zawsze lepiej jest wykonywać odzyskiwanie systemu, uruchamiając komputer za pomocą nośnika ratunkowego.

Z drugiej strony odzyskiwanie dysku/partycji z danymi lub plików i folderów zwykle odbywa się w systemie Windows.

10.1 Odzyskiwanie partycji systemowej

Najpierw rozważmy najprostszy przypadek — odzyskiwanie partycji systemowej do oryginalnej lokalizacji na oryginalnym dysku twardym.

Ponieważ odzyskiwanie partycji systemowej to jedna z najważniejszych operacji, wymaga starannego przygotowania nawet wtedy, gdy chce się tylko odzyskać poprzedni „znany dobry” stan systemu Windows. W ramach przygotowań do odzyskiwania należy wykonać następujące czynności:

- a) Utworzenie i przetestowanie ratunkowego nośnika startowego Acronis. Aby uzyskać więcej informacji na temat testowania nośnika, zobacz Testowanie ratunkowego nośnika startowego (s. 30).
- b) Uruchomienie komputera z nośnika ratunkowego i sprawdzenie poprawności kopii zapasowej, której chce się użyć do odzyskiwania. Czynność ta jest bardzo ważna, ponieważ podczas uruchamiania procesu odzyskiwania partycji program Acronis True Image Home usuwa partycję docelową (w tym przypadku partycję systemową). W razie uszkodzenia pliku kopii zapasowej można zostać bez systemu i aplikacji. Ponadto użytkownicy zgłaszali, że archiwa kopii zapasowych pomyślnie sprawdzone w systemie Windows okazywały się uszkodzone podczas sprawdzania w środowisku odzyskiwania. Może to wynikać z faktu, że program Acronis True Image Home używa w systemie Windows innych sterowników urządzeń niż w środowisku odzyskiwania.
- c) Przypisanie unikatowych nazw dyskom i partycjom na komputerze. Zdecydowanie zalecamy wykonanie tej czynności, ponieważ literowe oznaczenia dysków w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania mogą się różnić. Jeśli nazwy nie zostały przypisane przed utworzeniem kopii zapasowej, można to zrobić teraz. Nazwy ułatwią odszukanie dysku zawierającego kopie zapasowe oraz docelowej partycji systemowej.
- d) Opcjonalne sprawdzenie systemowego dysku twardego pod kątem błędów przy użyciu narzędzia Chkdsk firmy Microsoft, wchodzącego w skład systemu Windows.

Zakładając, że powyższe czynności zostały wykonane, przejdźmy do odzyskiwania.

Jeśli archiwum kopii zapasowej przeznaczone do odzyskania znajduje się na dysku zewnętrznym, podłącz go i upewnij się, że jest włączony. Czynności te należy wykonać przed uruchomieniem komputera z nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS, tak aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja).
3. Z menu głównego wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**, a następnie wybierz kopię zapasową obrazu partycji systemowej (lub całego dysku systemowego), której chcesz użyć do odzyskiwania. Kliknij prawym przyciskiem myszy kopię zapasową i wybierz **Odzyskaj** z menu skrótów.

Jeśli w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania dyski mają inne oznaczenia literowe, zostanie wyświetlony następujący komunikat o błędzie: „Acronis True Image Home nie może wykryć woluminu N z archiwum „Nazwa””, gdzie Nazwa oznacza nazwę wymaganego archiwum kopii zapasowej obrazu, a numer woluminu (N) może być różny, w zależności od liczby kopii zapasowych w archiwum. Kliknij **Przeglądaj** i wskaż ścieżkę do archiwum.

4. W kroku wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
5. Na ekranie **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową (zazwyczaj jest to partycja C). Jeśli partycja systemowa jest oznaczona inną literą, wybierz partycję przy użyciu kolumny **Flagi**. Musi być oznaczona flagami **Podst.** i **Akt.** W przypadku odzyskiwania partycji systemowej na oryginalny dysk twardy nie trzeba zaznaczać pola wyboru „MBR i ścieżka 0”.
6. W kroku „Ustawienia partycji C” (lub ewentualnie inna litera partycji systemowej) sprawdź ustawienia domyślne i kliknij **Dalej**, jeśli są poprawne. W przeciwnym razie przed kliknięciem **Dalej** odpowiednio zmień ustawienia.
7. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji wyświetlane w kroku **Zakończ**. Jeśli rozmiar partycji pozostał niezmienny, rozmiary w pozycjach **Usuwanie partycji** i **Odzyskiwanie partycji** muszą się zgadzać. Jeśli nie chcesz sprawdzić poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** i przed kliknięciem **Kontynuuj** zaznacz pole wyboru „Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem”.
8. Po ukończeniu operacji zamknij autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home, wyjmij nośnik ratunkowy i uruchom komputer z odzyskanej partycji systemowej. Następnie sprawdź, czy został odzyskany odpowiedni stan systemu Windows, i przywróć pierwotną sekwencję startową.

10.2 Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku na dysk twardy o innej pojemności

Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku zawierającej kilka partycji na dysk twardy o innej pojemności przez ręczną zmianę rozmiaru partycji to jedna z najbardziej skomplikowanych operacji wykonywanych w programie Acronis True Image Home. Dotyczy to szczególnie kopii zapasowej oryginalnego dysku twardego wraz z ukrytą partycją diagnostyczną lub partycją odzyskiwania.

Jeszcze trudniejsze może się okazać odzyskiwanie dysku systemowego z funkcją uruchamiania dwóch/wielu systemów, np. systemu Windows oraz dowolnej wersji systemu LINUX. Ponieważ dość często przed próbą odzyskania należy poszukać potrzebnych informacji na odpowiednich forach, tutaj nie omawiamy takiego przypadku.

Wykonaj odpowiednie czynności przygotowawcze opisane na początku poprzedniej sekcji Odzyskiwanie partycji systemowej (s. 92). Jeśli chcesz zamienić sprawny dysk systemowy na nowy

dysk o większej pojemności, a przed wykonaniem kopii zapasowej dysku systemowego jego partycjom nie zostały przypisane unikatowe nazwy, być może warto przypisać takie nazwy i utworzyć nową kopię zapasową całego dysku. Umożliwi to identyfikację partycji według nazw, a nie według liter, które w przypadku uruchomienia komputera z nośnika ratunkowego mogą być inne. Odzyskując dysk systemowy po awarii, również przypisz nazwy na obecnym etapie. Ułatwią one odzyskanie dysku zawierającego kopie zapasowe oraz dysku docelowego (nowego).

Właściwą identyfikację dysków mogą także ułatwić informacje o rozmiarach partycji, pojemności dysków, ich producentach oraz numerach modeli.

Jeszcze jedno zalecenie — warto zainstalować nowy dysk twardy w tym samym miejscu w komputerze i użyć tego samego kabla i złącza, które były używane do podłączenia oryginalnego dysku (jednak nie zawsze jest to możliwe, np. stary dysk twardy może być wyposażony w interfejs IDE, a nowy — w SATA). Warto jednak zainstalować nowy dysk tam, gdzie będzie używany.

10.2.1 Odzyskiwanie dysku bez partycji ukrytej

Najpierw rozważmy odzyskiwanie dysku systemowego z dwiema partycjami (żadna z nich nie jest ukryta) przy użyciu kopii zapasowej dysku. Oprócz tego założmy, że dysk systemowy nie zawiera partycji odzyskiwania, która nie może być ukryta. Jeśli dysk zawiera na przykład trzy partycje, procedura będzie przebiegać podobnie. Opiszemy odzyskiwanie przy użyciu nośnika ratunkowego (ponieważ ta metoda zazwyczaj daje najlepsze rezultaty odzyskiwania).

Jeśli archiwum kopii zapasowej przeznaczone do odzyskania znajduje się na dysku zewnętrznym, podłącz go i upewnij się, że jest włączony. Czynności te należy wykonać przed uruchomieniem komputera z nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS, tak aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja).
3. Z menu głównego wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**, a następnie wybierz kopię zapasową obrazu dysku systemowego, której chcesz użyć do odzyskiwania.

Jeśli w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania dyski mają inne oznaczenia literowe, zostanie wyświetlony następujący komunikat o błędzie: „Acronis True Image Home nie może wykryć woluminu N z archiwum „Nazwa””, gdzie Nazwa oznacza nazwę wymaganego archiwum kopii zapasowej obrazu, a numer woluminu (N) może być różny, w zależności od liczby kopii zapasowych w archiwum. Kliknij **Przeglądaj** i wskaż ścieżkę do archiwum.

4. W kroku wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
5. W kroku **Elementy do odzyskania** zaznacz pola wyboru odpowiadające partycjom, które chcesz odzyskać. Nie zaznaczaj pola wyboru **MBR i ścieżka 0**, ponieważ spowoduje to wybranie całego dysku w celu odzyskania. Odzyskanie całego dysku uniemożliwia ręczną zmianę rozmiaru partycji. W razie potrzeby główny rekord rozruchowy można odzyskać później. Wybierz partycje i kliknij **Dalej**.

Po wybraniu partycji pojawią się odpowiednie kroki procedury „Ustawienia partycji”. Uwaga: kroki te są wyświetlane w kolejności rosnącej, zgodnie z kolejnością liter partycji, i nie można tego zmienić. Kolejność ta może się różnić od fizycznej kolejności partycji na dysku twardym. W rozważanym przypadku (brak partycji ukrytej i partycji odzyskiwania) fizyczna kolejność partycji na nowym dysku nie ma większego znaczenia, ponieważ program Acronis True Image Home automatycznie naprawia odpowiednie pliki konfiguracyjne programu ładującego system Windows.

Nawiasem mówiąc, ten krok umożliwia sprawdzenie, czy dysk przeznaczony do odzyskania zawiera partycję ukrytą. Partycje ukryte nie mają przypisanych liter i w procedurze „Ustawienia partycji” są wyświetlane w pierwszej kolejności. Jeśli znajdziesz partycję ukrytą, zobacz Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą (s. 96).

6. Można określić następujące ustawienia partycji: lokalizacja, typ i rozmiar. Najprawdopodobniej najpierw określone będą ustawienia partycji systemowej, ponieważ zazwyczaj ma ona przypisaną literę C. Ponieważ partycja jest odzyskiwana na nowy dysk, kliknij **Nowa lokalizacja**. Wybierz dysk docelowy według przypisanej nazwy lub pojemności.

Jeśli dyski nie mają przypisanych nazw i masz wątpliwości dotyczące wyboru dysku docelowego, możesz przerwać odzyskiwanie, klikając **Anuluj**, i w miarę możliwości zidentyfikować dysk docelowy na podstawie jego numeru modelu, interfejsu itp. Aby sprawdzić te informacje, z menu głównego wybierz **Narzędzia** → **Dodaj nowy dysk**. Informacje zostaną wyświetlone na ekranie **Wybór dysku**. Na podstawie tych informacji zidentyfikuj numer dysku docelowego, a następnie kliknij **Anuluj**, ponownie uruchom Kreator odzyskiwania, powtórz powyższe kroki i wybierz dysk docelowy.

7. Kliknięcie **Zaakceptuj** spowoduje powrót do ekranu „Ustawienia partycji”. Sprawdź typ partycji i w razie potrzeby zmień go. Należy pamiętać, że partycja systemowa musi być partycją podstawową i oznaczoną jako aktywna.
8. Przejdź do określania rozmiaru partycji, klikając **Zmień domyślne** w obszarze rozmiaru partycji. Domyślnie partycja zajmie cały nowy dysk. Rozmiar i lokalizację partycji można zmienić, przesuwając myszą całą partycję lub jej granice na poziomym pasku widocznym na ekranie lub wprowadzając żądane wartości w odpowiednich polach (Rozmiar partycji, Wolne miejsce przed, Wolne miejsce po). W trakcie określania rozmiaru partycji pamiętaj, że musisz pozostawić jak najwięcej nieprzydzielonego (wolnego) miejsca *po* nowo tworzonej partycji, ponieważ będzie ono potrzebne do utworzenia drugiej partycji. Wolne miejsce *przed* partycją zazwyczaj wynosi zero. Kliknij **Zaakceptuj** po uzyskaniu zaplanowanego rozmiaru partycji, a następnie kliknij **Dalej**.
9. Rozpocznij określanie ustawień drugiej partycji. Kliknij **Nowa lokalizacja**, a następnie na dysku docelowym wybierz nieprzydzielone miejsce, które ma zająć druga partycja. Kliknij **Zaakceptuj**, sprawdź typ partycji (w razie potrzeby go zmień), a następnie przejdź do określania rozmiaru partycji (domyślnie pokrywa się on z rozmiarem oryginalnym). Zazwyczaj po ostatniej partycji nie ma wolnego miejsca, więc przydziel do drugiej partycji całe nieprzydzielone miejsce, kliknij **Zaakceptuj**, a następnie kliknij **Dalej**.
10. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji do wykonania. Jeśli nie chcesz sprawdzić poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** i przed kliknięciem **Kontynuuj** zaznacz pole wyboru „Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem”.
11. Po zakończeniu operacji zamknij autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home.

Podczas pierwszego rozruchu po odzyskaniu system Windows nie powinien „widzieć” obu dysków (zarówno nowego, jak i starego). W przypadku zmiany starego dysku na nowy o większej pojemności odłącz stary dysk przed pierwszym rozruchem. Jeśli tego nie zrobisz, mogą wystąpić problemy z uruchomieniem systemu Windows.

Jeśli chcesz odłączyć stary dysk, wyłącz komputer. W przeciwnym razie po prostu uruchom ponownie komputer po wyjęciu nośnika ratunkowego.

Uruchom system Windows na komputerze. Komputer może zgłosić znalezienie nowego sprzętu (dysku twardego) i poinformować o konieczności ponownego uruchomienia systemu Windows. Sprawdź, czy system działa normalnie, i przywróć pierwotną sekwencję startową.

10.2.2 Odzyskiwanie dysku z partycją ukrytą

Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku systemowego z partycją ukrytą (tj. utworzoną przez producenta komputera dla celów diagnostyki lub odzyskiwania systemu) na dysk twardy o innej pojemności wymaga uwzględnienia pewnych dodatkowych czynników. Po pierwsze, aby prawdopodobieństwo powodzenia było jak największe, trzeba zachować na nowym dysku fizyczną kolejność partycji ze starego dysku i umieścić partycję ukrytą w tej samej lokalizacji — zazwyczaj na początku lub końcu przestrzeni dyskowej. Ponadto lepiej jest odzyskać partycję ukrytą bez zmiany rozmiaru, aby zminimalizować ryzyko wystąpienia problemów.

Przed przejściem do odzyskiwania trzeba zebrać informacje dotyczące wszystkich partycji znajdujących się na dysku systemowym, ich rozmiarów i fizycznej kolejności. Aby sprawdzić te informacje, uruchom program Acronis True Image Home i z menu głównego wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**. Wybierz kopię zapasową dysku systemowego i kliknij **Szczegóły** na pasku narzędzi. Program Acronis True Image Home wyświetli informacje o dysku zawartym w kopii zapasowej, w tym graficzny widok wszystkich partycji oraz ich fizyczną kolejność na dysku. Jeśli określona partycja wyświetlana na ekranie jest za mała, aby pomieścić wszystkie informacje, w celu ich wyświetlenia ustaw na partycji wskaźnik myszy.

Zakładając, że dysponujesz wymaganymi informacjami, przejdźmy do odzyskiwania dysku systemowego przy użyciu nośnika ratunkowego.

Jeśli archiwum kopii zapasowej przeznaczone do odzyskania znajduje się na dysku zewnętrznym, podłącz go i upewnij się, że jest włączony. Czynności te należy wykonać przed uruchomieniem komputera z nośnika ratunkowego Acronis.

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS, tak aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja).
3. Z menu głównego wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**, a następnie wybierz kopię zapasową obrazu dysku systemowego, której chcesz użyć do odzyskiwania.

Jeśli w systemie Windows i w środowisku odzyskiwania dyski mają inne oznaczenia literowe, zostanie wyświetlony następujący komunikat o błędzie: „Acronis True Image Home nie może wykryć woluminu N z archiwum „Nazwa””, gdzie Nazwa oznacza nazwę wymaganego archiwum kopii zapasowej obrazu, a numer woluminu (N) może być różny, w zależności od liczby kopii zapasowych w archiwum.

4. W kroku wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
5. W kroku **Elementy do odzyskania** zaznacz pola wyboru odpowiadające partycjom, które chcesz odzyskać. Nie zaznaczaj pola wyboru **MBR i ścieżka 0**, ponieważ spowoduje to wybranie całego dysku w celu odzyskania. Odzyskanie całego dysku uniemożliwia ręczną zmianę rozmiaru partycji. Główny rekord rozruchowy odzyskasz później. Wybierz partycje i kliknij **Dalej**.

Po wybraniu partycji pojawią się odpowiednie kroki procedury „Ustawienia partycji”. Uwaga: kroki te rozpoczynają się od partycji bez przypisanych liter dysków (co zazwyczaj ma miejsce w przypadku partycji ukrytych), a następnie postępują w kolejności rosnącej według liter dysków partycji. Nie można tego zmienić. Kolejność ta może się różnić od fizycznej kolejności partycji na dysku twardym.

6. Można określić następujące ustawienia partycji: lokalizacja, typ i rozmiar. Najpierw określ ustawienia partycji ukrytej, ponieważ zazwyczaj nie ma ona przypisanej litery dysku. Ponieważ partycja jest odzyskiwana na nowy dysk, kliknij **Nowa lokalizacja**. Wybierz dysk docelowy według przypisanej nazwy lub pojemności.

Jeśli dyski nie mają przypisanych nazw i masz wątpliwości dotyczące wyboru dysku docelowego, możesz przerwać odzyskiwanie, klikając **Anuluj**, i w miarę możliwości zidentyfikować dysk docelowy na podstawie jego numeru modelu, interfejsu itp. Aby sprawdzić te informacje, z menu głównego wybierz **Narzędzia** → **Dodaj nowy dysk**. Informacje zostaną wyświetlone na ekranie **Wybór dysku**. Na podstawie tych informacji zidentyfikuj numer dysku docelowego, a następnie kliknij **Anuluj**, ponownie uruchom Kreator odzyskiwania, powtórz powyższe czynności i wybierz dysk docelowy.

7. Kliknięcie **Zaakceptuj** spowoduje powrót do ekranu „Ustawienia partycji”. Sprawdź typ partycji i w razie potrzeby zmień go.
8. Przejdź do określania rozmiaru partycji, klikając **Zmień domyślne** w obszarze rozmiaru partycji. Domyślnie partycja zajmie cały nowy dysk. Rozmiar partycji ukrytej powinien pozostać bez zmian, a ponadto partycję tę musisz umieścić w tej samej lokalizacji na dysku (na początku lub końcu przestrzeni dyskowej). W tym celu zmień rozmiar i lokalizację partycji, przesuując myszą całą partycję lub jej granice na poziomym pasku widocznym na ekranie lub wprowadzając żądane wartości w odpowiednich polach (Rozmiar partycji, Wolne miejsce przed, Wolne miejsce po). Kliknij **Zaakceptuj**, gdy uzyskasz wymagany rozmiar i lokalizację partycji, a następnie kliknij **Dalej**.
Określ ustawienia drugiej partycji, czyli w tym przypadku partycji systemowej. Kliknij **Nowa lokalizacja**, a następnie na dysku docelowym wybierz nieprzydzielone miejsce, które ma zająć partycja. Kliknij **Zaakceptuj** i sprawdź typ partycji (w razie potrzeby go zmień). Należy pamiętać, że partycja systemowa musi być partycją podstawową i oznaczoną jako aktywna. Określ rozmiar partycji (domyślnie pokrywa się on z rozmiarem oryginalnym). Zazwyczaj po ostatniej partycji nie ma wolnego miejsca, więc przydziel do drugiej partycji całe nieprzydzielone miejsce na nowym dysku, kliknij **Zaakceptuj**, a następnie kliknij **Dalej**.
9. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji do wykonania. Jeśli nie chcesz sprawdzić poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** i przed kliknięciem **Kontynuuj** zaznacz pole wyboru „Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem”.
10. Po zakończeniu operacji przejdź do odzyskiwania głównego rekordu rozruchowego. W tym przypadku konieczne jest odzyskanie głównego rekordu rozruchowego, ponieważ producent komputera mógł zmienić ogólny główny rekord rozruchowy systemu Windows lub sektor na ścieżce 0 w celu udostępnienia partycji ukrytej.
11. Ponownie wybierz tę samą kopię zapasową, kliknij ją prawym przyciskiem myszy, z menu skrótów wybierz **Odzyskaj**, w kroku wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**, a następnie zaznacz pole wyboru **MBR i ścieżka 0**.
12. W następnym kroku wybierz dysk docelowy jako docelową lokalizację odzyskiwania głównego rekordu rozruchowego, kliknij **Dalej**, a następnie kliknij **Kontynuuj**. Ukończywszy odzyskiwanie głównego rekordu rozruchowego, zamknij autonomiczną wersję programu Acronis True Image Home.

Podczas pierwszego rozruchu po odzyskaniu system Windows nie powinien „widzieć” obu dysków (zarówno nowego, jak i starego). W przypadku zmiany starego dysku na nowy o większej pojemności odłącz stary dysk przed pierwszym rozruchem. Jeśli tego nie zrobisz, mogą wystąpić problemy z uruchomieniem systemu Windows.

Jeśli chcesz odłączyć stary dysk, wyłącz komputer. W przeciwnym razie po prostu uruchom ponownie komputer po wyjęciu nośnika ratunkowego.

Uruchom system Windows na komputerze. Komputer może zgłosić znalezienie nowego sprzętu (dysku twardego) i poinformować o konieczności ponownego uruchomienia systemu Windows. Sprawdź, czy system działa normalnie, i przywróć pierwotną sekwencję startową.

10.3 Odzyskiwanie partycji lub dysku z danymi

Jak już wspomnieliśmy, partycje i dyski z danymi zazwyczaj odzyskuje się w systemie Windows, ponieważ umożliwia to uniknięcie problemów, takich jak niewykrucie dysków twardych, zmiana liter dysków itp. Aby jeszcze bardziej zmniejszyć ryzyko wystąpienia problemów podczas odzyskiwania, sprawdź poprawność archiwum kopii zapasowej do odzyskania oraz sprawdź dysk docelowy pod kątem błędów przy użyciu programu chkdsk.

Jeśli archiwum kopii zapasowej przeznaczone do odzyskania znajduje się na dysku zewnętrznym, podłącz go i upewnij się, że jest włączony. Czynności te należy wykonać przed uruchomieniem programu Acronis True Image Home.

1. Uruchom program Acronis True Image Home.
2. Z menu głównego wybierz **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji**, a następnie wybierz kopię zapasową obrazu partycji danych, którą chcesz odzyskać.
3. W kroku wyboru metody odzyskiwania wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje**.
4. Ponieważ chcesz odzyskać partycję danych, w kroku **Elementy do odzyskania** nie musisz zaznaczać pola wyboru „MBR i ścieżka 0”. Wybierz tylko partycję danych, którą chcesz odzyskać.
5. Następny krok umożliwia wybranie ustawień partycji, którą chcesz odzyskać. W przypadku odzyskiwania partycji do oryginalnej lokalizacji wystarczy tylko sprawdzić te ustawienia. Jeśli chcesz odzyskać partycję do innej lokalizacji, wybierz nową lokalizację i ustaw odpowiedni typ partycji (lub pozostaw ustawienie domyślne). Gdy nową lokalizacją jest istniejąca już partycja, zazwyczaj możesz pozostawić literę i rozmiar dysku bez zmian. Gdy nową lokalizacją jest nieprzydzielone miejsce, np. na zainstalowanym nowym dysku twardym, na którym zamierzasz przechowywać swoje dane, określ rozmiar nowej partycji i przypisz jej literę dysku logicznego.
6. Uważnie przeczytaj podsumowanie. Po sprawdzeniu poprawności wprowadzonych ustawień kliknij **Kontynuuj**, jeśli nie chcesz zmieniać domyślnych opcji odzyskiwania. W przeciwnym razie kliknij **Opcje**.
7. Krok Opcje umożliwia ustawienie opcji odzyskiwania, takich jak sprawdzanie systemu plików po odzyskaniu. Aby uzyskać więcej informacji na temat opcji odzyskiwania, zobacz Ustawianie domyślnych opcji odzyskiwania (s. 108). Po ustawieniu opcji odzyskiwania kliknij **Kontynuuj**.

Odzyskanie kopii zapasowej całego dysku z danymi wymaga wykonania podobnych czynności z niewielkimi różnicami, na przykład nie występuje opcja „Sprawdź system plików po odzyskaniu”. W przypadku odzyskiwania na oryginalny dysk twardy kroki Kreatora odzyskiwania są proste — wystarczy pamiętać, że wybierany dysk docelowy musi mieć ten sam numer co dysk z kopii zapasowej.

Odzyskiwanie kopii zapasowej dysku z danymi na dysk twardy o innej pojemności przebiega trochę inaczej, zależnie od jego pojemności i geometrii (liczby głowic i sektorów na ścieżkę). W przypadku odzyskiwania na dysk twardy o mniejszej pojemności rozmiar partycji zostanie proporcjonalnie zmniejszony. W przypadku odzyskiwania na dysk twardy o większej pojemności istnieją dwie możliwości: 1) Jeśli dysk twardy ma taką samą geometrię, dysk z kopii zapasowej zostanie odzyskany bez zmian, co spowoduje pozostawienie nieprzydzielonego wolnego miejsca. 2) Jeśli dysk twardy ma inną geometrię, rozmiar partycji zostanie proporcjonalnie zwiększony.

10.4 Odzyskiwanie plików i folderów

W zależności od typów użytych kopii zapasowych istnieje kilka metod odzyskiwania plików i folderów. W większości przypadków odzyskiwanie plików i folderów odbywa się w systemie Windows. Pliki i foldery można odzyskać z archiwum kopii zapasowej plików i z obrazu dysku/partycji. Aby odzyskać

pliki/foldery z obrazu, możesz zamontować obraz (zobacz Montowanie obrazu (s. 149)) i skopiować pliki/foldery do żądanej lokalizacji za pomocą Eksploratora Windows.

Jeśli chcesz odzyskać tylko jeden plik/folder lub kilka plików, kliknij dwukrotnie odpowiednie archiwum kopii zapasowej obrazu. Następnie przejdź do folderu z plikami, które chcesz odzyskać, wybierz pliki, kliknij prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybierz **Kopiuj**, otwórz folder, w którym chcesz zapisać odzyskane pliki, kliknij folder prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybierz **Wklej**. Możesz też przeciągnąć pliki z archiwum kopii zapasowej do folderu docelowego. Tej metody można też użyć w przypadku archiwów kopii zapasowych typu Moje dane.

Poniżej opisano jeszcze jedną metodę odzyskiwania plików/folderów z obrazu. Zobacz Odzyskiwanie plików i folderów z archiwów obrazów (s. 100).

10.4.1 Odzyskiwanie plików i folderów z archiwów plików

W tej sekcji opisano sposób odzyskiwania plików i folderów z archiwum kopii zapasowej plików.

1. Uruchom **Kreator odzyskiwania**, wybierając kolejno **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie plików** w menu głównym programu.
2. Wybierz archiwum.

Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, archiwum powinno zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy. Jeżeli podejrzewasz, że niektóre pliki są większe, najpierw skopiuj całe archiwum (wraz z początkową pełną kopią zapasową) na lokalny dysk twardy lub do udziału sieciowego. Aby zapoznać się z uwagami oraz zaleceniami dotyczącymi obsługi serwerów FTP, zobacz Obsługiwane nośniki.

*Należy pamiętać, że chcąc odzyskać wiadomości pocztowe, konta, kontakty, ustawienia itp. programu Microsoft Outlook z kopii zapasowej typu **Moja poczta e-mail** na nowym komputerze z nowo zainstalowanym programem Microsoft Outlook, najpierw należy co najmniej raz uruchomić ten program. Jeśli program Microsoft Outlook zostanie uruchomiony po raz pierwszy po odzyskaniu informacji poczty e-mail, może działać nieprawidłowo.*

*Jeśli korzystasz z programu Microsoft Outlook Express i chcesz odzyskać jego foldery pocztowe, konta itp. z kopii zapasowej typu **Moja poczta e-mail**, umieszczając je na innym komputerze lub po wykonaniu tzw. „czystej instalacji” systemu Microsoft Windows, nie zapomnij po odzyskaniu przełączyć tożsamości przez wybranie **Plik** → **Przełącz tożsamość** w programie Outlook Express i dwukrotne kliknięcie żądanej tożsamości z listy w oknie dialogowym.*

3. Jeśli zamierzasz odzyskać pliki z archiwum zawierającego przyrostowe kopie zapasowe, program Acronis True Image Home umożliwi wybór jednej z kolejnych kopii przyrostowych według daty/godziny jej utworzenia. Dzięki temu można wycofać stan plików/folderów do określonego dnia.

Aby odzyskać dane z przyrostowej kopii zapasowej, trzeba dysponować wszystkimi poprzednimi kopiami oraz początkową pełną kopią zapasową. Nie można odzyskać danych, jeśli brakuje którejkolwiek z kolejnych kopii zapasowych.

Aby odzyskać dane z różnicowej kopii zapasowej, trzeba też mieć początkową pełną kopię zapasową.

4. Wybierz folder na komputerze, do którego chcesz odzyskać wybrane pliki/foldery (folder docelowy). Dane można odzyskać do oryginalnej lokalizacji lub w razie potrzeby określić nową. Wybranie nowej lokalizacji wiąże się z wykonaniem dodatkowego kroku pod nazwą **Lokalizacja docelowa**.

W przypadku wybrania nowej lokalizacji wybrane elementy domyślnie zostaną odzyskane bez odzyskiwania oryginalnej ścieżki bezwzględnej. Elementy można również odzyskać wraz z całą hierarchią folderów. W takim przypadku wybierz **Odzyskaj ścieżkę bezwzględną**.

W kroku **Miejsce docelowe** wybierz nową lokalizację w drzewie katalogów. Klikając **Utwórz nowy folder**, możesz utworzyć nowy folder na odzyskiwane pliki.

5. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz pliki i foldery, które chcesz odzyskać. Możesz wybrać odzyskanie wszystkich danych lub przejrzeć zawartość archiwum i wybrać żądane foldery lub pliki. Kliknięcie **Dalej** spowoduje przejście do kroku **Zakończ**. Kliknij **Kontynuuj**, jeśli nie musisz zmieniać domyślnych opcji odzyskiwania. W przeciwnym razie kliknij **Opcje**.
6. W pierwszym kroku opcjonalnym można zachować przydatne zmiany danych wprowadzone od czasu utworzenia wybranej kopii zapasowej. Określ, co program ma zrobić, gdy wykryje, że folder docelowy zawiera już plik o tej samej nazwie co plik z archiwum. Domyślnie program zastępuje istniejące pliki i foldery, ale nowsze pliki i foldery są chronione przed zastąpieniem. Zaznaczenie odpowiednich pól wyboru umożliwia w razie potrzeby ochronę przed zastąpieniem plików systemowych oraz ukrytych plików i folderów.
Ponadto przed zastąpieniem można chronić pliki spełniające kryteria określone w tym oknie.
Jeśli wyczyścisz pole wyboru **Zastąp istniejące pliki**, pliki na dysku twardym będą miały zawsze wyższy priorytet niż pliki w archiwum.
7. Wybierz opcje procesu odzyskiwania (tj. priorytet tego procesu, ustawienia zabezpieczeń na poziomie pliku itp.) Opcje ustawione na tej stronie dotyczą tylko bieżącego zadania odzyskiwania.
8. Do tego momentu można wprowadzać zmiany w tworzonym zadaniu, klikając żądany krok i zmieniając ustawienia. Kliknięcie **Kontynuuj** spowoduje uruchomienie zadania.
9. Postęp zadania jest przedstawiany w specjalnym oknie. Kliknięcie **Anuluj** spowoduje zatrzymanie procesu. Należy zauważyć, że nawet przerwanie zadania może nie uchronić przed wprowadzeniem zmian w folderze docelowym.

10.4.2 Odzyskiwanie plików i folderów z archiwów obrazów

Archiwa obrazów umożliwiają odzyskiwanie zarówno całych dysków/partycji, jak i plików/folderów.

1. Uruchom **Kreator odzyskiwania**, wybierając **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji** w menu głównym programu.
2. Wybierz archiwum.

Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, archiwum powinno zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy. Jeżeli podejrzewasz, że niektóre pliki są większe, najpierw skopiuj całe archiwum (wraz z początkową pełną kopią zapasową) na lokalny dysk twardy lub do udziału sieciowego. Aby zapoznać się z uwagami oraz zaleceniami dotyczącymi obsługi serwerów FTP, zobacz Obsługiwane nośniki.

3. Jeśli zamierzasz odzyskać pliki z archiwum zawierającego przyrostowe kopie zapasowe, program Acronis True Image Home umożliwi wybór jednej z kolejnych kopii przyrostowych według daty/godziny jej utworzenia. Dzięki temu można przywrócić stan plików/folderów z określonego dnia.

Aby odzyskać dane z przyrostowej kopii zapasowej, trzeba dysponować wszystkimi poprzednimi kopiami oraz początkową pełną kopią zapasową. Nie można odzyskać danych, jeśli brakuje którejkolwiek z kolejnych kopii zapasowych.

Aby odzyskać dane z różnicowej kopii zapasowej, trzeba też mieć początkową pełną kopię zapasową.

4. W kroku **Metoda odzyskiwania** wybierz **Odzyskaj wybrane pliki i foldery**.
5. Wybierz lokalizację, do której chcesz odzyskać wybrane pliki/foldery. Dane można odzyskać do oryginalnej lokalizacji lub w razie potrzeby określić nową.

*W przypadku odzyskiwania plików/folderów z ratunkowego nośnika startowego opcja **Oryginalna lokalizacja** jest wyłączona, ponieważ litery dysków w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home mogą być inne niż litery używane przez system Windows.*

Wybranie nowej lokalizacji wiąże się z wykonaniem dodatkowego kroku pod nazwą **Lokalizacja docelowa**. W przypadku wybrania nowej lokalizacji wybrane elementy domyślnie zostaną odzyskane bez odzyskiwania oryginalnej ścieżki bezwzględnej. Elementy można również odzyskać wraz z całą hierarchią folderów. W takim przypadku wybierz **Odzyskaj ścieżkę bezwzględną**.

W kroku **Miejsce docelowe** wybierz nową lokalizację w drzewie katalogów. Klikając **Utwórz nowy folder**, możesz utworzyć nowy folder na odzyskiwane pliki.

6. Wybierz pliki i foldery do odzyskania. Pamiętaj, aby usunąć zaznaczenie wszystkich niepotrzebnych folderów. W przeciwnym razie odzyskasz wiele niepotrzebnych plików.
7. W pierwszym kroku opcjonalnym można zachować przydatne zmiany danych wprowadzone od czasu utworzenia wybranej kopii zapasowej. Określ, co program ma zrobić, gdy wykryje, że folder docelowy zawiera już plik o tej samej nazwie co plik z archiwum. Domyślnie program zastępuje istniejące pliki i foldery, ale nowsze pliki i foldery są chronione przed zastąpieniem. Zaznaczenie odpowiednich pól wyboru umożliwia w razie potrzeby ochronę przed zastąpieniem plików systemowych oraz ukrytych plików i folderów.

Ponadto przed zastąpieniem można chronić pliki spełniające kryteria określone w tym oknie.

Jeśli wyczyścisz pole wyboru **Zastąp istniejące pliki**, pliki na dysku twardym będą miały zawsze wyższy priorytet niż pliki w archiwum.

8. Wybierz opcje procesu odzyskiwania (tj. priorytet tego procesu, ustawienia zabezpieczeń na poziomie pliku itp.) Opcje ustawione na tej stronie dotyczą tylko bieżącego zadania odzyskiwania.
9. Do tego momentu można wprowadzać zmiany w tworzonym zadaniu, klikając żądany krok i zmieniając ustawienia. Kliknięcie **Kontynuuj** spowoduje uruchomienie zadania.
10. Postęp zadania jest przedstawiany w specjalnym oknie. Kliknięcie **Anuluj** spowoduje zatrzymanie procesu. Należy zauważyć, że nawet anulowanie procesu może nie uchronić przed wprowadzeniem zmian w folderach docelowych.

11 Dodatkowe informacje o odzyskiwaniu

11.1 Kreator odzyskiwania — informacje szczegółowe

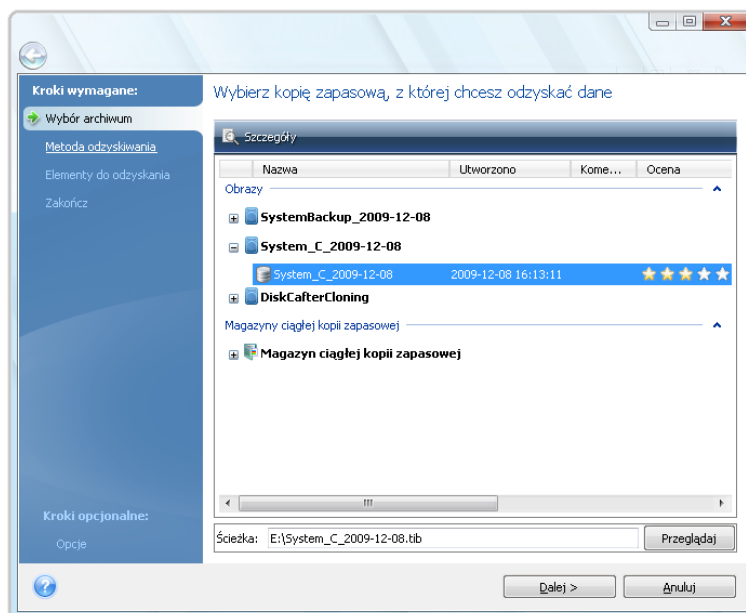
Poniższy opis Kreatora odzyskiwania dotyczy odzyskiwania partycji/dysków z kopii zapasowych obrazów. Jeśli chcesz odzyskać pliki i foldery, zobacz Odzyskiwanie plików i folderów (s. 98).

11.1.1 Uruchamianie Kreatora odzyskiwania

Uruchom **Kreator odzyskiwania**, wybierając **Odzyskiwanie** → **Odzyskiwanie dysku i partycji** w menu głównym programu.

11.1.2 Wybór archiwum

1. Wybierz archiwum. Program Acronis True Image Home przedstawi listę archiwów kopii zapasowych, których lokalizacje znajdują się w bazie danych programu. Jeśli program nie odnalazł danej kopii zapasowej (na przykład wtedy, gdy kopia została utworzona w środowisku odzyskiwania lub w starszej wersji programu Acronis True Image Home), można ją znaleźć ręcznie. W tym celu kliknij **Przeglądaj**, wybierz lokalizację w drzewie katalogów, a następnie wybierz kopię zapasową w prawym panelu.

Jeśli archiwum znajduje się na nośniku wymiennym, np. na płycie CD, włóż najpierw ostatnią płytę, a następnie, zgodnie z poleceniami Kreatora odzyskiwania, kolejne płyty w odwrotnej kolejności.

Aby było możliwe odzyskanie danych bezpośrednio z serwera FTP, archiwum może zawierać pliki nie większe niż 2 GB każdy. Jeśli podejrzewasz, że niektóre pliki mogą mieć większy rozmiar, skopiuj całe archiwum (wraz z początkową pełną kopią zapasową) na dysk lokalny lub sieciowy. Aby zapoznać się z uwagami oraz zaleceniami dotyczącymi obsługi serwerów FTP, zobacz Obsługiwane nośniki.

W przypadku systemu Windows Vista lub Windows 7, jeśli uruchomisz komputer z odzyskanego dysku systemowego zawierającego punkty przywracania i uruchomisz narzędzie odzyskiwania systemu, niektóre z tych punktów (lub one wszystkie) mogą zostać utracone.

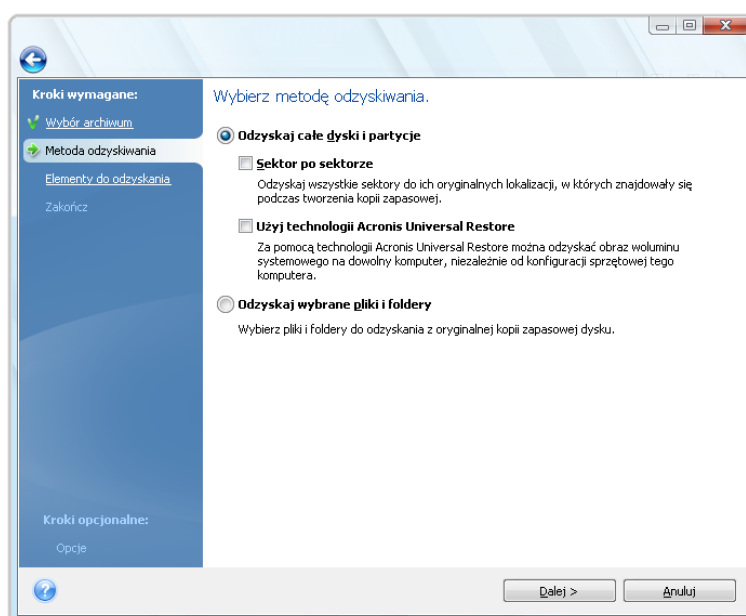
Jeśli archiwum jest chronione hasłem, program Acronis True Image Home wyświetli monit o podanie hasła. Schemat partycji oraz przycisk **Dalej** nie będą dostępne, dopóki nie zostanie wprowadzone prawidłowe hasło.

2. Jeśli chcesz odzyskać dane z archiwum zawierającego przyrostowe kopie zapasowe, program Acronis True Image Home pozwoli na wybór jednej z kolejnych kopii przyrostowych wyświetlanych według daty/godziny utworzenia. Można przywrócić stan dysku/partycji z wybranego dnia.

Aby odzyskać dane z przyrostowej kopii zapasowej, trzeba mieć wszystkie poprzednie kopie oraz początkową pełną kopię zapasową. Nie można odzyskać danych, jeśli brakuje którejkolwiek z kolejnych kopii zapasowych. Aby odzyskać dane z różnicowej kopii zapasowej, trzeba też mieć początkową pełną kopię zapasową.

11.1.3 Wybór metody odzyskiwania

Wybierz dane do odzyskania:

Odzyskaj całe dyski i partycje

Po wybraniu odzyskiwania dysków i partycji może wystąpić potrzeba wybrania poniższej opcji.

Sektor po sektorze

Zostaną odzyskane używane i wolne sektory dysków lub partycji. Ta opcja jest dostępna tylko wtedy, gdy odzyskiwana kopia zapasowa była tworzona sektor po sektorze.

Zmień rozmiar dysku lub partycji (dla użytkowników zaawansowanych)

To pole wyboru jest dostępne tylko wtedy, gdy odzyskiwana kopia zapasowa została utworzona na płytach CD/DVD. Domyślnie to pole wyboru nie jest zaznaczone i partycje zostaną odzyskane bez zmian. Pozwala to zmniejszyć częstotliwość zmieniania płyt podczas odzyskiwania partycji, gdy

archiwum kopii zapasowej zajmuje kilka płyt CD/DVD. Zaznaczenie tego pola wyboru w sytuacji, gdy trzeba zmienić rozmiar partycji lub dysku, prowadzi do znacznie częstszego zmieniania płyt. Z tego powodu zalecamy skopiowanie wszystkich płyt CD/DVD do folderu na dysku twardym i odzyskanie danych z tego folderu.

Użyj technologii Acronis Universal Restore

Funkcja Universal Restore (wchodząca w skład dostępnego osobno pakietu Acronis Plus Pack) umożliwia odzyskanie obrazu partycji systemowej na komputerze z innym sprzętem.

Odzyskaj wybrane pliki i foldery

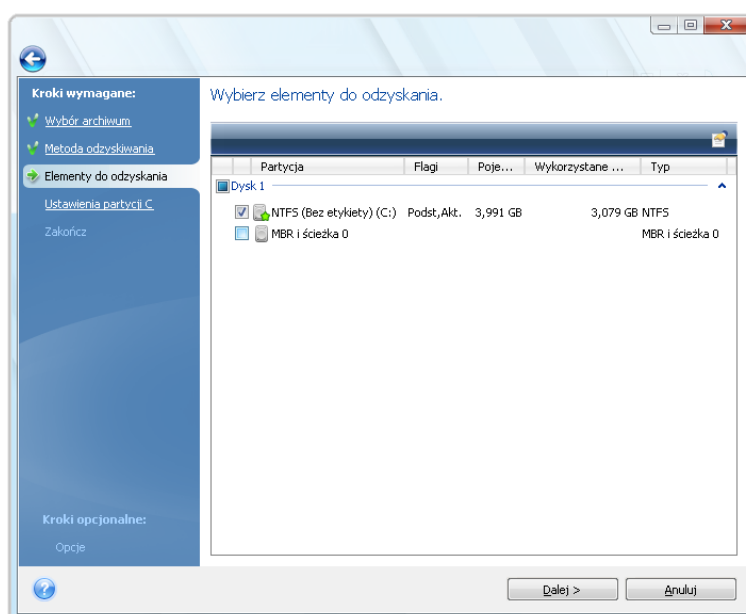
Jeśli nie ma potrzeby odzyskiwania systemu, a chcesz tylko naprawić uszkodzone pliki, wybierz **Odzyskaj wybrane pliki i foldery**.

Pliki z obrazów dysku/partycji można odzyskać tylko wtedy, gdy zostały zapisane w systemie plików FAT lub NTFS.

11.1.4 Wybór dysku/partycji do odzyskania

Wybrany plik archiwum może zawierać obrazy kilku partycji, a nawet dysków. Wybierz dysk/partycję do odzyskania.

Podczas jednej sesji można odzyskać kilka partycji lub dysków po kolei. W tym celu wybierz jeden dysk i ustaw jego parametry, a następnie powtórz te czynności w odniesieniu do wszystkich partycji lub dysków, które chcesz odzyskać.

Obrazy dysku i partycji zawierają kopię ścieżki zerowej oraz sektora MBR (głównego rekordu startowego). W oknie informacje te są wyświetlane w osobnym wierszu. Możesz odzyskać główny rekord rozruchowy (MBR) i ścieżkę 0, zaznaczając odpowiednie pole. Główny rekord rozruchowy należy odzyskać, jeśli jest niezbędny do uruchomienia systemu.

W przypadku wybrania opcji odzyskania rekordu MBR zostanie wyświetlone pole wyboru „Odzyskaj podpis dysku” w lewym dolnym rogu ekranu podczas następnego kroku. Odzyskanie podpisu dysku jest przydatne z następujących powodów:

1. Program Acronis True Image Home tworzy zaplanowane zadania przy użyciu podpisu źródłowego dysku twardego. W przypadku odzyskania tego samego podpisu dysku nie trzeba ponownie tworzyć ani edytować utworzonych wcześniej zadań.
2. Niektóre z zainstalowanych aplikacji wykorzystują sygnaturę dysku do celów licencyjnych lub innych.
3. W przypadku nieodzyskania podpisu dysku punkty przywracania systemu Windows zostaną utracone.
4. Ponadto odzyskanie podpisu dysku umożliwia odzyskanie migawek VSS używanych przez funkcję „Poprzednie wersje” systemu Windows Vista i Windows 7.

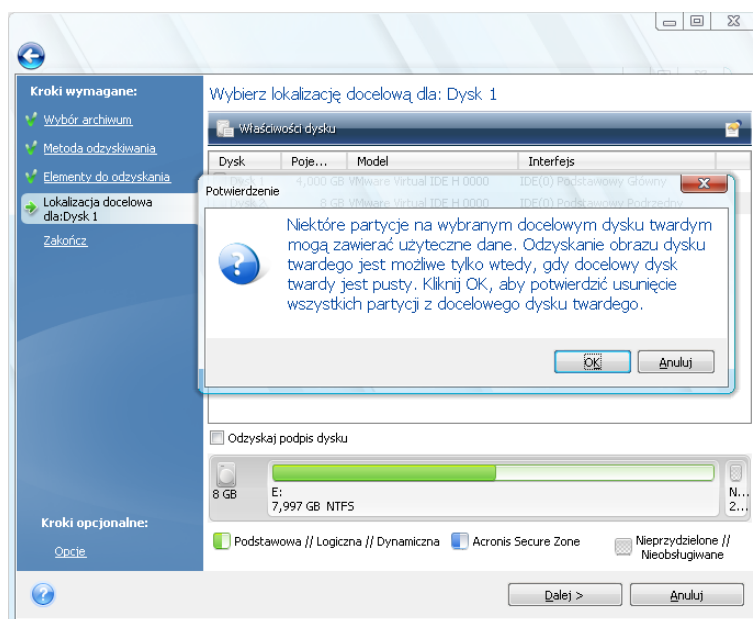
Jeżeli to pole wyboru nie jest zaznaczone, program Acronis True Image Home wygeneruje dla odzyskanego dysku nowy podpis. Może to być przydatne w sytuacji, gdy obraz kopii zapasowej zostanie wykorzystany nie w sytuacji awaryjnej, lecz podczas klonowania dysku twardego, na którym zapisano system Windows Vista. Próba uruchomienia systemu Windows po klonowaniu obu podłączonych dysków zakończy się niepowodzeniem. W czasie uruchamiania systemu Windows program ładujący sprawdza podpisy wszystkich podłączonych dysków. Jeżeli znajdzie dwa identyczne podpisy, zmieni podpis drugiego dysku (klonu). Wówczas dysk sklonowany nie będzie mógł uruchomić się samodzielnie, ponieważ pola Urządzenia podłączone w rejestrze dysku sklonowanego będą odnosić się do sygnatury dysku oryginalnego, który nie będzie dostępny po jego odłączeniu.

11.1.5 Wybór docelowego dysku/partycji

1. Wybierz docelowy dysk lub partycję, na które chcesz odzyskać wybrany obraz. Dane można odzyskiwać do ich oryginalnych lokalizacji, na inny dysk/partycję lub na nieprzydzielone miejsce. Rozmiar partycji docelowej powinien być przynajmniej równy rozmiarowi nieskompresowanych danych w obrazie.

Wszystkie dane zapisane na docelowej partycji zostaną zastąpione danymi obrazu, należy więc zwracać uwagę na te ważne dane, z których nie utworzono kopii zapasowej.

2. W przypadku odzyskiwania całego dysku program przeanalizuje strukturę dysku docelowego w celu ustalenia, czy jest on pusty.

Jeśli na dysku docelowym znajdują się partycje, program poprosi o potwierdzenie, że dysk docelowy zawiera partycje i prawdopodobnie ważne dane.

Możesz wybrać między dwiema opcjami:

- Po naciśnięciu przycisku **OK** wszystkie istniejące partycje zostaną usunięte, a znajdujące się na nich dane utracone.
- Po naciśnięciu przycisku **Anuluj** żadna z istniejących partycji nie zostanie usunięta, a operacja przywracania zostanie przerwana. Wówczas konieczne będzie anulowanie operacji lub wybranie innego dysku.

*Na tym etapie żadne operacje nie zostaną wykonane na fizycznych danych! Do tego momentu program będzie jedynie symulował wykonanie procedury. Wszystkie zmiany zostaną wprowadzone dopiero wtedy, gdy klikniesz **Kontynuuj** w oknie **Podsumowanie** kreatora.*

11.1.6 Zmiana typu odzyskiwanej partycji

Podczas odzyskiwania partycji można zmienić jej typ, mimo że w większości przypadków nie jest to wymagane.

Założmy następującą przykładową sytuację: zarówno system, jak i dane znajdują się na tej samej partycji podstawowej uszkodzonego dysku.

Jeśli partycja systemowa jest odzyskiwana na nowy (lub ten sam) dysk i ma być z niej ładowany system operacyjny, wybierz **Aktywna**.

Program Acronis True Image Home automatycznie skoryguje informacje startowe podczas odzyskiwania partycji systemowej, aby można było uruchomić z niej komputer, nawet jeśli została ona odzyskana na partycję inną niż oryginalna (lub dysk inny niż oryginalny).

Jeśli odzyskujesz partycję systemową na inny dysk twardy, zawierający własne partycje i system operacyjny, zwykle są odzyskiwane tylko dane. W takim przypadku możesz odzyskać partycję jako **Logiczną**, aby uzyskać dostęp tylko do danych.

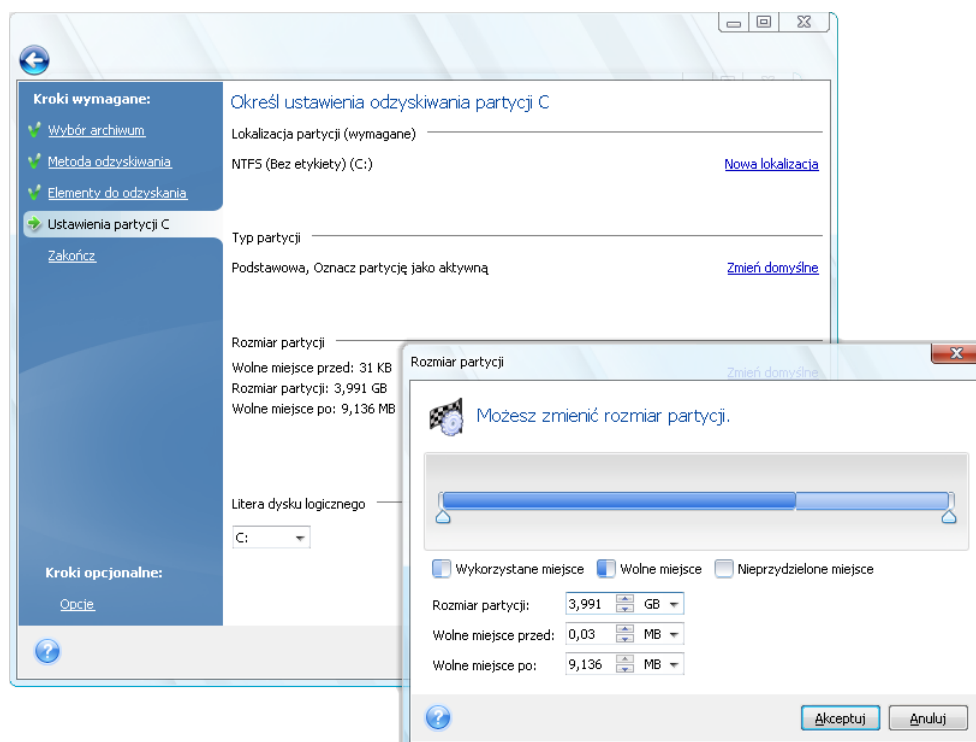
Domyślnie wybrany zostanie oryginalny typ partycji.

*Oznaczenie partycji, na której nie znajduje się system operacyjny, jako **Aktywna** może uniemożliwić uruchomienie komputera.*

11.1.7 Zmiana rozmiaru oraz lokalizacji odzyskiwanej partycji

Możesz zmienić rozmiar oraz lokalizację partycji, przesuwając ją lub jej granice za pomocą myszy (na poziomym pasku ekranu) lub wprowadzając żadaną wartość w odpowiednie pola.

Dzięki tej funkcji można ponownie rozdysponować miejsce na dysku na odzyskiwane partycje. W takim przypadku należy najpierw odzyskać tę partycję, która ma zostać zmniejszona.

Jest to przydatne, jeśli chce się skopiować dotychczasowy dysk twardy na nowy dysk o większej pojemności przez utworzenie jego obrazu i odzyskanie go na nowym dysku zawierającym większe partycje.

11.1.8 Przypisywanie litery do odzyskanej partycji

Program Acronis True Image Home przypisze odzyskanej partycji nieużywaną literę. Możesz wybrać żadaną literę z listy rozwijanej lub pozwolić programowi automatycznie przypisać literę poprzez wybranie opcji **Auto**.

Nie należy przypisywać liter do partycji, które są niedostępne dla systemów Windows, czyli innych niż FAT i NTFS.

11.1.9 Ustawianie opcji odzyskiwania

Kliknięcie **Opcje** w kroku **Zakończ** umożliwia wybranie opcji procesu odzyskiwania (tj. priorytetu tego procesu itp.). Ustawienia dotyczą tylko bieżącego zadania odzyskiwania. Możesz także edytować ustawienia domyślne. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawianie domyślnych opcji odzyskiwania (s. 108).

11.1.10 Wykonywanie odzyskiwania

Do tego momentu można wprowadzać zmiany w tworzonym zadaniu, klikając żądany krok i zmieniając ustawienia. Jeżeli klikniesz przycisk **Anuluj**, na dysku twardym nie zostaną wprowadzone żadne zmiany. Kliknięcie przycisku **Kontynuuj** spowoduje uruchomienie zadania.

Postęp zadania jest przedstawiany w specjalnym oknie. Kliknięcie przycisku **Anuluj** spowoduje zatrzymanie procesu. Należy jednak zauważyć, że wówczas partycja docelowa zostanie usunięta, a jej miejsce pozostanie nieprzydzielone, czyli wystąpi stan identyczny jak w przypadku niepowodzenia procesu odzyskiwania. W celu odzyskania „utraconej” partycji należy ponownie odzyskać ją z obrazu.

11.2 Ustawianie domyślnych opcji odzyskiwania

Aby ustawić opcje, które mają być używane domyślnie podczas wszystkich zadań odzyskiwania danych, wybierz **Narzędzia** → **Opcje** → **Opcje odzyskiwania**. Domyślnym opcjom odzyskiwania zawsze można przywrócić wartości ustawione podczas instalacji programu Acronis True Image Home. W tym celu kliknij **Przywróć wartości domyślne bieżących ustawień** na pasku narzędzi w oknie **Opcje**. Aby zresetować tylko jedną opcję odzyskiwania, wybierz ją w lewym panelu i kliknij **Przywróć wartości domyślne bieżących ustawień**.

*Kliknięcie **Przywróć wartości domyślne wszystkich ustawień** spowoduje przywrócenie wszystkich opcji domyślnych (dotyczących tworzenia kopii zapasowych/odzyskiwania, powiadomień itp.) do wartości wstępnych. W związku z tym tego przycisku należy używać z rozważką.*

11.2.1 Opcje odzyskiwania plików

- **Odzyskaj pliki z ich oryginalnymi ustawieniami zabezpieczeń.**

Ustawienie domyślne to opcja **włączona**.

Jeżeli podczas tworzenia kopii zapasowej zachowano ustawienia zabezpieczeń plików (zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików (s. 85)), można określić, czy należy je przywrócić, czy może pliki mają odziedziczyć ustawienia zabezpieczeń po folderze, do którego zostaną odzyskane.

Opcja ta działa tylko w przypadku odzyskiwania plików z archiwów plików/folderów.

- **Ustaw bieżącą datę i godzinę dla odzyskiwanych plików**

Ustawienie domyślne to opcja **wyłączona**.

W programie można określić odzyskanie daty i godziny plików z archiwum lub przypisanie im bieżącej daty i godziny. Domyślnie przypisywana jest data i godzina pliku z archiwum.

- **Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem**

Ustawienie domyślne to opcja **wyłączona**.

Przed odzyskaniem danych z archiwum program Acronis True Image Home może sprawdzić ich integralność. Jeśli istnieje podejrzenie uszkodzenia archiwum, włącz tę opcję.

- **Sprawdź system plików po odzyskaniu**

Ustawienie domyślne to opcja **wyłączona**.

Po odzyskaniu partycji z obrazu program Acronis True Image Home może sprawdzić integralność systemu plików. W tym celu należy włączyć tę opcję.

Ograniczenia dotyczące tej opcji:

- Sprawdzanie systemu plików jest dostępne tylko podczas odzyskiwania partycji z systemami plików FAT16/32 i NTFS.
- System plików nie zostanie sprawdzony, jeżeli podczas odzyskiwania będzie wymagane ponowne uruchomienie komputera, np. podczas odzyskiwania partycji systemowej w oryginalne miejsce.

11.2.2 Opcje zastępowania plików

Opcja ta nie dotyczy odzyskiwania dysków i partycji z obrazów.

Domyślnie istniejące pliki i foldery zostaną zastąpione, jednak najnowsze pliki i foldery są chronione przed zastąpieniem.

Można zdefiniować domyślne filtry dla określonych typów plików, które mają być zachowywane podczas odzyskiwania archiwów. Na przykład można określić, że pliki i foldery ukryte oraz systemowe, nowsze pliki i foldery, a także pliki spełniające wybrane kryteria nie będą zastępowane przez pliki z archiwum.

Podczas określania kryteriów można użyć typowych symboli wieloznacznych obsługiwanych w systemie Windows. Aby na przykład zachować wszystkie pliki o rozszerzeniu .exe, dodaj maskę *.exe. Zastosowanie maski **Moje???.exe** spowoduje zachowanie wszystkich plików z rozszerzeniem .exe, których nazwy zawierają siedem symboli i rozpoczynają się literami „moje”.

Usunięcie zaznaczenia pola wyboru **Zastąp istniejące pliki** zapewni tym plikom na dysku twardym bezwzględny priorytet nad zarchiwizowanymi plikami.

11.2.3 Polecenia poprzedzające/następujące

Program umożliwia określenie poleceń lub plików wsadowych, które będą wykonywane automatycznie przed rozpoczęciem i po zakończeniu procesu odzyskiwania danych. Kliknij **Edytuj**, aby otworzyć okno **Edytuj polecenie**, w którym możesz w łatwy sposób wprowadzić polecenie, jego argumenty oraz określić katalog roboczy lub przeglądać foldery w celu znalezienia pliku wsadowego.

Polecenia interaktywne, tzn. takie, które wymagają reakcji użytkownika, nie są obsługiwane.

Wyczyszczenie domyślnie zaznaczonego pola wyboru **Nie wykonuj operacji przed zakończeniem wykonywania polecenia** umożliwia uruchomienie procesu odzyskiwania podczas wykonywania podanego polecenia.

Jeśli odzyskiwanie ma być wykonywane nawet wtedy, gdy wykonanie polecenia się nie powiedzie, wyczyść domyślnie zaznaczone pole wyboru **Przerwij operację, jeśli polecenie zakończy się niepowodzeniem**.

Możesz przetestować utworzone polecenie, klikając przycisk **Sprawdź polecenie**.

Pamiętaj, że w przypadku odzyskiwania partycji systemowej do jej oryginalnej lokalizacji podane polecenie następujące nie zostanie wykonane, ponieważ odzyskanie partycji systemowej wymaga ponownego uruchomienia komputera, w trakcie którego polecenie zostanie anulowane. Polecenie to zostanie anulowane również wtedy, gdy program zażąda ponownego uruchomienia komputera w trakcie każdej innej operacji odzyskiwania.

11.2.4 Priorytet odzyskiwania

Ustawieniem domyślnym jest **Niski**.

Priorytet każdego uruchomionego w systemie procesu określa całkowite użycie procesora i ilość zasobów przydzielonych do tych procesów. Obniżenie priorytetu odzyskiwania spowoduje zwolnienie większej ilości zasobów dla innych zadań wykonywanych przez procesor. Podwyższenie priorytetu odzyskiwania może przyspieszyć ten proces dzięki przejęciu zasobów przydzielonych do innych

uruchomionych procesów. Efektywność zależy od całkowitego użycia procesora oraz od innych czynników.

11.3 Szczegółowe informacje na temat operacji odzyskiwania związanych z dyskami dynamicznymi/GPT i woluminami

Poniższe informacje mogą pomóc w przeprowadzaniu operacji odzyskiwania związanych z dyskami i woluminami dynamicznymi/GPT. Mogą zaistnieć różne sytuacje wymagające użycia zarówno podstawowych, jak i dynamicznych, dysków komputera. Analogicznie, można jednocześnie korzystać z dysków ze schematami partycji MBR i GPT.

1) Program Acronis True Image Home obsługuje odzyskiwanie woluminów dynamicznych w następujących lokalizacjach na lokalnych dyskach twardych:

- lokalizacja oryginalna (ten sam wolumin dynamiczny)
- inny dysk lub wolumin dynamiczny
- nieprzydzielone miejsce w grupie dynamicznej
- dysk podstawowy

Jeśli wolumin dynamiczny jest odzyskiwany w nieprzydzielonym miejscu w grupie dynamicznej, typ odzyskanego woluminu będzie taki sam, jaki był w archiwum.

Nie można ręcznie zmienić rozmiaru woluminów dynamicznych podczas odzyskiwania na dyskach dynamicznych. Jeśli trzeba zmienić rozmiar woluminu dynamicznego podczas odzyskiwania, odzyskiwanie musi się odbywać na dysku podstawowym.

Podczas przeprowadzania tzw. „odzyskiwania woluminów dynamicznych od podstaw” na nowym niesformatowanym dysku odzyskane woluminy stają się woluminami podstawowymi. Jeśli chcesz, aby odzyskane woluminy pozostały dynamiczne, przed przeprowadzeniem odzyskania należy przygotować dyski docelowe (podzielić na partycje i sformatować) za pomocą narzędzi innej firmy (np. przystawki Zarządzanie dyskami w systemie Windows).

2) Schemat partycjonowania dysku docelowego po przeprowadzeniu odzyskiwania pozostaje niezmienny:

- Jeśli obraz dysku GPT jest odzyskiwany na dysku GPT, dysk docelowy pozostaje dyskiem GPT.
- Jeśli obraz dysku GPT jest odzyskiwany na dysku MBR, dysk docelowy pozostaje dyskiem MBR.
- Jeśli obraz dysku MBR jest odzyskiwany na dysku MBR, dysk docelowy pozostaje dyskiem MBR.
- Jeśli obraz dysku MBR jest odzyskiwany na dysku GPT, dysk docelowy pozostaje dyskiem GPT.

Odzyskiwanie w nieprzydzielonym miejscu na dysku GPT nie jest obsługiwane.

3) Jeśli odzyskiwanie jest przeprowadzane na istniejącym woluminie, typ woluminu docelowego nie zmienia się. Przykłady:

- Jeśli wolumin dynamiczny jest odzyskiwany na woluminie podstawowym, wolumin docelowy pozostaje woluminem podstawowym.
- Jeśli łączony wolumin dynamiczny jest odzyskiwany na rozłożonym woluminie dynamicznym, wolumin docelowy pozostaje woluminem rozłożonym.

11.4 Używanie funkcji Acronis Universal Restore

Funkcja Acronis Universal Restore (wchodząca w skład dostępnego osobno pakietu Acronis Plus Pack) ułatwia tworzenie startowego klonu systemu na innym sprzęcie (aby uzyskać więcej informacji, zobacz Acronis Universal Restore (s. 26)). Wybierz tę opcję w przypadku przywracania dysku systemowego na komputer z innym procesorem, inną płytą główną lub innym urządzeniem pamięci masowej niż ich odpowiedniki w pierwotnym systemie, z którego pochodzi kopia zapasowa. Może się to okazać przydatne na przykład po wymianie uszkodzonej płyty głównej lub podczas migracji z komputera stacjonarnego na laptop. Funkcja Acronis Universal Restore umożliwia także przywracanie dysku systemowego z plików tib i vhd. W większości sytuacji potrzebny będzie ratunkowy nośnik startowy.

Funkcja Acronis Universal Restore jest niedostępna w przypadku odzyskiwania partycji systemowej z archiwum ciągłej kopii zapasowej Acronis.

Aby przywrócić system za pomocą funkcji Acronis Universal Restore:

1. Ustaw nośnik ratunkowy jako pierwsze urządzenie startowe w systemie BIOS. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja).
3. Kliknij łącze **Moje dyski** w obszarze **Odzyskaj** na ekranie powitalnym, aby uruchomić Kreator odzyskiwania, a następnie wybierz obraz dysku systemowego do odzyskania. Ponieważ litery dysków w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home mogą być inne niż litery dysków w systemie Windows, może być konieczne określenie ścieżki do pliku obrazu. W tym celu kliknij **Przeglądaj**, a następnie wybierz dysk i folder, w którym znajduje się obraz.
4. Wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** i zaznacz pole wyboru **Użyj technologii Acronis Universal Restore**.
5. Jeśli sprzęt docelowy jest wyposażony w określony kontroler pamięci masowej (na przykład SCSI, RAID lub Fibre Channel) do obsługi dysków twardych, w kroku **Menedżer sterowników** określ miejsce, w którym znajdują się sterowniki do określonego sprzętu. Jeśli sterowniki znajdują się na dyskietce lub płycie CD, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń na nośnikach wymiennych**. Jeśli niektóre sterowniki znajdują się na lokalnym dysku twardym lub w udziale sieciowym, zaznacz pole wyboru **Szukaj sterowników urządzeń w następujących lokalizacjach** (jeśli nie jest ono domyślne zaznaczone) i określ ścieżkę do sterowników, klikając **Dodaj ścieżkę wyszukiwania**.
Jeśli w tym kroku zostaną zaznaczone oba pola wyboru, funkcja Acronis Universal Restore użyje trzech źródeł sterowników:
 - nośniki wymienne,
 - foldery sterowników określone w tym kroku,
 - domyślny folder systemu Windows ze sterownikami (w przywracanym obrazie).Program znajdzie najodpowiedniejsze sterowniki i zainstaluje je w przywracanym systemie.
6. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową, a następnie określ ustawienia dotyczące partycji docelowej (nowej partycji systemowej). Upewnij się, że jest to partycja podstawowa i aktywna. Zazwyczaj nie trzeba zmieniać rozmiaru partycji, ponieważ jest on określany automatycznie.
7. Uważnie przeczytaj podsumowanie operacji wyświetlane w kroku **Zakończ**. Jeśli nie chcesz sprawdzić poprawności kopii zapasowej, kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje** na pasku bocznym i przed kliknięciem **Kontynuuj** zaznacz pole wyboru „Sprawdź poprawność archiwum przed odzyskaniem”.

Podczas przywracania mogą się pojawić komunikaty o błędach wskazujące na problemy ze znalezieniem niektórych sterowników w określonych folderach. W takim przypadku kliknij **Ignoruj**, aby kontynuować przywracanie, lub **Anuluj**, aby anulować proces, a następnie spróbuj znaleźć wymagany sterownik i powtórz proces przywracania.

Po pomyślnym przywróceniu partycji systemowej zamknij program Acronis True Image Home, uruchom system BIOS, ustaw systemowy dysk twardy jako pierwsze urządzenie startowe i uruchom przywrócony system Windows.

W trakcie pierwszego uruchamiania system Windows wyświetli wiele komunikatów „Znaleziono nowy sprzęt” oraz monit o ponowne uruchomienie komputera.

W przypadku użycia funkcji Acronis Universal Restore do przywrócenia kopii zapasowej konfiguracji z funkcją uruchamiania wielu systemów, obejmującej co najmniej dwie wersje systemu Windows, najważniejsze sterowniki zostaną zastąpione we wszystkich instalacjach systemu Windows.

12 Try&Decide

Funkcja Try&Decide pozwala stworzyć na komputerze bezpieczny, kontrolowany, tymczasowy obszar roboczy bez potrzeby instalowania specjalnego oprogramowania do wirtualizacji. W obszarze tym można wykonywać różne operacje systemowe bez obaw o uszkodzenie systemu operacyjnego, programów lub danych.

Wirtualne zmiany można następnie zastosować w oryginalnym systemie operacyjnym. Jeżeli w wirtualnym środowisku wprowadzisz zmiany wartości zachowania, możesz zatwierdzić je w systemie. Wśród operacji, które można wykonać za pomocą tej funkcji, można wymienić bezpieczne otwieranie wiadomości od nieznanych nadawców czy odwiedzanie stron internetowych, które mogą być szkodliwe.

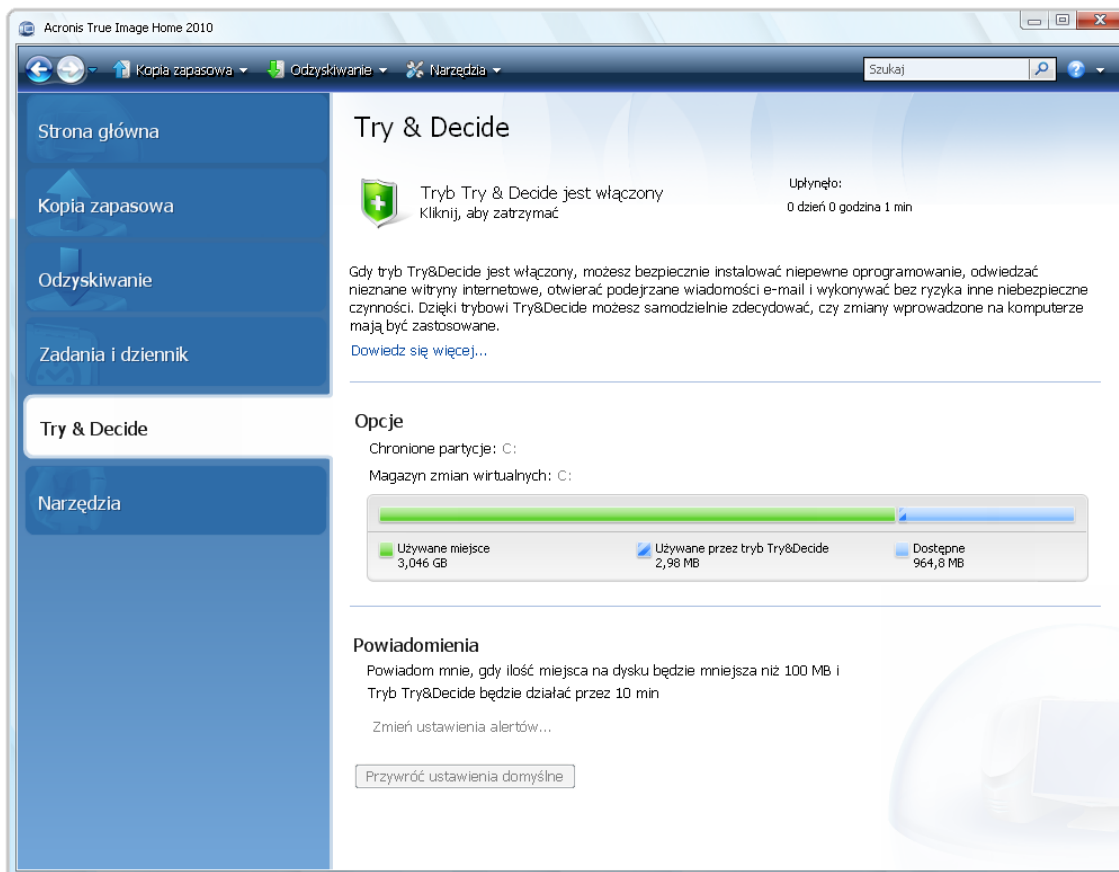
Jeśli na przykład w wyniku odwiedzin witryny internetowej lub otwarcia załącznika do wiadomości e-mail w tymczasowym duplikacie systemu zostanie umieszczony wirus, można po prostu zniszczyć duplikat, nie powodując żadnych szkód — wirus nie zainfekuje komputera.

Pamiętaj, że jeśli w trybie Try&Decide pobierzesz wiadomości e-mail z serwera pocztowego POP, utworzysz nowe pliki lub zmodyfikujesz istniejące dokumenty, a następnie zdecydujesz się odrzucić zmiany, pliki, zmiany dokumentów i wiadomości zostaną utracone. Jeśli korzystasz z poczty e-mail typu POP, przed aktywacją trybu Try&Decide zadбай o zmianę ustawień klienta poczty e-mail tak, aby pozostawiał kopię wiadomości na serwerze. Umożliwi to późniejsze ponowne pobranie wiadomości e-mail. Podobnie zapisz nowe pliki lub zmienione dokumenty na dysku niechronionym przez funkcję Try&Decide.

Po uruchomieniu trybu Try&Decide można bezpiecznie instalować dowolne aktualizacje systemu, sterowniki i aplikacje bez obawy o możliwe szkody w systemie. Jeżeli wyniki pracy będą w jakikolwiek sposób odbiegać od oczekiwań, można po prostu odrzucić zmiany wprowadzone w trybie Try&Decide.

Jedną z najlepszych cech trybu Try&Decide jest odizolowanie „prawdziwego” systemu operacyjnego od zmian wprowadzonych w tymczasowym duplikacie systemu na skutek aktualizacji. W przypadku zauważenia jakichkolwiek nieprawidłowości można łatwo przywrócić system do stanu początkowego, który nie został zmieniony w wyniku aktualizacji.

Z tego powodu można bezpiecznie instalować udostępniane aktualizacje systemu. Kiedy usługa Windows Update poinformuje, że dostępne są nowe aktualizacje systemu Windows i innych aplikacji firmy Microsoft, po prostu włącz tryb Try&Decide i zainstaluj te aktualizacje. Jeżeli wystąpi dowolny problem, odrzuć zmiany, pozostawiając rzeczywisty system operacyjny i zainstalowane aplikacje w niezmienionej postaci.

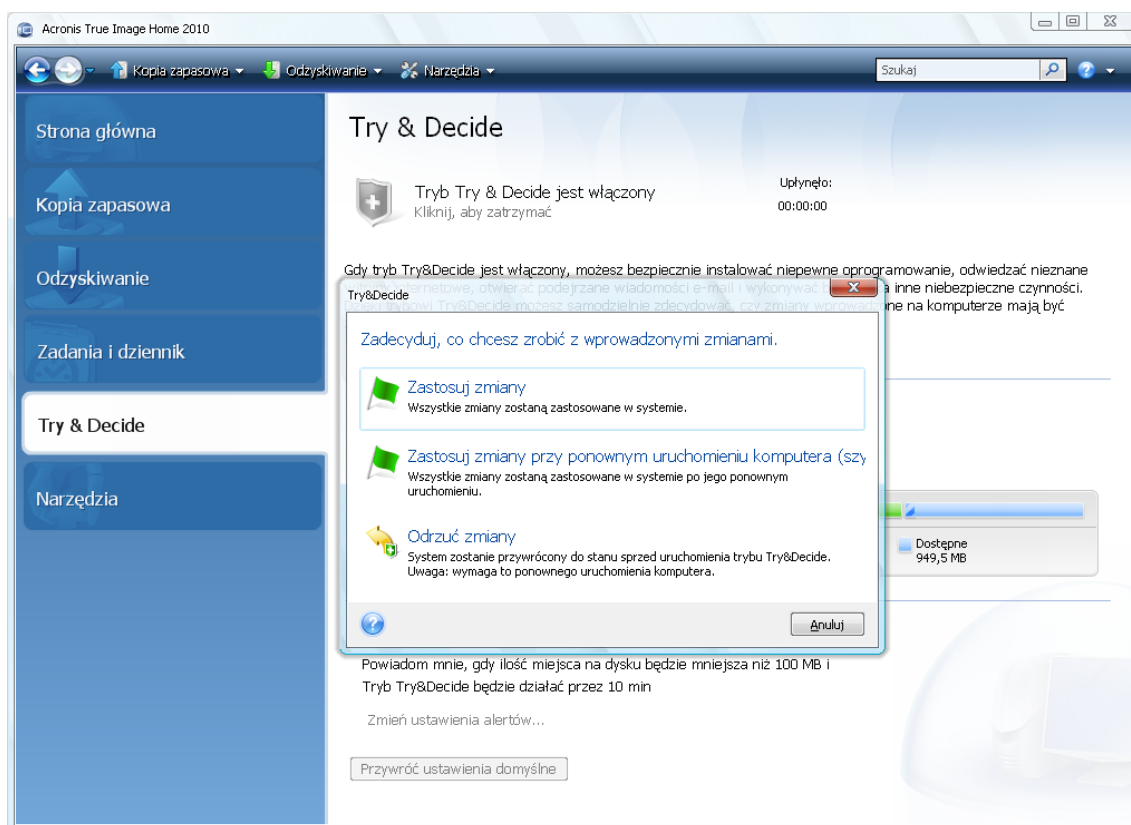
Tryb Try&Decide można włączyć na dowolny czas (nawet na wiele dni, chociaż w takim przypadku zastosowanie zmian może trwać dość długo), ponieważ nie wyłącza się on podczas ponownego uruchamiania systemu operacyjnego.

Jeśli używasz systemu Windows Vista lub Windows 7, podczas pracy w trybie Try&Decide program może dość intensywnie wykorzystywać wolne miejsce na dysku, nawet jeśli komputer jest bezczynny. Dzieje się tak, ponieważ w tle działają procesy porządkowe, np. indeksowanie.

Jeżeli w trakcie pracy w trybie Try&Decide komputer uruchomi się ponownie, przed rozruchem systemu operacyjnego pojawi się okno dialogowe oferujące dwie opcje — wyłączenie trybu i odrzucenie zmian oraz kontynuowanie pracy w tym trybie. Umożliwi to odrzucenie zmian, które spowodowały awarię systemu. Z drugiej strony, jeżeli komputer jest uruchamiany ponownie np. po zainstalowaniu nowej aplikacji, pracę w trybie Try&Decide możesz kontynuować po uruchomieniu systemu Windows.

W końcu nadejdzie chwila, gdy zdecydujesz się wyłączyć tryb Try&Decide przez kliknięcie przycisku **Zatrzymaj**. Po kliknięciu tego przycisku pojawi się okno dialogowe, w którym należy określić sposób postępowania ze zmianami wprowadzonymi w trybie Try&Decide, czyli ich zastosowanie lub odrzucenie:

- **Zastosuj zmiany** — umożliwia zachowanie zmian wprowadzonych w systemie.
- **Zastosuj zmiany przy ponownym uruchomieniu komputera** — umożliwia szybsze zastosowanie zmian. Zmiany zostaną zastosowane po ponownym uruchomieniu komputera.
- **Odrzuć zmiany** — powoduje powrót do stanu, w jakim system znajdował się przed uruchomieniem trybu Try&Decide.

Należy pamiętać, że praca w trybie Try&Decide spowalnia działanie systemu. Ponadto stosowanie wprowadzonych zmian trwa dość długo.

Należy pamiętać, że funkcja Try&Decide nie śledzi zmian na partycjach dysku. Z tego powodu w trybie Try&Decide nie jest możliwe wykonywanie wirtualnych operacji na partycjach, takich jak zmiana rozmiaru lub układu partycji. Ponadto nie wolno jednocześnie używać trybu Try&Decide oraz narzędzi do defragmentacji lub sprawdzania błędów dysku, ponieważ może to spowodować nieodwracalne uszkodzenia systemu plików, a także uniemożliwić uruchomienie komputera z dysku systemowego.

Program Acronis True Image Home śledzi zmiany do momentu prawie całkowitego zapełnienia miejsca w lokalizacji przeznaczonej do przechowywania zmian wirtualnych. Następnie program wyświetla powiadomienie, że należy zastosować lub odrzucić wykonane do tej pory zmiany. Jeśli zignorujesz to powiadomienie, program ponownie uruchomi system w sposób automatyczny po zapełnieniu dysku, odrzucając przy tym wszystkie zmiany. Wszelkie zmiany zostaną wówczas utracone.

Po włączeniu trybu Try&Decide nie można korzystać z wcześniej aktywowanego narzędzia Acronis Startup Recovery Manager. Po zatrzymaniu trybu Try&Decide i zastosowaniu lub odrzuceniu zmian uaktywnione wcześniej narzędzie Acronis Startup Recovery Manager nadal jest aktywne, ale nie można z niego korzystać za pomocą klawisza F11. Aby korzystać z klawisza F11, dezaktywuj narzędzie Acronis Startup Recovery Manager, a następnie ponownie je uaktywnij.

W przypadku wybrania opcji **Odrzuć zmiany** i ponownego uruchomienia komputera, na którym zainstalowano kilka systemów operacyjnych, możliwe jest uruchomienie tylko tego systemu, w którym używany był tryb Try&Decide. Po drugim ponownym uruchomieniu oryginalny rekord MBR zostanie przywrócony i możliwe będzie inicjowanie innych systemów operacyjnych.

12.1 Korzystanie z funkcji Try&Decide

Poniżej omówiono sposób korzystania z tej funkcji. Na początku musisz zdecydować, którą część systemu chcesz zabezpieczyć, a następnie odpowiednio skonfigurować opcje Try&Decide. Opcje te pozwalają również określić pozostałe ustawienia trybu Try&Decide.

12.1.1 Opcje i powiadomienia funkcji Try&Decide

Opcje funkcji Try&Decide można konfigurować stosownie do potrzeb.

- **Chronione partycje** — określ, które partycje mają być chronione przed nieautoryzowanymi zmianami podczas sesji Try&Decide. Domyślnie funkcja T&D chroni partycję systemową (dysk C). Można jednak dodać inne partycje lub dyski znajdujące się w systemie.
- **Magazyn zmian wirtualnych** — określ, gdzie funkcja Try&Decide będzie przechowywać informacje dotyczące wirtualnych zmian systemu. Domyślnie funkcja T&D zapisuje te informacje w wolnym miejscu na dysku C. W tym celu można też wybrać strefę Acronis Secure Zone lub inny dysk logiczny bądź dysk twardy.

W przypadku ochrony kilku partycji nie można wybrać jednej z tych partycji do przechowywania zmian wirtualnych. Nie można też wybrać zewnętrznego dysku twardego.

- **Powiadomienia** — określ, czy funkcja Try&Decide powinna powiadamiać o wypełnieniu całego miejsca przeznaczonego na zapisywanie zmian wirtualnych oraz o upływie określonego czasu. Domyślnie wszystkie powiadomienia są **włączone**. Aby zmienić ustawienia domyślne, kliknij **Zmień ustawienia alertów**.

Domyślne ustawienia opcji funkcji Try&Decide można w dowolnej chwili przywrócić, klikając **Przywróć ustawienia domyślne**.

12.2 Przykłady użycia funkcji Try&Decide

Narzędzie Try&Decide może okazać się przydatne w wielu przypadkach; poniżej znajduje się kilka przykładów:

Zdarza się, że instalacja oprogramowania antywirusowego niekorzystnie wpływa na działanie niektórych aplikacji lub nawet uniemożliwia uruchomienie niektórych programów. Funkcja Try&Decide może pomóc w uniknięciu tego problemu. Oto jak możesz to zrobić:

1. Wybierz program antywirusowy i pobierz jego wersję próbną.
2. Włącz tryb Try&Decide.

3. Zainstaluj program antywirusowy.
4. Przetestuj działanie zainstalowanych aplikacji, wykonując standardowe zadania.
5. Jeżeli wszystkie aplikacje działają bez problemów, możesz z dużą pewnością stwierdzić, że nie wystąpią problemy z kompatybilnością i zakupić oprogramowanie antywirusowe.
6. Jeżeli wystąpi jakikolwiek problem, odrzuć zmiany w systemie i przetestuj oprogramowanie antywirusowe innego producenta. Kolejna próba może okazać się pomyślna.

Kolejny przykład: przypadkowo usuwasz niektóre pliki, a następnie opróżniasz Kosz. Okazało się, że skasowane pliki zawierają ważne dane i chcesz cofnąć operację usunięcia tych danych za pomocą odpowiedniego oprogramowania. Jednakże czasami podczas próby odzyskania usuniętych plików możesz popełnić błąd, pogarszając sytuację. Oto jedna z metod odzyskania utraconych plików:

1. Włącz tryb Try&Decide.
2. Uruchom narzędzie do odzyskiwania plików.
3. Po zakończeniu skanowania w poszukiwaniu usuniętych plików lub folderów program wyświetli znalezione usunięte elementy i zaoferuje ich zapisanie. Zawsze istnieje zagrożenie wybrania niewłaściwego pliku podczas odzyskiwania i nadpisania go jako właściwego. Jeżeli nie użyjesz narzędzia Try&Decide, błąd ten może okazać się krytyczny i plik zostanie nieodwracalnie utracony.
4. Teraz możesz anulować zmiany dokonane w trybie Try&Decide i wykonać jeszcze jedną próbę przywrócenia pliki po ponownym włączeniu trybu Try&Decide. Tego typu próby mogą być ponawiane, dopóki nie będziesz mieć pewności, że zrobisz wszystko, co było można, aby przywrócić plik.

Funkcja Try&Decide ma jeszcze jedną zaletę. Możesz pozwolić dzieciom korzystać z komputera bez obawy, że przypadkowo uszkodzą system operacyjny lub narobią bałaganu w Twoich dokumentach.

Założmy, że Twoje dziecko ma konto użytkownika z ograniczonymi uprawnieniami.

1. Włącz tryb Try&Decide. Wykonywanie zmian w opcjach trybu Try&Decide lub jego wyłączenie jest możliwe tylko przez użytkownika posiadającego uprawnienia administratora.
2. Wyloguj się, a następnie zaloguj się na konto dziecka.
3. Dziecko może wtedy korzystać z komputera. Kiedy skończy grać lub surfować po Internecie albo gdy uznasz, że powinno już pójść spać, przywróć system do stanu sprzed udostępnienia go dziecku. Aby to zrobić, zaloguj się i odrzuć zmiany wykonane w czasie trwania sesji Try&Decide.

Powszechnie znany jest fakt, że narzędzie „Dodaj/usuń programy” Panelu sterowania systemu Windows nie gwarantuje całkowitego odinstalowania aplikacji. Dzieje się tak dlatego, że większość programów nie dostarcza odpowiednich informacji, które pozwalałyby na odinstalowanie ich bez śladu. Za każdym razem, gdy instalujesz, a następnie usuwasz wersję próbną programu, w komputerze pozostają „śmieci”, które po pewnym czasie spowalniają działanie systemu. Nawet korzystanie z wyspecjalizowanych programów do deinstalacji nie gwarantuje kompletności tego procesu. Dopiero funkcja Try&Decide zapewnia pełne i dokładne odinstalowanie każdego oprogramowania w sposób szybki i łatwy. Oto jak możesz to zrobić:

1. Włącz tryb Try&Decide.
2. Zainstaluj aplikację, którą chcesz wypróbować.
3. Przetestuj program.
4. Jeżeli będziesz chciał ją odinstalować, po prostu odrzuć zmiany wykonane na komputerze w trybie Try&Decide.

Funkcja ta może być przydatna nie tylko dla tych, którzy, przykładowo, grają na komputerze, ale także dla profesjonalnych testerów oprogramowania, którzy mogą korzystać z nich na komputerach testujących.

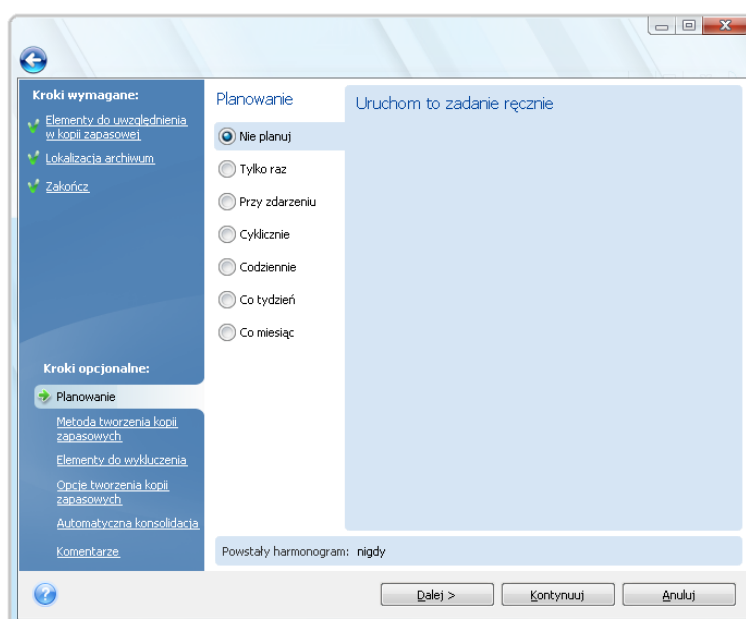
13 Planowanie zadań

13.1 Tworzenie zaplanowanych zadań

Nowe zadanie można zaplanować w kroku **Planowanie** dostępnym w **Kreatorze kopii zapasowych** oraz **Kreatorze sprawdzania poprawności**. Zadanie można również zaplanować, klikając **Utwórz zadanie tworzenia kopii zapasowej** lub **Utwórz zadanie sprawdzania poprawności** na pasku narzędzi na ekranie **Zadania i dziennik**.

Jeśli archiwum kopii zapasowej, którego poprawność chcesz sprawdzić, jest chronione hasłem, program Acronis True Image Home wyświetli monit o jego podanie.

1. Określ harmonogram wykonywania zadania. Wybierz jedną z następujących opcji:

- **Tylko raz** — zadanie zostanie wykonane tylko raz, o określonej godzinie wyznaczonego dnia.
- **Przy zdarzeniu** — zadanie będzie uruchamiane po wystąpieniu zdarzenia wybranego w prawym panelu.
- **Cyklicznie** — zadanie będzie uruchamiane okresowo z częstotliwością podaną w panelu **Uruchamiaj to zadanie cyklicznie**, w którym określa się czas upływający między przebiegami zadania.
- **Codziennie** — zadanie będzie wykonywane codziennie lub co kilka dni.
- **Co tydzień** — zadanie będzie wykonywane raz w tygodniu lub w wybranym dniu co kilka tygodni.
- **Co miesiąc** — zadanie będzie wykonywane raz w miesiącu w wybranym dniu.

Aby przełożyć termin wykonania zadania do czasu, kiedy komputer będzie beczynny, zaznacz pole **Uruchom zadanie tylko wtedy, gdy komputer jest beczynny**. Zadanie zostanie uruchomione automatycznie, kiedy komputer będzie beczynny (nie będzie używana mysz ani klawiatura) przez liczbę minut określoną w polu **Czekaj wygaszacza ekranu**. Uruchomione zadanie jest zawsze wykonywane w całości, ponieważ użytkownik nie ma możliwości jego przerwania. Jednak podczas wykonywania zadania można korzystać z komputera.

Jeśli komputer jest wyłączony w czasie, na który zaplanowano wykonanie zadania, system może wykonać zadanie bezpośrednio po ponownym uruchomieniu komputera, jeśli jest zaznaczone pole **W przypadku przegapienia uruchom zadanie podczas uruchamiania systemu**. Opcja nie działa, gdy komputer został uruchomiony z trybu „uśpienia” lub „hibernacji”.

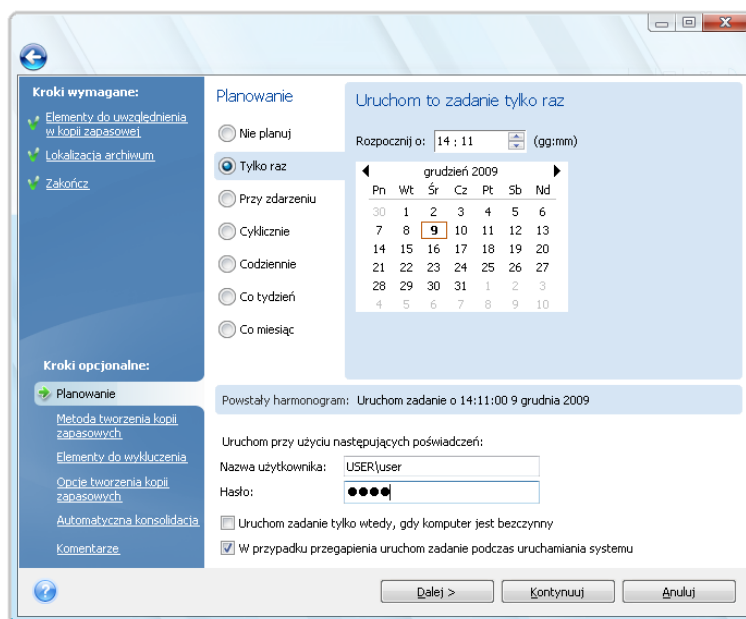
Jeśli zaplanowano zadanie tworzenia kopii zapasowej na dysku flash USB lub zewnętrznym dysku twardym, na ekranie planowania widnieją dwa dodatkowe pola wyboru: **W przypadku przegapienia uruchom zadanie, gdy urządzenie zostanie podłączone** oraz **Uruchom zadanie tylko, jeśli urządzenie jest podłączone**. Zaznaczenie pierwszego pola wyboru umożliwia utworzenie pominiętej kopii zapasowej po podłączeniu urządzenia pamięci USB, jeśli było ono odłączone w czasie, na który zaplanowano wykonanie tego zadania. Aby przegapione zadanie zostało wykonane tylko po podłączeniu tego samego urządzenia, zaznacz także pole **Uruchom zadanie tylko, jeśli urządzenie jest podłączone**. W przeciwnym wypadku pominięte zadanie zostanie uruchomione po podłączeniu dowolnego urządzenia pamięci USB.

Uruchom zadanie przy alarmie dysku twardego (dostępna po zainstalowaniu programu Acronis Drive Monitor) — jeśli jest włączona, zadanie jest uruchamiane natychmiast po wystąpieniu alarmu w programie Acronis Drive Monitor dotyczącego ewentualnego problemu z jednym z dysków twardych objętych zadaniem. Acronis Drive Monitor jest programem narzędziowym do monitorowania kondycji dysków twardych na podstawie informacji uzyskanych za pomocą raportów S.M.A.R.T. dysku twardego, dzienników systemu Windows i własnych skryptów.

1. Określ czas uruchamiania zadania oraz inne parametry, zależnie od wybranej częstotliwości. W przypadku większości zaplanowanych zadań (poza tymi, dla których ustawiono opcję uruchamiania „Tylko raz”) można zaznaczyć pole **Data rozpoczęcia** i ustawić datę pierwszego uruchomienia zadania. Może to być przydatne podczas implementowania określonego scenariusza tworzenia kopii zapasowej. Aby zapoznać się z przykładem, zobacz Cykliczne automatyczne tworzenie pełnej i przyrostowej/różnicowej kopii zapasowej (s. 128).
2. Następnie określ nazwę użytkownika będącego właścicielem uruchamianego zadania. W przeciwnym razie zaplanowane wykonanie nie będzie możliwe.
3. Wprowadź nazwę użytkownika (lub pozostaw nazwę zalogowanego użytkownika). Wprowadź hasło.

13.1.1 Konfigurowanie jednorazowego wykonania zadania

Jeżeli wybrana jest opcja jednorazowego wykonania zadania (Tylko raz), podaj godzinę jego rozpoczęcia. Następnie wybierz datę wykonania z kalendarza:

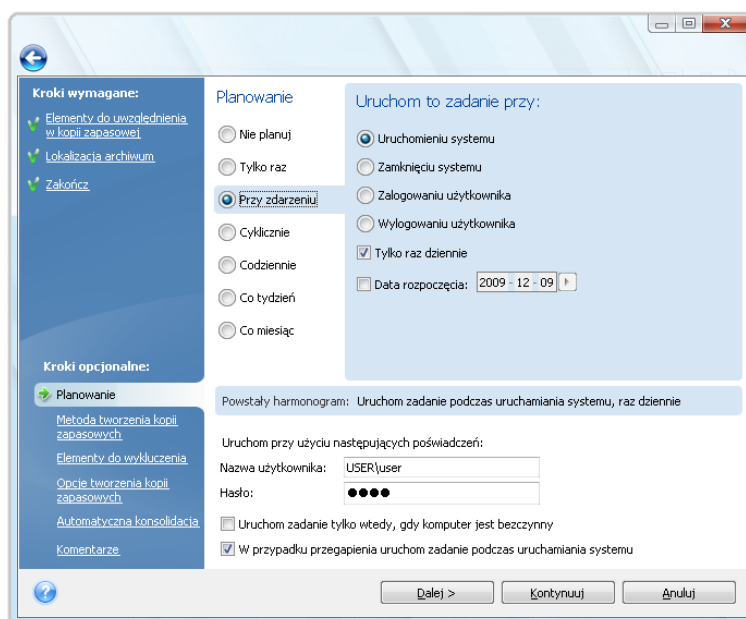
13.1.2 Konfigurowanie wykonywania po wystąpieniu zdarzenia

Po wybraniu opcji uruchamiania zadania po wystąpieniu zdarzenia określ zdarzenie, po którym zadanie ma zostać uruchomione:

- **Uruchomieniu systemu** – zadanie uruchamiane będzie przy każdym uruchomieniu systemu operacyjnego
- **Zamykaniu systemu** – zadanie uruchamiane będzie podczas każdego zamykania systemu lub ponownego uruchamiania komputera
- **Logowaniu użytkownika** – zadanie uruchamiane będzie po każdym zalogowaniu się użytkownika w systemie operacyjnym
- **Wylogowaniu użytkownika** – zadanie będzie uruchamiane po każdym wylogowaniu się użytkownika z systemu operacyjnego

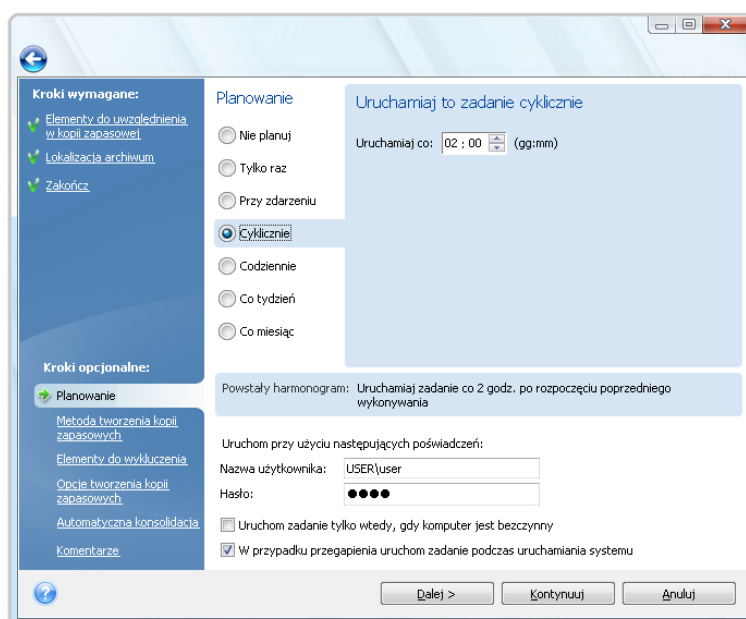
Można także określić datę rozpoczęcia zadania.

Jeżeli zadanie uruchamiane ma być tylko przy pierwszym wystąpieniu zdarzenia w danym dniu, zaznacz opcję **Tylko raz dziennie**.

13.1.3 Konfigurowanie wykonywania cyklicznego

W przypadku wybrania opcji **Cyklicznie** ustaw wartość Godzina rozpoczęcia i określ odstęp między zadaniami tworzenia kopii zapasowej w godzinach i minutach. Można także określić datę rozpoczęcia zadania.

13.1.4 Konfigurowanie codziennego wykonywania zadania

Jeżeli wybrana jest opcja codziennego wykonywania zadania, podaj godzinę rozpoczęcia oraz dni wykonywania zadania:

- **Codziennie**
- **W każdy dzień powszedni**
- **Co x dni** — zadanie będzie wykonywane co kilka dni (określ częstotliwość).

Jeżeli zadanie ma być powtarzane kilka razy dziennie, zaznacz pole **Uruchamiaj zadanie co x godz. aż do końca dnia** i określ częstotliwość w godzinach.

Można także określić datę rozpoczęcia zadania.

13.1.5 Konfigurowanie wykonywania zadania co tydzień

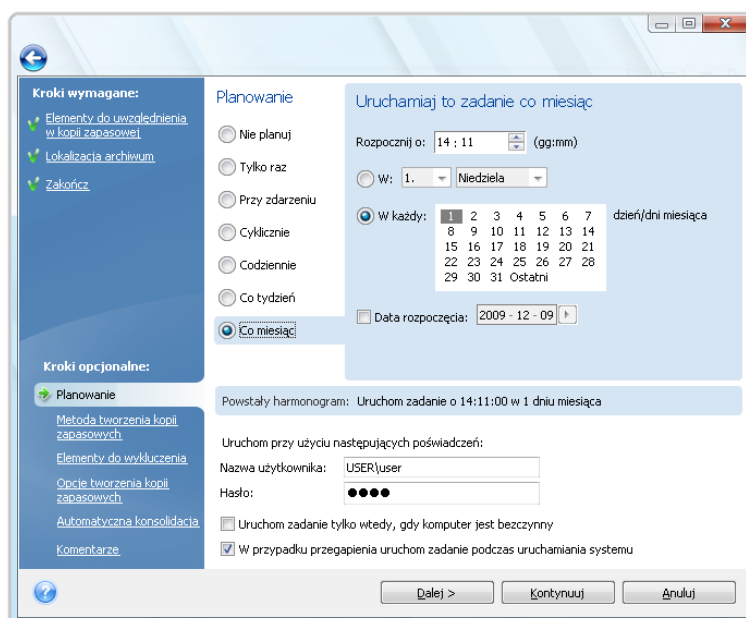
Jeżeli wybrana jest opcja cotygodniowego wykonywania zadania, w polu **Uruchamiaj zadanie co x tydzień/tygodni(e)** w określ częstotliwość wykonywania (co tydzień, co dwa tygodnie itd.) oraz dni, w które należy uruchamiać zadanie. Można także określić datę rozpoczęcia zadania.

13.1.6 Konfigurowanie wykonywania zadania co miesiąc

Jeżeli wybrana jest opcja comiesięcznego wykonywania zadania, podaj godzinę rozpoczęcia oraz dni wykonywania zadania:

- **W <określ dzień>** — zadanie będzie wykonywane określonego dnia (np. w drugi wtorek lub czwarty piątek miesiąca), wybranego z listy rozwijanej.
- **W każdy x dzień/dni miesiąca** — zadanie będzie wykonywane określonego dnia. Na przykład możesz ustawić wykonywanie zadania 10., 20. i ostatniego dnia miesiąca.

Można także określić datę rozpoczęcia zadania.

13.2 Importowanie zaplanowanych zadań podczas aktualizacji

Podczas aktualizacji wcześniejszej wersji programu Acronis True Image Home, w której zaplanowano zadania, podczas pierwszego uruchomienia zaktualizowanego programu Acronis True Image Home te zadania zostaną automatycznie znalezione i dodane do listy zadań wyświetlonych na ekranie **Zadania i dziennik** na karcie **Zaplanowane zadania**.

Zadania są wykonywane zgodnie z ich skryptami. Program szuka skryptów zadań w specjalnym folderze (zwykle prowadzi do niego ścieżka C:\Documents and Settings\All Users\Application Data\Acronis\TrueImageHome\Scripts). Skrypty nowych zadań utworzonych po przeprowadzeniu uaktualnienia również będą umieszczone w tym folderze.

Jeśli program Acronis True Image Home jest uaktualniany z wersji 2009, wszystkie operacje udostępniane przez program będzie można wykonać za pomocą zaimportowanych zadań. Te operacje opisano w sekcji Zarządzanie zaplanowanymi zadaniami (s. 126).

Jeśli w momencie tworzenia kopii zapasowej lub sprawdzania poprawności ręcznie utworzono niezaplanowane zadania w programie Acronis True Image Home 2009, te zadania również zostaną znalezione i wyświetlone na karcie **Niezaplanowane zadania**.

Podczas uaktualniania wersji 11 programu Acronis True Image Home zostaną znalezione również istniejące zadania. Jednak można będzie je uruchomić tylko ręcznie. Jest to spowodowane znacznymi zmianami formatu skryptu w programie Acronis True Image Home 2009. Zachowywanie starych zadań nie ma więc większego sensu. W tej sytuacji należy utworzyć nowe zaplanowane zadania od początku. Nie można importować zadań z programów Acronis True Image Home w wersji 10 lub starszych.

13.3 Zarządzanie zaplanowanymi zadaniami

Aby zarządzać zaplanowanymi zadaniami, na pasku bocznym kliknij **Zadania i dziennik**. Zostanie wyświetlony ekran **Zarządzanie zadaniami** z domyślnie otwartą kartą **Zaplanowane zadania**. Na karcie tej wyświetlane są szczegółowe informacje dotyczące wszystkich zaplanowanych zadań: nazwa, stan, harmonogram, godzina ostatniego uruchomienia, ostatni wynik i właściciel.

Domyślnie widzisz tylko swoje własne zadania, jednak możesz również wyświetlić zadania innych użytkowników oraz zarządzać nimi. W tym celu z głównego menu programu wybierz **Narzędzia** → **Opcje** → **Wygląd**. Następnie wybierz opcję **Filtr** i wyczyść pole wyboru **Wyświetl tylko zadania utworzone przez bieżącego użytkownika**.

Możesz również edytować inne parametry zadań. Edycja przebiega w ten sam sposób co tworzenie, jednak program pokazuje wcześniej skonfigurowane opcje, więc wystarczy tylko wprowadzić żądane zmiany. Aby edytować zadanie, na pasku narzędzi kliknij polecenie **Edytuj**.

Aby wprowadzić zmiany tylko w harmonogramie zadania, wybierz zadanie i kliknij **Zmień harmonogram** na pasku narzędzi.

Aby usunąć zadanie za potwierdzeniem, na pasku narzędzi kliknij polecenie **Usuń**.

Aby zmienić nazwę zadania, na pasku narzędzi kliknij polecenie **Zmień nazwę** i wprowadź nową nazwę zadania.

Wybrane zadanie możesz uruchomić w każdej chwili, wybierając na pasku narzędzi polecenie **Uruchom**.

Jeśli zaplanowane zadanie nie będzie uruchamiane przez jakiś czas, ale będzie jeszcze używane w przyszłości, można wyłączyć zadanie na jakiś czas, klikając **Wyłącz** na pasku narzędzi, a potem włączyć je ponownie, kiedy będzie to potrzebne. Nie trzeba więc tworzyć zadania od nowa.

Aby utworzyć kilka podobnych zadań, wystarczy wybrać zadanie, kliknąć **Klonuj** na pasku narzędzi, a następnie zmienić nazwę sklonowanego zadania i wprowadzić odpowiednie zmiany.

Dodatkowo wszystkie opisane powyżej czynności możesz wybrać również z menu skrótów, które pojawi się po kliknięciu zaplanowanego zadania prawym przyciskiem myszy.

Te same operacje są dostępne w przypadku niezaplanowanych zadań wymienionych na karcie **Niezaplanowane zadania**. Jeżeli podczas edycji niezaplanowanego zadania skonfigurujesz dowolne opcje planowania, zadanie zostanie przeniesione z karty **Niezaplanowane zadania** na kartę **Zaplanowane zadania**.

13.4 Przykłady scenariuszy z użyciem harmonogramów tworzenia kopii zapasowych

13.4.1 Pełne kopie zapasowe z automatycznym usuwaniem po naruszeniu rozmiaru

Niektórzy użytkownicy wolą tworzyć wyłącznie pełne kopie zapasowe. Czas odzyskiwania pełnej kopii zapasowej jest najkrótszy w porównaniu z kopią przyrostową i różnicową, a wiele osób uważa, że taki typ kopii zapasowej jest najmniej zawodny, jako że program potrzebuje tylko jednego pliku podczas odzyskiwania kopii zapasowej.

Założmy, że na dysku twardym jest dużo miejsca do przechowywania kopii zapasowych i chcemy utworzyć pięć pełnych kopii zapasowych dysku systemowego — każdą co tydzień — czyli obejmujących łącznie około jeden miesiąc. Ponadto najstarsza kopia zapasowa ma być automatycznie usuwana, aby w archiwum znajdowało się tylko pięć kopii zapasowych. Oto odpowiednia procedura:

- a) Podczas konfigurowania zadania tworzenia kopii zapasowej w kroku „Planowanie” wybierz opcję „Co tydzień”, pozostaw domyślną wartość ustawienia „Uruchamiaj zadanie co 1 tydzień”, a następnie wybierz dzień tygodnia, w którym ma być tworzona kopia zapasowa (np. sobotę).
- b) W kroku „Metoda tworzenia kopii zapasowych” wybierz metodę „Pełna” i wyczyść pole wyboru „Nowa pełna kopia zapasowa zastąpi poprzednią” (to pole jest domyślnie zaznaczone).
- c) W kroku „Konsolidacja automatyczna” trzeba zaznaczyć pole wyboru „Liczba kopii zapasowych przekracza” i ustawić limit pięciu kopii zapasowych, a następnie ukończyć konfigurowanie zadania tworzenia kopii zapasowej.

Program zacznie tworzyć pełne kopie zapasowe od najbliższej soboty i będzie zachowywał w archiwum pierwszych pięć kopii zapasowych. Podczas szóstego przebiegu program utworzy szóstą kopię zapasową, co spowoduje przekroczenie ograniczenia dotyczącego liczby kopii zapasowych. Jako że nie można konsolidować pełnych kopii zapasowych, program usunie najstarszą kopię zapasową. Ta procedura zostanie powtórzona podczas następnego uruchomienia zadania itd.

Oczywiście ten scenariusz tworzenia kopii zapasowych może być używany do częstszego lub rzadszego tworzenia pełnych kopii zapasowych (np. codziennie lub co miesiąc). Użytkownik musi tylko ustawić odpowiedni harmonogram.

Wynik przedstawionego scenariusza tworzenia kopii zapasowych można także osiągnąć, zaznaczając pole wyboru „Okres przechowywania starych kopii zapasowych przekracza (dni)” i wpisując na przykład 30 dni. Program usunie najstarszą kopię zapasową, kiedy okres jej przechowywania przekroczy 30 dni i pozostawi pięć kopii zapasowych, które mają mniej niż 30 dni.

13.4.2 Pełne kopie zapasowe z automatycznym usuwaniem po zapełnieniu magazynu kopii zapasowych

Oto kolejny scenariusz zakładający wykorzystanie tylko pełnych kopii zapasowych i automatyczne usuwanie najstarszych kopii. W tym scenariuszu chcemy tworzyć cotygodniowe pełne kopie zapasowe na dedykowanym dysku twardym do momentu jego zapełnienia, po którym program usuwa najstarszą kopię zapasową, zwalniając miejsce na kolejną kopię.

W tej sytuacji trzeba ustawić opcje zadań, takie jak w punktach a) oraz b) poprzedniego scenariusza tworzenia kopii zapasowych. W kroku „Konsolidacja automatyczna” zaznacz pole wyboru „Rozmiar

archiwum przekracza” i ustaw ograniczenie dotyczące rozmiaru archiwum w następujący sposób: pojemność dysku twardego pomniejszona o szacowany rozmiar pełnej kopii zapasowej (ograniczenie można dostosować, edytując zadanie po uruchomieniu pierwszej pełnej kopii zapasowej i sprawdzeniu, jaki jest rzeczywisty rozmiar pliku kopii zapasowej). Aby została uruchomiona procedura automatycznej konsolidacji, która w tym przypadku będzie polegała na usunięciu najstarszej kopii zapasowej, musi zostać przekroczony określony rozmiar archiwum. Nastąpi to podczas tworzenia następnej pełnej kopii zapasowej, która prawdopodobnie zapełni cały dysk. Podczas określania ograniczenia rozmiaru archiwum zaleca się uwzględnienie dodatkowego miejsca rezerwowego na ostatnią pełną kopię zapasową utworzoną przed konsolidacją, ponieważ kolejne pełne kopie zapasowe mogą być większe niż pierwsza kopia. Za zapewnieniem dodatkowego miejsca przemawia także to, że jeśli nie ma dosyć miejsca na plik kopii zapasowej, uruchomione zadanie zostanie przerwane i program nie utworzy nowej kopii zapasowej ani nie usunie najstarszej kopii. Jeśli nie podejmiesz żadnych działań, ta sytuacja powtórzy się podczas kolejnych przebiegów zadania.

13.4.3 Pełne kopie zapasowe w strefie Acronis Secure Zone z automatycznym usuwaniem

Istnieje jeszcze jedna metoda implementowania scenariusza tworzenia tylko pełnych kopii zapasowych i automatycznego usuwania najstarszych kopii. Można w tym celu użyć strefy Acronis Secure Zone i programu Acronis True Image Home dla systemu Windows. Tak jak w poprzednim scenariuszu, chcemy tworzyć cotygodniowe pełne kopie zapasowe na dedykowanym dysku twardym do momentu jego zapełnienia, po którym program usuwa najstarszą kopię zapasową, zwalniając miejsce na kolejną kopię.

a) Utwórz strefę Acronis Secure Zone na dysku twardym, który ma służyć do przechowywania kopii zapasowych. Rozmiar strefy zależy od indywidualnych wymagań: może być równy ilości miejsca przeznaczonego na przechowywanie pojedynczej kopii zapasowej (z pewną rezerwą) albo zajmować nawet cały dysk twardy.

b) Otwórz domyślne opcje tworzenia kopii zapasowych, wybierając w menu głównym **Narzędzia** → **Opcje** → **Opcje tworzenia kopii zapasowej**. Kliknij **Obsługa błędów** i zaznacz pole **Jeśli w strefie ASZ jest za mało miejsca, usuń najstarsze archiwum**.

a) Podczas konfigurowania zadania tworzenia kopii zapasowej w kroku **Planowanie** wybierz opcję **Co tydzień**, pozostaw domyślną wartość ustawienia „Uruchamiaj zadanie co 1 tydzień”, a następnie wybierz dzień tygodnia, w którym ma być tworzona kopia zapasowa (np. sobotę).

d) W kroku **Metoda tworzenia kopii zapasowych** wybierz opcję **Pełna**. Dzięki temu będą tworzone tylko pełne kopie zapasowe. Zakończ konfigurowanie zadania.

Zadanie zostanie uruchomione, a pełne kopie zapasowe będą przechowywane w strefie Acronis Secure Zone aż do wyczerpania wolnego miejsca. Kiedy w strefie nie ma już wolnego miejsca na bieżącą pełną kopię zapasową, program automatycznie usuwa najstarszą kopię zapasową, aby zwolnić miejsce na nową kopię.

13.4.4 Cykliczne automatyczne tworzenie pełnej i przyrostowej/różnicowej kopii zapasowej.

Ponieważ w systemach Vista i Windows 7 procesy usprawniające działanie systemu, takie jak defragmentacja i indeksowanie, zwykle są uruchamiane w tle, rozmiar przyrostowych lub różnicowych kopii zapasowej może być porównywalny z rozmiarem pełnych kopii zapasowych, nawet jeśli zmiany były wprowadzane przez użytkownika rzadko i było ich niewiele. Biorąc to pod uwagę,

wyduje się, że najlepszą strategią tworzenia kopii zapasowych dla użytkowników systemów Vista i Windows 7 oraz programów do automatycznej defragmentacji dysków (np. Diskeeper) jest tworzenie tylko pełnych kopii zapasowych.

Dlatego warto rozważyć bardziej złożony scenariusz tworzenia kopii zapasowych zasugerowany przez użytkownika programu Acronis True Image Home. Chcemy utworzyć następujący harmonogram: pierwszego dnia tworzymy pełną kopię zapasową, następnie 6 przyrostowych (lub różnicowych) kopii zapasowych, a następnie kolejną pełną kopię zapasową. Kopie zapasowe mają być zachowywane przez 3 tygodnie. Na początku czwartego tygodnia, po utworzeniu pełnej kopii zapasowej, program ma automatycznie usunąć pełną kopię zapasową z pierwszego tygodnia i wszystkie sześć połączonych kopii przyrostowych. Takiego efektu nie można osiągnąć za pomocą jednego zadania tworzenia kopii zapasowej, ale trzy takie zadania wystarczą, aby spełnić te wymagania.

Założmy, że kopia zapasowa ma być wykonywana codziennie o 22:00.

a) W kroku **Planowanie** podczas konfigurowania pierwszego zadania tworzenia kopii zapasowej wybierz opcję **Co tydzień**, ustaw „Uruchamiaj zadanie co 3 tygodnie”, a następnie zaznacz wszystkie siedem dni tygodnia i ustaw wartość 22:00 jako godzinę początkową. W polu „Data rozpoczęcia” pozostaw dzisiejszą datę.

b) W kroku **Metoda tworzenia kopii zapasowych** wybierz metodę przyrostową, zaznacz pole wyboru „Utwórz nową pełną kopię zapasową po utworzeniu” i w polu liczby kopii zapasowych wpisz „6”. Ponadto zaznacz pole wyboru **Usuń poprzednie archiwum kopii zapasowej**, a następnie zakończ konfigurowanie zadania tworzenia kopii zapasowej.

c) Utwórz drugie zadanie tworzenia kopii zapasowej z takimi samymi ustawieniami, co pierwsze zadanie. W tym celu kliknij prawym przyciskiem myszy utworzone właśnie zadanie na ekranie **Zadania i dziennik** i wybierz w menu podręcznym **Klonuj**. Zmień nazwę sklonowanego zadania i wybierz **Edytuj** na pasku narzędzi lub w menu podręcznym.

Podczas tworzenia drugiego zadania upewnij się, że nazwa archiwum docelowego jest inna niż nazwa archiwum przypisana w pierwszym zadaniu. Jeśli nazwy będą jednakowe, kopie zapasowe utworzone w drugim zadaniu zastąpią kopie utworzone w pierwszym zadaniu.

W polu „Data rozpoczęcia” ustaw datę o tydzień późniejszą od bieżącej.

d) W podobny sposób utwórz trzecie zadanie tworzenia kopii zapasowej z takimi samymi ustawieniami oprócz nazwy archiwum kopii zapasowych. Data rozpoczęcia powinna być o dwa tygodnie późniejsza.

Po uruchomieniu tych trzech zadań zostanie osiągnięty wymagany rezultat.

Ta procedura może być używana do implementacji wszystkich podobnych strategii tworzenia kopii zapasowych. Na przykład, aby zachować łańcuchy kopii zapasowych przez dwa tygodnie, trzeba utworzyć dwa zaplanowane zadania, z których każde jest uruchamiane co 2 tygodnie. Aby takie łańcuchy kopii zapasowych były zachowywane przez cztery tygodnie, trzeba utworzyć cztery zadania, z których każde jest uruchamiane co 4 tygodnie itd.

Jeśli wyłączysz komputer na kilka dni (np. na weekend lub na czas urlopu), część przyrostowych kopii zapasowych nie zostanie wykonana i sekwencja zostanie zaburzona. W takiej sytuacji trzeba usunąć stare archiwa kopii zapasowych i ponownie skorzystać z tego scenariusza.

14 Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone

Strefa Acronis Secure Zone jest specjalną partycją służącą do przechowywania archiwów danego komputera na tym komputerze. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz rozdział Acronis Secure Zone™ (s. 22).

Po wybraniu w menu głównym **Narzędzia** → **Zarządzaj strefą Acronis Secure Zone** program szuka strefy na wszystkich dyskach lokalnych. Po znalezieniu partycji można ją zarządzać (modyfikować rozmiar lub hasło) albo usunąć. Jeżeli nigdzie nie ma strefy, program proponuje jej utworzenie.

Jeżeli strefa Acronis Secure Zone jest chroniona hasłem, należy je podać przed wykonaniem jakiegokolwiek operacji.

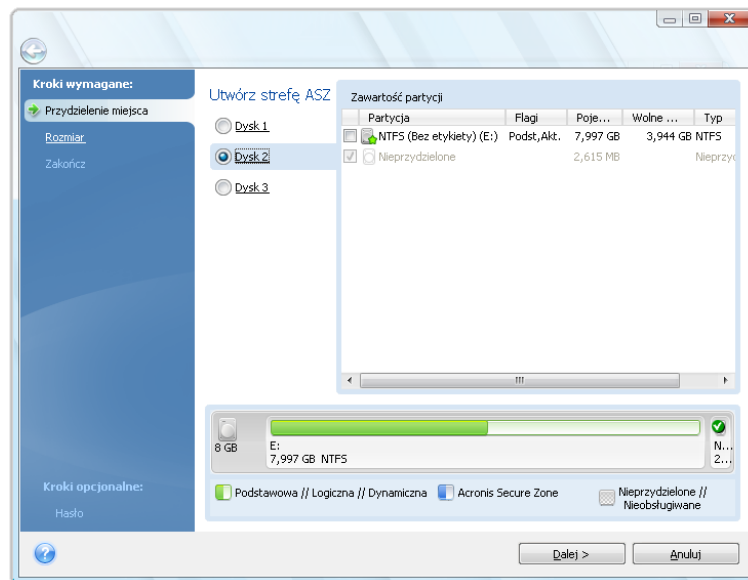
14.1 Tworzenie strefy Acronis Secure Zone

Strefa Acronis Secure Zone może się znajdować na dowolnym dysku wewnętrznym z wyjątkiem woluminów dynamicznych i dysków GPT. Tworzy się ją przez wykorzystanie ewentualnego nieprzydzielonego miejsca albo wolnego miejsca partycji. Zmiana rozmiaru partycji może wymagać ponownego uruchomienia komputera.

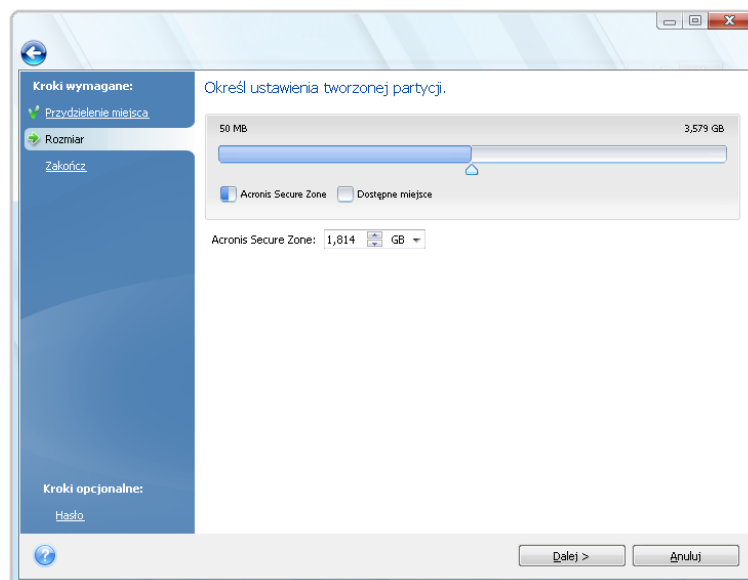
Na danym komputerze może znajdować się tylko jedna strefa Secure Zone. Aby utworzyć ją na innym dysku, należy najpierw usunąć istniejącą strefę.

1. Przed utworzeniem strefy Secure Zone należy oszacować jej rozmiar. W tym celu rozpocznij proces tworzenia kopii zapasowej i wybierz wszystkie dane, które chcesz w niej umieścić. W kroku **Opcje tworzenia kopii zapasowych** określ stopień kompresji. Wyświetlony zostanie szacunkowy rozmiar pełnej kopii zapasowej (dla kopii dysku/partycji) lub przybliżony współczynnik kompresji (dla kopii plików), na podstawie którego można oszacować rozmiar pełnej kopii zapasowej. Wielkość tę należy pomnożyć przez 1,5 z myślą o możliwości tworzenia przyrostowych lub różnicowych kopii zapasowych. Średni współczynnik kompresji wynosi 2:1 i może stanowić wyznacznik podczas tworzenia strefy. Przypuśćmy, że 10 GB na dysku twardym jest zajęte przez programy i dane. W typowych warunkach kompresja spowoduje zmniejszenie tej wielkości do 5 GB. W rezultacie tworzona strefa powinna mieć całkowity rozmiar 7,5 GB.
2. Jeśli w komputerze jest zainstalowanych kilka dysków, wybierz dysk, na którym chcesz utworzyć strefę Acronis Secure Zone.

3. Następnie wybierz partycje, których miejsce zostanie użyte do utworzenia strefy.

4. W następnym oknie wprowadź rozmiar strefy Acronis Secure Zone lub przeciągnij suwak, aby wybrać dowolny rozmiar między wartościami minimalną i maksymalną.

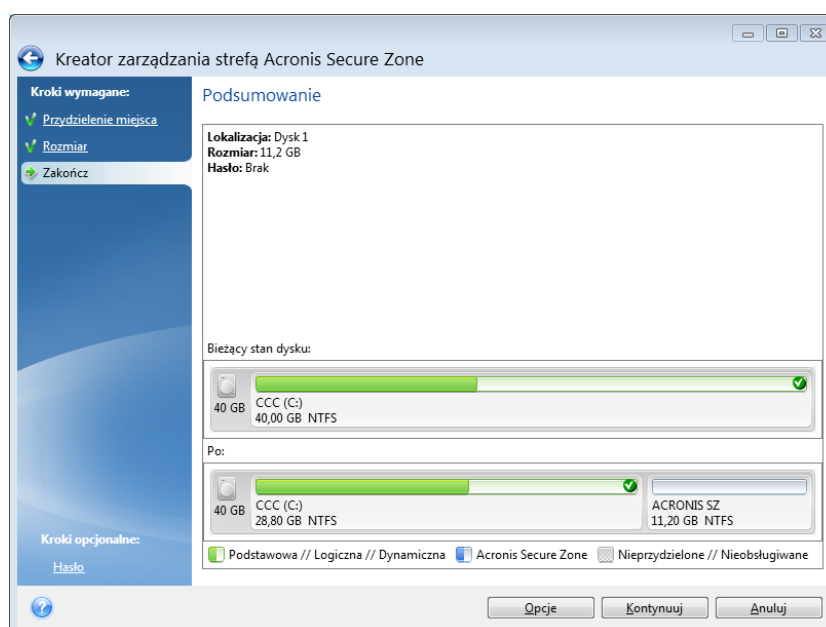

Zależnie od geometrii dysku twardego minimalny rozmiar wynosi ok. 50 MB. Rozmiar maksymalny jest równy ilości nieprzydzielonego miejsca na dysku powiększonej o całkowitą ilość wolnego miejsca na wszystkich partycjach wybranych w poprzednim kroku.

Podczas tworzenia strefy Secure Zone program najpierw wykorzysta nieprzydzielone miejsce. Jeżeli ilość nieprzydzielonego miejsca nie będzie wystarczająca, zostaną zmniejszone wybrane partycje. Zmiana rozmiaru partycji może wymagać ponownego uruchomienia komputera.

Zmniejszenie partycji systemowej do minimalnego rozmiaru może uniemożliwić uruchomienie systemu operacyjnego.

5. W kolejnym oknie pojawi się lista operacji, które zostaną wykonane na partycjach (dyskach).

6. Możesz określić hasło w celu ograniczenia dostępu do strefy Secure Zone. Program będzie pytał o hasło podczas każdej operacji związanej ze strefą, takiej jak tworzenie i odzyskiwanie kopii zapasowych, montowanie obrazów lub sprawdzanie poprawności archiwów w strefie, a także zmiana rozmiaru i usuwanie strefy. Aby ustawić hasło, kliknij **Opcje** w oknie Podsumowanie.

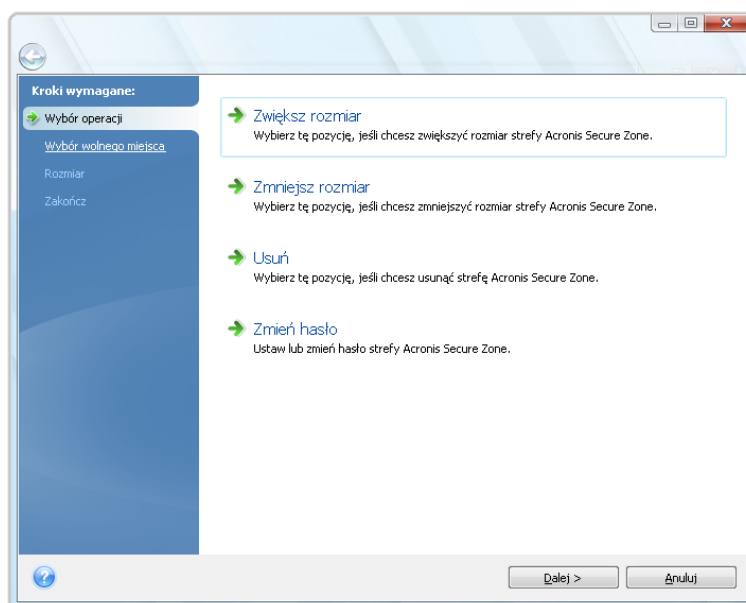
Naprawa lub aktualizacja programu Acronis True Image Home nie ma wpływu na hasło. Jeśli jednak program zostanie usunięty i zainstalowany ponownie, a strefa Acronis Secure Zone będzie cały czas znajdować się na dysku, hasło do strefy zostanie zresetowane.

Po kliknięciu **Kontynuuj** program Acronis True Image Home rozpocznie tworzenie strefy. Postęp zadania będzie przedstawiany w specjalnym oknie. W razie potrzeby możesz zatrzymać tworzenie strefy, klikając przycisk **Anuluj**. Jednak procedura zostanie anulowana dopiero po zakończeniu bieżącej operacji.

Tworzenie strefy Acronis Secure Zone może trwać kilka minut lub dłużej. Należy poczekać na zakończenie całej procedury.

14.2 Zmiana rozmiaru strefy Acronis Secure Zone

1. Jeśli chcesz zmienić rozmiar strefy Acronis Secure Zone, z menu głównego wybierz **Narzędzia** → **Zarządzaj strefą Acronis Secure Zone**.

2. Wybierz opcję zwiększenia lub zmniejszenia partycji Secure Zone. Zwiększenie partycji może być niezbędne w celu uzyskania większej ilości miejsca do przechowywania archiwów. Odwrotna operacja jest niezbędna, gdy na dowolnej partycji brakuje wolnego miejsca.
3. Wybierz partycje, których wolne miejsce chcesz przeznaczyć na zwiększenie rozmiaru strefy Acronis Secure Zone lub których pojemność zwiększy się po zmniejszeniu tej strefy.
4. Podaj nowy rozmiar partycji Secure Zone lub wybierz jej rozmiar za pomocą suwaka.

W przypadku zwiększania rozmiaru strefy Acronis Secure Zone program najpierw wykorzysta nieprzydzielone miejsce. Jeśli nieprzydzielonego miejsca będzie zbyt mało, zostaną zmniejszone wybrane partycje. Modyfikowanie rozmiaru partycji może wymagać ponownego uruchomienia komputera.

W przypadku zmniejszania rozmiaru strefy ewentualne nieprzydzielone miejsce na dysku zostanie przydzielone do wybranych partycji wraz z miejscem zwolnionym ze strefy. Na dysku twardym nie pozostanie miejsce nieprzydzielone.

5. W kolejnym oknie wyświetli się lista operacji (wraz z krótkim opisem), które zostaną wykonane na partycji (dyskach).

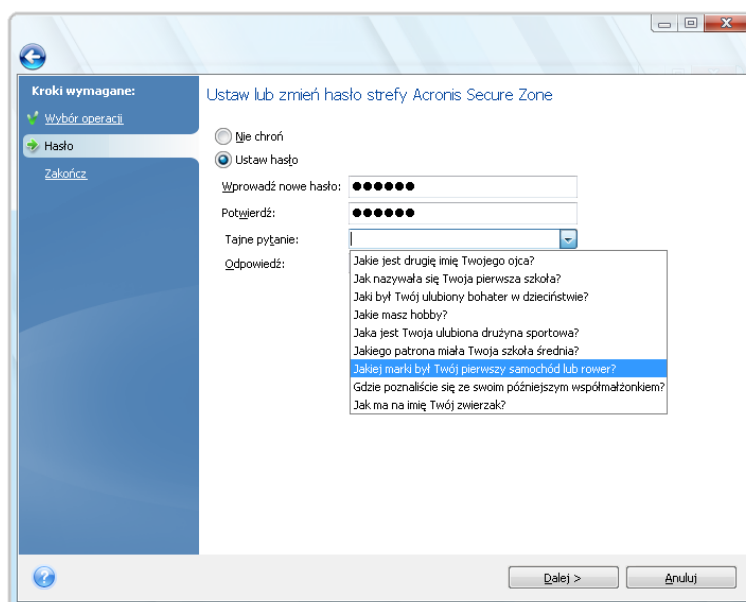
Gdy klikniesz **Kontynuuj**, program Acronis True Image Home rozpocznie zmianę rozmiaru strefy. Postęp zadania będzie pokazywany w specjalnym oknie. W razie konieczności możesz wstrzymać procedurę, naciskając przycisk **Anuluj**. Jednakże procedura zostanie anulowana tylko po zakończeniu bieżącej operacji.

Zmiana rozmiaru partycji Secure Zone może trwać kilka minut lub dłużej. Należy poczekać, aż procedura zostanie całkowicie zakończona.

14.3 Zmiana hasła do strefy Acronis Secure Zone

1. Aby zmienić hasło do strefy Acronis Secure Zone, wybierz **Narzędzia** → **Zarządzanie strefą Acronis Secure Zone** w menu głównym programu.

- Wybierz opcję **Zmień hasło**.

- Podaj nowe hasło i potwierdź je lub wybierz opcję **Nie chroni za pomocą hasła**. Możesz również podać pytanie, które będzie zadawane, gdy użytkownik zapomni hasła.
- Aby wykonać operację zmiany hasła, w ostatnim oknie kreatora naciśnij przycisk **Kontynuuj**.

14.4 Usuwanie strefy Acronis Secure Zone

- Aby usunąć strefę Acronis Secure Zone, wybierz w menu głównym **Narzędzia** → **Zarządzaj strefą Acronis Secure Zone**, a następnie wybierz **Usuń strefę Acronis Secure Zone**.
- Wybierz partycje, do których zostanie dodane miejsce zwolnione po usunięciu strefy. W przypadku wybrania kilku partycji zwolnione miejsce zostanie rozdzielone między nimi w sposób proporcjonalny.
- W następnym oknie pojawi się lista zwięźle opisanych operacji, które zostaną wykonane na partycji (dyskach).

Po kliknięciu **Kontynuuj** program Acronis True Image Home rozpocznie usuwanie strefy. Postęp zadania będzie przedstawiany w specjalnym oknie. W razie potrzeby proces można zatrzymać, klikając **Anuluj**. Jednak procedura zostanie anulowana dopiero po zakończeniu bieżącej operacji.

Usuwanie strefy może trwać kilka minut lub dłużej. Należy poczekać na zakończenie całej procedury.

Usunięcie strefy Acronis Secure Zone powoduje automatyczne zniszczenie wszystkich kopii zapasowych, które są w niej przechowywane.

15 Tworzenie nośnika startowego

15.1 Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na systemie Linux

Program Acronis True Image Home można uruchomić z ratunkowego dysku startowego bezpośrednio na komputerze, który nie ma systemu lub którego system nie uruchamia się z powodu awarii. Można nawet tworzyć kopie zapasowe dysków twardych zainstalowanych na komputerze, który nie zawiera systemu Windows, kopiując wszystkie dane do archiwum sektor po sektorze. W tym celu należy utworzyć nośnik startowy zawierający kopię autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home.

Wersja pudełkowa programu obejmuje już startową płytę CD, ponieważ płyta instalacyjna nie tylko umożliwia zainstalowanie programu, ale służy również jako nośnik startowy.

Jeżeli program Acronis True Image Home został zakupiony przez Internet lub pobrany ze strony sprzedawcy, nośnik startowy można utworzyć za pomocą Generатора nośnika startowego. W tym celu potrzebna jest czysta płyta CD-R/RW, DVD+R/RW lub inny nośnik, z którego możliwe jest uruchomienie komputera, na przykład napęd Zip.

W programie Acronis True Image Home można również utworzyć obraz ISO nośnika startowego i zapisać go na dysku twardym.

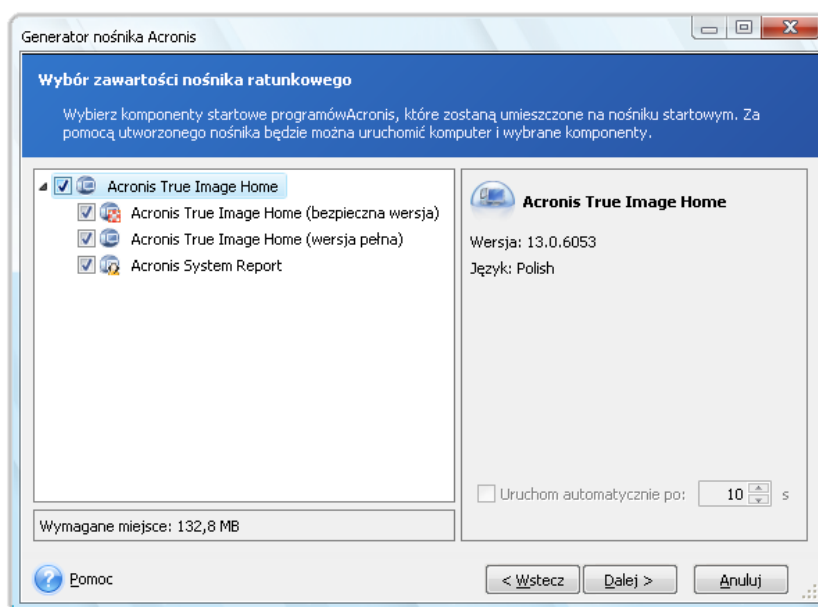
Jeśli na komputerze są zainstalowane inne produkty Acronis, takie jak Acronis Disk Director Suite, można zapisać ich wersje autonomiczne na tym samym dysku startowym.

Jeśli podczas instalacji programu Acronis True Image Home nie został zainstalowany Generator nośnika startowego, nie można korzystać z tej funkcji.

Podczas uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego nie można utworzyć kopii zapasowych na dyskach lub partycjach z systemami plików Ext2/Ext3, ReiserFS i Linux SWAP.

1. Wybierz **Utwórz ratunkowy nośnik startowy** z menu **Narzędzia**. Generator ratunkowego nośnika startowego można również uruchomić bez ładowania programu Acronis True Image Home, wybierając **Programy** → **Acronis** → **Acronis True Image Home** → **Generator ratunkowego nośnika startowego** z menu **Start**.

2. Określ, które komponenty programów Acronis chcesz umieścić na nośniku startowym.

Program Acronis True Image Home zawiera następujące komponenty:

Pełna wersja programu Acronis True Image Home

Obejmuje on obsługę interfejsów USB, PC Card (dawniej PCMCIA) i SCSI oraz podłączonych do nich urządzeń pamięci i dlatego jest stanowczo zalecany.

Raport systemowy Acronis

Ten komponent umożliwia wygenerowanie raportu systemowego po uruchomieniu komputera z nośnika ratunkowego w sytuacji, gdy nie można uruchomić systemu Windows ani pełnej wersji programu Acronis True Image Home.

Bezpieczna wersja programu Acronis True Image Home

W przypadku zakupu produktu w wersji pudełkowej dołączona instalacyjna płyta CD zawiera plik instalacyjny bezpiecznej wersji programu Acronis True Image Home oraz wtyczkę Acronis True Image Home do znanego narzędzia BartPE. Bezpieczna wersja programu nie zawiera sterowników interfejsów USB, PC Card ani SCSI. Wersja ta jest zalecana w przypadku wystąpienia problemów z uruchomieniem pełnej wersji. Po zainstalowaniu **bezpiecznej wersji programu Acronis True Image Home** pojawi się ona jako jeden z komponentów oferowanych przez program **Acronis Media Builder** do umieszczenia na nośniku startowym. Użytkownik może dodać bezpieczną wersję programu **Acronis True Image Home** do tworzonego ratunkowego nośnika startowego.

Plik instalacyjny można pobrać z witryny internetowej firmy Acronis.

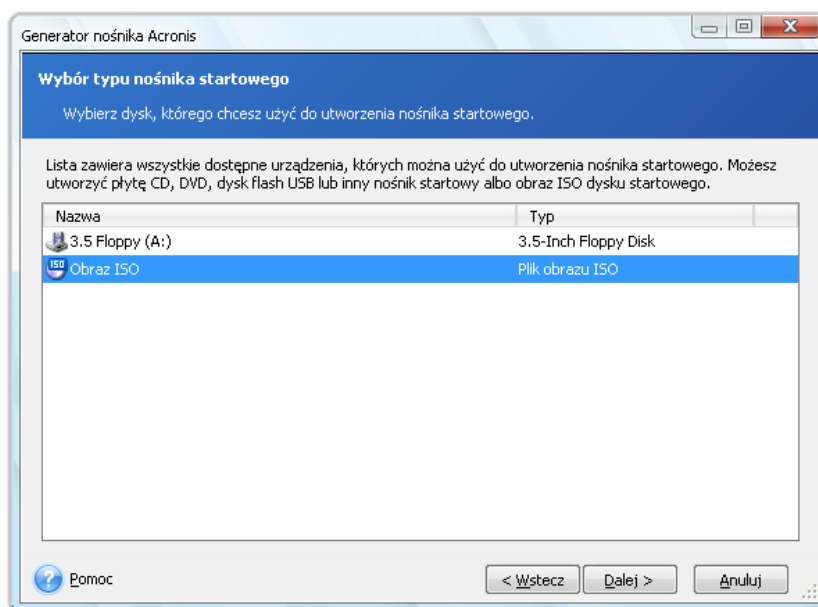
W kolejnym oknie można skonfigurować parametry uruchamiania nośnika startowego w celu zapewnienia lepszej kompatybilności z innym sprzętem. Dostępnych jest kilka opcji (nouse, nomouse, noapic itp.). Aby zapoznać się z listą wszystkich dostępnych parametrów uruchamiania, zobacz Parametry uruchamiania (s. 210). Parametry te są przeznaczone dla zaawansowanych użytkowników. Jeśli podczas próbnego uruchomienia z nośnika startowego pojawią się problemy z kompatybilnością sprzętu, należy skontaktować się z pomocą techniczną firmy Acronis.

Parametr **Uruchom automatycznie po** określa limit czasu menu startowego. Jeśli ten parametr nie zostanie określony, program wyświetli menu startowe i będzie oczekiwać na wybór opcji uruchomienia systemu operacyjnego lub komponentu Acronis. Jeśli na przykład dla nośnika ratunkowego Acronis skonfigurowano wartość **10 sekund**, autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home zostanie uruchomiona 10 sekund po wyświetleniu menu.

Więcej informacji dotyczących komponentów innych produktów Acronis znajduje się w odpowiednich podręcznikach użytkownika.

- Wybierz typ nośnika startowego (CD-R/RW, DVD+R/RW lub dyskietka 3,5”), który chcesz utworzyć. Jeżeli system BIOS obsługuje taką funkcję, możesz utworzyć inny nośnik startowy, np. w pamięci flash USB. Możesz również utworzyć obraz ISO nośnika startowego.

Na zestawie dyski 3,5” można w danej chwili zapisywać tylko jeden komponent (np. pełną wersję programu Acronis True Image Home). Aby zapisać inny komponent, należy ponownie uruchomić Generator nośnika startowego.

- W przypadku tworzenia nośnika startowego na płycie CD lub DVD albo innym nośniku wymiennym, należy włożyć czysty nośnik, aby program mógł określić jego pojemność. W przypadku tworzenia obrazu ISO dysku startowego określ nazwę pliku ISO oraz folder, w którym chcesz go umieścić.
- Następnie program oszacuje liczbę wymaganych czystych dyskietek (jeżeli nie wybrano opcji ISO ani CD/DVD) i zaczeka na ich przygotowanie. Po wykonaniu wszystkich wymaganych czynności kliknij przycisk **Kontynuuj**.

Po utworzeniu nośnika startowego należy go odpowiednio oznaczyć i umieścić w bezpiecznym miejscu.

Należy pamiętać, że kopie zapasowe utworzone za pomocą nowszej wersji programu mogą być niekompatybilne z jego starszymi wersjami. Z tego powodu zdecydowanie zaleca się utworzenie nowego nośnika startowego po każdej aktualizacji programu Acronis True Image Home. Podczas uruchamiania systemu za pomocą nośnika ratunkowego, w przypadku korzystania z autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home, nie można odzyskiwać plików i folderów zaszyfrowanych przy użyciu funkcji szyfrowania systemów operacyjnych Windows XP i nowszych. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Ustawienia zabezpieczeń na poziomie plików (s. 85). Można natomiast odzyskać archiwa kopii zapasowych zaszyfrowane za pomocą programu Acronis True Image Home.

15.2 Tworzenie płyty ze środowiskiem BartPE za pomocą programu Acronis True Image Home

BartPE (preinstalowane środowisko Bart) jest startową płytą CD/DVD z systemem Windows utworzoną z oryginalnej płyty instalacyjnej/konfiguracyjnej systemu Windows XP lub Windows Server 2003. Bieżąca wersja programu Acronis True Image Home nie ma wtyczki do środowiska preinstalowanego opartego na systemach Windows Vista i Windows 7.

Główną zaletą środowiska BartPE jest korzystanie ze sterowników systemu Windows i graficzny interfejs użytkownika przypominający interfejs systemu Windows. Umożliwia ono również dodawanie dowolnych sterowników urządzeń pamięci masowej przy uruchamianiu w taki sposób, jak przy instalowaniu systemu Windows na dysku twardym (przez naciśnięcie klawisza F6 i włożenie nowej dyskietki ze sterownikami).

Aplikacje są instalowane w środowisku BartPE w postaci wtyczek, a wtyczkę Acronis True Image Home można uwzględnić na karcie wtyczek środowiska BartPE.

Nie mając pudełkowej wersji programu Acronis True Image Home, należy pobrać oddzielny plik instalacyjny z konta użytkownika Acronis:

- Przejdź do sekcji **Moje konto**.
- Zaloguj się.
- Zarejestruj numer seryjny zainstalowanej kopii programu Acronis True Image Home (jeśli nie została jeszcze zarejestrowana).
- Kliknij **Registered Products** (Zarejestrowane produkty).

W obszarze zarejestrowanych produktów kliknij pozycję **BartPE & Safe Media** (BartPE i bezpieczny nośnik), aby pobrać wtyczkę. Zainstaluj wtyczkę w następujący sposób:

1. Kliknij dwukrotnie pobrany plik, aby rozpocząć instalację.
2. Aby zainstalować tylko wtyczkę BartPE, wybierz Instalacja niestandardowa i usuń zaznaczenie dodatku Safe Media (Bezpieczny nośnik). W przeciwnym razie wybierz Standardowa.
3. Po zakończeniu instalacji można przejść do tworzenia płyty CD/DVD ze środowiskiem BartPE za pomocą wtyczki Acronis True Image Home.

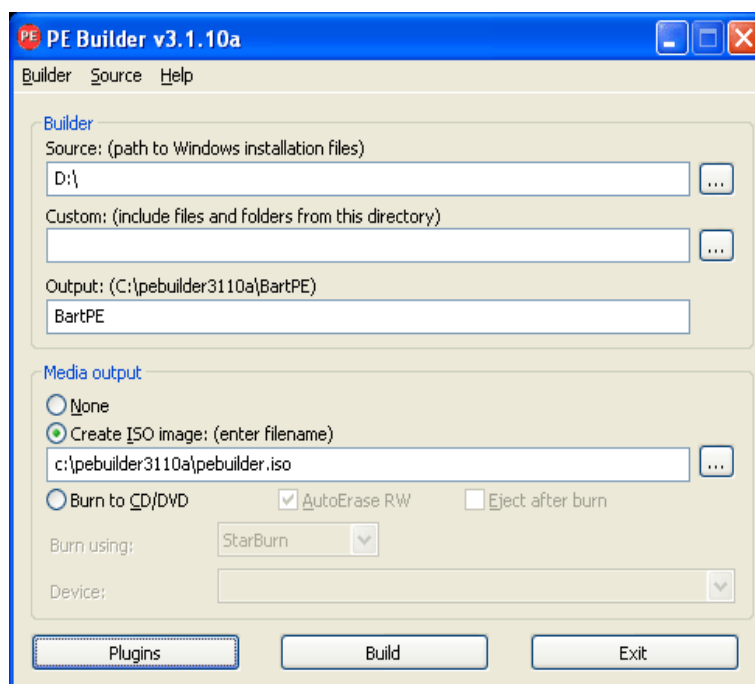
Na potrzeby poniższego opisu założono, że jest używany program PE builder w wersji 3.1.10a.

Aby utworzyć płytę CD ze środowiskiem BartPE za pomocą wtyczki Acronis True Image Home, postępuj zgodnie z następującymi instrukcjami:

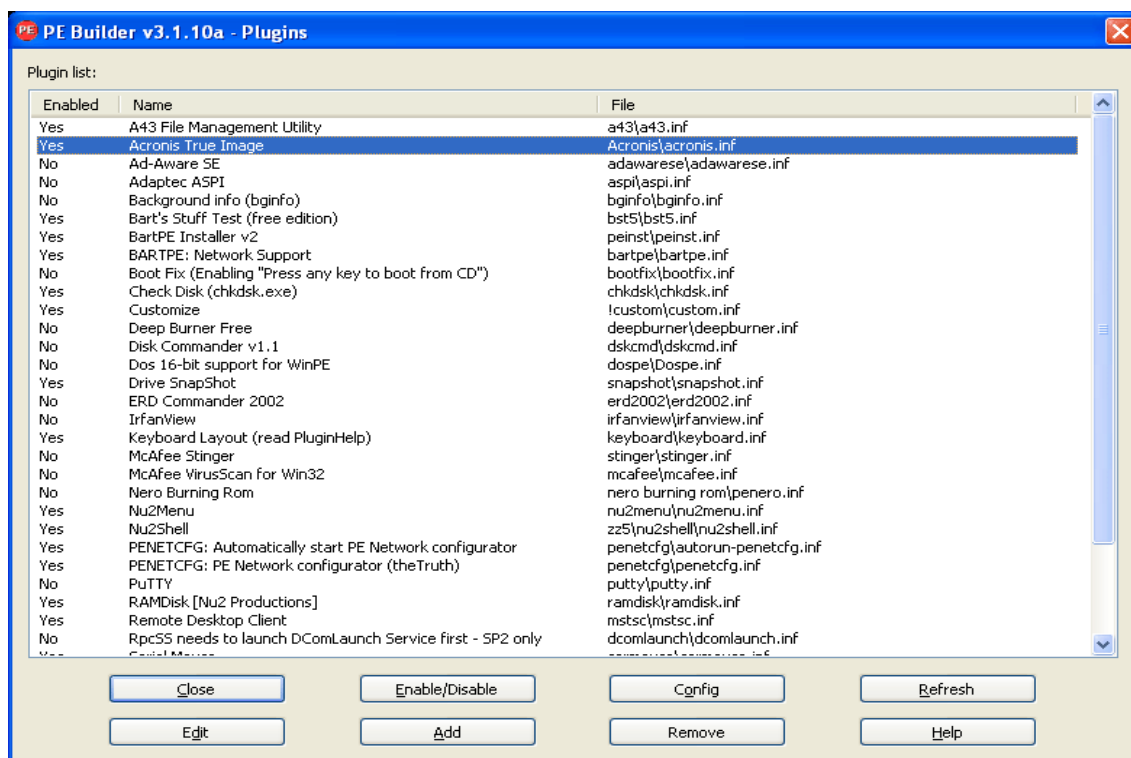
- Pobierz program PE builder i zainstaluj go.

Przejdź do folderu instalacyjnego programu Acronis True Image Home. (Folder domyślny to C:\Program Files\Acronis lub C:\Program Files\Acronis\Media Add-ons). Zmień nazwę folderu BartPE na Acronis. Skopiuj ten folder do folderu Plugin w katalogu instalacyjnym programu BartPE builder. (Katalog domyślny to C:\pebuilder3110a lub podobny).

Uruchom program PE builder, wstaw niezbędne ścieżki (pomoc online jest dostępna w sekcji PE builder — pomoc) i kliknij Wtyczki:

Upewnij się, że wtyczka Acronis True Image Home jest włączona na ekranie wtyczek:

Zamknij okno Wtyczki i kliknij Generuj, aby rozpocząć proces tworzenia. Aby nagrać obraz na płytę CD, wybierz Nagraj na płytę CD i wybierz wymaganą nagrywarkę z menu Urządzenie.

Po utworzeniu obrazu nagraj go na płytę CD lub DVD. (Jeśli w poprzednim kroku nie wybrano opcji Nagraj na płytę CD).

Po uruchomieniu komputera z płyty CD/DVD w menu Go/System/Storage (Przejdź/System/Magazyn) będzie dostępna wtyczka Acronis True Image Home.

Dodawanie sterowników

Środowisko BartPE obsługuje dodawanie dwóch typów sterowników: sterowniki pamięci masowej i sieciowe. Aby uzyskać instrukcje umożliwiające dodanie sterowników, zobacz PE builder — pomoc dotycząca sterowników.

Sterowniki pamięci masowej (urządzeń RAID lub SCSI) można również dodać podczas uruchamiania środowiska BartPE. (Należy nacisnąć klawisz F6 i wskazać dyskietkę ze sterownikami). Typowe sterowniki pamięci masowej są dostępne w sekcji PE builder — sterowniki.

Po uruchomieniu komputera z nowo utworzonego nośnika ze środowiskiem BartPE program Acronis True Image Home jest dostępny w następującym menu:

Go → System → Storage → Acronis True Image Home (Przejdź > System > Magazyn > Acronis True Image Home).

15.3 Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE

Aby utworzyć nośnik ratunkowy oparty na WinPE, należy kupić i zainstalować Acronis Plus Pack.

Wtyczkę Acronis Plug-in for WinPE można dodać do dystrybucji środowiska WinPE opartych na dowolnym z następujących jąder:

- Windows XP Professional z dodatkiem Service Pack 2 (PE 1.5)
- Windows Vista (PE 2.0) (odpowiedni również dla systemu Windows XP Professional z dodatkiem Service Pack 2 lub nowszym)
- Windows Vista SP1 (PE 2.1)
- Windows 7 (PE 3.0)

Jeżeli masz już nośnik z dystrybucją PE1.x, wypakuj obraz ISO nośnika do folderu lokalnego i uruchom komponent Acronis WinPE ISO Builder, wybierając Start → Acronis → Plus Pack for Acronis True Image Home 2010. Wykonaj potrzebne operacje zgodnie z kolejnymi krokami kreatora. Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do środowiska WinPE 1.x (s. 141).

Aby można było tworzyć lub modyfikować obrazy PE 2.x i 3.0, na komputerze musi być zainstalowany zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (Windows AIK). Dalsze operacje opisano w sekcji Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do środowiska WinPE 2.x lub 3.0 (s. 141).

Jeżeli na komputerze nie zainstalowano zestawu zautomatyzowanej instalacji systemu Windows, wykonaj następujące czynności:

1. Pobierz i zainstaluj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows.

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows Vista i Windows XP Professional z dodatkiem Service Pack 2 lub nowszym (PE 2.0):

<http://www.microsoft.com/Downloads/details.aspx?familyid=C7D4BC6D-15F3-4284-9123-679830D629F2&displaylang=pl>

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows Vista SP1:

<http://www.microsoft.com/downloads/details.aspx?FamilyID=94bb6e34-d890-4932-81a5-5b50c657de08&DisplayLang=pl>

Zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows 7 (PE 3.0):

<http://www.microsoft.com/DOWNLOADS/details.aspx?familyid=696DD665-9F76-4177-A811-39C26D3B3B34&displaylang=pl>

2. [Opcjonalnie] Nagraj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows na płycie DVD lub skopiuj go na dysk flash.
3. Zainstaluj środowisko Microsoft .NET Framework 2.0 zawarte w tym zestawie (NETFXx86 lub NETFXx64, w zależności od posiadanego sprzętu).
4. Zainstaluj analizator Microsoft Core XML (MSXML) 5.0 lub 6.0 zawarty w tym zestawie.
5. Zainstaluj zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows zawarty w tym zestawie.

Zalecamy zapoznanie się z dokumentacją pomocy dostarczoną z zestawem zautomatyzowanej instalacji systemu Windows. Dobrym na początek opracowaniem jest sekcja „Create an image” (Tworzenie obrazu) w dokumencie „Getting Started for IT Professionals” (Wprowadzenie dla informatyków). Aby uzyskać dostęp do tego dokumentu, wybierz z menu Start: **Microsoft Windows AIK → Dokumentacja → Getting Started for IT Professionals**.

15.3.1 Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do środowiska WinPE 1.x

Wtyczkę Acronis Plug-in for WinPE można dodać do środowiska:

- Windows PE 2004 (1.5) (system Windows XP Professional z dodatkiem Service Pack 2)

Aby dodać wtyczkę Acronis Plug-in do środowiska WinPE 1.x:

1. Rozpakuj wszystkie pliki z obrazu ISO środowiska WinPE 1.5 do oddzielnego folderu na dysku twardym.
2. Z menu Start wybierz Acronis → Plus Pack for Acronis True Image Home 2010 → Acronis WinPE ISO Builder.
3. Określ ścieżkę do folderu zawierającego pliki WinPE.
4. Określ ścieżkę do folderu zawierającego pliki Acronis Plug-in. (Sprawdź klucz rejestru HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\MediaAddons\Settings\TrueImageHome, aby uzyskać informacje o lokalizacji wtyczki.)
5. Określ pełną ścieżkę do wynikowego pliku ISO, łącznie z nazwą pliku.
6. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.
7. Nagraj obraz ISO na płycie CD lub DVD za pomocą narzędzia innej firmy albo skopiuj obraz na dysk flash.

Po uruchomieniu komputera w środowisku WinPE automatycznie uruchomi się program Acronis True Image Home.

15.3.2 Dodawanie wtyczki Acronis do środowiska WinPE 2.x lub 3.0

Generator Acronis WinPE ISO Builder oferuje trzy metody integracji programu Acronis True Image Home ze środowiskiem WinPE 2.x i WinPE 3.0:

- Dodawanie wtyczki Acronis do istniejącego obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3. Przydaje się to, gdy wtyczkę trzeba dodać do wcześniej skonfigurowanego i już używanego obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3.

- Tworzenie od podstaw obrazu ISO środowiska PE 2 lub PE 3 z wtyczką.
- Dodawanie wtyczki Acronis do pliku WIM do dowolnych przyszłych celów (ręczne generowanie obrazu ISO, dodawanie innych narzędzi do obrazu itd.).

Aby umożliwić wykonanie dowolnej z tych operacji, na komputerze należy zainstalować Acronis Plus Pack oraz zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows (WAIK). Jeżeli zestaw zautomatyzowanej instalacji systemu Windows nie został zainstalowany na komputerze, zainstaluj go zgodnie z instrukcjami znajdującymi się w sekcji Tworzenie nośnika ratunkowego opartego na WinPE (s. 140).

Acronis WinPE ISO Builder obsługuje tylko środowiska WinPE 2.x i WinPE 3.0 na komputerze z procesorem x86. Ta dystrybucja środowiska WinPE może także działać na sprzęcie x64.

Obraz PE oparty na środowisku Win PE 2.x lub 3.0 wymaga co najmniej 256 MB pamięci RAM. Zalecany rozmiar pamięci dla środowiska PE 2.x lub 3.0 to 512 MB.

Dodawanie wtyczki Acronis do obrazu ISO środowiska WinPE 2.x lub 3.0

Aby dodać wtyczkę Acronis do obrazu ISO środowiska WinPE 2.x lub 3.0:

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:

W przypadku dodawania wtyczki do istniejącego obrazu ISO środowiska Win PE 2 lub PE 3 rozpakuj wszystkie pliki tego obrazu do oddzielnego folderu na dysku twardym.

W przypadku tworzenia nowego obrazu ISO środowiska PE 2 lub 3:

Z menu Start wybierz **Microsoft Windows AIK** → **Wiersz polecenia narzędzi środowiska preinstalacyjnego systemu Windows**.

Uruchom skrypt **copype.cmd**, aby utworzyć folder z plikami Windows PE. W wierszu polecenia wpisz na przykład:

```
cd Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\
copype <architektura> <miejsce docelowe>
```

gdzie <architektura> jest architekturą sprzętową (może to być architektura x86, amd64 lub ia64, ale oprogramowanie Acronis obsługuje tylko architekturę x86), a <miejsce docelowe> jest ścieżką do folderu lokalnego. Na przykład

```
copype x86 c:\winpe_x86
```

2. Z menu Start wybierz Acronis → Plus Pack for Acronis True Image Home 2010 → Acronis WinPE ISO Builder.
3. Określ ścieżkę do folderu WinPE\ISO, np. c:\winpe_x86\ISO.
4. Określ ścieżkę do folderu zawierającego pliki Acronis Plug-in. (Sprawdź klucz rejestru HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\MediaAddons\Settings\TrueImageHome, aby uzyskać informacje o lokalizacji wtyczki.)
5. Określ, czy chcesz utworzyć obraz ISO czy WIM.
6. Określ pełną ścieżkę wynikowego pliku obrazu, włącznie z nazwą pliku.
7. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.
8. Nagraj obraz ISO na płycie CD lub DVD za pomocą narzędzia innej firmy albo skopiuj obraz na dysk flash.

Po uruchomieniu komputera w środowisku WinPE automatycznie uruchomi się program Acronis True Image Home. Pamiętaj, że uruchamianie może trwać dość długo.

Aby utworzyć obraz środowiska PE (plik ISO) z wynikowego pliku WIM:

- Zastąp domyślny plik boot.wim w folderze Windows PE nowo utworzonym plikiem WIM. W powyższym przykładzie wpisz:

```
copy c:\AcronisMedia.wim c:\winpe_x86\ISO\sources\boot.wim
```

- Użyj narzędzia **Oscdimg**. W powyższym przykładzie wpisz:

```
oscdimg -n -bc:\winpe_x86\etfsboot.com c:\winpe_x86\ISO  
c:\winpe_x86\winpe_x86.iso
```

Dodawanie wtyczki Acronis Plug-in do obrazu ISO środowiska WinPE 2.x lub 3.0

1. Z menu Start wybierz Acronis → Plus Pack for Acronis True Image Home 2010 → Acronis WinPE ISO Builder.
2. Określ ścieżkę do źródłowego pliku WINPE.WIM. Standardowa ścieżka do tego pliku w architekturze x86 to \Program Files\Windows AIK\Tools\PETools\X86\winpe.wim.
3. Określ ścieżkę do folderu zawierającego pliki wtyczki Acronis. (Sprawdź klucz rejestru HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\Acronis\MediaAddons\Settings\TrueImageHome, aby uzyskać informacje o lokalizacji wtyczki.)
4. Określ pełną ścieżkę do wynikowego pliku WIM, łącznie z nazwą pliku.
5. Na ekranie podsumowania sprawdź ustawienia i kliknij **Kontynuuj**.

Informacje na temat sposobu tworzenia obrazu (pliku ISO) środowiska PE z wynikowego pliku WIM można znaleźć w poprzedniej sekcji.

Aby uzyskać więcej informacji na temat dostosowywania środowiska Windows PE, zobacz Windows Preinstallation Environment User's Guide (Podręcznik użytkownika środowiska preinstalacyjnego systemu Windows) (Winpe.chm).

16 Praca z plikami vhd

16.1 Konwertowanie obrazów tib na dyski wirtualne vhd i na odwrót

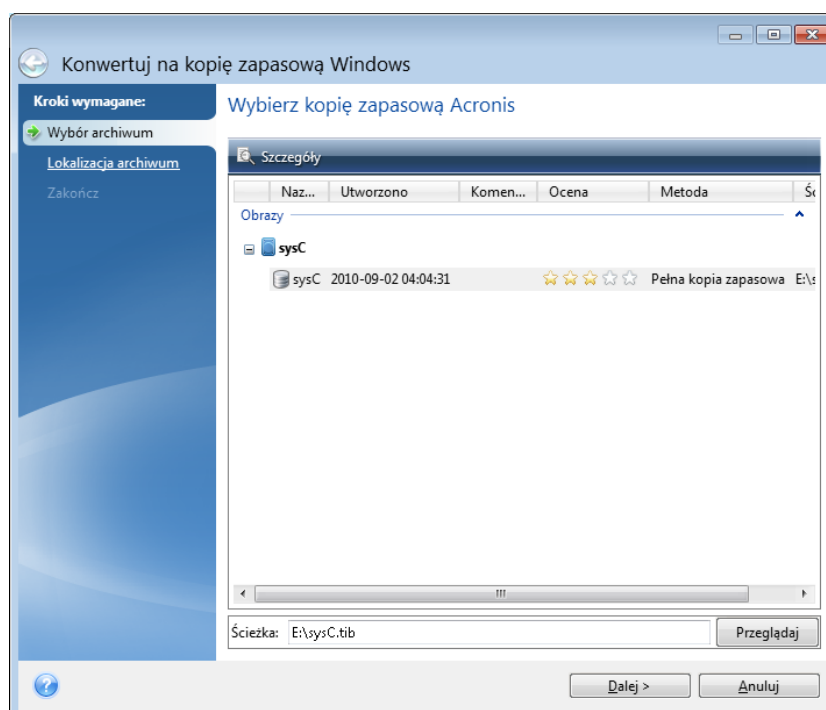
Operacje konwersji nie są obsługiwane w autonomicznych wersjach programu Acronis True Image Home uruchamianych z nośnika ratunkowego.

16.1.1 Konwertowanie na kopię zapasową Windows

Użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate mogą przekonwertować obraz tib partycji systemowej na format vhd, jeśli chcą używać przekonwertowanego pliku vhd do uruchamiania systemu operacyjnego. Mogą też skorzystać z możliwości montowania obrazów bez używania programu Acronis True Image Home.

Aby przekonwertować obraz dysku Acronis (plik tib) na dysk wirtualny vhd:

1. W menu głównym programu wybierz **Narzędzia** → **Konwertuj kopię zapasową Acronis**.

2. Wybierz obraz dysku do przekonwertowania.

Jeśli archiwum jest chronione hasłem, program Acronis True Image Home wyświetli monit o podanie hasła. Pamiętaj, że wynikowy plik vhd nie będzie już chroniony hasłem.

Do przekonwertowania przyrostowej kopii zapasowej wymagane są wszystkie wcześniejsze kopie przyrostowe oraz oryginalna pełna kopia zapasowa. Do przekonwertowania różnicowej kopii zapasowej wymagana jest oryginalna pełna kopia zapasowa. W wyniku konwersji zawsze powstaje pełna kopia zapasowa.

3. Określ ścieżkę do pliku, który chcesz utworzyć.

Przekonwertowany plik zostanie zapisany w lokalizacji domyślnej, ale można wybrać inną lokalizację, klikając **Przeglądaj**. Plik można skierować na dowolny nośnik lokalny obsługiwany przez program Acronis True Image Home z wyjątkiem strefy Acronis Secure Zone i płyt CD/DVD. Można go też skierować do udziału SMB.

4. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**.

Jeśli obraz tib wybrany do przekonwertowania zawiera partycje (np. z dwóch fizycznych dysków twardych), program utworzy dwa pliki vhd odpowiadające tym dyskom fizycznym.

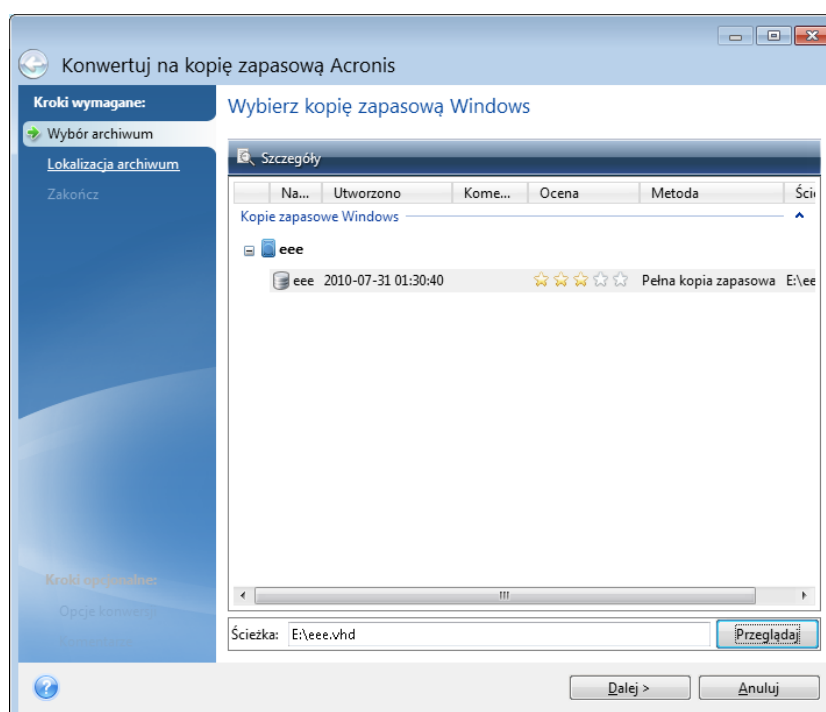
Program Acronis True Image Home nie umożliwia konwertowania plików tib zawierających obrazy łączonych i rozłożonych woluminów dynamicznych.

16.1.2 Konwertowanie na kopię zapasową Acronis

Użytkownicy systemów Windows Vista i Windows 7 mogą konwertować pliki vhd utworzone za pomocą narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows na archiwa tib. Przydaje się to w sytuacji, gdy chcesz zachować wcześniejsze pliki utworzone za pomocą narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows, ale wolisz je przekonwertować na pliki tib, aby zaoszczędzić miejsce w magazynie (dzięki kompresji przekonwertowane pliki tib są mniejsze niż ich odpowiedniki w formacie vhd).

Konwersja formatu wirtualnego na fizyczny przebiega następująco:

1. W menu głównym programu wybierz **Narzędzia** → **Konwertuj kopię zapasową Windows**.

2. Wybierz plik dysku vhd do przekonwertowania.
3. Określ ścieżkę do pliku tib, który chcesz utworzyć.

Domyślnie przekonwertowany plik jest tworzony w tej samej lokalizacji co plik poddawany konwersji, ale można wybrać inną lokalizację, klikając **Przeglądaj**. Plik można skierować na dowolny nośnik obsługiwany przez program Acronis True Image Home z wyjątkiem strefy Acronis Secure Zone.

4. W kolejnym kroku można ustawić opcje tworzonej kopii zapasowej tib. Można ustawić ochronę archiwum za pomocą hasła i szyfrowania, wybrać odpowiedni stopień kompresji, a także podzielić kopię zapasową, np. w celu późniejszego nagrania na płytach DVD.
5. Do archiwum można też dodać komentarze.
6. W oknie Podsumowanie kliknij **Kontynuuj**.

Program Acronis True Image Home nie umożliwia konwertowania plików vhd zawierających woluminy dynamiczne, które pierwotnie znajdowały się na kilku dyskach (czyli były rozłożone lub łączone na co najmniej dwóch dyskach).

16.2 Odzyskiwanie przy użyciu plików vhd utworzonych przez narzędzie Kopia zapasowa systemu Windows

Jeśli dysponujesz kopiami zapasowymi dysku systemowego, które zostały utworzone za pomocą narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows dostępnego w systemach operacyjnych Windows Vista (z wyjątkiem wersji Home) i Windows 7, i zakupisz program Acronis True Image Home, program ten umożliwi odzyskanie dysku systemowego z kopii zapasowych utworzonych za pomocą narzędzia Kopia zapasowa systemu Windows (plików vhd). Jeśli więc musisz odzyskać system przy użyciu pliku kopii zapasowej vhd, wykonaj następujące czynności:

1. Zmodyfikuj sekwencję startową w systemie BIOS, tak aby urządzenie z nośnikiem ratunkowym (CD, DVD lub pamięć USB) było pierwszym urządzeniem startowym. Zobacz Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS (s. 204).
2. Uruchom komputer z nośnika ratunkowego i wybierz Acronis True Image Home (pełna wersja).
3. Po uruchomieniu programu Acronis True Image Home kliknij łącze **Moje dyski** w obszarze **Odzyskaj** na ekranie powitalnym. Uruchomi się Kreator przywracania.
4. Wybierz plik kopii zapasowej vhd do odzyskania, kierując się datą utworzenia (jeśli do archiwów vhd nie dodano opisów za pomocą funkcji **Edytuj komentarze** dostępnej w programie Acronis True Image Home). Jeśli wymagana kopia zapasowa vhd nie jest wyświetlana, kliknij **Przeglądaj**, w polu „Pliki typu” wybierz Archiwa kopii zapasowych Windows (*.vhd) i odzyskaj kopię zapasową do odzyskania.

*Nawet jeśli wymagana kopia zapasowa vhd jest widoczna na ekranie, po jej wybraniu w programie Acronis True Image Home może pojawić się następujący komunikat: „Acronis True Image Home nie może wykryć woluminu 1 z archiwum «nazwa_kopii_zapasowej»”, gdzie nazwa_kopii_zapasowej to nazwa wybranej kopii zapasowej. Wynika to z faktu, że w autonomicznej wersji programu Acronis True Image Home i w systemie Windows litery dysków mogą się różnić, przez co ścieżka do tej kopii zapasowej przechowywana w bazie informacji metadanych będzie wskazywać nieprawidłową lokalizację. W takiej sytuacji kliknij **Przeglądaj**, w polu „Pliki typu” wybierz Archiwa kopii zapasowych Windows (*.vhd) i odzyskaj kopię zapasową do odzyskania.*

5. W następnym kroku wybierz **Odzyskaj całe dyski i partycje** (jeśli ta opcja nie jest wybrana) i kliknij **Dalej**.
6. W kroku **Elementy do odzyskania** wybierz partycję systemową. Zazwyczaj nie trzeba odzyskiwać głównego rekordu rozruchowego.
7. Następnie określ ustawienia wybranej partycji systemowej: lokalizację, typ (podstawowa, aktywna) i rozmiar. W przypadku odzyskiwania partycji do oryginalnej lokalizacji nie trzeba wprowadzać zmian ustawień.
8. Przeczytaj podsumowanie operacji odzyskiwania, a następnie kliknij **Kontynuuj**.

Partycje i dyski z plików vhd można odzyskiwać także podczas pracy w systemie Windows. Jest to zalecana metoda odzyskiwania partycji i dysków z danymi.

16.3 Uruchamianie komputera z obrazu tib zawierającego partycję systemu Windows 7

Jak wspomniano, użytkownicy systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate mogą uruchamiać komputer przy użyciu obrazów tib zawierających partycję systemu Windows 7. Oznacza to opcję sprawdzenia możliwości odzyskania systemu z kopii zapasowej bez rzeczywistego odzyskiwania go. Jest to możliwe tylko w programie Acronis True Image Home w systemie Windows.

Jeśli jest zainstalowany system Windows 7 Enterprise lub Ultimate i chcesz sprawdzić, czy udało się uruchomić komputer z odzyskanej partycji systemowej Windows 7, wykonaj następujące czynności:

1. Uruchom program Acronis Boot Sequence Manager, wybierając **Narzędzia** → **Acronis Boot Sequence Manager** w menu głównym programu.
2. Kliknij **Dodaj** na pasku narzędzi programu Acronis Boot Sequence Manager i przejdź do wymaganego pliku tib, a następnie kliknij **OK**.
3. Rzeczywiste uruchamianie komputera jest przeprowadzane z pliku VHD, dlatego program musi przekonwertować wybrany plik tib. Pojawi się odpowiednie okno dialogowe.
4. Kliknij **OK**, aby zapisać przekonwertowany plik pod tą samą nazwą w lokalizacji domyślnej, lub przejdź do innej lokalizacji. Zapisując plik vhd w innej lokalizacji, można zmienić jego nazwę.

Jeśli w wybranej lokalizacji jest za mało miejsca na przekonwertowany plik, program wyświetli odpowiednie powiadomienie. Można usunąć zbędne pliki i kliknąć **Spróbuj ponownie** lub anulować konwersję i powtórzyć operację, wybierając inną lokalizację przekonwertowanego pliku.

5. Po zakończeniu konwersji w programie Acronis Boot Sequence Manager zostanie dodany nowy wiersz z nazwą pliku vhd.

Aby uruchomić komputer przy użyciu pliku VHD, na partycji, na której ten plik jest umieszczony, musi być wystarczająco dużo wolnego miejsca. Pliki tib są konwertowane na dynamiczne pliki vhd o maksymalnym rozmiarze, który jest równy rozmiarowi partycji, dla której została utworzona kopia zapasowa w pliku tib. Podczas uruchamiania komputera z dynamicznego pliku vhd rozmiar tego pliku zostaje maksymalnie zwiększony. Jeśli na fizycznej partycji z plikiem vhd jest za mało miejsca, aby zapisać plik VHD o maksymalnym rozmiarze, proces uruchamiania zakończy się niepowodzeniem. Ponadto jest potrzebne dodatkowe miejsce na plik stronicowania (Pagefile.sys), ponieważ jest on tworzony na partycji hosta poza partycją wirtualną. Według firmy Microsoft należy zarezerwować około 5 GB dostępnego miejsca oprócz miejsca umożliwiającego przechowywanie pliku vhd o maksymalnym rozmiarze. Dlatego szacowana ilość wolnego miejsca jest równa sumie rozmiaru partycji systemowej i 5 GB. Na podstawie ww. instrukcji nie można uruchomić komputera z pliku vhd, jeśli znajduje się on na partycji systemowej.

6. Ponownie uruchom komputer i wybierz nową pozycję na liście startowej programu Acronis Boot Sequence Manager, a następnie kliknij **OK**. Jeśli system Windows zostanie uruchomiony normalnie, będzie można przyjąć, że przy użyciu kopii zapasowej uda się uruchomić komputer z systemem operacyjnym Windows 7.
7. Upewniwszy się, że można uruchomić komputer z obrazu tib, można usunąć go z listy w programie Acronis Boot Sequence Manager. W tym celu zaznacz wpis i kliknij **Usuń** na pasku narzędzi. Program Acronis True Image Home wyświetli monit o potwierdzenie zamiaru usunięcia. Można również usunąć plik vhd używany do uruchamiania. W tym celu należy uruchomić Eksploratora Windows i usunąć plik.

16.4 Acronis Boot Sequence Manager

Program Acronis Boot Sequence Manager umożliwia dodawanie obrazów partycji systemu Windows 7 do listy startowej oraz zarządzanie tą listą.

Do listy obrazów można dodawać kopie zapasowe zarówno w formacie vhd, jak i tib. Dodanie obrazu tib wymaga przekonwertowania go na format vhd. Więcej szczegółowych informacji na temat uruchamiania komputera z obrazów tib znajduje się w poprzedniej sekcji.

Rzeczywiste uruchamianie odbywa się przy użyciu programu ładującego system Windows. Program Acronis Boot Sequence Manager dodaje jedynie dyski wirtualne (pliki vhd) do listy dysków, z których można uruchomić system Windows 7, znajdujące się w programie ładującym.

Jeśli nie wybierzesz opcji startowej, po upływie czasu określonego w polu Limit czasu uruchamiania komputer zostanie uruchomiony domyślnie przy użyciu pierwszego obrazu z listy startowej. Aby zmienić domyślny dysk startowy (fizyczny lub wirtualny), można przenieść pozycje listy w górę lub w dół, korzystając z odpowiednich przycisków na pasku narzędzi.

Klikając **Zmień nazwę**, można przypisać żadaną nazwę do pozycji na liście.

Jeśli pozycja na liście nie jest już potrzebna, można ją usunąć, klikając **Usuń** na pasku narzędzi.

Za pomocą przycisku **Usuń wszystko** można usunąć wszystkie pozycje dotyczące dysków wirtualnych i przywrócić oryginalną konfigurację startową.

Narzędzie Acronis Boot Sequence Manager jest dostępne tylko dla użytkowników systemu Windows 7 w wersji Enterprise i Ultimate.

17 Eksplorowanie archiwów i montowanie obrazów

Program Acronis True Image Home oferuje dwie metody zarządzania zawartością archiwów: montowanie obrazów oraz eksplorowanie obrazów i archiwów plików.

Eksplorowanie obrazów i archiwów plików umożliwia wyświetlanie ich zawartości oraz kopiowanie wybranych plików na dysk twardy. Aby eksplorować archiwum kopii zapasowej, kliknij dwukrotnie odpowiedni plik .tib. Możesz również kliknąć plik prawym przyciskiem myszy i z menu skrótów wybrać polecenie **Przeglądaj**.

Pliki skopiowane z eksplorowanej kopii zapasowej tracą atrybuty „Skompresowany” i „Zaszyfrowany”. Jeśli trzeba zachować te atrybuty, zaleca się odzyskanie kopii zapasowej.

Montowanie obrazów jako dysków wirtualnych umożliwia dostęp do obrazów w taki sam sposób jak do dysków fizycznych. Oznacza to, że:

- Na liście dysków wyświetlany jest nowy dysk oznaczony własną literą.
- Za pomocą Eksploratora Windows lub innego menedżera plików można przeglądać zawartość obrazu w taki sposób, jakby znajdował się on na dysku lub w partycji fizycznej.
- Dysku wirtualnego można używać w taki sam sposób jak dysku fizycznego (otwierać, zapisywać, kopiować, przenosić, tworzyć i usuwać pliki oraz foldery). W razie potrzeby obraz można zamontować w trybie tylko do odczytu.

Operacje opisane w niniejszym rozdziale można wykonywać tylko w systemach plików FAT i NTFS.

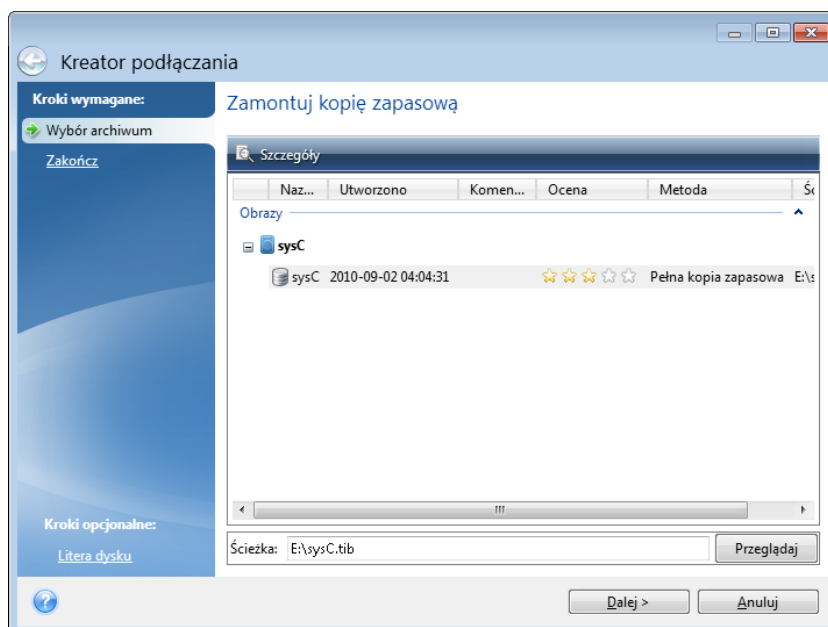
Należy pamiętać, że chociaż zarówno archiwa plików, jak i obrazy dysków/partycji mają domyślne rozszerzenie „.tib”, możliwe jest montowanie tylko **obrazów**. Aby wyświetlić zawartość archiwum plików, należy użyć funkcji eksplorowania (dostępnej jako polecenie Przeglądaj). Poniżej znajduje się krótkie porównanie funkcji eksplorowania i montowania:

	Eksplorowanie	Montowanie
Typ archiwum	Obraz plików, dysku lub partycji	Obraz partycji
Przypisywanie litery	Nie	Tak
Modyfikacja archiwum	Nie	Tak (w trybie odczytu/zapisu)
Wyodrębnianie plików	Tak	Tak

17.1 Montowanie obrazu

1. Uruchom **Kreatora montowania**, wybierając **Narzędzia** → **Montowanie obrazu** w menu głównym programu lub klikając prawym przyciskiem myszy archiwum obrazu na ekranie **Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi** i wybierając **Zamontuj obraz** w menu skrótów.

2. Wybierz archiwum do zamontowania.

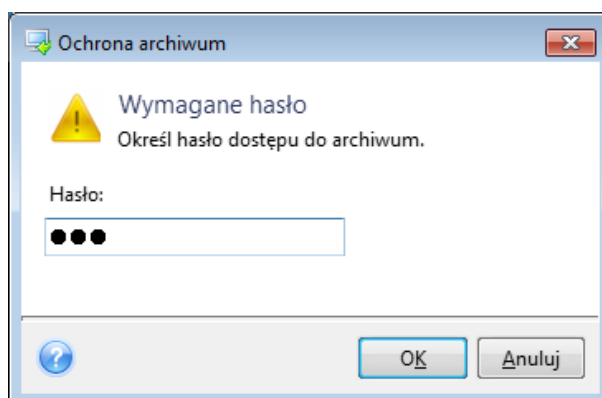

Jeżeli wybierzesz archiwum zawierające obrazy przyrostowe, możesz wybrać jeden z kolejnych obrazów przyrostowych (nazywanych także „segmentami”) wyświetlanych według daty/godziny utworzenia. Umożliwia to przeglądanie stanu danych z określonej chwili.

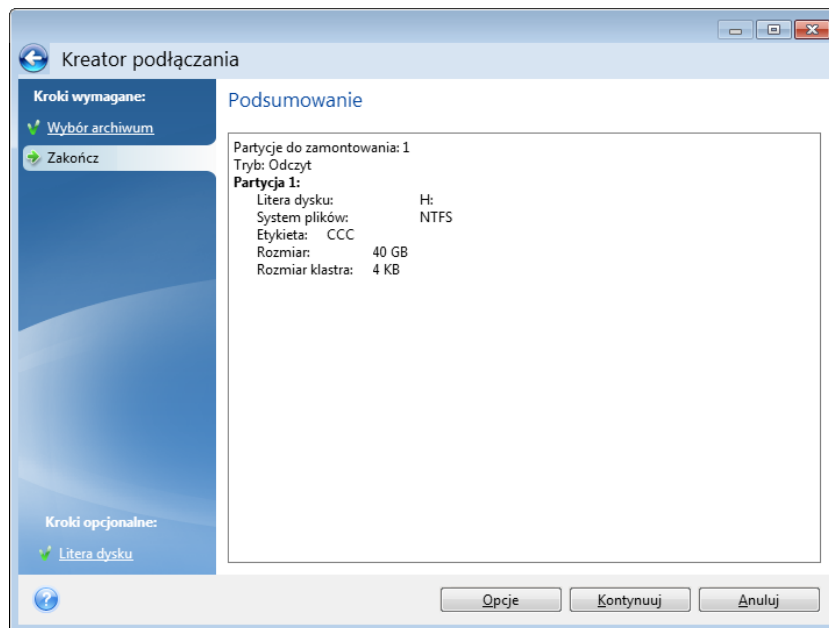
Aby zamontować obraz przyrostowy, musisz mieć wszystkie poprzednie obrazy przyrostowe i początkowy obraz pełny. Jeżeli brakuje dowolnego kolejnego obrazu, montowanie nie jest możliwe. Domyślnie program montuje najnowszy obraz przyrostowy.

Aby zamontować obraz różnicowy, również musisz mieć początkowy pełny obraz.

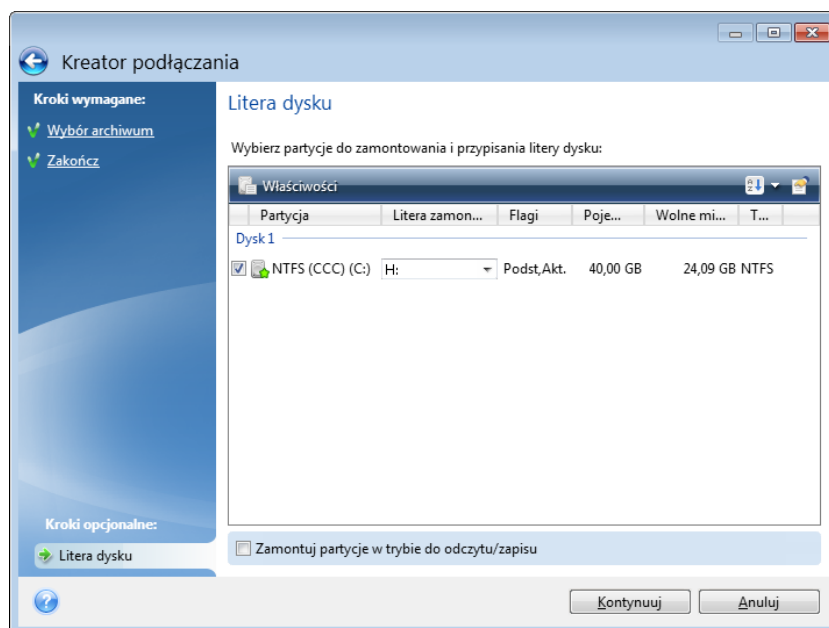
Jeśli archiwum jest chronione hasłem, program Acronis True Image Home wyświetli monit o podanie hasła w oknie dialogowym. Układ partycji oraz przycisk **Dalej** będą niedostępne do czasu wprowadzenia poprawnego hasła.

3. Wybierz partycję, którą chcesz zamontować jako dysk wirtualny. Należy zauważyć, że nie można zamontować obrazu całego dysku z wyjątkiem sytuacji, w której dysk zawiera jedną partycję. Jeśli obraz zawiera kilka partycji, domyślnie wszystkie partycje są wybierane do zamontowania z automatycznie przypisanymi literami dysków. Aby przypisać inne litery dysków do montowanych partycji, kliknij **Opcje**.

Z listy rozwijanej **Litera montowania** możesz wybrać literę, która zostanie przypisana do dysku wirtualnego. Aby nie montować partycji, zaznacz pole **Nie montuj** na liście lub wyczyść pole wyboru danej partycji.

4. Jeżeli zaznaczysz pole **Montuj partycje w trybie odczytu/zapisu**, program przyjmie, że zamontowany obraz będzie modyfikowany i utworzy plik archiwum przyrostowego w celu rejestrowania zmian. Stanowczo zaleca się opisanie wprowadzonych zmian w polu Komentarze. Kreator zawiera opcjonalny krok Komentarze umożliwiający dodawanie komentarzy.

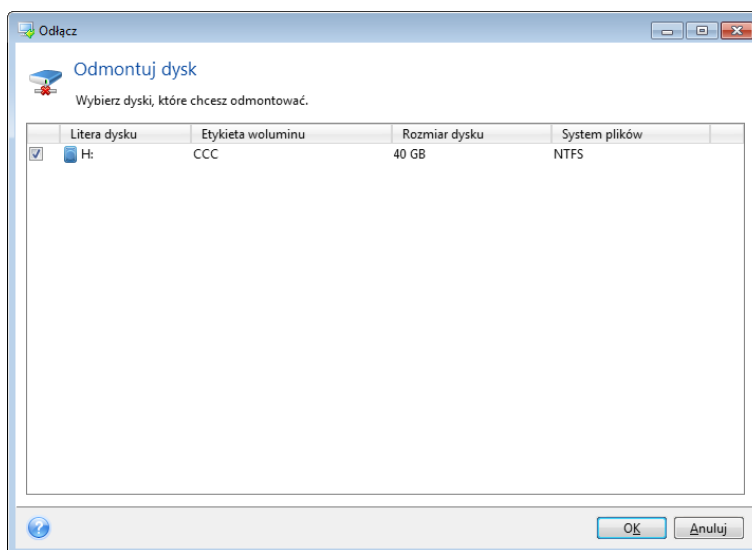
5. Po zakończeniu konfigurowania ustawień kliknij **Kontynuuj**, aby podłączyć wybrane obrazy partycji jako dyski wirtualne.
6. Po podłączeniu obrazu zostanie uruchomiony Eksplorator Windows, który wyświetli zawartość obrazu. Teraz możesz pracować z plikami lub folderami w taki sam sposób jak na prawdziwym dysku.

17.2 Odmontowywanie obrazu

Zaleca się odmontowanie dysku wirtualnego po zakończeniu wszystkich niezbędnych operacji, ponieważ obsługa dysków wirtualnych wymaga znacznej ilości zasobów systemowych. Jeśli nie odmontujesz dysku, zniknie on po wyłączeniu komputera.

Aby odmontować dysk wirtualny, wybierz **Narzędzia** → **Odmontowywanie obrazu**, wybierz dysk do odmontowania i kliknij przycisk **OK**.

Jeśli zamontowano kilka partycji, domyślnie wszystkie będą zaznaczone do odmontowania. Można odmontować jednocześnie wszystkie zamontowane dyski lub odłączyć tylko te, które nie muszą już być zamontowane.

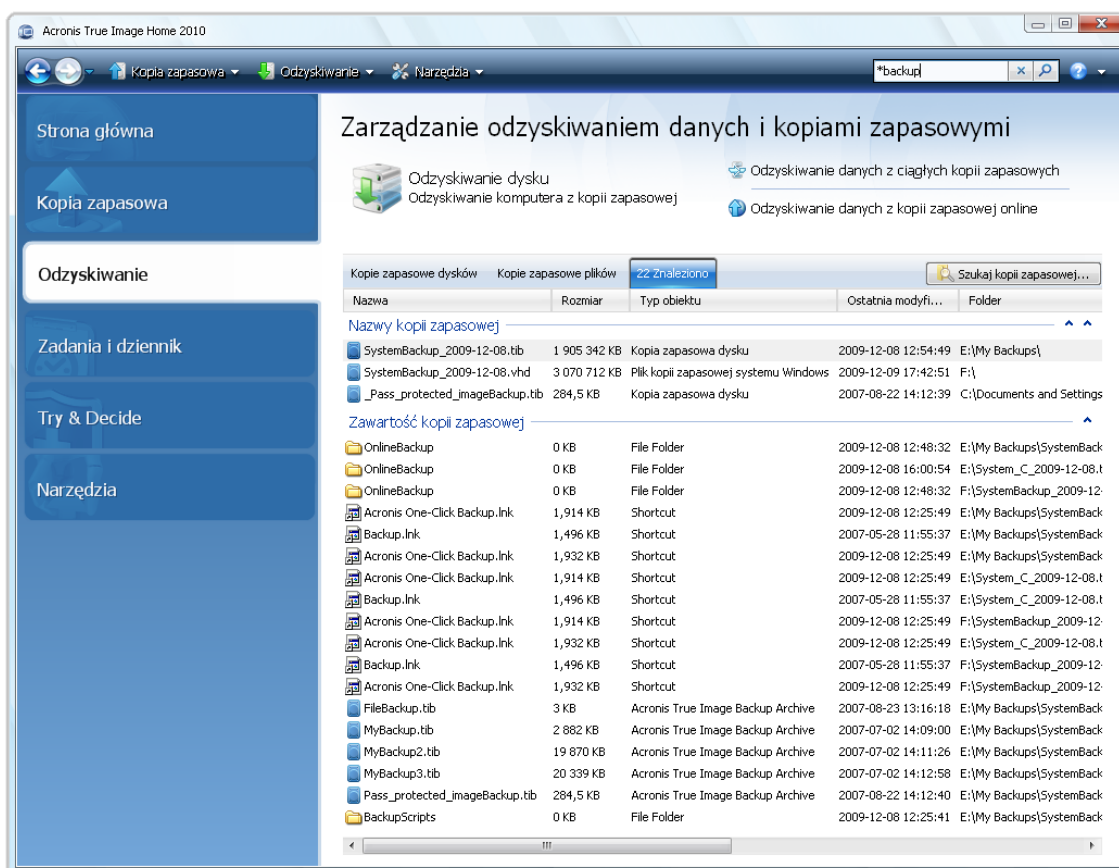
Czynność tę można także wykonać za pomocą Eksploratora Windows, klikając prawym przyciskiem myszy ikonę dysku i wybierając polecenie **Odmontuj**.

18 Wyszukiwanie archiwów kopii zapasowych i ich zawartości

18.1 Wyszukiwanie

Oprócz możliwości przeglądania archiwów kopii zapasowych program Acronis True Image Home udostępnia funkcje wyszukiwania archiwów tib i zip, wyszukiwania plików tylko w archiwach tib oraz wyszukiwania pełnotekstowego w komentarzach do archiwów. Funkcje te ułatwiają wyszukiwanie informacji potrzebnych do używania programu Acronis True Image Home i do odzyskiwania plików z archiwów kopii zapasowych. Poniżej opisano sposób wyszukiwania potrzebnych danych.

1. Wprowadź ciąg wyszukiwania w polu Szukaj znajdującym się w prawym górnym rogu okna programu Acronis True Image Home, a następnie kliknij ikonę lupy. Pojawi się ekran **Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi**. Wyniki wyszukiwania zostaną wyświetlone na odpowiedniej karcie w oknie.

2. Domyślnie wyszukiwanie obejmuje wszystkie lokalizacje źródłowe, w których program Acronis True Image Home może wyszukiwać informacje. Możesz określić źródło informacji, wybierając odpowiedni obszar: **Nazwy kopii zapasowej** lub **Zawartość kopii zapasowej**.

*Program Acronis True Image Home nie może przeszukiwać zawartości udziałów sieciowych, magazynu online Acronis, magazynów ciągłych kopii zapasowych oraz urządzeń rozpoznawanych przez system Windows jako **Urządzenia z wymiennymi nośnikami pamięci**.*

- W obszarze **Nazwy kopii zapasowej** wyświetlane są wyniki wyszukiwania archiwów tib i zip według nazw ich plików. Dwukrotne kliknięcie nazwy pliku spowoduje otwarcie odpowiedniego archiwum w programie Windows Explorer, co umożliwi przeszukanie jego zawartości. Można sprawdzić poprawność archiwum lub odzyskać je, klikając prawym przyciskiem myszy jego nazwę pliku i wybierając odpowiednie polecenie z menu skrótów. Menu skrótów zawiera następujące polecenia: **Odzyskaj**, **Aktualizuj**, **Zamontuj** (w przypadku kopii zapasowych obrazów), **Sprawdź poprawność**, **Przenieś**, **Usuń**, **Konsoliduj**, **Eksploruj kopię zapasową**, **Konwertuj kopię zapasową Acronis** (lub **Konwertuj kopię zapasową Windows** w przypadku archiwów vhd), **Edytuj komentarze** oraz **Szczegóły** w przypadku archiwów tib lub **Odzyskaj**, **Sprawdź poprawność**, **Przenieś**, **Usuń**, **Aktualizuj kopię zapasową**, **Edytuj komentarze** i **Szczegóły** w przypadku archiwów zip.
- W obszarze **Zawartość kopii zapasowej** wyświetlane są wyniki wyszukiwania plików i folderów w archiwach tib. Dwukrotne kliknięcie nazwy pliku powoduje jego otwarcie. Plik można odzyskać przez kliknięcie prawym przyciskiem myszy jego nazwy i wybranie z menu skrótów polecenia **Odzyskaj**. Menu to umożliwia także otwarcie pliku lub folderu nadrzędnego, w którym plik ten się znajduje.

Aby ułatwić zrozumienie procesu wyszukiwania, poniżej podano informacje dotyczące algorytmów wyszukiwania.

1. Podczas wyszukiwania plików w archiwach tib można wprowadzić całą nazwę pliku lub jej część i użyć typowych symboli wieloznacznych systemu Windows. Przykładowo, aby znaleźć wszystkie pliki wsadowe w archiwach, wpisz „*.bat”. Maską My???.exe spowoduje wyszukanie wszystkich plików .exe, których nazwa składa się z pięciu znaków, z których dwa pierwsze to „my”. Uwaga: podczas wyszukiwania nie jest uwzględniana wielkość liter, tj. ciągi „Kopia zapasowa” i „kopia zapasowa” są uznawane za tożsame. Ponadto wyszukiwanie zostanie zatrzymane po znalezieniu 100 plików odpowiadających określonym kryteriom wyszukiwania. Jeśli w wynikach wyszukiwania nie będzie szukać się żądany plik, należy zawęzić kryteria wyszukiwania.

Należy pamiętać, że program Acronis True Image Home nie wyszukuje plików znajdujących się w archiwach tib zaszyfrowanych i chronionych hasłem ani w chronionej hasłem strefie Acronis Secure Zone. Wyszukiwanie nie obejmuje także plików zapisanych w archiwach kopii zapasowych zip utworzonych za pomocą programu Acronis True Image Home.

*Gdy dany plik znajduje się w kilku kopiach zapasowych i nie został on zmodyfikowany, zostanie wyświetlony tylko plik pochodzący z najstarszej kopii zapasowej. Jeśli plik został zmodyfikowany, wyniki wyszukiwania będą obejmować wszystkie kopie zapasowe zawierające **różne** wersje pliku.*

2. Wyszukiwanie w komentarzach do archiwów kopii zapasowej przebiega inaczej. Nie można stosować wieloznacznych symboli systemu Windows „*” i „?”. Program wyszukuje w trybie pełnotekstowym — w tej sytuacji zostaną znalezione wszystkie wystąpienia tych znaków w komentarzach (jeśli takie występują). Wyszukiwanie pełnotekstowe działa w następujący sposób:
 - Kryteriami wyszukiwania są wyrazy oddzielone spacjami lub operatorem logicznym: „AND”, „OR”, „NOT” (należy zwracać uwagę na wielkość liter).
 - Dozwolone jest stosowanie tylko jednego operatora logicznego (pierwszego, który występuje w łańcuchu wyszukiwania); w przeciwnym razie będą one ignorowane i rozpoznawane jako szukane wyrazy.
 - Szukany temat musi zawierać wszystkie wyrazy rozdzielone spacjami.

W obszarze **Nazwy kopii zapasowej** wyświetlane są pliki archiwów, których komentarze spełniają kryterium wyszukiwania. Dwukrotne kliknięcie nazwy archiwum spowoduje jego otwarcie.

18.2 Integracja z usługą wyszukiwania systemu Windows i narzędziem Google Desktop

Program Acronis True Image Home zawiera wtyczki dla narzędzia Google Desktop i usługi wyszukiwania systemu Windows. Jeśli korzystasz z jednej z tych wyszukiwarek, program Acronis True Image Home wykryje ją i zainstaluje odpowiednią wtyczkę umożliwiającą indeksowanie archiwów kopii zapasowych tib. Indeksowanie kopii zapasowych przyspiesza wyszukiwanie w archiwach kopii. Po zaindeksowaniu plików zawartość archiwów będzie można przeszukiwać przez wprowadzenie nazwy pliku w polu zapytania narzędzia Google Desktop lub usługi wyszukiwania systemu Windows, nie otwierając programu Acronis True Image Home. Wyniki wyszukiwania zostaną wyświetlone w oknie wyszukiwarki. W oknie wyników wyszukiwania można:

- Wybrać dowolny plik i otworzyć go do podglądu lub zapisać go w dowolnym miejscu w systemie plików (poza archiwum) lub w jego pierwotnej lokalizacji.
- Sprawdzić, w którym archiwum dany plik został zapisany, i odzyskać to archiwum.

Google Desktop zawiera okno „szybkiego wyszukiwania”. Jest ono uzupełniane najtrafniejszymi wynikami wyszukiwania z całego komputera. Ponieważ wyniki zmieniają się w trakcie wpisywania tekstu, można szybko znaleźć na komputerze żądane treści. Podobną funkcję oferuje usługa wyszukiwania systemu Windows.

Oprócz indeksowania nazw plików w archiwach kopii zapasowych narzędzie Google Desktop i usługa wyszukiwania systemu Windows wzbogacają program Acronis True Image Home o funkcję pełnotekstowego indeksowania zawartości wielu plików w archiwach tib, co umożliwia przeszukiwanie zawartości plików.

Pełnotekstowe indeksowanie plików w archiwach kopii zapasowych dotyczy tylko typów plików rozpoznawanych przez narzędzie Google Desktop i usługę wyszukiwania systemu Windows. Rozpoznają one pliki tekstowe, pliki pakietu Microsoft Office, wszystkie elementy programów Microsoft Office Outlook i Microsoft Outlook Express oraz wiele innych.

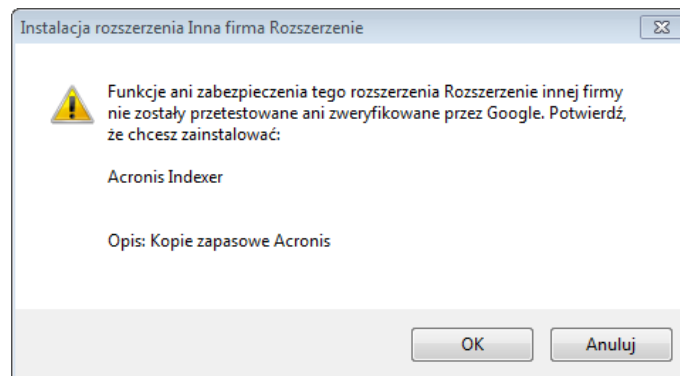
Indeksowanie nie obejmuje zawartości chronionych hasłem archiwów kopii zapasowych tib, innych archiwów szyfrowanych i chronionych hasłem, a także archiwów z kopiami zapasowymi stanu systemu i poczty e-mail. Jednak narzędzie Google Desktop i usługa wyszukiwania systemu Windows umożliwiają wyszukiwanie w samych plikach tib i komentarzach do nich. Ponadto narzędzie Google Desktop i usługa wyszukiwania systemu Windows nie mają dostępu do strefy Acronis Secure Zone, dlatego nie mogą przeszukiwać ani indeksować archiwów zapisanych w tej strefie.

18.2.1 Korzystanie z narzędzia Google Desktop w programie Acronis True Image Home

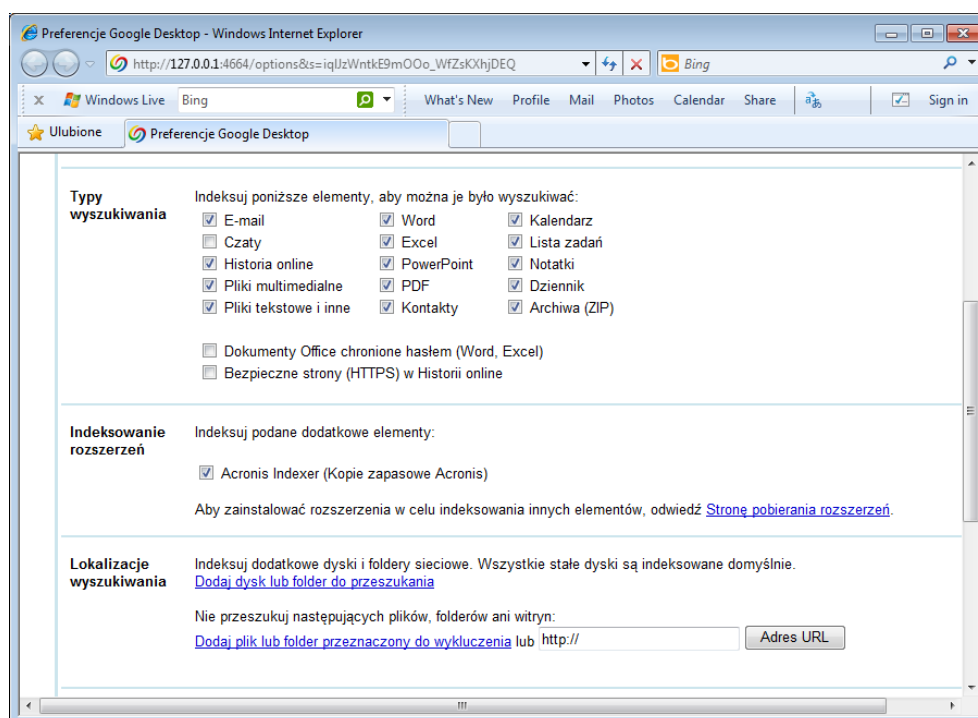
Jeśli nie masz narzędzia Google Desktop, możesz je pobrać bezpłatnie z witryny internetowej Google. Kliknij Google Desktop i postępuj zgodnie z instrukcjami pobierania i instalacji.

Aby włączyć przeszukiwanie plików w archiwach tib za pomocą narzędzia Google Desktop:

1. Aby zainstalować wtyczkę, na pasku bocznym wybierz **Narzędzia**. Następnie kliknij **Ustawienia wyszukiwania** w prawym panelu i zaznacz odpowiednie pole wyboru w oknie Opcje wyszukiwania z pulpitu. Pojawi się poniższe okno.

2. Sprawdź, czy wtyczka została zainstalowana. Kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę Google Desktop na pasku zadań, a następnie z menu kontekstowego wybierz polecenie **Opcje**. W wyszukiwarce pojawi się okno **Preferencje** narzędzia Google Desktop. Sprawdź, czy wybrano **Acronis Indexer (Kopie zapasowe Acronis)** w obszarze **Indeksowanie rozszerzeń**.

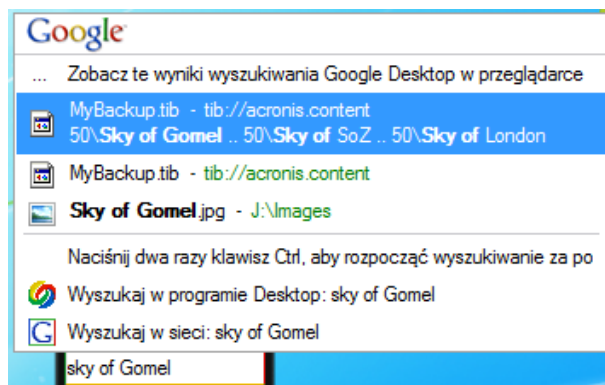

3. Ponownie kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę Google Desktop umieszczoną na pasku zadań, a następnie wybierz **Indeksowanie** → **Ponowne indeksowanie**. Kliknij przycisk **Tak** w wyświetlonym oknie potwierdzenia. Google Desktop doda całą nową zawartość do istniejącego indeksu.

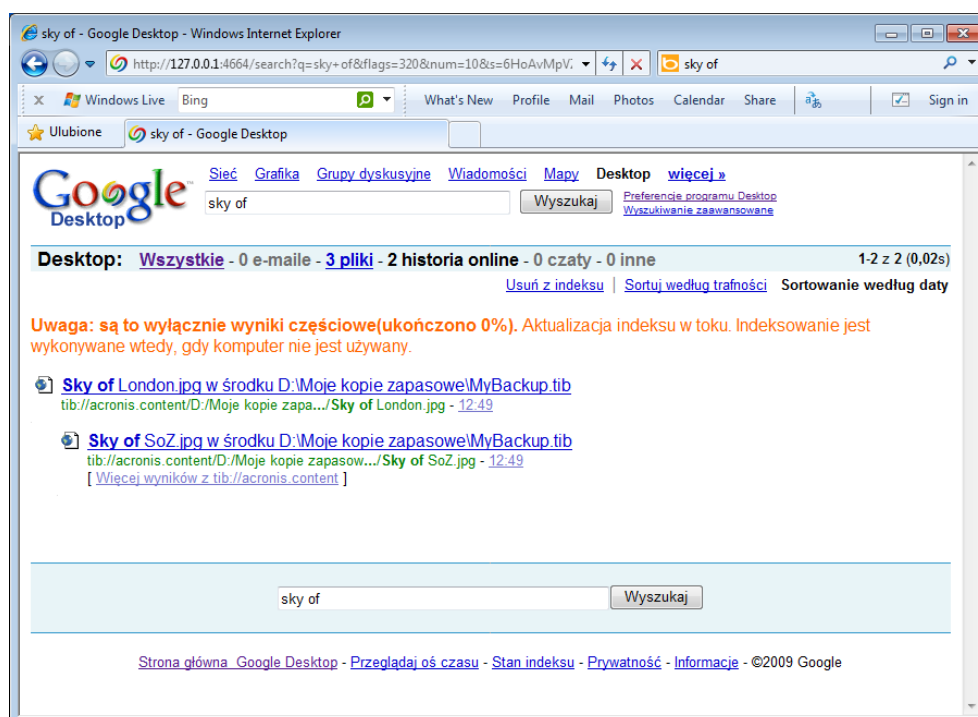
Google Desktop może potrzebować trochę czasu na zaindeksowanie wszystkich plików tib zapisanych na dysku twardym komputera i dodanie informacji do bazy danych indeksów. Czas ten zależy od liczby archiwów tib oraz liczby zawartych w nich plików.

Po pewnym czasie, na przykład po godzinie, sprawdź, czy narzędzie Google Desktop zakończyło indeksowanie archiwów tib. W tym celu w polu zapytania wprowadź nazwę dowolnego pliku, który

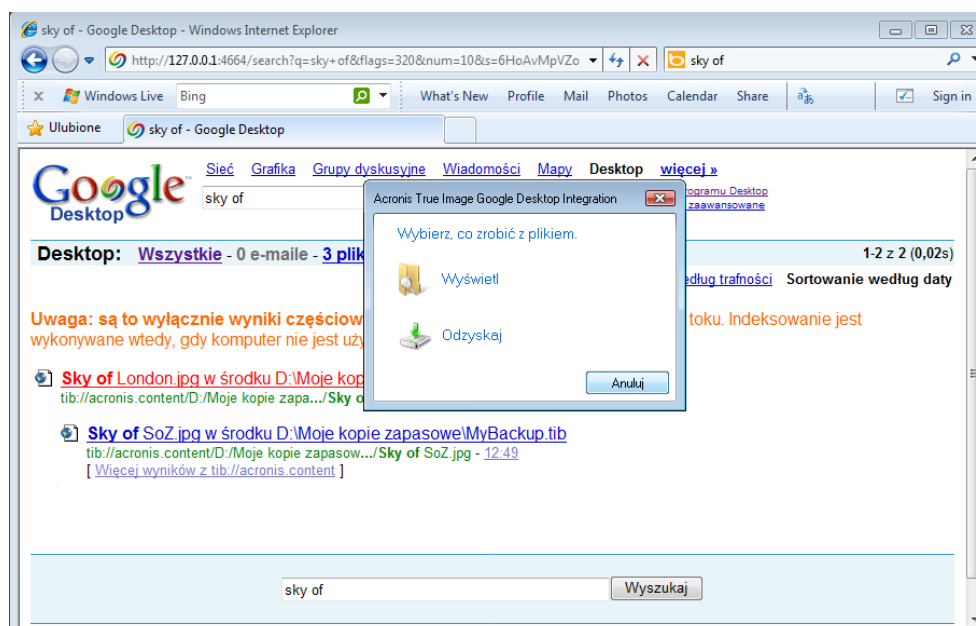
na pewno znajduje się w kopii zapasowej. Jeżeli narzędzie Google Desktop zakończyło indeksowanie, wyświetli archiwizację, w których został znaleziony plik.

Aby zobaczyć wszystkie wyniki wyszukiwania, kliknij przycisk „Pokaż wszystkie N wyników w przeglądarce”. Zostanie wyświetlone okno podobne do przedstawionego na poniższym zrzucie ekranowym.

W oknie przeglądarki możesz kliknąć wiersz zawierający żądaną wersję pliku, aby wyświetlić okno dialogowe z dwiema opcjami: **Podgląd** i **Odzyskaj**.

Wybranie opcji **Podgląd** spowoduje uruchomienie aplikacji skojarzonej z plikami danego typu i otwarcie wybranego pliku. Wybranie opcji **Odzyskaj** spowoduje uruchomienie programu Acronis True Image Home, w którym będzie można odzyskać plik do żądanej lokalizacji.

Narzędzie Google Desktop umożliwia także wyszukiwanie plików w archiwach kopii zapasowych zip utworzonych przez program Acronis True Image Home, jednak nie można wówczas otwierać ani odzyskiwać plików z takich archiwów przez kliknięcie wiersza z nazwą pliku w oknie przeglądarki. Aby odzyskać pliki znalezione przez narzędzie Google Desktop w archiwach kopii zapasowych zip, należy skorzystać z funkcji odzyskiwania dostępnej w programie Acronis True Image Home.

18.2.2 Korzystanie z usługi wyszukiwania systemu Windows w programie Acronis True Image Home

Jeśli używasz dowolnej wersji systemu Windows Vista lub Windows 7, która ma wbudowaną funkcję Wyszukiwanie z pulpitu lub Wyszukiwanie z pulpitu systemu Windows 3.0 albo nowszą, w usłudze wyszukiwania systemu Windows możesz włączyć obsługę plików tib.

Jeśli nie masz zainstalowanej usługi wyszukiwania systemu Windows, ale chcesz z niej korzystać, aplikację Usługa wyszukiwania systemu Windows 4.0 możesz pobrać bezpłatnie z witryny internetowej firmy Microsoft. Aby ją pobrać, kliknij Usługa wyszukiwania systemu Windows 4.0. Kliknij dwukrotnie pobrany plik i wykonaj instrukcje instalacji.

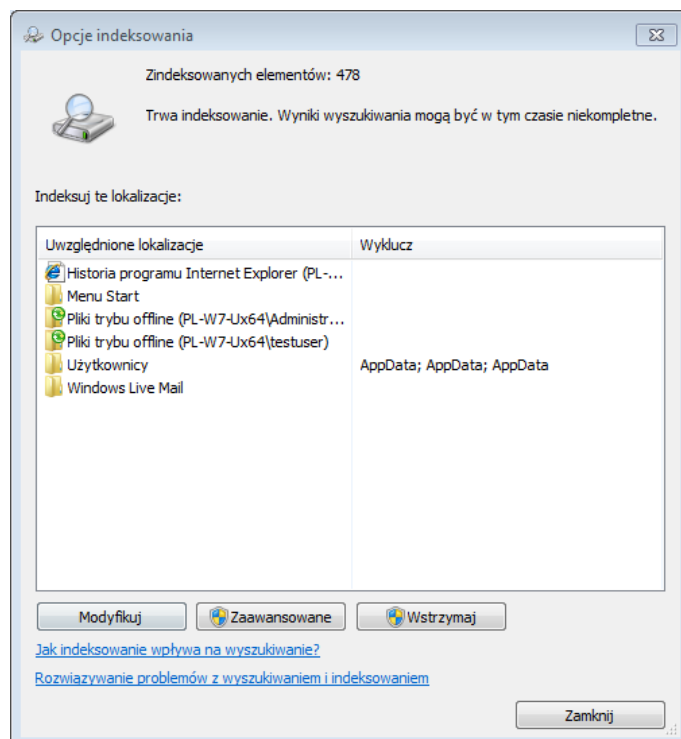
Usługa wyszukiwania systemu Windows nie indeksuje zawartości plików zip.

Aby skorzystać z funkcji usługi wyszukiwania systemu Windows:

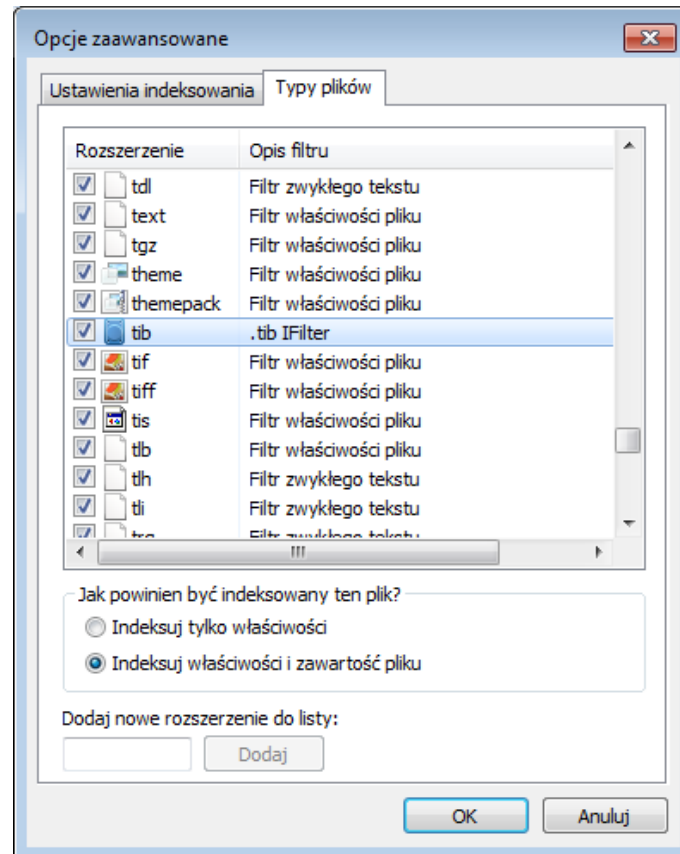
1. Aby zarejestrować wtyczkę, na pasku bocznym wybierz **Narzędzia**. Kliknij **Ustawienia wyszukiwania** w prawym panelu i zaznacz odpowiednie pole wyboru w oknie Opcje wyszukiwania z pulpitu. Po pomyślnej rejestracji wtyczki program Acronis True Image Home wyświetli okno informacyjne „Rejestracja wtyczki udała się”.

2. Możesz sprawdzić, czy obsługa formatu tib jest włączona. Kliknij prawym przyciskiem myszy ikonę usługi wyszukiwania systemu Windows umieszczoną na pasku zadań, a następnie wybierz z menu kontekstowego pozycję **Opcje wyszukiwania z pulpitu** systemu Windows. Pojawi się poniższe okno. Upewnij się, że lista Uwzględnione lokalizacje zawiera pozycję „tib:/”.

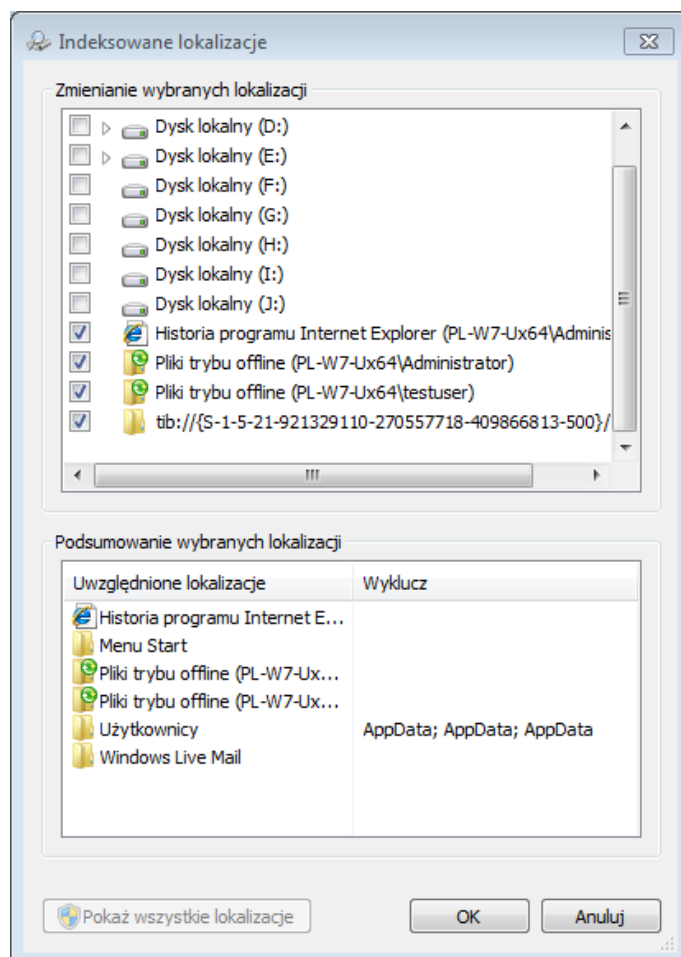
*Aby otworzyć okno Opcje indeksowania w systemie Windows Vista, otwórz Panel sterowania, a następnie kliknij dwukrotnie ikonę **Opcje indeksowania**. Zawartość i wygląd opcji indeksowania w systemie Windows Vista różni się nieznacznie, jednak większość poniższych informacji ma zastosowanie także w tym systemie.*

3. Kliknij **Zaawansowane**, wybierz kartę **Typy plików**, a następnie upewnij się, że jest wybrane rozszerzenie **tib**, a w polu Opis filtru widnieje tekst „.tib IFilter”. Wybierz **Indeksuj właściwości i zawartość pliku**.

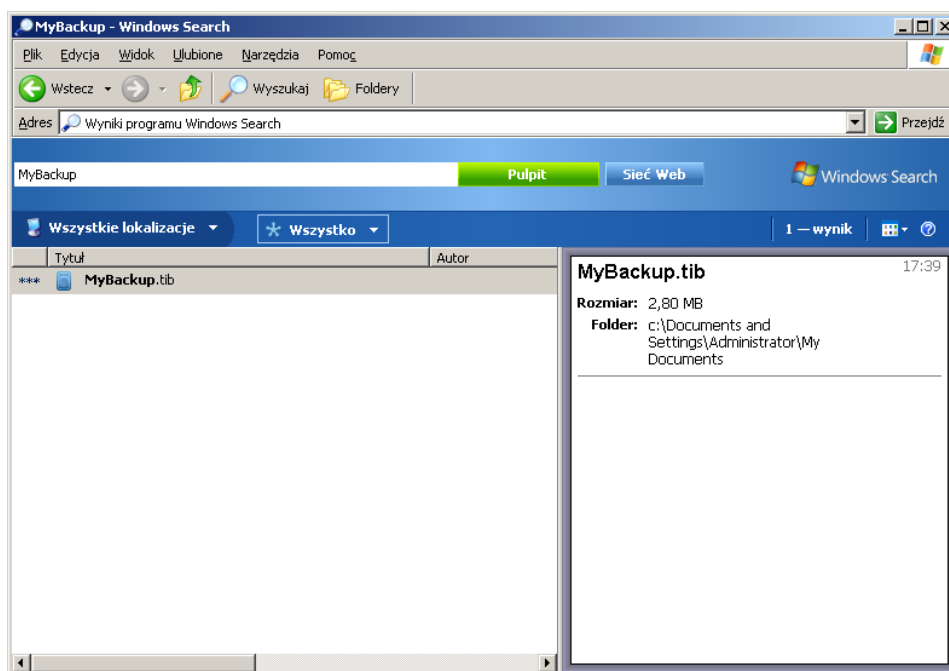

4. Kliknij przycisk **OK** i w otwartym oknie **Opcje indeksowania** sprawdź, czy dyski, na których przechowywane są archiwa kopii zapasowych tib, znajdują się na liście „Uwzględnione lokalizacje”. Jeżeli lista nie zawiera tych dysków, pliki tib nie będą indeksowane. Aby uwzględnić te dyski, kliknij **Modyfikuj** i wybierz je w wyświetlonym oknie.

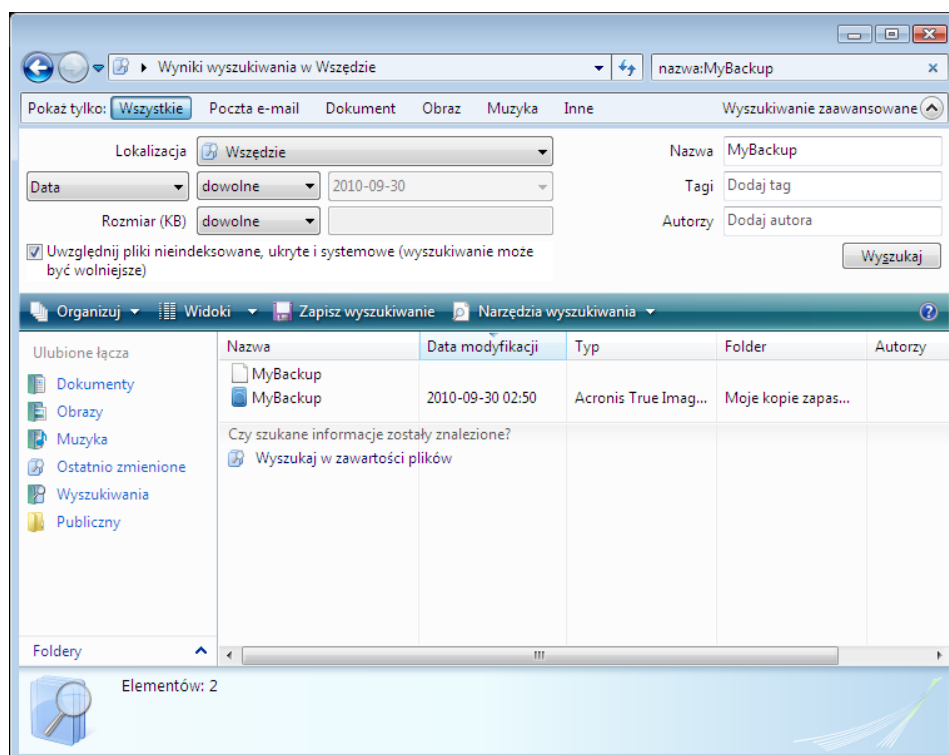

*Usługa wyszukiwania systemu Windows może również indeksować kopie zapasowe znajdujące się w udziale sieciowym. W tym celu wystarczy dodać udział do listy Uwzględnione lokalizacje, wpisując odpowiednią ścieżkę UNC po wybraniu karty **Dodawanie lokalizacji UNC** w oknie **Opcje zaawansowane**.*

Usługa wyszukiwania systemu Windows może potrzebować trochę czasu na zaindeksowanie wszystkich plików i zapisanych na dyskach twardych komputera i dodanie informacji do bazy danych indeksów. Czas ten zależy od liczby archiwów i liczby zawartych w nich plików. Po zakończeniu indeksowania narzędzie Wyszukiwanie z pulpitu umożliwi wyszukiwanie plików w archiwach kopii zapasowych i.tib. Wyszukiwarki w narzędziu Wyszukiwanie z pulpitu i systemie Windows Vista mają podobne funkcje, chociaż wyniki wyszukiwania są przedstawiane w nieco inny sposób:

Wyniki wyszukiwania w usłudze wyszukiwania systemu Windows

Wyniki wyszukiwania w systemie Windows Vista

19 Inne operacje

19.1 Sprawdzanie poprawności archiwów kopii zapasowych

Sprawdzanie poprawności ma na celu upewnienie się, czy z określonej kopii zapasowej można będzie odzyskać dane. Kiedy wybierasz do sprawdzenia poprawności...

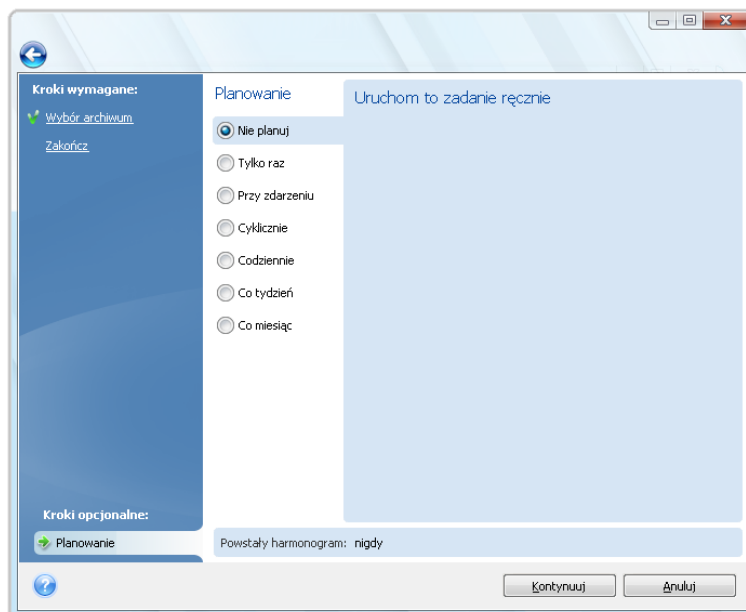
- pełną kopię zapasową, program sprawdza poprawność tylko pełnej kopii zapasowej.
- różnicową kopię zapasową, program sprawdza poprawność początkowej pełnej kopii zapasowej i wybranej kopii różnicowej.
- przyrostową kopię zapasową, program sprawdza poprawność początkowej pełnej kopii zapasowej, wybranej kopii przyrostowej oraz ewentualnie całego łańcucha kopii zapasowych prowadzących do wybranej kopii przyrostowej. Jeśli łańcuch zawiera jedną lub więcej różnicowych kopii zapasowych, program sprawdza poprawność (oprócz początkowej pełnej kopii zapasowej i wybranej kopii przyrostowej) tylko najnowszej różnicowej kopii zapasowej w łańcuchu oraz ewentualnie wszystkich kolejnych przyrostowych kopii zapasowych między tą kopią różnicową a wybraną kopią przyrostową.

Powyższe informacje mogą się przydać w sytuacji, kiedy okazuje się, że archiwum kopii zapasowej zawierające pełną kopię zapasową i łańcuch kopii przyrostowych jest uszkodzone. Aby rozwiązać problem z archiwum, wykonaj poniższe czynności. Najpierw sprawdź poprawność pełnej kopii zapasowej. Jeśli jest uszkodzona, całe archiwum jest bezużyteczne. Jeśli nie jest uszkodzona, sprawdzaj poprawność przyrostowych kopii zapasowych (począwszy od najstarszej), aż znajdziesz przyczynę problemu. Wszystkie przyrostowe kopie zapasowe wykonane po uszkodzonej kopii nie nadają się do użytku, ale odzyskanie danych z wcześniejszych kopii zapasowych powinno się udać.

Do sprawdzania poprawności służy **Kreator sprawdzania poprawności**.

1. Aby sprawdzić poprawność archiwum, kliknij **Odzyskiwanie** na pasku bocznym.
2. Wybierz archiwum do sprawdzenia poprawności i kliknij **Sprawdź poprawność** na pasku narzędzi. Jeśli wybrane archiwum jest chronione hasłem, program Acronis True Image Home wyświetli okno dialogowe z monitem o podanie hasła.

3. Po wprowadzeniu poprawnego hasła przejdziesz do kroku Planowanie, w którym można zaplanować sprawdzanie poprawności kopii zapasowej lub pozostawić ustawienie domyślne **Nie planuj**.

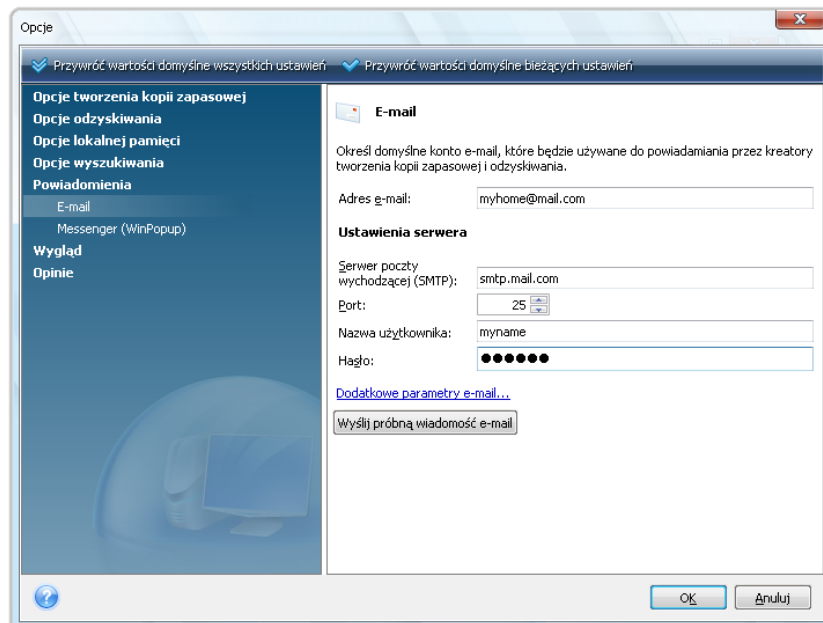
4. Kliknięcie **Kontynuuj** spowoduje uruchomienie procedury sprawdzania poprawności. Jeśli poprawność archiwum kopii zapasowej ma być sprawdzana według harmonogramu, sprawdzanie poprawności odbędzie się zgodnie z ustalonym harmonogramem. Po zakończeniu sprawdzania poprawności zostanie wyświetlone okno wyników tego procesu. Klikając przycisk **Anuluj**, można anulować sprawdzanie.

19.2 Powiadamianie o wynikach operacji

Czasami wykonanie procesu tworzenia kopii zapasowej lub odzyskiwania może trwać godzinę albo dłużej. Program Acronis True Image Home może powiadamiać o zakończeniu zadania za pomocą usługi WinPopup lub poczty e-mail. Program może również duplikować wiadomości wysłane podczas procesu lub wysłać pełen dziennik operacji po jej zakończeniu.

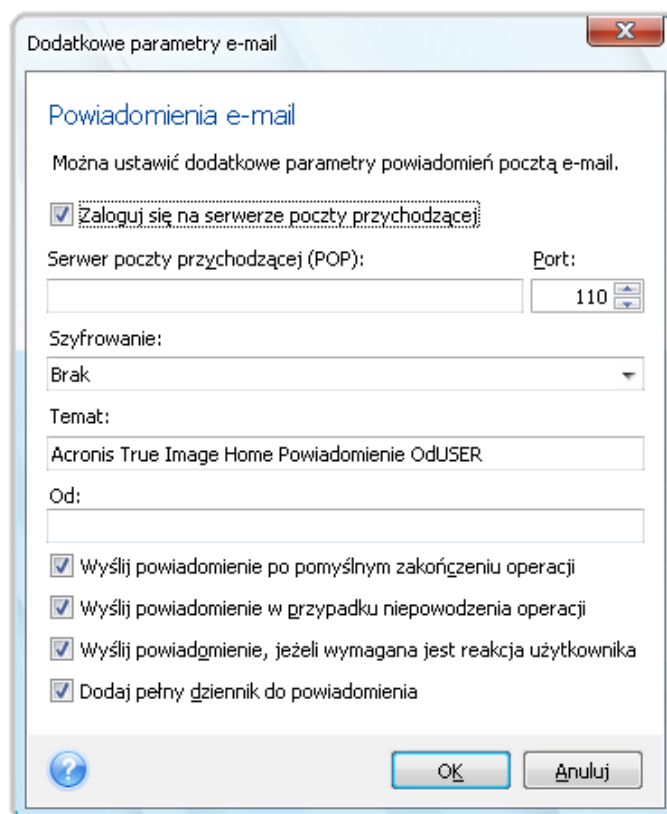
19.2.1 Powiadomienie e-mail

Aby włączyć powiadamianie za pomocą poczty e-mail, wybierz **Narzędzia** → **Opcje** → **Powiadomienia** → **E-mail**:

Następnie zdefiniuj adres e-mail, na który będą wysyłane powiadomienia, oraz nazwę i port serwera SMTP. Jeżeli serwer SMTP wymaga uwierzytelnienia, wprowadź również nazwę użytkownika i hasło.

W celu skonfigurowania parametrów dodatkowego konta e-mail kliknij przycisk **Dodatkowe parametry poczty e-mail**.

Jeżeli serwer poczty wychodzącej SMTP przed wysłaniem wiadomości wymaga zalogowania na serwerze poczty przychodzącej, wprowadź wymagane informacje na temat serwera poczty przychodzącej.

W dolnej części okna możesz określić, kiedy mają być wysyłane powiadomienia:

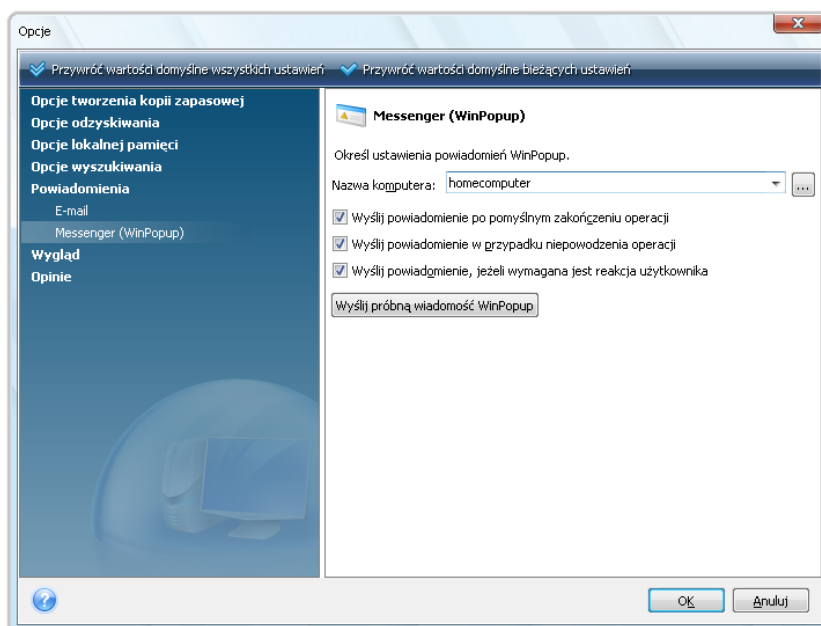
- po pomyślnym zakończeniu operacji (aby do wiadomości dodać pełny dziennik operacji, wybierz opcję **Dodaj do powiadomienia pełny dziennik**)
- w przypadku niepowodzenia operacji (aby do wiadomości dodać pełny dziennik operacji, wybierz opcję **Dodaj do powiadomienia pełny dziennik**)
- podczas wykonywania operacji, jeżeli wymagana jest interwencja użytkownika

Po skonfigurowaniu powiadomień za pośrednictwem poczty e-mail możesz wysłać wiadomość próbną, klikając odpowiedni przycisk.

19.2.2 Powiadomienia WinPopup

Powiadomienia WinPopup są niedostępne w systemach Windows Vista i Windows 7, ponieważ te systemy operacyjne nie obsługują usługi Messenger.

Aby skonfigurować powiadomienia za pośrednictwem usługi WinPopup, wybierz **Narzędzia** → **Opcje** → **Powiadomienia** → **Messenger (WinPopup)**:

Podaj nazwę komputera, na który wysyłane będą powiadomienia.

W dolnej części okna możesz określić, kiedy mają być wysyłane powiadomienia:

- po pomyślnym zakończeniu operacji
- w przypadku niepowodzenia operacji
- podczas wykonywania operacji, jeżeli wymagana jest interwencja użytkownika

19.3 Wyświetlanie zadań i dzienników

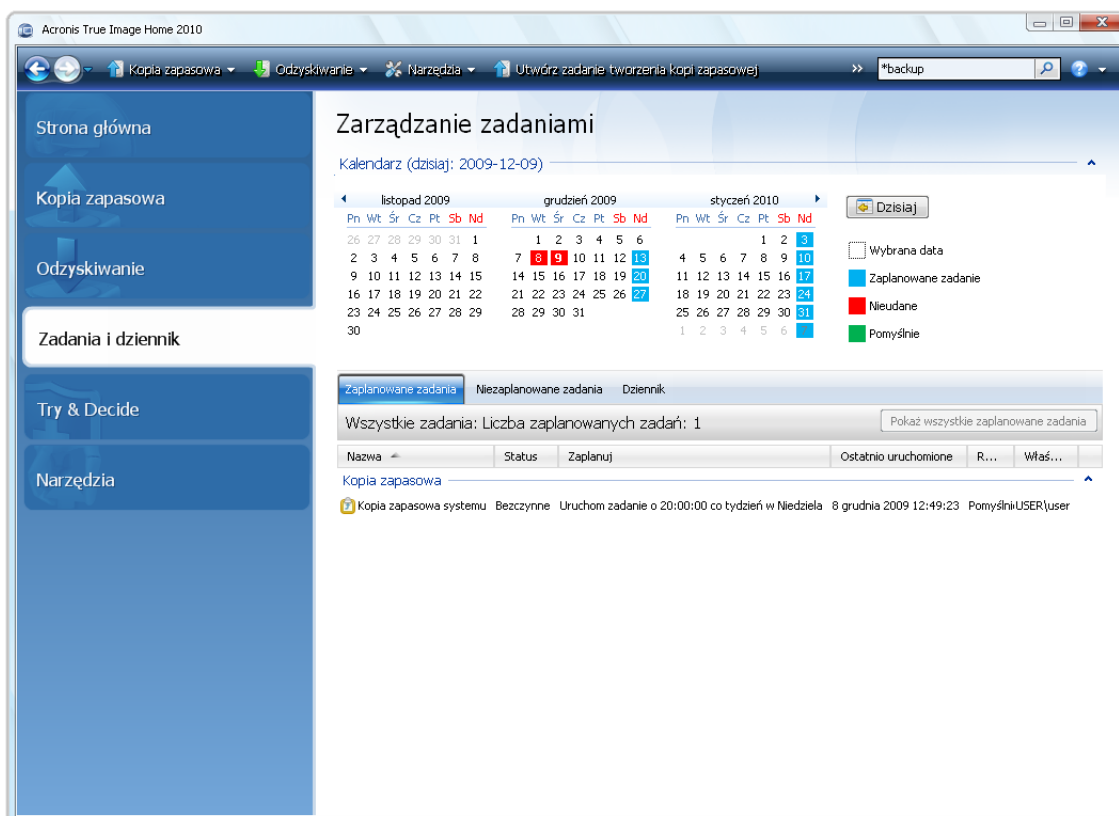
Program Acronis True Image Home zawiera ekran zadań i dzienników, umożliwiający podgląd jego dzienników roboczych i zaplanowanych zadań. W dziennikach znajdują się informacje dotyczące na przykład wyników zaplanowanych zadań tworzenia kopii zapasowych i sprawdzania poprawności, łącznie z przyczynami ewentualnych awarii.

W przypadku większości operacji programu Acronis True Image Home w dziennikach rejestrowane są odpowiednie wpisy, jednak nie dotyczy to działania funkcji Try&Decide, montowania/odmontowywania obrazów, aktywowania/dezaktywacji narzędzia Acronis Startup Recovery Manager i tworzenia nośnika startowego.

Dzienniki zawierają tylko część informacji na temat działania funkcji kopii zapasowej online Acronis i ciągłej kopii zapasowej Acronis. Pozostałe informacje dotyczące działania tych funkcji są zapisywane w ich własnym dzienniku. Dziennik ten nie jest dostępny dla użytkowników, ponieważ jest przeznaczony dla pracowników pomocy technicznej firmy Acronis, którym ułatwia rozwiązywanie problemów zgłoszonych przez użytkowników tych funkcji. Jest on zawarty w raporcie systemowym Acronis.

Aby wyświetlić ekran **Zadania i dziennik**, kliknij **Zadania i dziennik** na pasku bocznym. Domyślnie po otwarciu ekranu wybrana jest karta **Zaplanowane zadania**. Zawiera ona informacje o wszystkich zaplanowanych zadaniach (jeśli takie istnieją). Karta **Niezaplanowane zadania** zawiera informacje o wszystkich zadaniach skonfigurowanych po wybraniu opcji **Nie planuj** w kroku Planowanie Kreatora

kopii zapasowych lub Kreatora sprawdzania poprawności, niezależnie od obecnego stanu wykonania tych zadań.

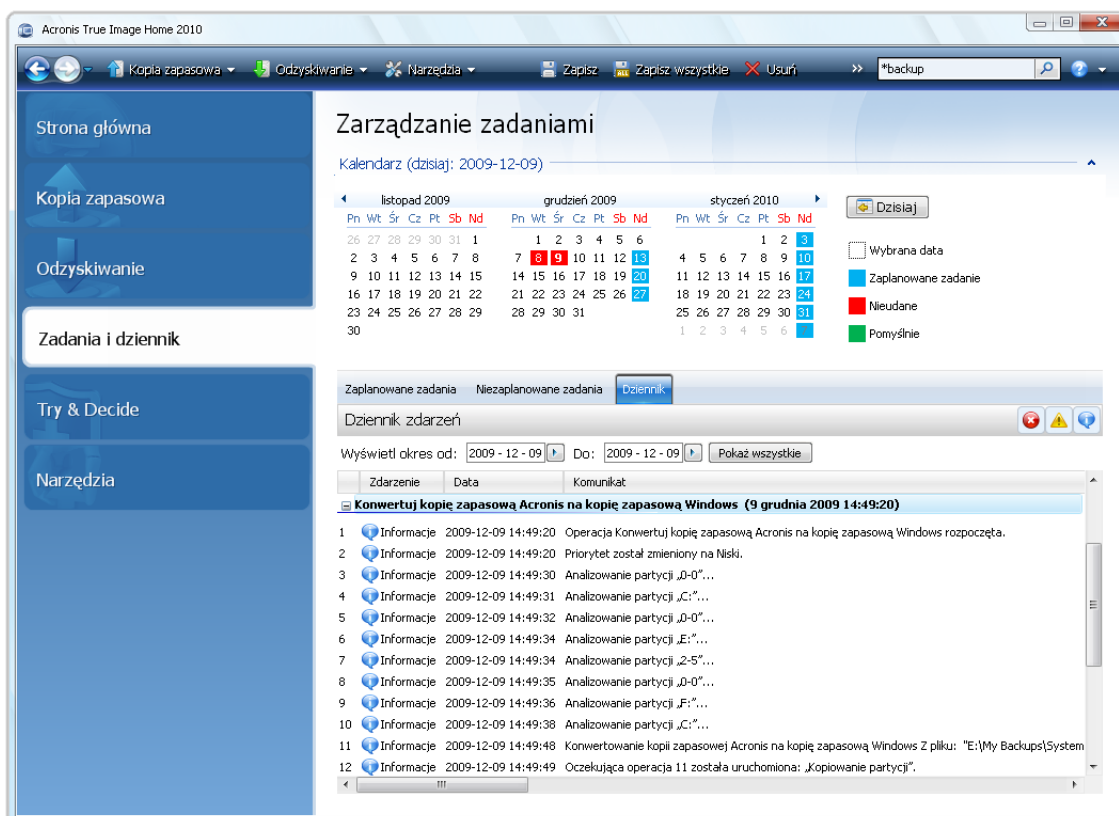
Daty zaplanowanych zadań, zadań zakończonych błędami oraz zadań wykonanych pomyślnie są oznaczone w kalendarzu kolorowymi znacznikami. Data bieżąca jest wyróżniona pogrubioną czcionką. Aby wyświetlić zadania zaplanowane na określony dzień, kliknij odpowiednią datę.

Za pomocą przycisków ze strzałkami w lewo i w prawo znajdujących się z boku kalendarza można przeglądać miesiące wyświetlane w kalendarzu. W przypadku przejścia o kilka miesięcy w tył lub w przód można kliknąć przycisk **Dzisiaj**, aby szybko powrócić do bieżącego miesiąca i daty.

Kliknięcie dowolnej daty przeszłej powoduje wyświetlenie karty **Dziennik** i dzienników z wybranego dnia. Jeżeli w danym dniu nie powstały dzienniki, pojawia się stosowny komunikat.

Aby wyświetlić dzienniki, wystarczy kliknąć kartę **Dziennik**.

Po otwarciu karty **Dziennik** w górnym panelu wyświetlany jest kalendarz, a w panelu dolnym — zawartość dzienników.

Aby wyświetlić dzienniki z żadanego okresu, wybierz ten okres, klikając przyciski w prawo w polach **Od** i **Do** znajdujących się w obszarze **Pokaż za okres**. Po kliknięciu strzałki w polu **Od** wyświetlany jest kalendarz, w którym można wybrać pierwszy dzień żadanego okresu, klikając go dwukrotnie. W ten sam sposób w polu **Do** można wskazać ostatni dzień żadanego okresu. W podręcznych kalendarzach za pomocą przycisków strzałek w lewo i w prawo znajdujących się w obszarze miesiąca można zmieniać miesiące i lata. Ponadto początkową i końcową datę okresu można wprowadzić bezpośrednio w odpowiednich polach. Jeśli chcesz wyświetlić wszystkie dzienniki, kliknij przycisk **Pokaż wszystkie**.

Aby usunąć wpis z dziennika, wybierz go i kliknij przycisk **Usuń** na pasku narzędzi. Aby usunąć wszystkie wpisy dziennika, kliknij przycisk **Usuń wszystkie**. Możesz również zapisać wpis dziennika w pliku, klikając przycisk **Zapisz**. Aby zapisać w pliku wszystkie dzienniki, kliknij przycisk **Zapisz wszystko**.

Jeśli jakkolwiek krok wymieniony w dzienniku został przerwany z powodu błędu, odpowiedni dziennik jest oznaczony czerwonym kółkiem z białym krzyżykiem w środku.

Trzy przyciski znajdujące się z prawej strony służą do filtrowania komunikatów: biały krzyżyk w czerwonym kółku odfiltrowuje komunikaty o błędach, wykrzyknik w żółtym trójkącie — ostrzeżenia, a litera „i” w niebieskim kółku — komunikaty informacyjne.

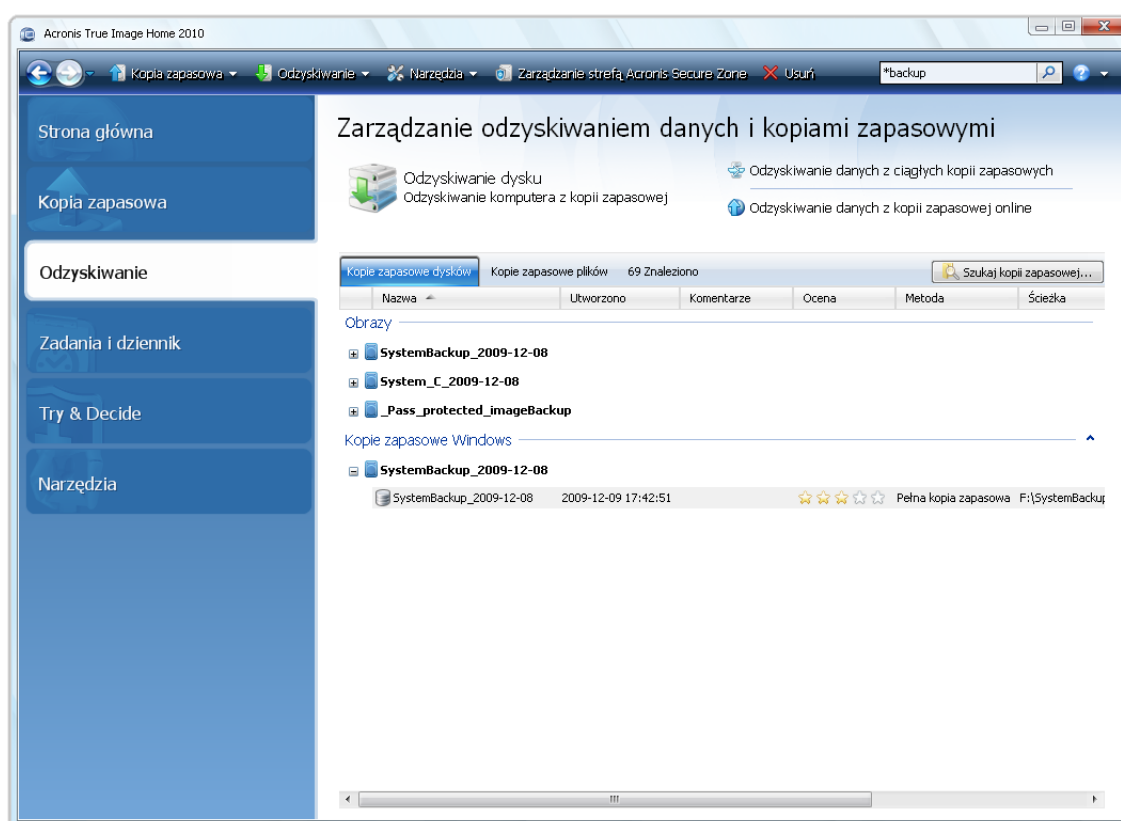
Aby szczegóły bieżącego kroku były lepiej widoczne, można ukryć kalendarz, klikając przycisk strzałki **w górę** w prawym górnym rogu panelu kalendarza. Spowoduje to powiększenie obszaru wyświetlania dzienników. Aby ponownie wyświetlić kalendarz, kliknij przycisk strzałki **w dół** w prawym górnym rogu panelu kalendarza.

Kliknięcie daty zaplanowanego zadania powoduje przejście do karty **Zaplanowane zadania**, na której wyświetlane są szczegółowe informacje o zadaniu. Karta **Zaplanowane zadania** wyświetlana jest również po kliknięciu dowolnej daty przyszłej. Aby wyświetlić wszystkie utworzone dotąd zaplanowane zadania, kliknij przycisk **Pokaż wszystkie zaplanowane zadania**.

19.4 Zarządzanie archiwami kopii zapasowych

Po pewnym czasie może wystąpić potrzeba lub konieczność zarządzania archiwami kopii zapasowych, na przykład w celu zwolnienia miejsca na nowe kopie zapasowe przez usunięcie najstarszych lub już niepotrzebnych kopii. Ponieważ teraz program Acronis True Image Home przechowuje informacje o archiwach kopii zapasowych w bazie metadanych, archiwami należy zarządzać (np. usuwać lub przenosić niektóre z nich) za pomocą narzędzi wbudowanych w program, a nie przy użyciu Eksploratora Windows. Aby zarządzać archiwami kopii zapasowych, przejdź do ekranu **Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi**, wybierając **Odzyskiwanie** na pasku bocznym.

Wszystkie archiwa kopii zapasowych są wymienione na dwóch kartach: **Kopie zapasowe dysków** i **Kopie zapasowe plików**. Na karcie Kopie zapasowe dysków znajdują się kopie zapasowe obrazów, a na karcie Kopie zapasowe plików — kopie zapasowe typu Moje dane, Stan systemu, Moja poczta e-mail i Ustawienia aplikacji.

Menu skrótów otwierane po kliknięciu prawym przyciskiem myszy żądanego archiwum kopii zapasowej udostępnia następujące operacje dotyczące kopii zapasowych:

- **Eksploruj** — zobacz Eksplorowanie archiwów i montowanie obrazów (s. 149)
- **Odzyskaj** — zobacz Kreator odzyskiwania — informacje szczegółowe (s. 102)
- **Aktualizuj** — dodawanie przyrostowej lub różnicowej kopii zapasowej do istniejącego archiwum bez definiowania nowego zadania tworzenia kopii zapasowej

- **Sprawdź poprawność archiwum** — zobacz Sprawdzanie poprawności archiwów kopii zapasowych (s. 163)
- **Zamontuj obraz** (dotyczy tylko obrazów) — zobacz Montowanie obrazu (s. 152)
- **Konsoliduj** — zobacz Konsolidacja kopii zapasowych (s. 171)
- **Edytuj komentarze** — edytowanie komentarzy dodanych podczas tworzenia kopii zapasowej lub dodawanie komentarzy dotyczących zaplanowanego zadania tworzenia kopii zapasowej wykonanego bez nadzoru
- **Zmień nazwę** — zmiana nazwy archiwów kopii zapasowych lub poszczególnych kopii zapasowych (zmiana nazwy kopii zapasowej ma miejsce tylko w bazie metadanych programu, ale nazwa pliku kopii zapasowej nie ulega zmianie)
- **Przenieś** — zobacz Przenoszenie archiwów kopii zapasowych (s. 174)
- **Usuń** — zobacz Usuwanie archiwów kopii zapasowych (s. 173)
- **Konwertuj na kopię zapasową Windows** — zobacz Konwertowanie na kopię zapasową Windows (s. 144) (to polecenie jest wyświetlane tylko w przypadku wybrania kopii zapasowej obrazu w formacie tib)
- **Konwertuj na kopię zapasową Acronis** — zobacz Konwertowanie na kopię zapasową Acronis (s. 145) (to polecenie jest wyświetlane tylko w przypadku wybrania kopii zapasowej obrazu w formacie vhd)
- **Szczegóły** — wyświetlanie szczegółowych informacji dotyczących wybranej kopii zapasowej

19.5 Konsolidacji kopii zapasowych

Program Acronis True Image Home umożliwia wykonanie dwóch procedur konsolidacji kopii zapasowych: konsolidacji automatycznej i konsolidacji wg nazw plików. W przypadku konsolidacji automatycznej program korzysta z reguł wykonywania archiwów kopii zapasowych. Po utworzeniu kopii zapasowej program sprawdzi archiwa kopii zapasowej pod kątem naruszenia ograniczeń, np. przekroczenie maksymalnej liczby gigabajtów. Po przekroczeniu jakiegokolwiek ograniczenia zostaną skonsolidowane najstarsze kopie zapasowe. Program połączy pierwszą pełną kopię zapasową z kolejną kopią przyrostową w jedną pełną kopię zapasową, która zostanie zapisana z datą kopii późniejszej. Następnie, jeżeli będzie to konieczne, kopia ta zostanie połączona z kolejnym plikiem. Proces ten będzie powtarzany aż do momentu, gdy ilość zajmowanego miejsca (lub liczba kopii zapasowych) spadnie poniżej określonego limitu. Procedura ta nie wpływa na integralność archiwum, mimo że najstarsze kopie zostaną usunięte.

*Rzeczywista liczba kopii zapasowych może przekraczać **maksymalną liczbę kopii zapasowych** o jeden. W takim przypadku program wykryje przekroczenie limitu i rozpocznie konsolidację. Utworzenie kopii zapasowej nie będzie możliwe, zanim konsolidacja nie zostanie zakończona.*

Konsolidacja pliki wg nazw pozwala na usuwanie zbędnych kopii zapasowych z archiwum przy jednoczesnym zachowaniu jego spójności. W razie konieczności można usunąć podstawową pełną kopię zapasową z archiwum. Program utworzy kolejną kopię zapasową w miejscu najstarszej istniejącej kopii zapasowej. Obie te procedury różnią się między sobą w następujący sposób:

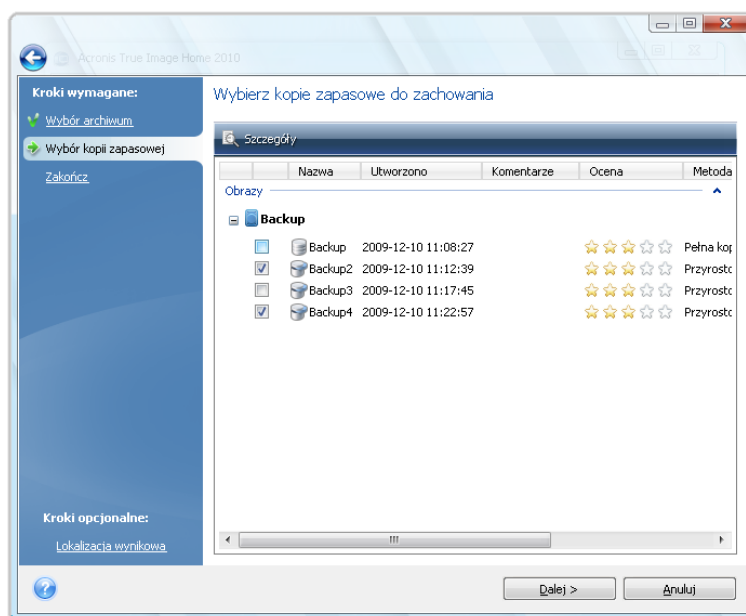
Konsolidacja automatyczna umożliwia tylko konsolidację dwóch kopii zapasowych w jedną. Konsolidacja pliki wg nazw umożliwia wybór kopii zapasowych i powoduje usunięcie kopii, które nie zostały wybrane.

Aktualna wersja programu Acronis True Image Home nie obsługuje konsolidacji archiwów kopii zapasowych utworzonych w formacie zip.

Program Acronis True Image Home nie może skonsolidować przyrostowych kopii zapasowych utworzonych podczas „edycji” obrazów partycji zamontowanych w trybie do odczytu i zapisu.

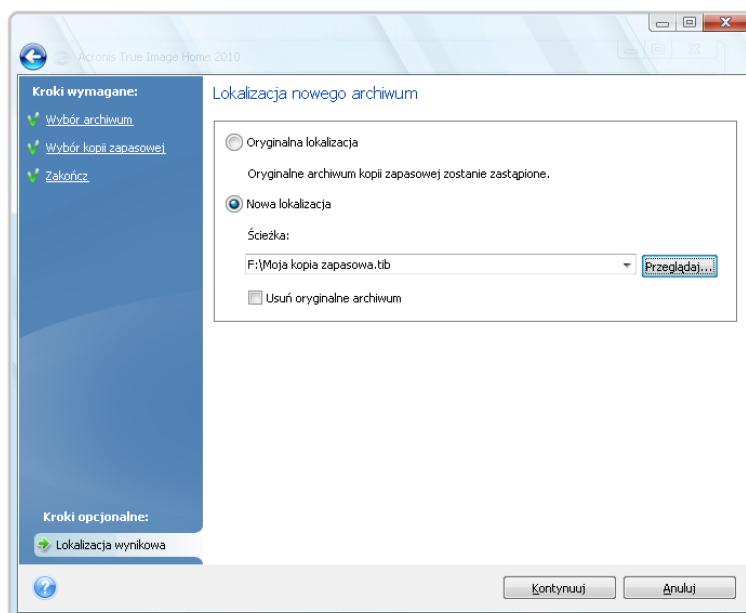
Konsolidacja kopii zapasowych w archiwum:

1. Po wybraniu opcji **Odzyskiwanie** na pasku bocznym wybierz archiwum do konsolidacji.
2. Uruchom **Kreator konsolidacji**, klikając prawym przyciskiem myszy wybrane archiwum kopii zapasowych i wybierając **Konsolidacja** z menu skrótów.
3. Program wyświetli listę kopii zapasowych należących do wybranego archiwum, wraz z datą i godziną ich utworzenia. Kopia zapasowa na początku listy to kopia pełna; pozostałe są przyrostowymi kopiami zapasowymi. Wybierz kopie zapasowe, które chcesz *zachować* i kliknij **Dalej**.

4. Domyślnie program wybierze dla skonsolidowanego archiwum tę samą lokalizację, a oryginalne archiwum kopii zapasowej zostanie zastąpione. Można również wybrać nową lokalizację. W takim przypadku archiwum źródłowe pozostanie bez zmian, chyba że je usuniesz, zaznaczając pole wyboru **Usuń oryginalne archiwum**. Ta operacja wymaga dużej ilości miejsca na dysku, ale zabezpiecza archiwum w przypadku, gdy konsolidacja zakończy się niepowodzeniem, z powodu awarii zasilania lub braku miejsca na dysku. Aby wybrać nową lokalizację, kliknij **Opcje** na ekranie podsumowania.

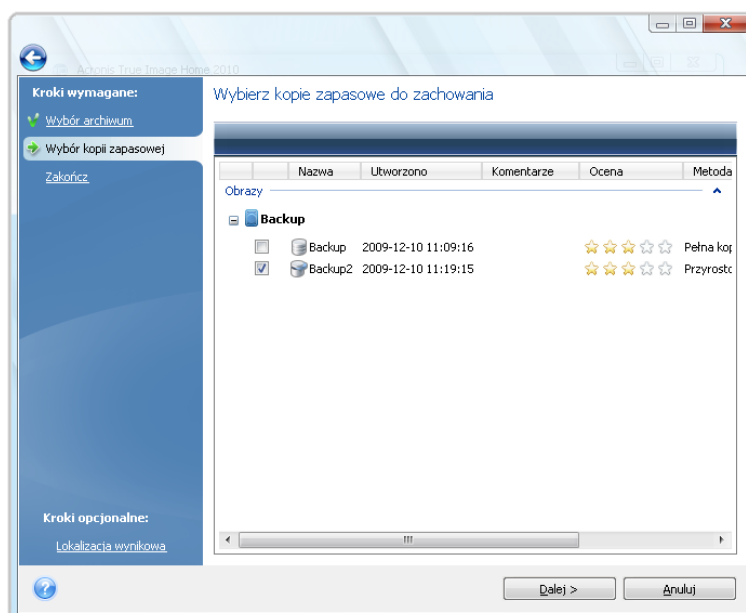
Nie można wybrać innej lokalizacji podczas konsolidacji kopii zapasowych archiwum znajdującym się w strefie Acronis Secure Zone.

5. Po wybraniu nowej lokalizacji kliknij **Kontynuuj**, aby rozpocząć konsolidację.

W tym przypadku po zakończeniu konsolidacji dysk G będzie zawierać dwa nowe archiwa: Disk1_backup2 i Disk1_backup4.

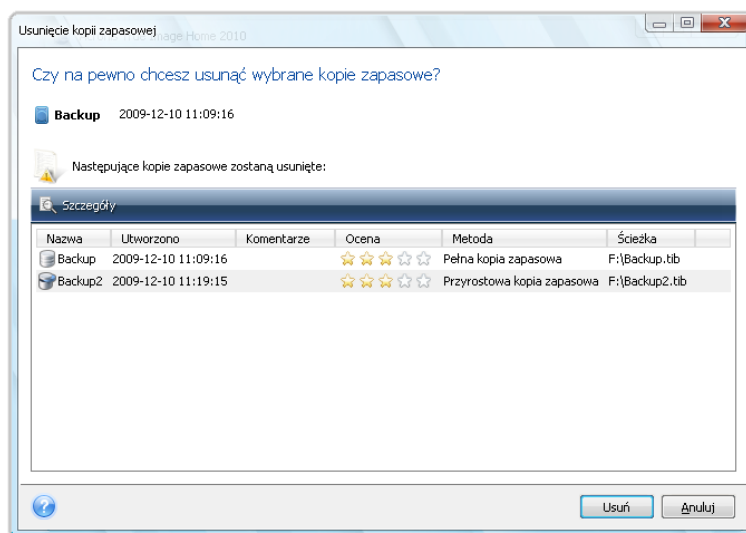
Disk1_backup2 to pełna kopia zapasowa, a Disk1_backup4 to przyrostowa kopia zapasowa. Możesz zweryfikować te informacje, ponownie uruchamiając Kreator konsolidacji, wybierając archiwum Disk1_backup i przechodząc do następnego okna.

19.6 Usuwanie archiwów kopii zapasowych

Możesz usunąć zbędne kopie zapasowe oraz archiwa. Ponieważ program Acronis True Image Home przechowuje informacje o archiwach kopii zapasowych w bazie metadanych, usunięcie zbędnych

plików archiwów przy użyciu Eksploratora Windows nie spowoduje usunięcia informacji o tych archiwach z bazy danych i program Acronis True Image Home będzie je uznawał za nadal istniejące. Działanie takie może powodować błędy, ponieważ program będzie próbował wykonać operacje na nieistniejących kopiach zapasowych. Z tego powodu zbędne kopie zapasowe oraz archiwa kopii zapasowych należy usuwać wyłącznie przy użyciu narzędzi dostępnych w programie Acronis True Image Home. Aby usunąć całe archiwum kopii zapasowych, zaznacz je i z paska narzędzi wybierz opcję **Usuń** lub prawym przyciskiem myszy kliknij pełną kopię zapasową i z menu kontekstowego wybierz opcję **Usuń**. Aby usunąć różnicową lub przyrostową kopię zapasową, zaznacz ją i z paska narzędzi wybierz polecenie **Usuń** lub prawym przyciskiem myszy kliknij wybraną kopię i z menu kontekstowego wybierz opcję **Usuń**. Wówczas zostaną usunięte również wszystkie kolejne przyrostowe i różnicowe kopie zapasowe utworzone później niż usuwana kopia. Wyświetli się następujący ekran:

Jeśli wybierzesz opcję **Usuń**, program usunie archiwum kopii zapasowej z bazy metadanych i z dysku twardego.

19.7 Przenoszenie archiwów kopii zapasowych

Obecnie program Acronis True Image Home umożliwia przenoszenie archiwów kopii zapasowych do innej lokalizacji. Może się to przydać, jeśli chcesz zwolnić miejsce na nową kopię zapasową, ale zatrzymać wcześniejsze archiwum kopii zapasowej w innej lokalizacji (np. w udziale sieciowym). Inny możliwy scenariusz — chcesz odzyskać dysk używany do przechowywania archiwów kopii zapasowych. Ponieważ program nie może przeprowadzić odzyskiwania, jeśli archiwum kopii zapasowej jest na tym samym dysku, który chcesz odzyskać, trzeba przenieść archiwum kopii zapasowej na inny dysk twardy.

1. Wybierz archiwum do przeniesienia po kliknięciu **Odzyskiwanie** na pasku bocznym.
2. Aby przenieść archiwum, wybierz je na ekranie **Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi**. Jeśli archiwum składa się z kilku kopii zapasowych, możesz wybrać dowolną z nich, ponieważ program Acronis True Image Home zawsze przenosi całe archiwum.
3. Po dokonaniu wyboru kliknij prawym przyciskiem myszy i wybierz **Przenieś** w menu skrótów.
4. Po zakończeniu przenoszenia ścieżka do archiwum się zmieni w kolumnie **Ścieżka** na ekranie Zarządzanie odzyskiwaniem danych i kopiami zapasowymi.

20 Przenoszenie systemu na nowy dysk

20.1 Informacje ogólne

Wcześniej czy później większość użytkowników komputerów stwierdza, że ich dysk twardy jest zbyt mały. Jeżeli zabraknie miejsca na dane, możliwe jest rozbudowanie komputera o nowy napęd, tak jak to opisano w niniejszym rozdziale.

Jednak czasami zdarza się, że dysk twardy nie zawiera wystarczającej ilości miejsca na system operacyjny i zainstalowane aplikacje, co uniemożliwia aktualizacje oprogramowania i instalowanie nowych aplikacji. Wówczas należy przenieść system na nowy dysk twardy o większej pojemności.

Aby przenieść system, należy najpierw zainstalować dysk w komputerze (szczegółowe informacje znajdują się w rozdziale Dyski twarde i sekwencja startowa (s. 204)). Jeżeli w komputerze nie ma miejsca na kolejny dysk twardy można tymczasowo umieścić go na miejscu napędu CD lub użyć połączenia USB i podłączyć go jako dysk zewnętrzny. Jeżeli nie jest to możliwe, można sklonować dysk twardy tworząc obraz dysku i odzyskując go na nowym dysku twardym o większych partycjach.

Dostępne są dwa tryby przenoszenia: automatyczny i ręczny.

W trybie automatycznym użytkownik wykonuje jedynie kilka prostych działań, aby przenieść dane (w tym także partycje, foldery i pliki) na nowy dysk i ustawić go jako startowy, jeżeli oryginalny dysk również był dyskiem startowym.

Jedyną różnicą między dyskami będzie ich rozmiar — partycje na nowym dysku będą większe. Wszystkie pozostałe cechy, w tym zainstalowane systemy operacyjne, dane, etykiety dysków, ustawienia i aplikacje, będą takie same.

W trybie automatycznym jest to jedyny rezultat możliwy do uzyskania. Program może tylko zduplikować układ oryginalnego dysku na nowym dysku twardym. Aby uzyskać inny rezultat, należy odpowiedzieć na dodatkowe pytania związane z parametrami klonowania.

Tryb ręczny zapewnia większą elastyczność przy przenoszeniu danych. Można wybrać metodę przenoszenia partycji i danych:

- bez zmian
- miejsce na nowym dysku jest proporcjonalnie rozdzielane między przenoszone partycje
- miejsce na nowym dysku jest rozdzielane ręcznie

Na ekranach programu uszkodzone partycje są oznaczone białym krzyżykiem w czerwonym kółku umieszczonym w lewym górnym rogu ekranu. Przed rozpoczęciem klonowania należy sprawdzić tego typu dyski pod kątem występowania błędów i rozwiązać ewentualne problemy za pomocą odpowiednich narzędzi systemowych.

Obecna wersja programu Acronis True Image Home nie obsługuje klonowania dysków dynamicznych ani dysków GPT.

20.2 Ochrona

Należy pamiętać, że nagły zanik napięcia lub wciśnięcie przycisku **RESET** podczas transferu spowoduje przerwanie procesu i trzeba będzie ponownie go przeprowadzić.

Dane nie zostaną usunięte z oryginalnego dysku, ponieważ w procesie klonowania są one wyłącznie odczytywane (partycje nie są modyfikowane ani nie jest zmieniany ich rozmiar). Wykonanie procedury transferu systemu nie powoduje żadnych zmian na oryginalnym dysku. Ukończywszy procedurę, można sformatować stary dysk lub bezpiecznie wymazać z niego dane. Zadania te można wykonać za pomocą narzędzi systemu Windows lub programu Acronis DriveCleanser.

Niemniej jednak nie jest zalecane usuwanie danych ze starego dysku twardego dopóki nie będziesz miał pewności, że zostały one pomyślnie przeniesione na nowy dysk i komputer jest prawidłowo uruchamiany oraz wszystkie aplikacje funkcjonują prawidłowo.

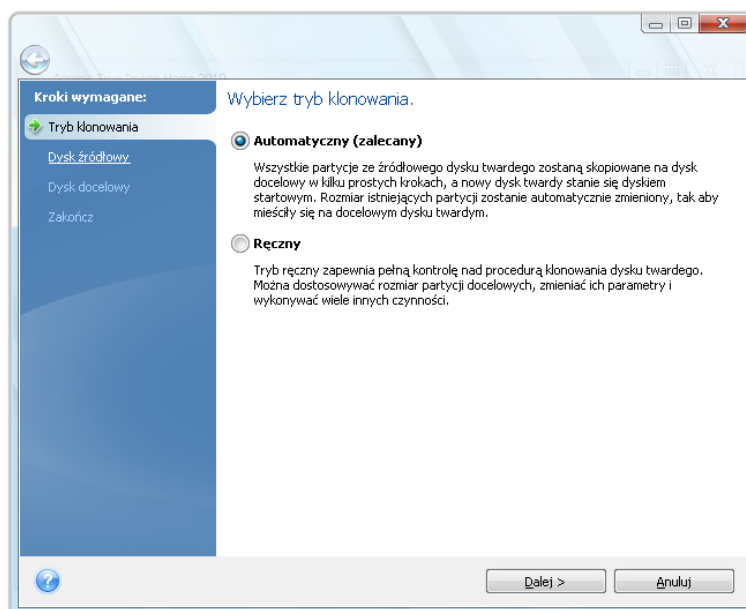
20.3 Transfer danych

Aby osiągnąć najlepsze wyniki, zainstaluj dysk docelowy (nowy) tam, gdzie zamierzasz go używać, a dysk źródłowy w innym miejscu (np. w zewnętrznej obudowie USB). To zalecenie jest szczególnie ważne w przypadku laptopów.

Aby rozpocząć klonowanie, w menu głównym programu wybierz **Narzędzia** → **Klonuj dysk**.

20.3.1 Wybór trybu klonowania

Pojawi się okno **Tryb klonowania**.

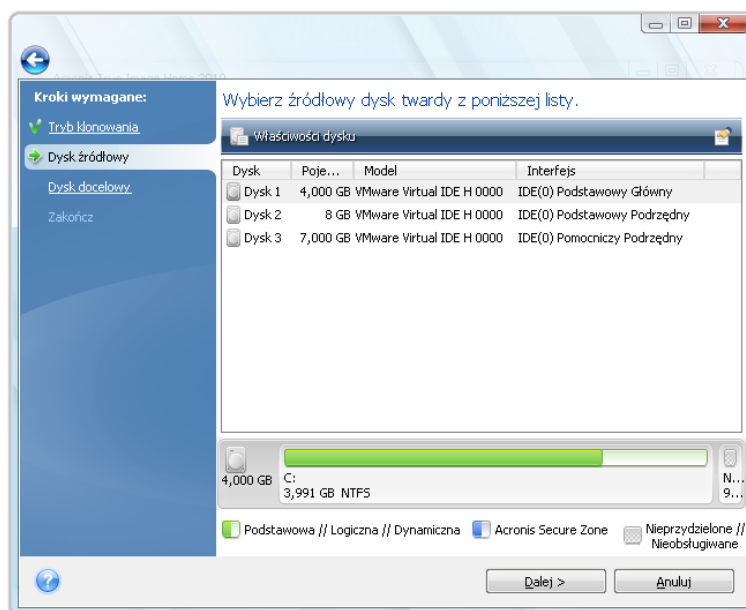

W większości przypadków zaleca się korzystanie z trybu automatycznego. Tryb ręczny może być przydatny, gdy zachodzi potrzeba modyfikacji układu partycji.

Jeżeli do komputera podłączone są dwa dyski, z których tylko jeden posiada partycje, program automatycznie rozpozna dysk spartycjonowany jako dysk źródłowy, a drugi jako docelowy. Wówczas następne kroki zostaną pominięte i pojawi się ekran podsumowania procesu klonowania.

20.3.2 Wybór dysku źródłowego

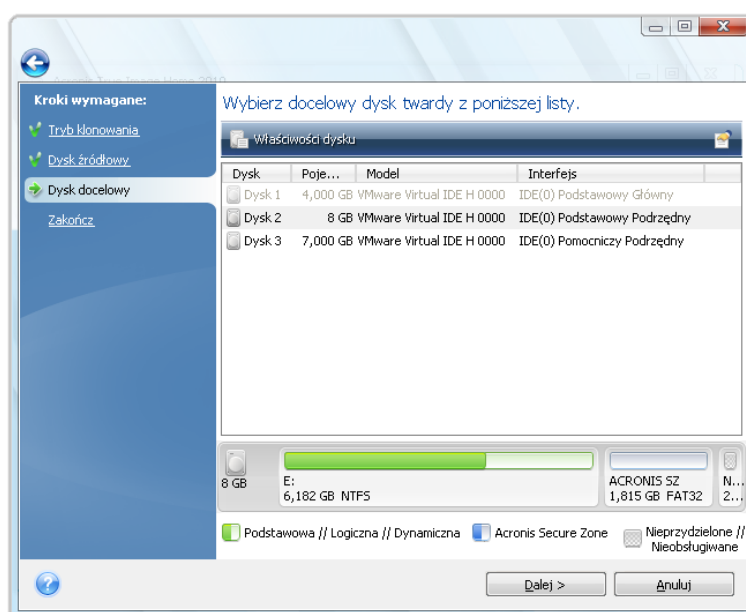
Jeżeli program wykryje kilka dysków podzielonych na partycje, konieczne będzie wskazanie dysku źródłowego (tj. starszego dysku z danymi).

Dyski źródłowy i docelowy można określić przy użyciu informacji dostępnych w tym oknie (numer dysku, pojemność, etykieta, informacje o partycjach i systemie plików).

20.3.3 Wybór dysku docelowego

Po wybraniu dysku źródłowego wybierz dysk docelowy, na który zostaną skopiowane dane.

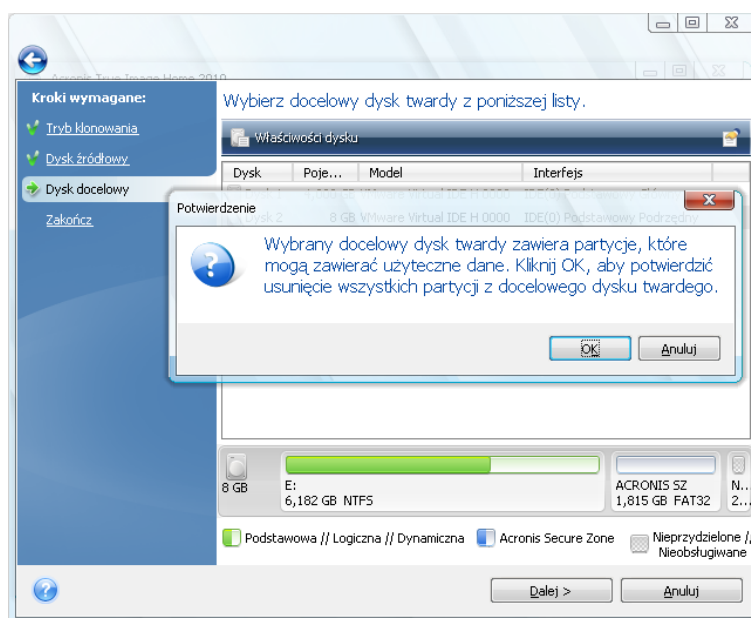

Dysk wybrany w poprzednim kroku jako źródłowy będzie niedostępny.

Jeżeli jeden z dysków nie jest podzielony na partycje, program automatycznie rozpozna go jako dysk docelowy i pominie ten krok.

20.3.4 Dysk docelowy podzielony na partycje

Na tym etapie program sprawdzi, czy dysk docelowy jest pusty. Jeżeli tak nie jest, pojawi się okno potwierdzenia z informacją, że dysk docelowy zawiera partycje, na których mogą znajdować się ważne dane.

Aby potwierdzić usunięcie partycji, kliknij przycisk **OK**.

*Na tym etapie nie są wykonywane żadne faktyczne zmiany ani operacje niszczenia danych! Program jedynie rozplanowuje proces klonowania. Wszystkie zmiany zostaną wprowadzone po kliknięciu przycisku **Kontynuuj**.*

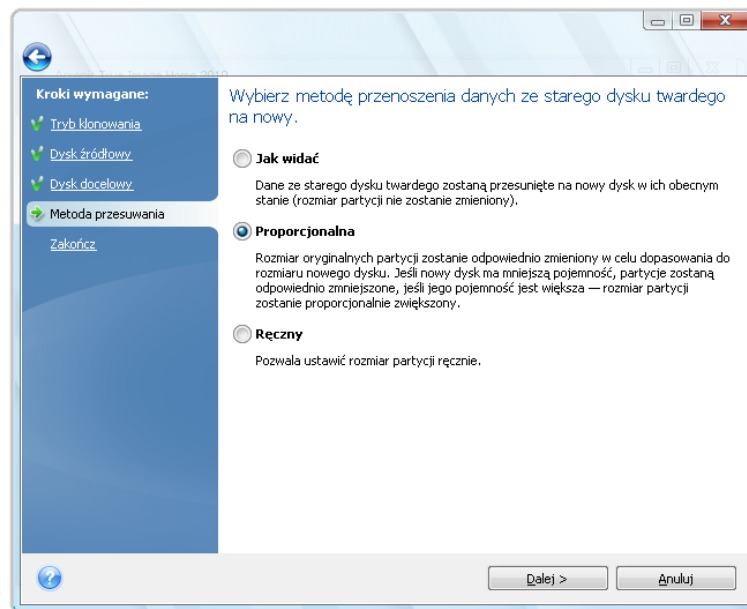
Jeżeli został wybrany tryb automatyczny, nie musisz wykonywać żadnych dodatkowych czynności, a program wyświetli okno z podsumowaniem procesu klonowania.

20.3.5 Wybór metody przenoszenia partycji

W ręcznym trybie klonowania program Acronis True Image Home umożliwia wybór następujących metod przenoszenia danych:

- **Jak widać**
- **Proporcjonalnie** — miejsce na nowym dysku jest proporcjonalnie rozdzielane między klonowane partycje

- **Ręcznie** — można samodzielnie określić nowy rozmiar i inne parametry

Po wybraniu opcji przenoszenia „jak widać” dla każdej starej partycji zostanie utworzona nowa partycja o identycznym rozmiarze i typie, systemie plików oraz etykiecie. Nieużywane miejsce nie zostanie przydzielone. Następnie nieprzydzielonego miejsca będzie można użyć do tworzenia nowych partycji lub zwiększania istniejących partycji przy użyciu odpowiednich narzędzi, takich jak program Acronis Disk Director Suite.

Ogólnie nie zaleca się przenoszenia danych metodą „jak widać”, ponieważ na nowym dysku pozostaje wówczas duża ilość nieprzydzielonego miejsca. Użycie metody „jak widać” powoduje, że program Acronis True Image Home przenosi nieobsługiwane i uszkodzone systemy plików.

Po wybraniu opcji „proporcjonalnie” każda z przenoszonych partycji zostanie zwiększona zgodnie z proporcjami pojemności starego i nowego dysku.

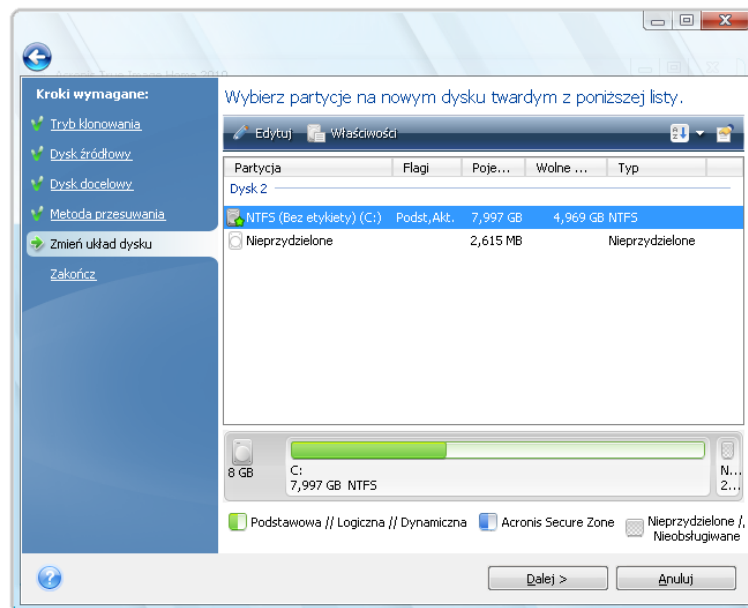
Partycje FAT16 są zwiększane w mniejszym stopniu niż inne, ponieważ mają limit rozmiaru równy 4 GB.

W zależności od wybranych wcześniej opcji program wyświetli okno z podsumowaniem procesu klonowania lub krok umożliwiający zmianę układu dysku (zobacz poniżej).

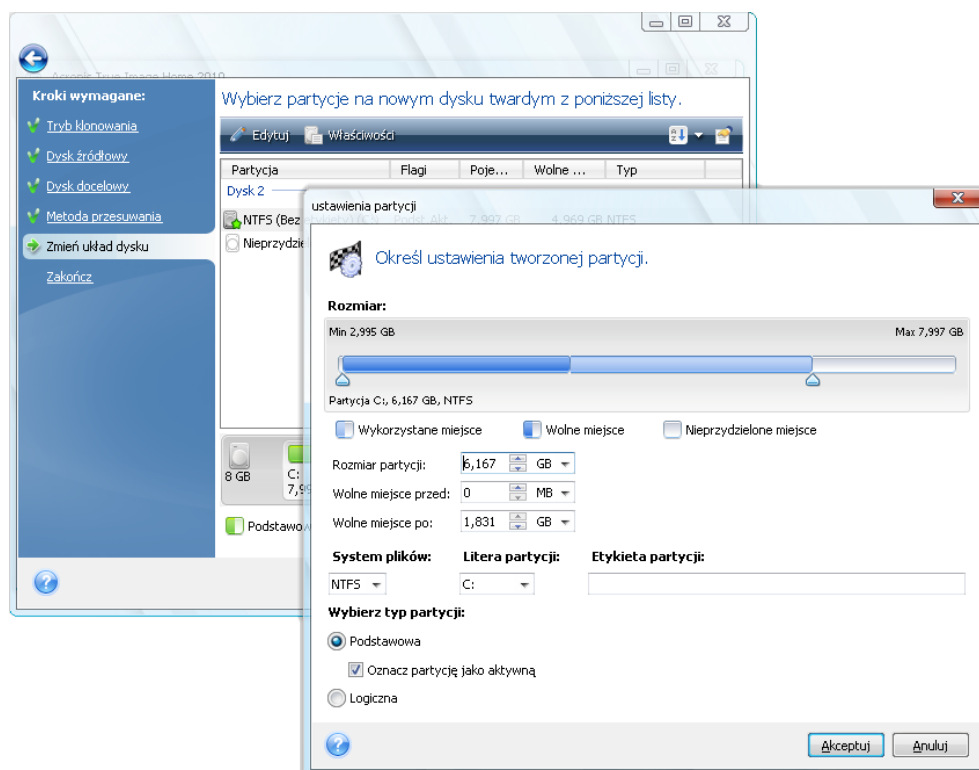
20.3.6 Klonowanie z ręcznym partycjonowaniem

Ręczna metoda przenoszenia umożliwia zmianę rozmiaru partycji na nowym dysku. Domyślnie program zmienia rozmiar proporcjonalnie. W następnym oknie wyświetlany jest układ nowego dysku.

Poza numerem dysku twardego wyświetlane są informacje o pojemności dysku, etykietach, partycjach i systemie plików. Różne typy partycji, w tym podstawowa, logiczna oraz nieprzydzielone miejsce, są oznaczane różnymi kolorami.

Najpierw wybierz partycję, której rozmiar chcesz zmienić, i na pasku narzędzi kliknij opcję **Edytuj**. Zostanie otwarte okno Ustawienia partycji, które umożliwia zmianę rozmiaru i lokalizacji partycji.

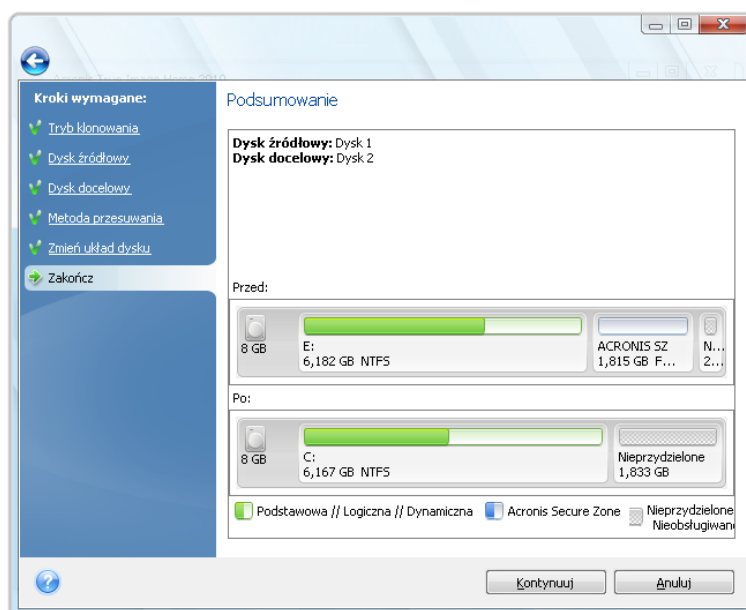
W tym celu możesz wprowadzić odpowiednie wartości w polach **Wolne miejsce przed**, **Rozmiar partycji**, **Wolne miejsce po** lub przeciągnąć partycję albo jej granice myszą.

Jeżeli kursor zmieni kształt na dwie pionowe linie ze strzałkami skierowanymi w lewo i w prawo, będzie wskazywać granicę partycji. Wówczas można go przeciągnąć w celu zwiększenia lub zmniejszenia rozmiaru partycji. Jeżeli kursor zmieni kształt na cztery strzałki, będzie wskazywać samą partycję. Wówczas można go przeciągnąć w lewo lub w prawo (o ile partycja sąsiaduje z nieprzydzielonym miejscem).

Po wprowadzeniu nowej lokalizacji i rozmiaru kliknij **Akceptuj**. Ponownie pojawi się okno Zmień układ dysku. W celu uzyskaniażądanego układu mogą być wymagane kolejne zmiany rozmiaru i lokalizacji partycji.

20.3.7 Podsumowanie klonowania

Program przedstawi graficzną reprezentację układu dysku źródłowego (partycji i miejsca nieprzydzielonego) oraz jego struktury (w postaci prostokątów). Oprócz numeru dysku dostępne są dodatkowe informacje: jego pojemność, etykieta, liczba partycji oraz system plików. Typ partycji – podstawowa, logiczna – i nieprzydzielone miejsce są oznaczone innymi kolorami.

Klonowanie dysku zawierającego aktywny system operacyjny wymaga ponownego uruchomienia systemu. W tym przypadku po kliknięciu przycisku **Kontynuuj**, wyświetlone zostanie potwierdzenie ponownego uruchomienia komputera. Anulowanie polecenia ponownego uruchomienia komputera spowoduje anulowanie całej procedury. Po zakończeniu procesu klonowania program zaproponuje wyłączenie komputera po naciśnięciu dowolnego przycisku. Pozwoli to zmienić pozycję zworek master/slave i usunąć jeden z dysków twardych.

Klonowanie dysku niezawierającego systemu operacyjnego lub dysku zawierającego nieaktywny w danym momencie system operacyjny nie wymaga ponownego uruchomienia komputera. Gdy klikniesz **Kontynuuj**, program Acronis True Image Home rozpocznie klonowanie starego dysku na nowy, wyświetlając postęp operacji w specjalnym oknie. Naciśnięcie przycisku **Anuluj** spowoduje zatrzymanie procesu. Wówczas konieczne będzie ponowne utworzenie partycji i sformatowanie nowego dysku lub powtórzenie procedury klonowania. Po zakończeniu klonowania wyświetlony zostanie komunikat zawierający wyniki procesu klonowania.

21 Dodawanie nowego dysku twardego

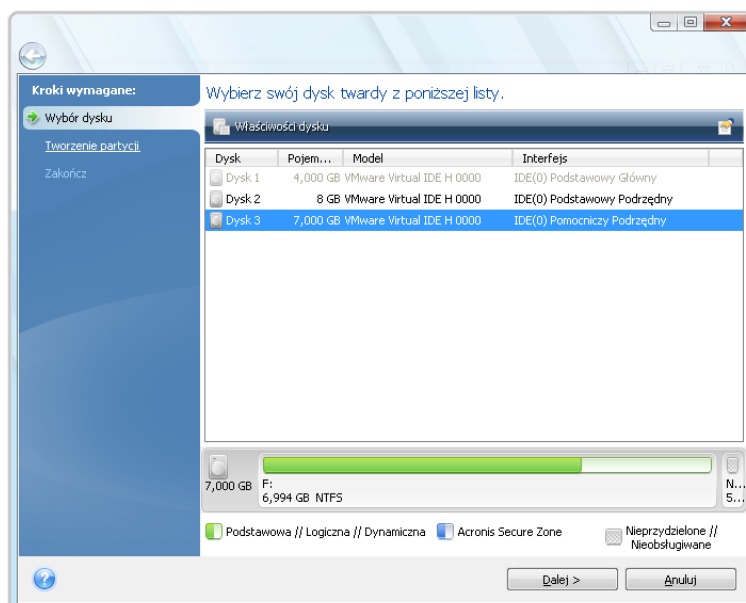
Jeżeli na komputerze zacznie brakować miejsca na dane, można wymienić stary dysk na nowy o większej pojemności (przenoszenie danych na nowy dysk omówiono w poprzednim rozdziale) lub dodać nowy dysk wyłącznie do przechowywania danych, pozostawiając system operacyjny na starym dysku. Jeżeli komputer ma wnękę na kolejny dysk, łatwiej jest dodać dysk na dane niż sklonować dysk systemowy.

Aby dodać nowy dysk, najpierw musisz zainstalować go w komputerze.

21.1 Wybór dysku twardego

Aby uruchomić Kreator dodawania nowego dysku, z menu głównego programu wybierz Narzędzia → Dodaj nowy dysk.

Wybierz dysk, który został dodany do komputera.

Jeżeli dysk docelowy zawiera partycje, wyświetlone zostanie okno zawierające ostrzeżenie. Aby dodanie go było możliwe, należy najpierw usunąć partycje. W tym celu naciśnij przycisk **OK**, aby kontynuować.

21.2 Tworzenie nowych partycji

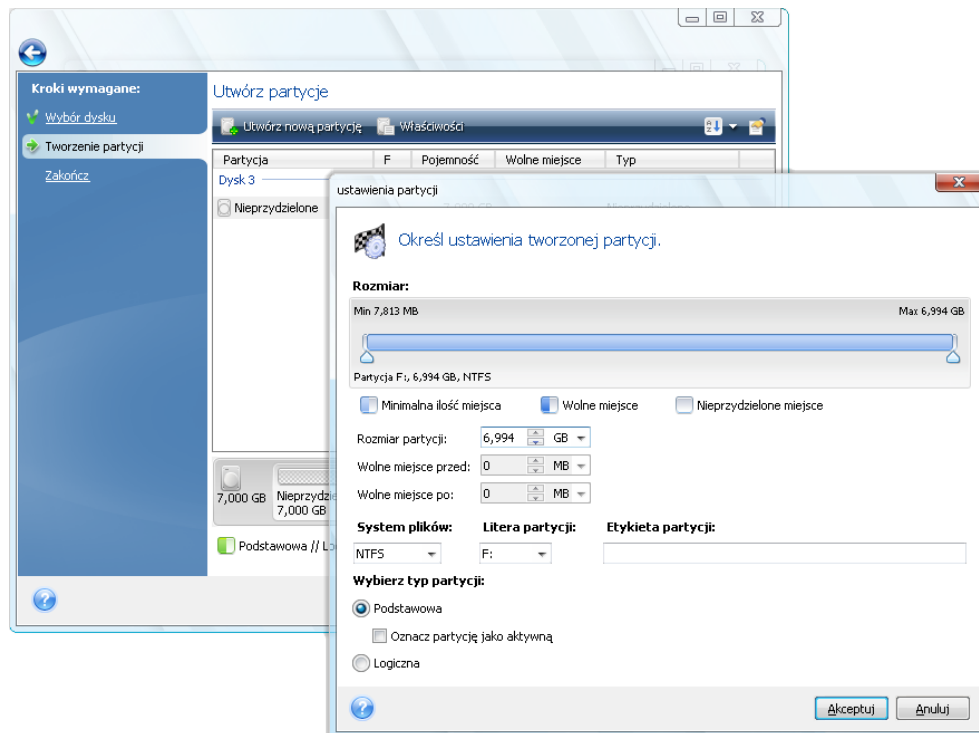
W kolejnym kroku na ekranie zostanie wyświetlony bieżący układ partycji. Wstępnie cały obszar dysku jest nieprzydzielony. Układ ten ulegnie zmianie po dodaniu nowych partycji.

Aby utworzyć partycję, kliknij **Utwórz nową partycję** na pasku narzędzi i ustaw lokalizację oraz rozmiar nowej partycji. Możesz wprowadzić wartości w pola **Wolne miejsce przed**, **Rozmiar partycji**, **Wolne miejsce po** lub przesuwając partycję bądź jej granice za pomocą myszy.

Jeśli kursor zmieni kształt na dwie pionowe linie ze strzałkami skierowanymi w lewo i w prawo, będzie on oznaczał granicę partycji. Wówczas możesz go przesuwać w celu powiększenia lub

zmniejszenia rozmiaru partycji. Jeśli kursor zmieni kształt na cztery strzałki, będzie on oznaczał obszar partycji. Wówczas możesz przesunąć go w prawo lub w lewo (o ile partycja sąsiaduje z nieprzydzielonym miejscem).

Wybierz system plików dla partycji. Możesz podać dowolną literę oznaczającą partycję (lub pozostawić literę domyślną) i w odpowiednim polu dodać etykietę nowej partycji. Następnie wybierz typ partycji.

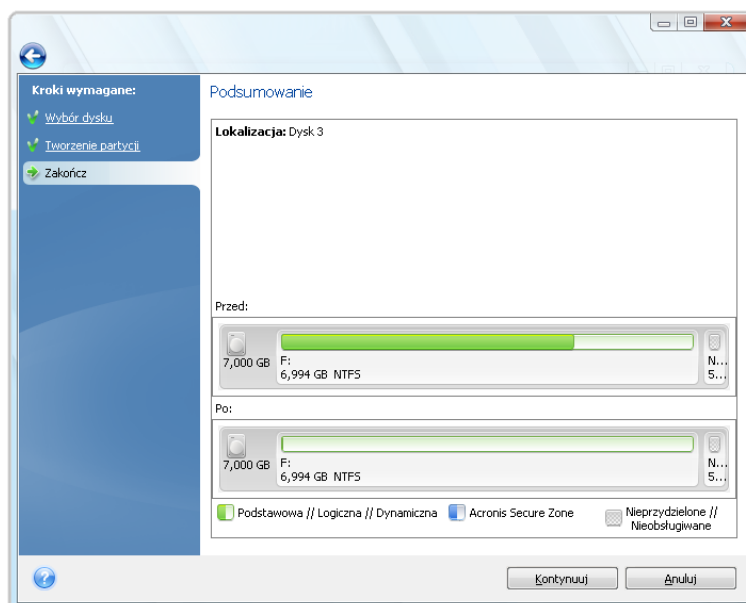

Po naciśnięciu przycisku **Akceptuj** wyświetlone zostanie ponownie okno tworzenia partycji. Sprawdź ustawienia powstałej partycji i rozpocznij tworzenie kolejnej ponownie wybierając opcję **Utwórz nową partycję**. Po naciśnięciu przycisku **Edytuj** w pasku narzędzi możesz również edytować ustawienia nowej partycji. Możesz też usunąć ją naciskając przycisk **Usuń**.

*Jeśli przypiszesz nowej partycji całe nieprzydzielone miejsce na dysku, przycisk **Utwórz nową partycję** będzie niewidoczny.*

21.3 Podsumowanie dodawania dysku

Klikając przycisk **Dalej** po utworzeniu żądanego układu partycji, wyświetlisz podsumowanie dodawania dysku. Podsumowanie to zawiera listę operacji, które zostaną wykonane na dyskach.

Po kliknięciu **Kontynuuj** program Acronis True Image Home rozpocznie tworzenie nowych partycji, sygnalizując postęp w specjalnym oknie. Kliknięcie przycisku **Anuluj** umożliwia zatrzymanie procesu. Wówczas konieczne będzie ponowne utworzenie partycji i sformatowanie nowego dysku lub powtórzenie procesu dodawania.

22 Ochrona i prywatność

W skład programu Acronis True Image Home wchodzi narzędzia do bezpiecznego niszczenia danych z całego dysku twardego oraz poszczególnych partycji, a także do wymazywania pojedynczych plików oraz śladów aktywności użytkowników w systemie.

Narzędzia te zapewniają bezpieczeństwo informacji poufnych, a także pomagają zachować prywatność podczas pracy na komputerze, ponieważ usuwają wszelkie ślady wykonanych czynności (zapisane w różnych plikach systemowych), łącznie z tymi, o których nawet nie wiesz. Odnosi się to również do nazw użytkownika i haseł.

Jeśli chcesz:

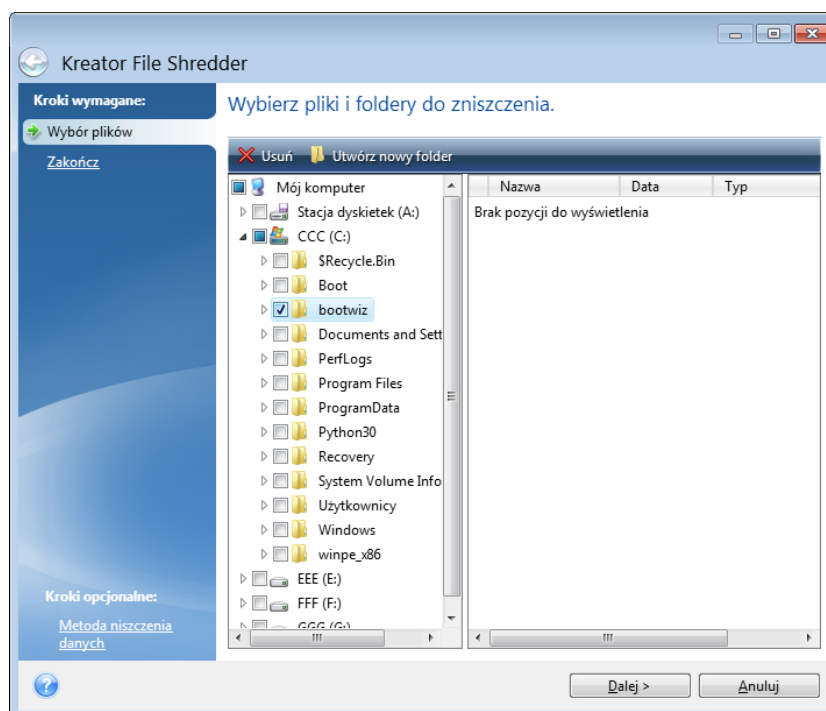
- bezpiecznie usunąć wybrane **pliki lub foldery**, uruchom komponent **File Shredder**;
- **bezpiecznie zniszczyć dane** znajdujące się na wybranych partycjach/dyskach, aby ich odzyskanie nie było możliwe, uruchom moduł **Acronis DriveCleanser**;
- wyczyścić komponenty systemu Windows (foldery, pliki, rejestr itd.) związane z głównymi zadaniami systemu, w których pozostają ślady aktywności użytkownika, uruchom narzędzie **Czyść systemu**.

22.1 Korzystanie z narzędzia File Shredder

Narzędzie **File Shredder** umożliwia szybkie i trwałe niszczenie wybranych plików i folderów.

Aby trwale zniszczyć określone pliki/foldery, w menu głównym programu wybierz **Narzędzia** → **File Shredder**. Uruchomiony zostanie **Kreator File Shredder**, który przeprowadzi Cię przez proces trwałego niszczenia wybranych plików i folderów.

1. Najpierw wybierz pliki/foldery, które chcesz zniszczyć.

2. Aby **trwale zniszczyć** wybrane pliki za pomocą domyślnej metody niszczenia danych (Szybka), w kolejnym oknie zaznacz pole wyboru **Zniszcz wybrane pliki i foldery nieodwracalnie** i kliknij **Kontynuuj**. W przeciwnym razie kliknij **Opcje**, aby wybrać inną metodę niszczenia danych.
3. Domyślnie program używa metody szybkiej (zobacz Metody wymazywania dysku twardego (s. 208)). Z listy rozwijanej możesz wybrać inną gotową metodę niszczenia danych. Kliknięcie **Kontynuuj** po wybraniu żądanej metody powoduje uruchomienie zadania (jeśli przycisk **Kontynuuj** jest niedostępny, kliknij **Zakończ** na pasku bocznym i zaznacz pole wyboru **Zniszcz wybrane pliki i foldery nieodwracalnie**, aby włączyć przycisk **Kontynuuj**).

22.2 Acronis DriveCleanser

Większość systemów operacyjnych nie zawiera narzędzi do bezpiecznego niszczenia danych, dlatego usunięte pliki można w łatwy sposób odzyskać za pomocą nieskomplikowanych aplikacji. Nawet pełne ponowne sformatowanie dysku nie zapewnia trwałego zniszczenia poufnych danych.

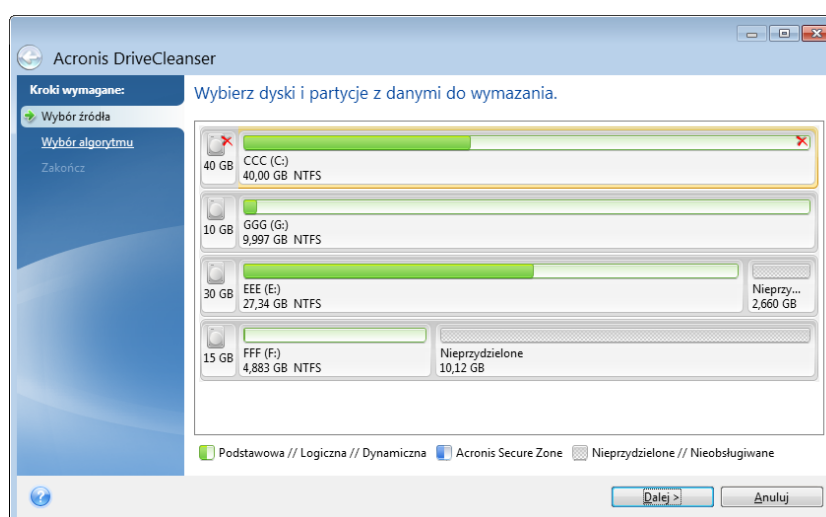
Acronis DriveCleanser gwarantuje trwałe zniszczenie danych znajdujących się na wybranych dyskach twardych i/lub partycjach. Program umożliwia wybór jednej spośród kilku metod niszczenia danych, w zależności od ważności danych poufnych.

Aby uruchomić narzędzie Acronis DriveCleanser, wybierz kolejno **Narzędzia i programy narzędziowe** → **Acronis DriveCleanser** w głównym menu programu. Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia:

- czyścić żądanych dysków twardych lub partycji przy użyciu wybranych metod
- tworzenie i uruchamianie indywidualnych metod czyszczenia dysku twardego.

Działanie programu Acronis DriveCleanser opiera się na **kreatorach**, w których są **definiowane** wszystkie parametry operacji na dyskach twardych, dlatego żadne dane nie zostaną zniszczone aż do kliknięcia przycisku **Kontynuuj** w oknie Podsumowanie. Na dowolnym etapie kreatora możliwe jest powrót do poprzedniego kroku i wybranie innych dysków bądź partycji lub metod niszczenia danych.

W pierwszej kolejności należy wybrać partycje dysku twardego, na których dane mają zostać usunięte.

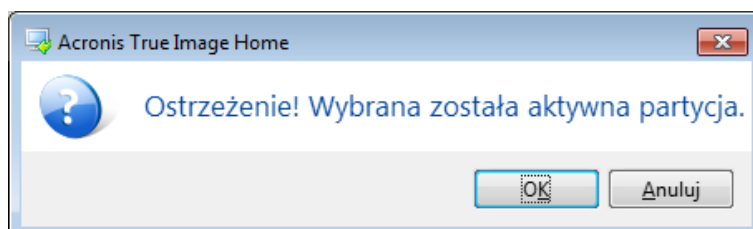
Kliknij odpowiedni prostokąt, aby wybrać partycję. W prawym górnym rogu wyświetli się czerwony znacznik oznaczający wybranie partycji.

Możliwe jest wybranie całego dysku twardego lub kilku dysków, na których dane zostaną zniszczone. W tym celu kliknij prostokąt odpowiadający dyskowi twardemu (zawierający ikonę urządzenia, numer dysku i pojemność).

Można wybrać jednocześnie kilka partycji znajdujących się na różnych dyskach twardych lub na kilku dyskach, jak również nieprzydzielone miejsce na dyskach.

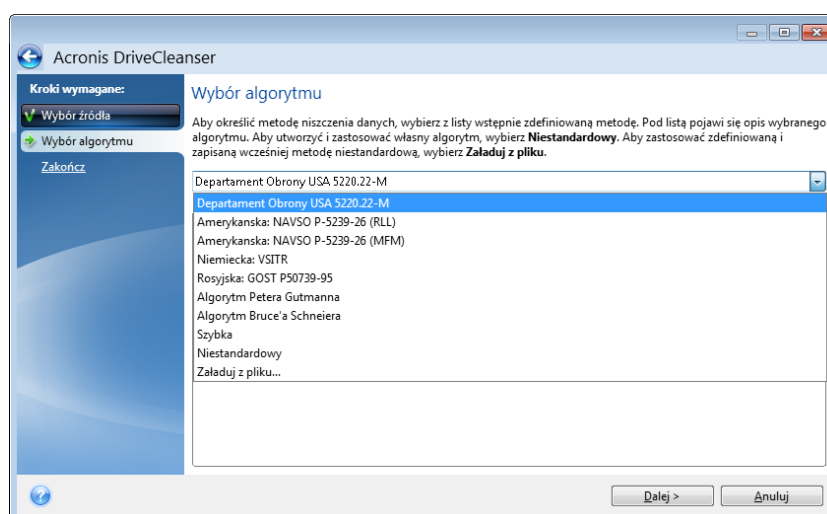
Następnie należy kliknąć przycisk **Dalej**, aby kontynuować.

Jeżeli w skład dysków i/lub partycji wchodzi dyski lub partycje systemowe wyświetlone zostanie okno zawierające ostrzeżenie.

Uwaga: naciśnięcie przycisku **OK** w oknie z ostrzeżeniem, a następnie przycisku **Kontynuuj** w oknie podsumowania spowoduje wymazanie partycji systemowej zawierającej system operacyjny Windows.

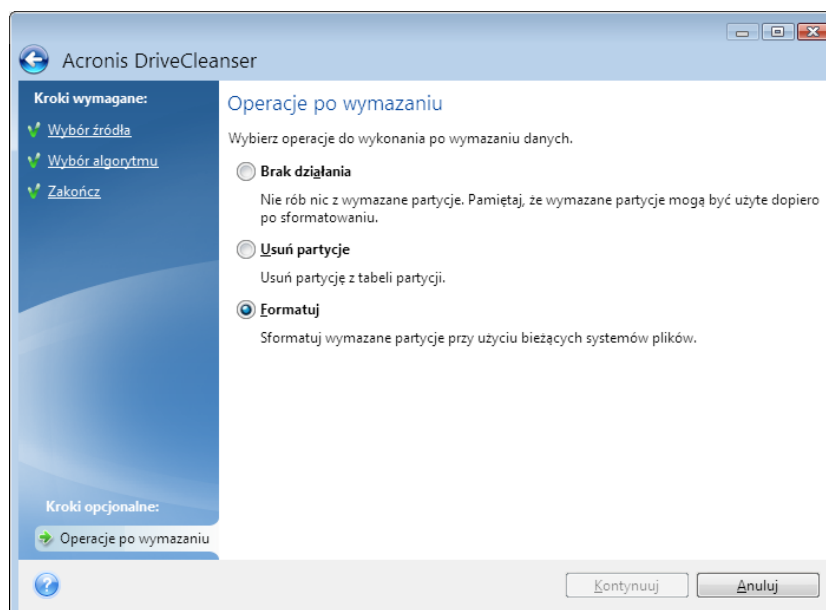
Narzędzie Acronis DriveCleanser korzysta z wielu najbardziej popularnych metod niszczenia danych, które zostały szczegółowo opisane w sekcji Metody wymazywania dysku twardego (s. 208) niniejszego podręcznika. Aby utworzyć niestandardowy algorytm niszczenia danych, wybierz opcję **Niestandardowy...** i przejdź do sekcji Tworzenie niestandardowych algorytmów niszczenia danych (s. 189).

Po wybraniu lub utworzeniu metody wymazywania dysku kliknij przycisk **Dalej**, aby kontynuować. W narzędziu Acronis DriveCleanser zostanie wyświetlone podsumowanie dotyczące zadań niszczenia danych. Po zaznaczeniu pola wyboru **Wymaż wybrane partycje nieodwracalnie** można kliknąć przycisk **Kontynuuj** lub kliknąć przycisk **Opcje**, aby wybrać czynność, która zostanie wykonana po wymazaniu partycji z danymi wybranymi do zniszczenia, o ile czynność domyślna, tj. **formatowanie** jest nieodpowiednia.

W oknie **Czynności po wymazywaniu** Acronis DriveCleanser są dostępne trzy opcje:

- **Brak czynności** — tylko zniszczenie danych przy użyciu metody wybranej poniżej
- **Usuń partycje** — zniszczenie danych i usunięcie partycji
- **Formatuj** – niszczenie danych i formatowanie partycji (ustawienie domyślne)

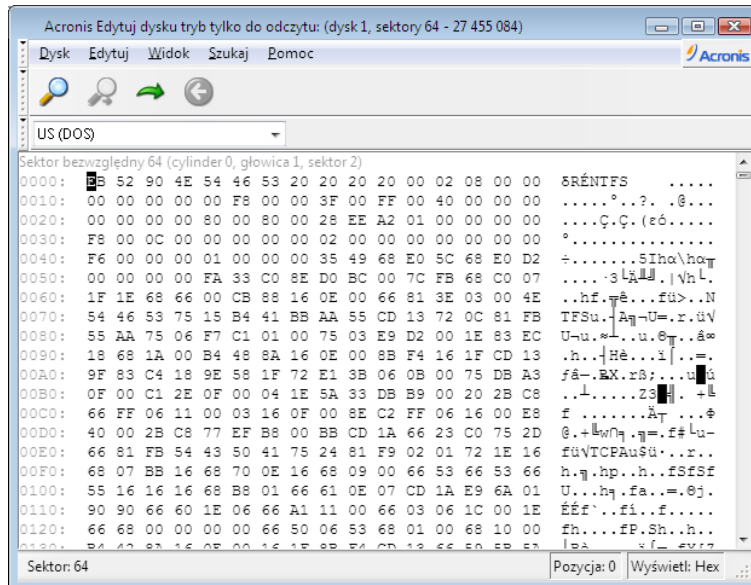
W tym przykładzie przełącznik jest ustawiony w pozycji **Formatuj**. Umożliwia to przeglądanie wyników operacji niszczenia danych na partycji oraz jej formatowania.

Nie można usunąć partycji z dysków dynamicznych i dysków GPT.

Do tego miejsca możesz zmienić parametry tworzonego zadania. Kliknięcie przycisku **Kontynuuj** po wybraniu czynności po wymazywaniu spowoduje wykonanie zadania (jeśli przycisk **Kontynuuj** jest niedostępny, kliknij przycisk **Zakończ** na pasku bocznym i zaznacz pole wyboru **Wymaż wybrane partycje nieodwracalnie**, aby odblokować przycisk **Kontynuuj**). Narzędzie Acronis DriveCleanser wykona wszystkie czynności niezbędne do zniszczenia zawartości wybranej partycji lub dysku. Po wykonaniu tej operacji wyświetlony zostanie komunikat informujący o pomyślnym zniszczeniu danych.

Narzędzie Acronis DriveCleanser zawiera przydatną funkcję – pozwala oszacować wyniki zastosowania danej metody niszczenia danych na dysku twardym lub na partycji. Aby wyświetlić informacje o stanie wyczyszczonych dysków lub partycji, wybierz opcję **Narzędzia i programy narzędziowe** na pasku bocznym. W obszarze narzędzia Acronis DriveCleanser w prawym panelu znajduje się łącze **Wyświetl bieżący stan dysków twardych**. Kliknij ten odsyłacz, a następnie wybierz partycje, których wyniki czyszczenia chcesz przeglądać. Zostanie uruchomione zintegrowane narzędzie Acronis Disk Editor (w trybie tylko do odczytu).

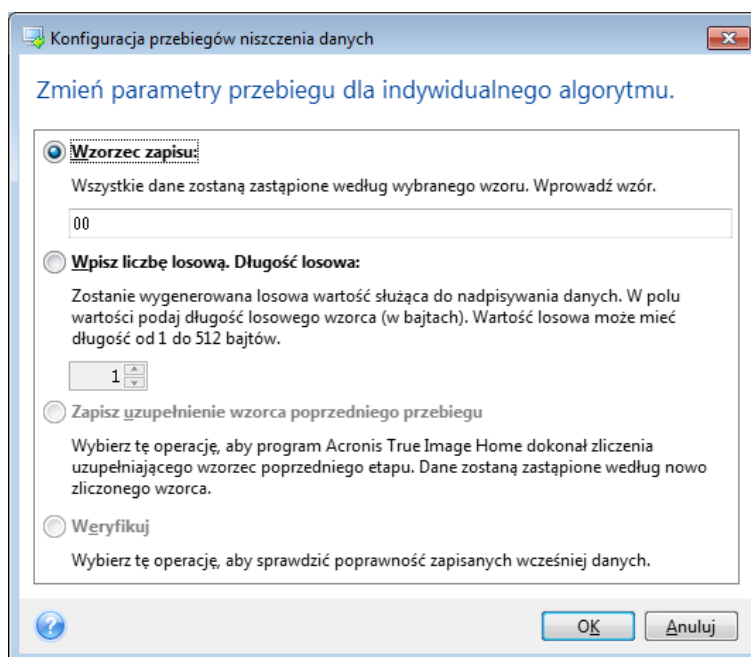
Opisane powyżej algorytmy oferują różne metody niszczenia poufnych informacji. Z tego względu wygląd partycji po zakończeniu niszczenia danych zależy od wybranej metody. Jednakże to, co jest widoczne, to sektory dysku wypełnione zerami lub losowymi symbolami.

22.3 Tworzenie indywidualnych algorytmów niszczenia danych

Narzędzie Acronis DriveCleanser umożliwia tworzenie indywidualnych algorytmów do wymazywania danych z dysków twardych. Chociaż program udostępnia kilka poziomów niszczenia danych, można utworzyć własny algorytm. Jest to zalecane tylko w przypadku użytkowników, którzy orientują się w zasadach niszczenia danych stosowanych w metodach bezpiecznego wymazywania danych.

Aby utworzyć niestandardową metodę wymazywania danych z dysku twardego, wybierz opcję „**Niestandardowy**” z listy rozwijanej w oknie **Wybór algorytmu**. W kreatorze narzędzia DriveCleanser będą wówczas dostępne nowe wymagane kroki, pozwalające utworzyć nowy algorytm niszczenia danych odpowiadający konkretnym wymaganiom w zakresie bezpieczeństwa.

Po utworzeniu metody niestandardowej można zapisać powstały algorytm. Przyda się to, jeżeli zamierzasz użyć algorytmu ponownie.

Aby zapisać algorytm, należy nadać mu nazwę pliku, a także wskazać docelowy folder w drzewie wyświetlonym w lewym panelu.

Każdy algorytm niestandardowy jest przechowywany w osobnym pliku. W przypadku próby zapisania nowego algorytmu w istniejącym pliku zawartość tego pliku zostanie usunięta.

Algorytmu niszczenia danych utworzonego i zapisanego w narzędziu Acronis DriveCleanser można później użyć w następujący sposób:

- W oknie **Wybór algorytmu** z listy rozwijanej wybierz opcję **Załaduj z pliku** i wybierz plik zawierający parametry niestandardowego algorytmu niszczenia danych. Domyślnie pliki tego rodzaju mają rozszerzenie *.alg.

22.4 Czyszczenie systemu

Kreator czyszczenia systemu umożliwia bezpieczne usuwanie wszystkich śladów aktywności użytkownika przechowywanych w systemie Windows.

Umożliwia on wykonywanie następujących operacji:

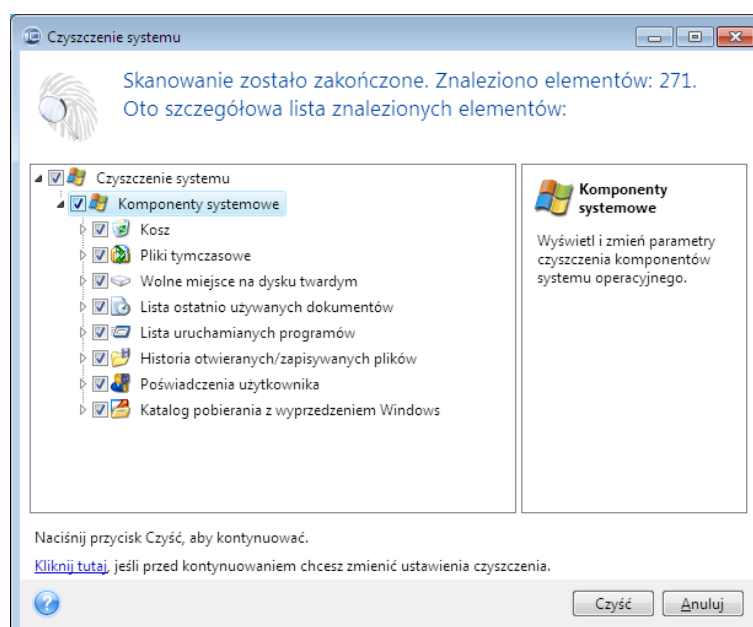
- Bezpieczne usuwanie danych znajdujących się w **Koszu**
- Usuwanie **plików tymczasowych** z odpowiednich folderów systemu Windows
- Oczyszczanie **wolnego miejsca na dysku twardym** z wszelkich śladów wcześniej przechowywanych informacji

- Usuwanie śladów **wyszukiwania plików i komputerów** z podłączonych dysków oraz komputerów w sieci lokalnej
- Oczyszczanie listy **ostatnio używanych dokumentów**
- Oczyszczanie listy **uruchamianych programów**
- Oczyszczanie historii **otwieranych/zapisywanych plików**
- Oczyszczanie listy miejsc sieciowych odwiedzonych przy użyciu **poświadczeń sieciowych**
- Oczyszczanie **katalogu pobierania z wyprzedzeniem systemu Windows**, w którym przechowywane są informacje o ostatnio uruchamianych programach

System Windows Vista nie przechowuje list wyszukiwania plików i komputerów. Ponadto informacje o otwieranych/zapisywanych plikach są przechowywane w rejestrze w inny sposób — dlatego informacje wyświetlone w kreatorze będą wyglądać inaczej.

Należy pamiętać, że system Windows przechowuje hasła do momentu zakończenia sesji, więc oczyszczenie listy poświadczeń sieciowych pozostanie bezskuteczne do chwili zakończenia bieżącej sesji systemu Windows, tzn. do chwili wylogowania użytkownika lub ponownego uruchomienia komputera.

Aby uruchomić **kreator**, w menu głównym programu wybierz **Narzędzia** → **Czyszczenie systemu**. Uruchomiony kreator wyszuka wszelkie ślady aktywności użytkownika przechowywane w systemie Windows. Wyniki wyszukiwania zostaną wyświetlone w górnej części **okna kreatora**.

Można przejrzeć wyniki wyszukiwania i ręcznie wybrać pozycje do usunięcia.

22.5 Ustawienia Kreatora czyszczenia systemu

Jeżeli chcesz zmienić domyślne ustawienia czyszczenia systemu, kliknij odpowiedni link w pierwszym oknie **Kreatora czyszczenia systemu**.

Dowolny komponent czyszczenia systemu można włączyć lub wyłączyć, zaznaczając lub usuwając zaznaczenie pola **Włącz**.

W oknie **Właściwości** Kreatora czyszczenia systemu możesz również określać parametry poszczególnych komponentów systemu. Niektóre parametry dotyczą wszystkich komponentów.

Kliknięcie przycisku **Przywróć domyślne** w oknie **Właściwości** spowoduje przywrócenie domyślnych ustawień czyszczenia systemu.

22.5.1 Ustawienie „Metoda niszczenia danych”

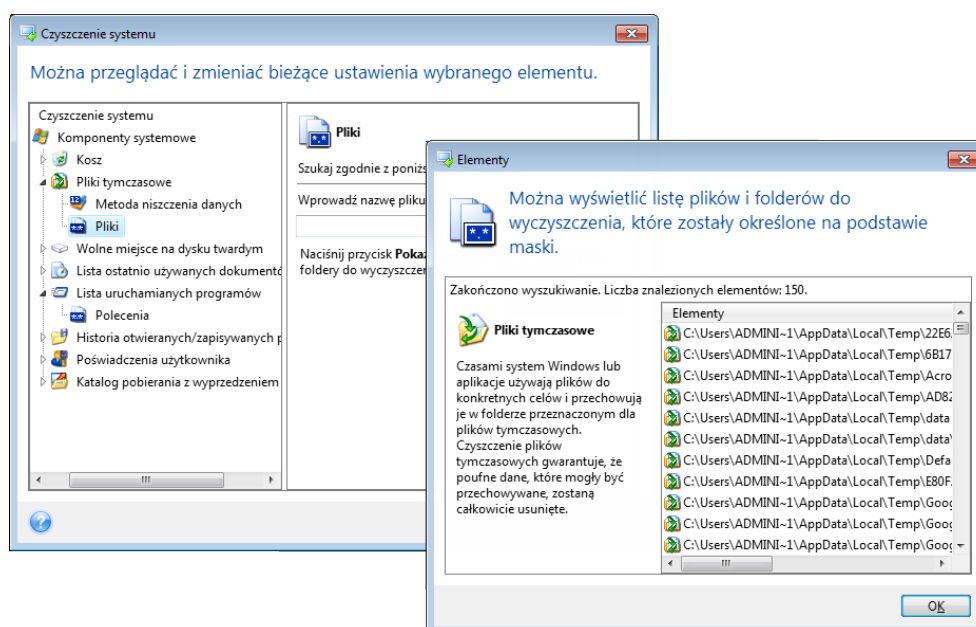
Opcja ta pozwala na określenie metody gwarantowanego niszczenia danych, która będzie używana podczas czyszczenia danego komponentu.

Domyślnie dla wszystkich komponentów wybrana jest opcja **Użyj typowej metody**. Można zmienić typową metodę, klikając łącze **Kliknij, aby zmienić to ustawienie** i wybierając żądaną metodę z listy rozwijanej (zobacz Metody wymazywania dysku twardego (s. 208)).

Aby ustawić niestandardową metodę niszczenia danych komponentu, wybierz **W przypadku tego komponentu użyj metody niestandardowej**, a następnie wybierz metodę z listy rozwijanej.

22.5.2 Ustawienie „Pliki”

Opcja „Pliki” umożliwia określenie nazw pliki, które mają zostać zniszczone przy użyciu kreatora czyszczenia systemu. Opcja ta może być używana również jako łańcuch wyszukiwania.

W systemie operacyjnym Windows łańcuch wyszukiwania może być przedstawiony w postaci pełnej lub częściowej nazwy pliku. Łańcuch ten może składać się z symboli alfanumerycznych, łącznie z przecinkami oraz symbolami wieloznacznymi systemu Windows, oraz wartości podobnych do przedstawionych poniżej:

- ***.*** – wszystkie pliki, niezależnie od nazwy i rozszerzenia
- ***.doc** – wszystkie pliki posiadające określone rozszerzenie (w tym przypadku wszystkie dokumenty Microsoft)
- **read*.*** – wszystkie pliki, niezależnie od rozszerzenia, posiadające nazwy rozpoczynające się od ciągu „read”

Możesz wprowadzić kilka różnych łańcuchów wyszukiwania, oddzielając je średnikiem, np.:

.bak;.tmp;*.~~~ (bez spacji pomiędzy kolejnymi łańcuchami)

Wszystkie pliki, których nazwy są zgodne z wprowadzonym zestawem, zostaną usunięte.

Po wprowadzeniu wartości możesz przeglądać wyszukane pliki. W tym celu naciśnij przycisk **Pokaż pliki**. Zostanie wyświetlone okno z nazwami znalezionych plików, które zostaną usunięte.

22.5.3 Ustawienie „Komputery”

Ustawienie „Komputery” umożliwia oczyszczenie rejestru z ciągów wyszukiwania użytych w celu znalezienia komputerów w sieci lokalnej. Ciągi te zawierają informacje o interesujących Cię zasobach sieciowych. Dane te powinny zostać usunięte w celu zachowania poufności.

Ustawienie „Komputery” jest podobne do ustawienia „Pliki”. Wprowadzany ciąg może zawierać dowolną liczbę pełnych lub częściowych nazw komputerów rozdzielonych średnikami. Usuwanie ciągów wyszukiwania komputerów odbywa się przez porównanie z parametrami ustawienia „Komputery” zgodnie z regułami systemu Windows.

Jeżeli chcesz tylko usunąć ciągi wyszukiwania komputerów w sieci lokalnej (co w większości przypadków wystarcza), nie zmieniaj wartości domyślnej tego ustawienia.

W rezultacie z rejestru zostaną usunięte wszystkie ciągi wyszukiwania komputerów.

Po wprowadzeniu wartości tego ustawienia możesz przeglądać ciągi wyszukiwania znalezione w rejestrze przez Kreatora czyszczenia systemu. W tym celu kliknij przycisk **Pokaż komputery**. Pojawi się okno zawierające pełne i częściowe nazwy komputerów wyszukiwane w sieci. Pozycje te zostaną usunięte.

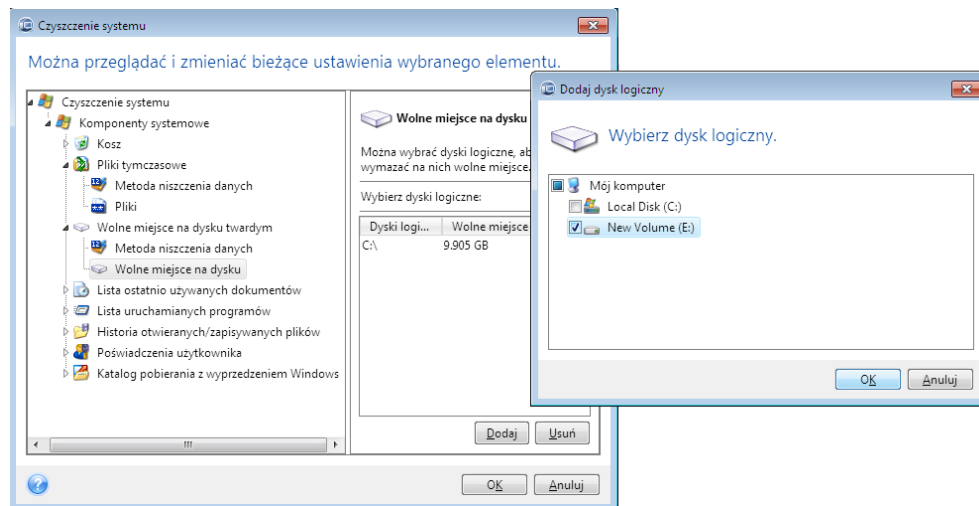
22.5.4 Ustawienie „Wolne miejsce na dysku”

W tym miejscu możesz ręcznie określić dyski fizyczne/logiczne, na których chcesz wykonać czyszczenie wolnego miejsca.

Domyślnie czyszczone jest wolne miejsce na wszystkich dostępnych dyskach.

Jeżeli chcesz zmienić ustawienia tego parametru, kliknij **Usuń**, aby usunąć z listy dyski, na których nie chcesz czyścić wolnego miejsca.

Aby ponownie dodać te dyski do listy, kliknij **Dodaj**.

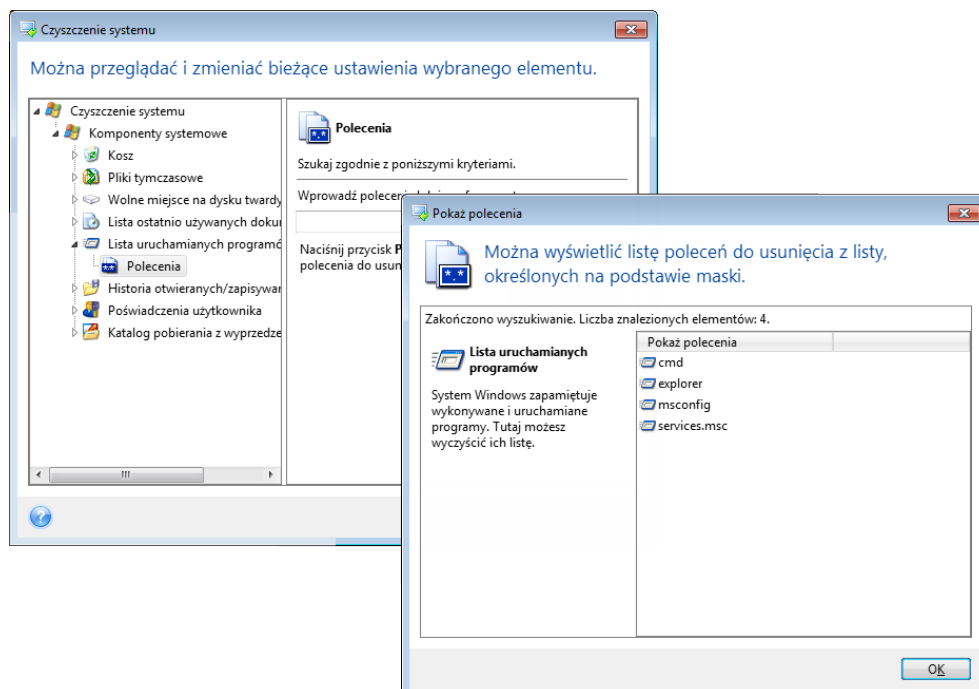
22.5.5 Ustawienie „Polecenia”

W tym miejscu możesz wybrać polecenia, które chcesz usunąć podczas czyszczenia pozycji **Lista uruchamianych programów systemu Windows**.

Kryterium to może zawierać dowolne pełne lub częściowe nazwy poleceń rozdzielone średnikami, na przykład:

help; cmd; reg

Spowoduje to usunięcie poleceń o nazwach zgodnych z pełnymi lub częściowymi nazwami wprowadzonymi jako kryterium.

22.5.6 Ustawienie „Filtr miejsc sieciowych”

Można wprowadzić nazwy (oddzielone średnikami) dowolnych hostów lub adresy IP miejsc sieciowych, serwerów, serwerów FTP, udostępnionych zasobów itd., z którymi było ustanawiane połączenie przy użyciu poświadczeń sieciowych (nazwy użytkownika oraz hasła). We wprowadzanych nazwach hostów oraz adresach IP możesz używać gwiazdki (*) oraz znaku zapytania (?) znaku zapytania (?).

Aby wyświetlić listę miejsc sieciowych, których poświadczenia mają zostać usunięte zgodnie ze zdefiniowanym filtrem naciśnij przycisk **Pokaż miejsca sieciowe**.

22.6 Czyszczenie poszczególnych komponentów systemu

Jeżeli nie chcesz czyścić wszystkich komponentów systemu, możesz wybrać do czyszczenia tylko niektóre z nich, a nawet pojedynczy komponent.

W tym przypadku wszystkie globalne ustawienia **Kreatora czyszczenia systemu** mają zastosowanie również do poszczególnych komponentów.

Aby oczyścić tylko niektóre komponenty, wybierz je w sekcji **Komponenty systemowe** okna **Czyszczenie systemu** i uruchom **Kreator czyszczenia systemu**.

23 Rozwiązywanie problemów

23.1 Ogólne

Poniższe sekcje mogą być pomocne w rozwiązywaniu problemów występujących podczas instalacji programu Acronis True Image Home i korzystania z niego. Oprócz innych informacji rozdział Rozwiązywanie problemów zawiera łącza do artykułów z bazy wiedzy Acronis Support Knowledge Base (KB) pomocnych w rozwiązywaniu problemów dotyczących produktów Acronis. Jeśli w danej sekcji rozdziału Rozwiązywanie problemów nie ma rozwiązania danego problemu, można kliknąć dowolne łącze, aby przejść do bazy wiedzy i skorzystać z funkcji wyszukiwania, wprowadzając słowa kluczowe dotyczące tego problemu. W rozdziale Rozwiązywanie problemów opisano tylko typowe problemy, zatem rozwiązania mniej typowych problemów można poszukać w bazie wiedzy. Co więcej, zespół pomocy technicznej Acronis wciąż dodaje nowe artykuły do bazy wiedzy. Jeśli nie możesz znaleźć rozwiązania danego problemu w bazie wiedzy lub sugerowane rozwiązanie nie umożliwia rozwiązania problemu, zachęcamy do kontaktu z Centrum obsługi klientów firmy Acronis.

Pracownicy pomocy technicznej firmy Acronis mogą poprosić o dostarczenie raportu systemowego. Aby utworzyć taki raport, wybierz Utwórz raport systemowy w menu Pomoc (jeśli możesz uruchomić program w systemie Windows), a następnie zapisz raport i wyślij do Centrum obsługi klientów firmy Acronis. Jeśli problem uniemożliwia uruchomienie systemu Windows, spróbuj uruchomić system za pomocą nośnika ratunkowego Acronis i utworzyć raport w samodzielnej wersji programu Acronis True Image Home, wybierając tę samą pozycję w menu Pomoc.

Generowanie raportu systemowego można także uruchomić, naciskając jednocześnie klawisze Ctrl+F7 w systemie Windows i w samodzielnej wersji programu Acronis True Image Home, nawet jeśli jest otwarty kreator, jest uruchomione zadanie lub jest wyświetlony komunikat o błędzie.

Co więcej, teraz do nośnika ratunkowego Acronis można dodać narzędzie do tworzenia raportów systemowych umożliwiające generowanie raportu systemowego po uruchomieniu systemu za pomocą nośnika ratunkowego, kiedy nie można uruchomić ani systemu Windows, ani programu Acronis True Image Home (wersji pełnej). W takiej sytuacji będzie potrzebna pamięć flash USB, która zostanie użyta do zapisania raportu.

Przyczyna problemu jest często dość trywialna — może to być na przykład poluzowanie kabla łączącego z zewnętrznym dyskiem twardym. Przed wypróbowaniem innych rozwiązań opisanych w tym rozdziale zaleca się sprawdzić, czy przyczyną problemu nie jest:

- poluzowany kabel łączący z dyskiem zewnętrznym,
- zastosowanie kabla złej jakości.

Jeśli korzystasz z zewnętrznego dysku twardego USB, spróbuj zastosować następujące rozwiązania dodatkowe:

- Jeśli dysk jest podłączony za pośrednictwem koncentratora, podłącz go bezpośrednio do tylnego złącza w komputerze.
- Aby uniknąć konfliktu z innymi urządzeniami USB podłączonymi do komputera, spróbuj odłączyć wszystkie urządzenia USB (oprócz myszy i klawiatury).

23.2 Problemy dotyczące instalacji

Jeśli nie możesz zainstalować programu Acronis True Image Home, wypróbuj następujące rozwiązania:

1. Jeśli została wybrana opcja „Zainstaluj tylko dla bieżącego użytkownika”, spróbuj wybrać opcję „Zainstaluj dla wszystkich użytkowników współdzielących ten komputer” i na odwrót.
2. Uruchom plik instalacyjny w następujący sposób: kliknij prawym przyciskiem myszy plik i wybierz „Uruchom jako administrator”.
3. Zaloguj się na wbudowanym koncie administratora systemu Vista i spróbuj zainstalować program:
 - a. Kliknij **Start** → **Wszystkie programy**, a następnie znajdź i otwórz folder „Akcesoria”.
 - b. Kliknij prawym przyciskiem myszy pozycję „Wiersz polecenia”, a następnie wybierz „Uruchom jako administrator”.
 - c. W wierszu polecenia w otwartym oknie wpisz następujące polecenie:
`net user administrator /active:yes`
Zauważ, że między wyrazami „Administrator” i „/active:yes” znajduje się spacja.
 - d. Wyloguj się z bieżącego konta i zaloguj się na koncie „Administrator”.
 - e. Spróbuj ponownie zainstalować aplikację.

Jeśli te rozwiązania nie pomagają, poszukaj innych w artykułach bazy wiedzy Acronis. Wystarczy wykonywać kroki opisane w odpowiednim schemacie. Zobacz Rozwiązywanie problemów dotyczących instalacji oprogramowania Acronis

23.3 Problemy z tworzeniem kopii zapasowych i sprawdzaniem ich poprawności

1) W razie problemu z utworzeniem kopii zapasowej lub sprawdzeniem jej poprawności należy najpierw się upewnić, że jest zainstalowana najnowsza wersja programu Acronis True Image Home. Można ją pobrać z konta użytkownika Acronis. Jest to spowodowane stałym ulepszaniem produktów przez firmę Acronis. Najnowsza wersja może zawierać poprawki i zapewniać lepszą kompatybilność ze sprzętem.

2) Przyczyną błędów występujących podczas tworzenia kopii zapasowej danych lub sprawdzania poprawności archiwów kopii zapasowych mogą być błędy dysku twardego i/lub uszkodzone sektory. Dlatego podczas tworzenia kopii zapasowej należy sprawdzić dysk źródłowy i docelowy, a podczas sprawdzania poprawności archiwum kopii zapasowych — dysk z magazynem archiwum. W tym celu należy użyć narzędzia chkdsk systemu Windows w następujący sposób:

— Przejdź do wiersza polecenia (Start → Uruchom → cmd)

— Wprowadź następujące polecenie: „chkdsk DYSK: /r” (gdzie DYSK oznacza literę partycji do sprawdzenia, na przykład D:). Pamiętaj, że sprawdzenie dysku C: może wymagać ponownego uruchomienia komputera.

3) Przyczyną błędów mogą być uszkodzone moduły pamięci RAM. Aby sprawdzić moduły pamięci komputera, pobierz jedno z archiwów (w zależności od typu używanego nośnika):

— archiwum memtest na dyskietkę

— archiwum memtest na dysk flash USB

— archiwum memtest na płytę CD

Rozpakuj archiwum i utwórz nośnik startowy z testem pamięci. Odpowiednia instrukcja znajduje się w pliku README.txt w archiwum.

4) Sprawdź, czy ta sekcja zawiera rozwiązanie problemu:

Zaplanowane zadanie nie uruchamia się

Jeśli zaplanowane zadanie tworzenia kopii zapasowej lub sprawdzania jej poprawności nie uruchamia się, najpierw należy uważnie sprawdzić wszystkie ustawienia, które zostały skonfigurowane przy tworzeniu tego zadania. Jeśli ustawienia są poprawne, wykonaj następujące kroki:

— Otwórz **Panel sterowania** → **Narzędzia administracyjne** → **Usługi** i sprawdź, czy usługa Acronis Scheduler2 jest uruchomiona i czy jej typ uruchomienia został ustawiony jako Automatyczny. Jeśli tak nie jest, kliknij prawym przyciskiem myszy element, wybierz polecenie Właściwości i ustaw wymagany typ uruchomienia na karcie Ogólne, a następnie uruchom usługę. Sprawdź, czy można już uruchomić zadanie. To zalecenie dotyczy również niezaplanowanych zadań.

— Jeśli problem występuje nadal, spróbuj zastosować rozwiązania z artykułu bazy wiedzy Acronis „Zaplanowane zadania programu Acronis Backup nie uruchamiają się”, klikając następujące łącze: <http://kb.acronis.com/content/1518>.

Serwer RPC jest niedostępny

Jeśli zadanie tworzenia kopii zapasowej ma się uruchomić zgodnie z harmonogramem lub po ręcznym uruchomieniu zadania, pojawi się komunikat o błędzie: Błąd nr 1722 — „Serwer RPC jest niedostępny”. W takim przypadku spróbuj zastosować rozwiązanie z artykułu bazy wiedzy Acronis „Serwer RPC jest niedostępny (kod błędu: 1722)”, klikając następujące łącze: <http://kb.acronis.com/content/1521>.

Problemy dotyczące tworzenia kopii zapasowej w sieci

Instrukcje umożliwiające rozwiązanie problemów z tworzeniem kopii zapasowej w udziale sieciowym w systemie Windows można znaleźć w artykule bazy wiedzy Acronis „Rozwiązywanie problemów z tworzeniem kopii zapasowych w sieci w systemie Windows”, klikając następujące łącze: <http://kb.acronis.com/content/1684>.

Tworzenie kopii zapasowych na zamapowanym dysku czasem kończy się niepowodzeniem

Wyjaśnienie, dlaczego zapisywanie obrazu na zamapowanym dysku czasem kończy się niepowodzeniem i jak można temu zapobiec, można znaleźć w artykule bazy wiedzy Acronis: „Zapisywanie obrazu na zamapowanym dysku w zadaniu programu Acronis True Image czasem kończy się niepowodzeniem”, klikając następujące łącze: <http://kb.acronis.com/content/1545>.

Komunikat „Włóż następny wolumin” podczas tworzenia kopii zapasowej na dysku flash USB

Program Acronis True Image Home obsługuje dysk flash USB jak nośnik wymienny. Jeśli została on sformatowany w systemie FAT32, rozmiar jednego pliku jest ograniczony do 4 GB. Dlatego jeśli rozmiar kopii zapasowej przekroczy 4 GB, program automatycznie podzieli ją na woluminy o wielkości 4 GB i będzie oczekiwać na włożenie kolejnego nośnika w jako następnego woluminu. Po prostu kliknij OK. Proces tworzenia kopii zapasowej będzie kontynuowany. Jeśli komunikat będzie się pojawiać ponownie, powtarzaj ten krok, aż zostanie utworzona kopia zapasowa. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zobacz następujący artykuł bazy wiedzy Acronis: „Program Acronis True Image wyświetla monit o włożenie kolejnego woluminu podczas tworzenia kopii zapasowej na dysku flash USB” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1805>.

Problem z tworzeniem kopii zapasowej na skompresowanej partycji NTFS

Utworzenie kopii zapasowej skompresowanej partycji NTFS w programie Acronis True Image może się zakończyć niepowodzeniem ze względu na pewne ograniczenia dotyczące pracy z takimi partycjami. Jeśli to możliwe, należy zdekompresować partycję przed utworzeniem jej kopii zapasowej. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zobacz następujący artykuł bazy wiedzy Acronis: „Program Acronis True Image nie może utworzyć kopii zapasowej partycji skompresowanej” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1811>.

Program Acronis True Image Home informuje o uszkodzeniu kopii zapasowej

Instrukcje umożliwiające rozwiązanie problemu z uszkodzonymi kopiami zapasowymi można znaleźć w artykule bazy wiedzy Acronis: „Rozwiązywanie problemów z uszkodzonymi kopiami zapasowymi” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1517>.

Pliki przyrostowych/różnicowych kopii zapasowych mają duże rozmiary

Pliki przyrostowych (lub różnicowych) kopii zapasowych mają duże rozmiary w porównaniu do pliku pełnej kopii zapasowej. Jest kilka możliwych przyczyn. Aby uzyskać więcej informacji i poznać możliwe rozwiązania, zobacz następujący artykuł bazy wiedzy Acronis: „Program Acronis True Image tworzy duże archiwa przyrostowych lub różnicowych kopii zapasowych” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/2712>.

23.4 Problemy z odzyskiwaniem

Odzyskanie systemu i/lub danych po awarii to najważniejsza operacja wykonywana przy użyciu programu Acronis True Image Home. Właśnie: do czego miałby się przydać program do tworzenia kopii zapasowych, jeśli nie pozwalał odzyskiwać kopii zapasowych? W przypadku problemów z odzyskaniem spróbuj wykonać następujące czynności:

- 1) Najpierw sprawdź, czy dysponujesz najnowszą kompilacją programu Acronis True Image Home. Można ją pobrać z konta użytkownika Acronis.
- 2) W przypadku odzyskiwania danych z dysku zewnętrznego spróbuj skopiować ten obraz do innego magazynu i ponownie przeprowadzić operację odzyskiwania, ponieważ problem może być związany ze sprzętem.
- 3) W przypadku nieudanych prób odzyskania w systemie Windows uruchom komputer przy użyciu nośnika ratunkowego i ponownie spróbuj przeprowadzić procedurę odzyskiwania.
- 4) Jeżeli jest to kopia zapasowa partycji danych, spróbuj ją zamontować w celu odzyskania przynajmniej niektórych plików i folderów.
- 5) Jeżeli powyższe sugestie nie pomogły w rozwiązaniu problemu, zapoznaj się z informacjami podanymi w tej sekcji, aby sprawdzić, czy zawierają rozwiązanie danego problemu.

Autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home nie wykrywa udziału sieciowego z kopią zapasową

Jest wiele możliwych przyczyn nieudanych prób zlokalizowania danego udziału sieciowego podczas używania autonomicznej wersji programu Acronis True Image. Zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Autonomiczna wersja programu Acronis True Image nie może znaleźć udziału sieciowego z archiwum obrazu”, klikając łącze: <http://kb.acronis.com/content/1550>.

Nie można się zalogować do udziału sieciowego po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego

Jak rozwiązać problem, gdy autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home nie może się zalogować do sieci zawierającej archiwum obrazu i wciąż wyświetla monit o podanie nazwy użytkownika i hasła. Zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Autonomiczna wersja Kreatora odzyskiwania programu Acronis True Image wyświetla monit o podanie nazwy użytkownika i hasła podczas próby przywrócenia obrazu z udziału sieciowego”, klikając łącze: <http://kb.acronis.com/content/1551>.

Nowy profil użytkownika utworzony po odzyskaniu kopii zapasowej typu Moja poczta programu Microsoft Outlook

Rozwiązanie tego problemu można znaleźć w artykule bazy wiedzy Acronis: „Przywracanie kopii zapasowej poczty e-mail programu Microsoft Outlook powoduje utworzenie nowego profilu” pod adresem: <http://kb.acronis.com/content/1804>.

Nie można uzyskać dostępu do odzyskanych plików lub folderów

Po odzyskaniu plików/folderów przy użyciu programu Acronis True Image przy próbie dostępu do nich jest wyświetlany komunikat „Odmowa dostępu”. Aby rozwiązać ten problem, zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Odmowa dostępu do plików lub folderów przywróconych za pomocą programu Acronis True Image”, klikając łącze: <http://kb.acronis.com/content/1520>.

23.5 Problemy z uruchamianiem po odzyskiwaniu

Jeśli w chwili tworzenia kopii zapasowej system można było uruchomić, można oczekiwać, że będzie tak również po jego odzyskaniu. Jednak informacje zapisywane i używane przez system operacyjny do uruchomienia mogą zdezaktualizować się podczas odzyskiwania, zwłaszcza w przypadku zmiany rozmiaru partycji, ich lokalizacji lub dysków docelowych. Program Acronis True Image Home po odzyskaniu automatycznie aktualizuje programy ładujące system Windows. Również inne programy ładujące mogą być naprawione, ale w pewnych przypadkach wymagają ponownej aktywacji. Zwłaszcza w przypadku odzyskiwania woluminu systemu Linux w konfiguracji z dwoma systemami operacyjnymi czasem konieczne jest zastosowanie poprawek lub wprowadzenie zmian dotyczących uruchamiania, aby system Linux uruchamiał i ładował się poprawnie. Poniżej znajduje się zestawienie typowych sytuacji, w których nie można uruchomić odzyskanego systemu operacyjnego i są wymagane dodatkowe czynności.

System BIOS komputera jest skonfigurowany do uruchamiania z innego dysku twardego.

Rozwiązanie: Skonfiguruj system BIOS do uruchamiania z dysku twardego, na którym znajduje się system operacyjny.

W niektórych sytuacjach w systemie BIOS są dostępne dwa menu do konfigurowania sekwencji startowej: jedno do ustawiania priorytetu urządzeń startowych, a drugie do ustawiania kolejności uruchamiania z dysków twardych.

System Windows został odzyskany na wolumin dynamiczny, który nie może być woluminem startowym

Rozwiązanie: Odzyskaj system Windows na wolumin podstawowy lub prosty wolumin dynamiczny.

Partycja systemowa została odzyskana na dysk niezawierający głównego rekordu rozruchowego (MBR)

Podczas konfiguracji odzyskiwania partycji systemowej na dysk niezawierający głównego rekordu rozruchowego program wyświetli monit, czy razem z partycją systemową ma zostać odzyskany główny rekord rozruchowy. Opcję nieodzyskiwania należy wybrać tylko wtedy, gdy odzyskany system nie będzie uruchamiany.

Rozwiązanie: Odzyskaj partycję ponownie wraz z głównym rekordem rozruchowym odpowiedniego dysku.

Nie można uruchomić systemu Windows i pojawia się komunikat o błędzie „NTLDR is missing”

Rozwiązanie: Informacje o tym, jak przywrócić możliwość uruchamiania systemu Windows XP odzyskanego za pomocą programu Acronis True Image Home, gdy jest wyświetlany komunikat o błędzie „NTLDR is missing”, można znaleźć w następującym artykule bazy wiedzy firmy Acronis: „Windows Fails to Boot With \"NTLDR is missing\"” („Nie można uruchomić systemu Windows i pojawia się komunikat o błędzie „NTLDR is missing”) pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1759>.

23.6 Inne problemy

Instalacja programu Acronis True Image Home uniemożliwia dostęp do folderów udostępnionych

Aby dowiedzieć się, dlaczego instalacja programu Acronis True Image Home na komputerze uniemożliwia dostęp do lokalnych folderów udostępnionych, zobacz następujący artykuł bazy wiedzy Acronis: „Po instalacji programu Acronis True Image nie można uzyskać dostępu do folderów udostępnionych” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1554>.

Program Acronis True Image Home nie znajduje żadnego dysku twardego w systemie Windows

Jeżeli w produkcie Acronis pojawia się komunikat o nieznalezieniu żadnego dysku twardego w systemie Windows, problem jest prawdopodobnie spowodowany przez oprogramowanie innej firmy, które blokuje dostęp do dysków twardych. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zobacz następujący artykuł bazy wiedzy Acronis: „Produkt Acronis nie wykrywa dysków twardych w systemie Windows” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1515>.

Program Acronis True Image Home i funkcja BitLocker systemu Windows

Aby utworzyć kopię zapasową i odzyskać system zaszyfrowany funkcją BitLocker, należy utworzyć obraz sektor po sektorze po uruchomieniu komputera przy użyciu nośnika ratunkowego Acronis. Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje, zobacz następujący artykuł: „Kompatybilność programu Acronis True Image z funkcją BitLocker systemu Windows Vista” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1734>.

Program Acronis True Image Home nie przyjmuje prawidłowego hasła do archiwum kopii zapasowej

Jeżeli po podaniu prawidłowego hasła w programie Acronis True Image Home pojawi się komunikat o błędzie „Hasło nie jest zgodne”, ponownie zainstaluj program, aby rozwiązać ten problem. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zobacz następujący artykuł bazy wiedzy Acronis: „Program Acronis True Image nie może uzyskać dostępu do archiwum kopii zapasowej i wyświetla błąd „Hasło nie jest zgodne”” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1803>.

Operacja klonowania dysku w systemie Windows zostaje przerwana po ponownym uruchomieniu komputera

Produkt Acronis ponownie uruchamia system Windows w trybie macierzystym, jednak proces klonowania zostaje w ciągu kilku sekund przerwany i nie ma żadnych jego efektów. Aby rozwiązać ten problem, zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Produkt Acronis nie może wykonać operacji klonowania po ponownym uruchomieniu komputera” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1757>.

Nie otrzymujesz powiadomień pocztą e-mail

Aby poznać obejście problemu z brakiem powiadomień pocztą e-mail, zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Brak powiadomień pocztą e-mail w programie Acronis True Image” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1531>.

Autonomiczna wersja programu Acronis True Image Home nie wykrywa dysków twardych ani karty sieciowej.

Przyczyną jest brak odpowiednich sterowników w środowisku odzyskiwania. Oto metody rozwiązania tego problemu:

- Utwórz raport systemowy Acronis i poproś biuro Acronis Customer Central o plik iso nośnika ratunkowego z wymaganymi sterownikami.
- Utwórz środowisko odzyskiwania oparte na systemie Windows, które obejmuje wymagane sterowniki. Zobacz artykuł „Praca z wtyczką Acronis True Image do środowiska BartPE” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1506>.

Podczas analizy partycji pojawia się wiele komunikatów o błędzie „Nie można odczytać sektora”

Aby rozwiązać ten problem, spróbuj uruchomić program chkdsk i zaktualizować sterowniki Acronis. Aby uzyskać więcej szczegółowych informacji, zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Wiele komunikatów o błędzie „Nie można odczytać sektora” podczas analizy partycji” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1514>.

Nieprawidłowa pojemność sklonowanego dysku twardego

Jeżeli sklonowany dysk ma taką samą pojemność jak dysk oryginalny, a nie powinien takiej mieć, problem jest spowodowany przez obszar HPA (Host Protected Area). Aby uzyskać szczegółowe informacje, zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Obszar HPA powoduje wyświetlanie nieprawidłowej pojemności sklonowanego dysku” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1710>.

Podczas przeglądania zamontowanego archiwum obrazu pojawia się komunikat „Odmowa dostępu”

Aby uzyskać informacje na temat przyczyny wyświetlania tego komunikatu podczas przeglądania niektórych folderów w zamontowanym obrazie i jego rozwiązania, zobacz artykuł bazy wiedzy Acronis: „Podczas próby przeglądania pewnych folderów w zamontowanym archiwum obrazu, pojawia się komunikat o odmowie dostępu” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1549>.

Nie można zamontować obrazu znajdującego się na kilku płytach CD/DVD

Aby poznać przyczynę problemu z zamontowaniem obrazu znajdującego się na kilku nośnikach, zobacz artykuł „Błąd montowania obrazu znajdującego się na kilku płytach CD lub DVD” pod adresem <http://kb.acronis.com/content/1546>.

Program Acronis True Image Home długo się uruchamia

Aby rozwiązać ten problem, spróbuj wykonać następujące czynności:

- Sprawdź, czy dysponujesz najnowszą kompilacją programu Acronis True Image Home
- Zainstaluj najnowsze sterowniki Acronis. Jeżeli ich nie masz, poproś o nie w biurze Acronis Customer Central
- Wyłącz usługę „Klient śledzenia łączy rozproszonych”
- Dodaj pliki wykonywalne Acronis do zaufanych aplikacji w oprogramowaniu antywirusowym.
- Usuń niepotrzebne punkty przywracania systemu Vista.

24 Dyski twarde i sekwencja startowa

24.1 Definiowanie sekwencji startowej w systemie BIOS

BIOS posiada wbudowane narzędzie Setup, które pozwala na wstępną konfigurację komputera. Aby uruchomić narzędzie Setup, naciśnij określoną kombinację klawiszy (**Del**, **F1**, **Ctrl+Alt+Esc**, **Ctrl+Esc** lub inną, w zależności od wersji BIOS) podczas testu POST (power-on self test), czyli zaraz po włączeniu komputera. Zwykle informacja o wymaganej kombinacji klawiszy jest wyświetlana podczas testowania pamięci komputera. Po naciśnięciu określonej kombinacji wyświetlone zostanie menu narzędzia Setup stanowiącego część BIOS.

Menu to może mieć różny wygląd oraz układ i nazewnictwo pozycji, w zależności od wytwórcy. Najpopularniejszymi twórcami BIOS-ów są firmy Award/Phoenix oraz AMI. Ponadto, podczas gdy zawartość menu standardowego narzędzia Setup jest zwykle taka sama w przypadku różnych systemów BIOS, zawartość menu rozszerzonego (zaawansowanego) zależy w głównej mierze od komputera oraz wersji BIOS.

Wśród innych ustawień menu systemu BIOS umożliwia modyfikację **sekwencji startowej**. Zarządzanie **sekwencją startową** różni się w zależności od wersji BIOS (jest inne w AMI BIOS, AWARDBIOS oraz w systemach BIOS innych znanych producentów sprzętu).

System BIOS umożliwia uruchamianie systemu operacyjnego nie tylko z dysków twardych, ale także z napędów CD-ROM, DVD-ROM oraz innych urządzeń. Zmiana sekwencji startowej może być wymagana na przykład w celu skonfigurowania urządzenia z nośnikiem ratunkowym (płyta CD, DVD lub pamięć USB) jako pierwszego urządzenia startowego.

Ponadto, jeśli jest zainstalowanych kilka dysków twardych oznaczonych jako C:, D:, E oraz F:, można zmienić sekwencję startową tak, aby system był uruchamiany np. z dysku E:. Sekwencja startowa może zatem wyglądać następująco: E:, CD-ROM:, A:, C:, D:.

*Nie oznacza to, że system jest uruchamiany z urządzenia, które jest pierwsze na liście, ale że zostanie ono użyte podczas **pierwszej próby** uruchomienia systemu. Możliwa jest sytuacja, gdy na dysku E: nie zainstalowano systemu operacyjnego lub nie jest on aktywny. W takim przypadku system BIOS podejmie próbę uruchomienia systemu z następnego urządzenia na liście.*

BIOS rozpoznaje dyski w zależności od ich podłączenia do kontrolerów IDE (primary master, primary slave, secondary master, secondary slave). Następnie rozpoznawane są dyski SCSI.

Kolejność ta zostanie zmieniona w przypadku zmodyfikowania sekwencji startowej. Jeśli na przykład jako pierwsze urządzenie startowe zostanie wybrany dysk twardy E:, numeracja rozpocznie się od dysku, który w standardowej konfiguracji byłby traktowany jak dysk trzeci (zwykle dla dysków twardych IDE jest to secondary master).

Po zainstalowaniu dysku twardego i skonfigurowaniu go w BIOS-ie wydaje się, że komputer (lub płyta główna) powinien poprawnie rozpoznawać nowy napęd oraz jego parametry. Jednak to nie wystarcza, aby system operacyjny współpracował z zainstalowanym dyskiem. Trzeba jeszcze utworzyć i sformatować partycje za pomocą programu Acronis True Image Home. Zobacz Dodawanie nowego dysku twardego (s. 182).

24.2 Instalowanie dysków twardych w komputerach

24.2.1 Instalowanie dysku twardego IDE, schemat ogólny

Aby zainstalować nowy dysk twardy IDE, wykonaj następujące czynności (**przed przystąpieniem do instalacji koniecznie WYŁĄCZ komputer!**):

1. Skonfiguruj nowy dysk twardy jako **slave**, prawidłowo umieszczając zworki na płytce sterującej. Właściwa konfiguracja zwerek jest zazwyczaj zilustrowana na obudowie dysku.
2. Otwórz obudowę komputera i umieść nowy dysk w specjalnym uchwycie 3,5" lub 5,25". Przymocuj włożony dysk śrubami.
3. Podłącz przewód zasilania do dysku twardego (przewód ma cztery żyły: dwie czarne, żółtą i czerwoną; można go podłączyć tylko w jeden sposób).
4. Płaskim 40- lub 80-żyłowym przewodem przesyłającym dane połącz dysk z płytą główną (zasady podłączania tego przewodu opisane są poniżej). Na złączu dysku lub obok niego znajduje się oznaczenie Pin 1. Przewód powinien mieć jedną czerwoną żyłę po stronie, którą umieszcza się w gnieździe Pin 1. Dopilnuj prawidłowego podłączenia przewodu do złącza. Większość przewodów jest oznaczona, więc można je podłączyć tylko jedną, prawidłową stroną.
5. Włącz komputer i przejdź do ustawień BIOS, naciskając klawisze wskazane na ekranie podczas uruchamiania komputera.
6. Skonfiguruj zainstalowany dysk twardy, wprowadzając parametry: **type (typ)**, **cylinder (cylinder)**, **heads (główce)**, **sectors (sektory)** i **mode (tryb)** (lub **translation mode (tryb translacji)**; parametry te są zapisane na obudowie dysku) lub skorzystaj z narzędzia do autodetekcji IDE w celu automatycznego skonfigurowania dysku.
7. Ustaw sekwencję startową: A:, C:, CD-ROM lub inną, zależnie od lokalizacji kopii programu Acronis True Image Home. Jeśli posiadasz dyskietkę startową, wybierz napęd A:, w przypadku płyty CD sekwencja startowa powinna być ustawiona na CD-ROM.
8. Zamknij ustawienia BIOS i zapisz zmiany. Program Acronis True Image Home zostanie automatycznie uruchomiony po ponownym uruchomieniu komputera.
9. Skonfiguruj dyski twarde, odpowiadając na pytania kreatora w programie Acronis True Image Home.
10. Po zakończeniu instalacji wyłącz komputer. Jeśli chcesz, aby dysk był dyskiem startowym, ustaw zworkę dysku w pozycji **master** (jeśli dysk będzie służył tylko do przechowywania danych, pozostaw zworkę w pozycji **slave**).

24.2.2 Gniazda na płycie głównej, przewód IDE, przewód zasilający

Na płycie głównej znajdują się dwa gniazda, do których mogą być podłączane dyski twarde: **primary IDE** oraz **secondary IDE**.

Dyski twarde korzystające z interfejsu IDE (Integrated Drive Electronics) podłączane są do płyty głównej za pomocą 40- lub 80-żyłowego płaskiego przewodu; jedna z żył oznaczona jest kolorem czerwonym.

Do każdego gniazda można podłączyć dwa dyski twarde IDE, tj. w komputerze mogą być zainstalowane maksymalnie cztery dyski twarde tego typu. (Każdy przewód IDE ma trzy wtyki: dwa do podłączenia dysków twardych i jeden do podłączenia do gniazda na płycie głównej).

Jak już wspomniano, przewody IDE posiadają ochrona uniemożliwiająca błędne podłączenie. Zwykle jeden z otworów wtyku kablowego jest zaślepiony, a jeden ze styków w gnieździe płyty głównej – usunięty, nie ma więc możliwości nieprawidłowego podłączenia przewodu.

W innych przypadkach na wtyku przewodu znajduje się występ, a w gniazdach dysku twardego oraz płyty głównej – wgłębienie. Dzięki temu możliwy jest tylko jeden sposób połączenia płyty głównej z dyskiem twardym.

Dawniej przewody nie miały takich zabezpieczeń, więc podłączano je w następujący sposób: **oznaczona żyła była podłączana najbliżej przewodu zasilającego dysk twardy**, tzn. znajdowała się na 1. styku gniazda. W ten sam sposób podłączano przewód do płyty głównej.

Nieprawidłowe podłączenie przewodu IDE nie spowoduje uszkodzenia elektroniki dysku ani płyty głównej. Dysk po prostu nie będzie wykrywany i inicjowany przez BIOS.

W przypadku niektórych starszych napędów błędne podłączenie przewodu IDE może doprowadzić do uszkodzenia elektroniki dysku.

Niniejszy podręcznik nie opisuje wszystkich typów dysków twardych. Obecnie najpopularniejsze są dyski z interfejsem IDE lub SCSI. W przypadku interfejsu SCSI do komputera można podłączyć do 14 dysków, w przeciwieństwie do interfejsu IDE. Do ich podłączenia wymagany jest jednak specjalny kontroler SCSI (tzw. karta główna). Dyski SCSI nie są zwykle wykorzystywane w komputerach osobistych (stacjach roboczych), najczęściej instaluje się je w serwerach.

Oprócz przewodu IDE do twardego dysku należy podłączyć również czterożyłowy przewód zasilający. Przewód ten można podłączyć tylko w jeden sposób.

24.2.3 Konfigurowanie dysków twardych, zworki

Dysk twardy może zostać ustawiony jako **master** lub jako **slave**. Typ dysku ustawia się za pomocą specjalnych łączników (tzw. zworek).

Zworki umieszczone są na płytce drukowanej dysku twardego lub w specjalnym gnieździe służącym do połączenia dysku z płytą główną.

Oznaczenia zworek są zazwyczaj opisane na naklejce na obudowie dysku. Zwykle są to **DS**, **SP**, **CS** i **PK**.

Każde położenie zworki odpowiada określonemu trybowi instalacji dysku:

- **DS – master/ustawienie domyślne**
- **SP – slave (lub bez zworki)**
- **CS – cable select for master/slave:** tryb instalacji dysku zostanie określony przez sposób jego podłączenia do płyty głównej
- **PK – położenie niewykorzystane:** miejsce, w którym można tymczasowo umieścić zworkę jeżeli nie jest ona wykorzystywana w bieżącej konfiguracji

Dysk, którego zworki ustawione są w położeniu **master** traktowany jest przez BIOS (podstawowy system wejścia/wyjścia) jako napęd startowy.

Zworki dysków podłączonych do tego samego przewodu mogą być ustawione w pozycji **cable select for master/slave**. Wówczas dysk znajdujący się bliżej płyty głównej zostanie zainstalowany jako „master”.

Niestety oznaczenia zworek nie są objęte żadnym standardem. Oznaczenia na Twoim dysku twardym mogą różnić się od podanych powyżej. Ponadto w starszych typach dysków twardych jedno ustawienie może być definiowane przez dwie zworki. Z tego powodu przed zainstalowaniem dysku dokładnie zapoznaj się z zastosowanymi symbolami.

Fizyczne podłączenie dysku twardego do płyty głównej oraz odpowiednie ustawienie zworek nie jest wystarczające — dysk należy również prawidłowo skonfigurować w BIOS-ie komputera.

24.2.4 Instalowanie dysku twardego SATA

W najnowszych komputerach dyski twarde podłączane są do interfejsu SATA. Najczęściej dysk twardy SATA instaluje się łatwiej niż dysk IDE, ponieważ nie wymaga on konfigurowania zworek. Dyski SATA podłączane są za pomocą cienkiego przewodu z 7-stykowym złączem. Poprawia to wentylację wewnątrz obudowy komputera. Dyski SATA są zasilane za pośrednictwem 15-stykowych złączy. Niektóre napędy SATA obsługują również starsze 4-stykowe złącza zasilania (Molex). Dlatego można korzystać ze złącza Molex lub SATA, ale nie z obu jednocześnie, ponieważ może to spowodować uszkodzenie dysku twardego. Potrzebny jest również przewód zasilania ze złączem SATA. Większość systemów wyposażonych w porty SATA ma co najmniej jedno złącze SATA. W przeciwnym razie potrzebny jest adapter Molex-to-SATA. Jeżeli istniejące złącze zasilania SATA jest podpięte do innego urządzenia, możesz użyć adaptera typu Y umożliwiającego podział przewodu.

24.2.5 Procedura instalacji nowego wewnętrznego dysku SATA

1. W dokumentacji komputera sprawdź, który port SATA powinien być pusty. Jeśli chcesz podłączyć nowy napęd SATA do karty kontrolera SATA, najpierw zainstaluj kartę. Jeśli chcesz podłączyć napęd SATA do płyty głównej, ustaw odpowiednie zworki płyty. Większość twardych dysków posiada w zestawie przewód SATA oraz śruby mocujące. Podłącz jeden koniec przewodu SATA do portu SATA znajdującego się na płycie głównej lub karcie interfejsu, a drugi koniec do napędu.
 2. Następnie podłącz przewód zasilający lub zamontuj adapter Molex-to-SATA.
 3. Przygotuj dysk twardy. Jeśli instalujesz dysk SATA 300, sprawdź w dokumentacji komputera (lub karty głównej SATA), czy obsługuje on taki dysk. Jeśli nie, konieczna będzie zmiana ustawienia zworek napędu (zob. podręcznik napędu). Jeśli masz dysk twardy SATA 150, nie musisz zmieniać ustawień.
 4. Włącz komputer i sprawdź, czy komunikaty wyświetlane w trakcie uruchamiania zawierają informacje o nowym napędzie. Jeśli w komunikatach nie ma takich informacji, włącz BIOS i w menu CMOS Setup szukaj opcję, która umożliwia włączenie SATA dla używanych portów (być może wystarczy samo włączenie SATA). Instrukcje dotyczące Twojej wersji BIOS znajdują się w dokumentacji płyty głównej.
 5. Jeśli system operacyjny nie rozpoznaje napędu SATA, konieczne będzie zainstalowanie odpowiednich sterowników kontrolera SATA. Jeśli napęd został rozpoznany, przejdź do kroku 8.
 - Zazwyczaj najlepiej jest pobrać najnowszą wersję sterownika z witryny internetowej producenta płyty głównej lub kontrolera SATA.
 - Pobrane pliki sterowników SATA umieść w znanej lokalizacji na twardym dysku.
1. Uruchom system ze starego dysku twardego.
 - System operacyjny powinien wykryć kontroler SATA i zainstalować odpowiednie oprogramowanie. Być może konieczne będzie wskazanie lokalizacji pliki sterowników.
 1. Upewnij się, że kontroler SATA oraz podłączony do niego twardy dysk są prawidłowo rozpoznawane przez system operacyjny. W tym celu uruchom Menedżer urządzeń.

- Kontrolery SATA zwykle wyświetlane są w zakładce Kontrolery SCSI i RAID, podczas gdy dyski twarde wymieniane są w zakładce Stacje dysków.
 - Kontrolery oraz twarde dyski SATA nie mogą być oznaczone żółtym wykrzyknikiem ani żadnym innym wskaźnikiem błędu.
1. Po zainstalowaniu dysku twardego i skonfigurowaniu go w BIOS-ie wydaje się, że komputer powinien poprawnie rozpoznawać nowy napęd oraz jego parametry. Jednak nie jest to wystarczające, aby system operacyjny mógł współpracować z zainstalowanym dyskiem. Trzeba jeszcze na nim utworzyć i sformatować partycje za pomocą programu Acronis True Image Home. Zobacz Dodawanie nowego dysku twardego (s. 182). Następnie, aby upewnić się, że dysk twardy działa prawidłowo, skonfiguruj BIOS tak, aby komputer był uruchamiany z kontrolera SATA oraz z dysku SATA.

24.3 Metody wymazywania dysku twardego

Informacje usunięte z dysku twardego przy użyciu niezbyt bezpiecznych metod (np. zwykłych metod dostępnych w systemie Windows) mogą być łatwo odzyskane. Specjalistyczny sprzęt pozwala odzyskiwać nawet wielokrotnie nadpisywane dane. Z tego powodu coraz bardziej istotna staje się możliwość bezpowrotnego wymazywania danych.

Gwarantowane wymazywanie danych z nośników magnetycznych (np. z dysków twardych) oznacza, że nie będzie możliwe odzyskanie danych nawet przez wykwalifikowanych specjalistów przy użyciu wszystkich znanych narzędzi i metod odzyskiwania.

Problem można zobrazować w następujący sposób: dane są przechowywane na dysku twardym jako binarna sekwencja 1 i 0 (jedynek i zer), reprezentowana przez fragmenty dysku różniące się stopniem namagnesowania.

Uogólniając, jedynka zapisana na dysku zostanie odczytana przez jego kontroler jako jedynka, a zero zostanie odczytane jako zero. Jeżeli jednak zero zostanie nadpisane jedynką, wynikiem będzie wartość 0,95 i odwrotnie — nadpisanie jedynki kolejną jedynką da wartość 1,05. Różnice te nie mają znaczenia dla kontrolera. Jednak za pomocą specjalistycznych urządzeń można łatwo odczytać „spodnią” sekwencję jedynek i zer.

Odczytanie danych „skasowanych” w ten sposób wymaga jedynie specjalistycznego oprogramowania i niedrogiego sprzętu (np. mikroskopu magnetycznego) potrzebnego do analizy namagnesowania sektorów dysku twardego czy pozostałości namagnesowania ścieżek.

Zapisywaniu danych na nośnikach magnetycznych towarzyszy jeszcze jeden efekt: każda ścieżka dysku zawiera **obraz każdej kiedykolwiek zapisanej na niej informacji**, jednak efekty takich zapisów (warstwa magnetyczna) z czasem stają się coraz mniej widoczne.

24.3.1 Podstawy działania metod wymazywania danych

Od strony fizycznej całkowite wymazanie informacji z dysku twardego polega na wielokrotnym przełączaniu każdej elementarnej jednostki obszaru magnetycznego przez zapisywanie w niej specjalnie dobranych sekwencji logicznych jedynek i zer (zwaných również próbkami).

Korzystając z metod logicznego kodowania danych na obecnych dyskach twardych, można wybrać **próbki** z sekwencjami symboli (elementarnych jednostek danych), które mają być zapisywane w sektorach w celu **skutecznego wymazania poufnych danych**.

Metody udostępniane przez standardy krajowe umożliwiają (pojedyncze lub potrójne) zapisywanie losowych symboli w sektorach dysku **wybranych w sposób bezpośredni i arbitralny**, jednak możliwy

do przyjęcia w prostych sytuacjach. Najskuteczniejsza metoda wymazywania informacji opiera się na dogłębnej analizie szczegółowych cech zapisu danych na wszystkich typach dysków twardych. Z tego powodu w celu **gwarantowanego** wymazania danych konieczne jest stosowanie złożonych metod wieloprzebiegowych.

Teoria gwarantowanego wymazywania danych została szczegółowo opisana w artykule Petera Gutmanna. Zobacz:

Bezpieczne usuwanie danych z pamięci magnetycznej i pamięci półprzewodnikowej.

24.3.2 Metody wymazywania danych używane w programie Acronis

Poniższa tabela zawiera krótkie opisy algorytmów wymazywania danych używanych w programie Acronis. W każdym opisie podano liczbę przebiegów w sektorach dysku twardego oraz liczbę zapisywanych w każdym bajcie sektora.

Opis wbudowanych metod wymazywania danych

Lp.	Algorytm (metoda zapisu)	Przebiegi	Zapis
1.	Departament Obrony USA 5220.22-M	4	1. przebieg — zapisywanie losowo wybranych symboli w każdym bajcie każdego sektora; 2. przebieg — uzupełnienie zapisu pierwszego przebiegu; 3. przebieg — ponownie symbole losowe; 4. przebieg — weryfikacja zapisu.
2.	Amerykańska: NAVSO P-5239-26 (RLL)	4	1. przebieg — zapisywanie 0x01 we wszystkich sektorach; 2. przebieg — zapisywanie 0x27FFFFFF; 3. przebieg — losowe sekwencje symboli; 4. przebieg — weryfikacja.
3.	Amerykańska: NAVSO P-5239-26 (MFM)	4	1. przebieg — zapisywanie 0x01 we wszystkich sektorach; 2. przebieg — zapisywanie 0x7FFFFFFF; 3. przebieg — losowe sekwencje symboli; 4. przebieg — weryfikacja.
4.	Niemiecka: VSITR	7	Przebiegi 1–6 — zapisywanie naprzemiennych sekwencji 0x00 i 0xFF; 7. przebieg — zapisywanie 0xAA, tj. 0x00, 0xFF, 0x00, 0xFF, 0x00, 0xFF, 0xAA.
5.	Rosyjska: GOST P50739-95	1	Zapisywanie zer logicznych (0x00) w każdym bajcie każdego sektora przy 6–4 poziomie zabezpieczeń. Zapisywanie losowo wybranych symboli (liczb) w każdym bajcie każdego sektora przy 3–1 poziomie zabezpieczeń.
6.	Algorytm Petera Gutmanna	35	Algorytm Petera Gutmanna jest bardzo złożony. Bazuje na jego teorii wymazywania danych z dysku twardego (zobacz Bezpieczne usuwanie danych z pamięci magnetycznej i pamięci półprzewodnikowej).
7.	Algorytm Bruce'a Schneiera	7	W książce „Kryptografia dla praktyków” Bruce Schneider przedstawia siedmioprzebiegową metodę niszczenia danych. 1. przebieg — zapisywanie 0xFF; 2. przebieg — zapisywanie 0x00; kolejne pięć przebiegów — zapisywanie zaszyfrowanych sekwencji pseudolosowych.
8.	Szybka	1	Zapisywanie zer logicznych (0x00) we wszystkich sektorach przeznaczonych do wymazania.

25 Parametry startowe

Przed uruchomieniem jądra systemu Linux można użyć dodatkowych parametrów.

25.1 Opis

Przed uruchomieniem jądra systemu Linux można użyć dodatkowych parametrów.

Opis

W celu załadowania jądra Linux w specjalnym trybie można zastosować następujące parametry:

- **acpi=off**

Wyłącza ACPI i może pomóc w przypadku określonej konfiguracji sprzętowej.

- **noapic**

Wyłącza APIC (zaawansowany programowalny kontroler przerwań) i może pomóc w przypadku określonej konfiguracji sprzętowej.

- **nousb**

Wyłącza ładowanie modułów USB.

- **nousb2**

Wyłącza obsługę USB 2.0. Urządzenia USB 1.1 będą nadal działać. Opcja ta umożliwia również używanie niektórych sterowników USB w trybie USB 1.1, jeżeli nie działają one w trybie USB 2.0.

- **quiet**

Ten parametr jest domyślnie włączony, a komunikaty startowe nie są wyświetlane. Wyłączenie tej opcji spowoduje wyświetlanie komunikatów startowych podczas ładowania jądra systemu Linux oraz wyświetlenie wiersza poleceń systemu Linux przed uruchomieniem programu firmy Acronis.

- **nodma**

Wyłącza DMA dla wszystkich dysków IDE. Chroni jądro przed zawieszeniem.

- **nofw**

Wyłącza obsługę FireWire (IEEE1394).

- **nopcmcia**

Wyłącza wykrywanie urządzeń PCMCIA.

- **nomouse**

Wyłącza obsługę myszy.

- **[nazwa modułu]=off**

Wyłącza moduł (np. **sata_sis=off**).

- **pci=bios**

Wymusza użycie systemu PCI BIOS zamiast bezpośredniego dostępu do urządzeń. Tego parametru można na przykład użyć, jeżeli komputer ma niestandardowy mostek główny PCI.

- **pci=nobios**

Uniemożliwia korzystanie z PCI BIOS, dozwolone są tylko metody bezpośredniego dostępu do urządzeń. Tego parametru można na przykład użyć w przypadku zawieszania się komputera podczas rozruchu, prawdopodobnie z powodu systemu BIOS.

- **pci=biosirq**

Używa wywołań PCI BIOS w celu uzyskania tablicy routingu przerwań. Wywołania te mogą sprawiać pewne problemy na niektórych komputerach, powodując ich zawieszanie podczas pracy, ale na innych komputerach jest to jedyna metoda uzyskania tablicy routingu przerwań. Wypróbuj tę opcję, jeżeli jądro nie może wykonać alokacji przerwań lub wykryć drugiej magistrali PCI na płycie głównej.

- **vga=ask**

Uzyskuje listę trybów wideo dostępnych dla karty wideo i umożliwia wybranie najlepszego trybu wideo dla danej karty wideo i monitora. Wypróbuj tę opcję, jeżeli automatycznie wybrany tryb wideo jest nieodpowiedni dla używanego sprzętu.